NEW YORK TIMES ÇOKSATANLAR

"Jasmine Guillory, modern romantizmin kraliçesidir..."
- Oprah Magazine

Jasmine Guillory

Düğün Partisi

KAKTUSUN
TELEGRAM

Parola

BÖLÜM 1

Maddie Forest bu doğum günü partisine gitmek istemiyordu. Zaten partileri hiç sevmezdi- partiler hep çok gürültülüydü, her zaman keyfi yerindeymiş gibi davranmak zorunda kalırdı; partilerde hep sinir bozucu insanlar da olurdu ve hiçbir zaman yeteri kadar atıştırmalık olmazdı. Ama bu kez, özellikle Theo Stephens'in partisine gitmek istemiyordu. Muhtemelen bu parti, partinin onur konuğu olan kişi kadar sıkıcı, kendini beğenmiş ve ukala bir parti olacaktı.

Fakat ne yazık ki Theo'nun yakın arkadaşlarından biri onun en iyi arkadaşı Alexa'ydı ve Alexa, Maddie'nin onunla birlikte partiye gelmesini istemişti. Alexa'nın Los Angeles'ta bir doktor olan kısa süreli kaçamağı kötü bir şekilde bitmişti ve Maddie onun hâlâ bu konuda üzgün olduğunun farkındaydı. İşte bu yüzden, küçük evinde pijamalarıyla *House Hunters* izleyip sipariş ettiği pizzayı yemek ya da dışarıda bir yerlerde Alexa ile birlikte şarap içip mükemmel bir pizza yemek yerine, San Francisco'nun en berbat mahallelerinden birinde arabasını park edebilmek için park yeri arıyordu.

"Endişelenme, bütün gece burada kalmak zorunda değiliz," dedi Alexa binanın etrafından geçerken. "Biliyorum, HGTV izliyor olmayı tercih ederdin ama Theo'nun doğum gününü es geçemem ve tek başına partiye gidecek modda da değilim."

Alexa onu partiye gelmeye ikna edebilmek için çok çaresiz kalmış olmalıydı çünkü Maddie'ye, eğer partiye gelirse, Maddie ne isterse onu giyeceğini söylemişti. Sade giyinen Alexa'ya hatları belli eden kıyafetlerle stil vermek ve onu biraz açılmaya zorlamak dışında Maddie'yi bu kadar mutlu edecek çok az şey vardı.

Maddie, "Ben seni serseri tiplerden korurum. Kalkıp gitmek istediğinde başını sallaman yeterli." dedi.

"Theo'nun tüm arkadaşları serseri değil!" dedi Alexa. "Hatta pek çoğu değil. Sadece gıcık olduğum birkaç tip var. Erkek kardeşi de bu gece orada olacaktır, o da biraz serseri olabilir -ama eğlencelidir de- Theo'ya hiç benzemez. Onu seversin. Bu arada, geldiğin için teşekkür ederim. Bu partinin pek sana göre olmadığını biliyorum."

Maddie sokağın aşağısında bir park yeri görünce hızlandı.

"Bir dahaki sefere bir arkadaşa ihtiyacım olduğunda ödeşiriz. Sadece o gün bana boydan bir elbise ve ceket giydirme lütfen."

Maddie park yerine doğru ilerlerken, Alexa eğilerek aynadan kendisine baktı.

"Bu arada, sen bu kıyafetten emin misin? Bu elbisede çok derin bir göğüs dekoltesi var."

Maddie arabayı durdurdu. Derin göğüs dekoltesi mi? Lütfen ama. Bu muhafazakâr iş hayatı gardırobu Alexa'yı tuhaflaştırmıştı ve şimdi özellikle de belediye başkanının özel kalem müdürü olduğunu bilen insanlar etrafındayken, küçük bir göğüs dekoltesinin bile insanları şaşırtacağını düşünüyordu. Hadi ama, elbisesinde neredeyse hiç dekolte yoktu.

Peki. Tamam, aslında bu çok da doğru değil. Ama Maddie'nin giydiği diğer elbiselere kıyasla çok az dekoltesi olduğu doğru.

"Çok eminim. Ben bir profesyonelim, biliyorsun değil

mi? Bu elbisenin dekoltesi cumartesi gecesi bir barda giymek için gayet makul." Arabanın aynasından makyajını kontrol etti. Evet, kumral ten rengine doğru miktarda aydınlatıcı sürmüştü; denizden gelmiş gibi görünecek kadar yeterli, Yıldız Savaşları'ndaki C-3PO gibi görünecek kadar da çok değil.

Maddie arabadan indi ve Alexa'nın koluna girdi.

"Şu elbiseyi çekiştirip durmayı bırak. Çok güzel görünüyorsun. Hadi gidelim de şu adamların gözlerini kamaştıralım."

İçeriye girdiklerinde Maddie kalabalığa bir göz gezdirdi. Tam da beklediği gibi, bir sürü kot pantolon ve kapüşonlu. Kafasını salladı ve Alexa'yı takip etti, muhtemelen partinin yapıldığı barın arka tarafına doğru gidiyordu. Ah, işte, Theo oradaydı. Theo ile ilgili tek güzel bir şey vardı: İyi giyinme konusunda ona güvenebilirdiniz. Üzerine tam oturan koyu renk bir kot pantolon ve açık mavi bir gömlek giymişti. Alexa'yı sıkıca sarılarak karşıladı.

"İşte geldin!" dedi Theo.

Alexa ona sarılırken, "Mutlu yıllar! Bunu hayatta kaçıramazdım." dedi.

Theo geriye doğru çekilince Maddie'yi gördü ve yüzündeki gülümseme kayboldu.

Başını salladı. "Maddie, geldiğin için teşekkürler." dedi.

"Theo, mutlu yıllar." dedi Maddie, bunu söylemek zorundaymış gibi hissetti.

Theo şaşırdı ve yapmacık bir şekilde gülümsedi.

"Teşekkürler. Burada olmana çok sevindim." dedi.

İkisi de biliyordu ki Maddie burada olmaktan ne kadar mutlu ise Theo da onun gelmesinden o kadar memnundu.

Maddie, Theo ile üç yıl önce Alexa'nın doğum günü partisinde tanışmıştı. Theo son zamanlarda belediye başkanının basın sözcülüğünü yapmaya başlamıştı. Maddie onun ne kadar sempatik olduğunu ve mükemmel ince çizgili gömleğini-

ni fark ettiğinde, nihayet Alexa'nın inek arkadaşlarından biri ile arasında bir şeyler olabileceğini düşünmüştü.

Maddie, bir konuda bundan daha fazla yanılmış olamazdı.

Hangi pizza ve birayı sipariş edecekleri konusunda birkaç dakika konuştuktan sonra Maddie, Theo'ya belediye başkanının ofisinde çalışmaya başlamadan önce ne iş yaptığını sordu.

Theo arkasına yaslanıp biraz daha dik oturdu.

"Hımm... *Harvard*'ı bitirdikten sonra," diye konuşmaya başladı. Olamaz, işte bu da o adamlardandı. Tam on dakika boyunca kendisi hakkında konuşmaya devam etti.

En sonunda kendi saçmalıklarına bir son verdi ve Maddie'ye hangi üniversiteye gittiğini sordu. Maddie oturduğu bölgedeki bir üniversiteye başladığını ve sonra Kaliforniya Üniversitesi'ne geçiş yaptığını söylediğinde, son derece küçümseyici bir tavırla, "Aferin sana!" diyerek cevap verdi. Sonra Maddie'ye ne iş yaptığını sordu. Maddie kendi kişisel stil danışmanlığı işini kurmak üzere olduğunu söylediğinde, "Neden birisi onu giydirmen için sana para ödesin ki?" diye sordu.

Maddie, Theo'ya şöyle bir baktı ve gülümsedi.

"Biliyor musun, nasıl bir tepki verdiğini tam olarak anlayamadım. Kariyerimi mi küçümsüyorsun yoksa benim işim üzerinden kendi erkekliğini yücelterek bilgiçlik mi taslıyorsun, ayırt edemedim. Konuşmanın geri kalanını düşünürsek, uçağın tamamen durmadan kalkış yapmasına benziyordu ama sen en sonda söylenecek şeyi en başta söylüyorsun. Bu kadar öngörülebilir bir tip olduğun için seni tebrik ederim." dedi.

Theo bir cevap vermeye çalışırken, Maddie başka birisiyle konuşmak için masanın diğer tarafına geçti. Genellikle bu kadar çirkef davranmazdı ama insanların işini küçümsemesi onu çılgına çeviren şeylerdendi.

Alexa'dan dolayı sık sık aynı ortamda bir araya gelmele-

rine rağmen o geceden sonra neredeyse hiç konuşmamışlardı. Alexa'nın Theo ile neden bu kadar yakın olduğunu Maddie hiçbir zaman anlayamayacaktı.

Maddie omuz silkti. Theo ile ya da onun giyim tarzı berbat olan arkadaşlarıyla ilgilenmiyordu; o sadece en yakın arkadaşının -her ne kadar kabul etmek istemese de- düşündüğünden çok daha fazla hoşlandığı Drew ile olan durumunu atlatmasına yardımcı olmak için buradaydı.

Theo, "İçecek bir şey isteyen var mı?" diye sordu.

Alexa elini kaldırdı.

"Yanımdaki Hermione kadar hızlı olamasam da ben de bir içecek isterim." dedi Maddie. Burada bulunması gerekiyorsa, pekâlâ bedava içki de içebilirdi.

Theo kolunu Alexa'nın omzuna koydu ve Maddie'yi arkalarından gelmesi için bırakıp bar kısmına doğru yürüdüler.

"Gel benimle. Barmenin ilk olarak benim arkadaşlarıma servis yapması gerekiyor, gerçekten öyle mi olacak, görelim bakalım," dedi Theo.

Beş dakika sonra Maddie ve Alexa'nın ellerinde cin tonikler vardı. İyi ki de içkileri almışlardı çünkü Alexa, Maddie'yi partide dolaşmaya zorlamıştı.

"Hadi ama sosyalleşelim biraz! Bak, sana söylemiştim, Theo'nun tüm arkadaşları erkek değil ki burada bir sürü kadın da var. Bu partide bir ya da iki tane müşteri kapacaksın, bir içkisine iddiaya girerim. Kartvizitin yanında mı?" diye sordu Alexa.

Maddie ceketinin cebinden kartvizit cüzdanını çıkarırken, en yakın arkadaşına bakarak gözlerini devirdi.

"Ee, hocam kim? Tabii ki yanımda."

Maddie, Alexa'yı takip etti ve onun nasıl sosyalleştiğini izlemeye başladı.

"Gelecek ay gidilecek dört düğün mü? Aman Tanrım!

"Orada olmalıyım!" dedi Alexa, Theo'nun bir arkadaşının kız arkadaşına. "Neyse ki Maddie gibi bir arkadaşım var yoksa bu düğünlerde ne giyeceğim hakkında en ufak bir fikrim olmazdı ve şimdi Instagram da var, dört düğünde de aynı elbiseyi giyemezsin, insanlar sadece tek bir elbisen olduğunu düşünür. Maddie benim kıyafetleri seçmeme yardımcı oluyor ve insanların ürettiği farklı kıyafet tarzlarından bahsediyor."

"Aman Tanrım, şu kıyafet tarzları!" dedi kadın. "Plaj şıklığı ne demek? Ya da 'Farm Formal' nedir? İşte bunlar, bu düğünler için belirlenen iki sinir bozucu kural ve bu insanların benden ne giymemi istedikleri konusunda hiçbir fikrim yok. Lütfen söyle, gece elbisesi mi yoksa yazlık bir elbise mi giymem gerekiyor? Topuklu mu, klasik bir sandalet mi yoksa rahat bir sandalet mi? Hiç bilmiyorum!" Kadın, Maddie'ye doğru döndü. "Tam olarak ne iş yapıyorsun? Tüm bu giyim tarzlarının ne anlama geldiğini bildiğin doğru mu?"

Maddie hevesle bilgilendirici konuşmasına başladı.

"Stil danışmanıyım, yani insanların iş, düğün ya da bunun gibi her türden etkinlik için hangi kıyafetleri giymeleri gerektiğini bulmalarına yardımcı oluyorum. Evet, bunun gibi ve hatta bundan daha saçma giyim tarzı kuralları için birçok müşterimi çok güzel bir şekilde hazırladım."

Alexa, Maddie'ye dönüp gülümsedi. İşte bu, sana destek olan kurtarıcı bir arkadaşın ne kadar önemli olduğunun bir göstergesiydi. Erkeklerle dışarı çıkmana yardımcı olan bir arkadaşın ne önemi vardı ki? Bu gibi konularda Alexa'nın yanında olması ve onu bu konularda cesaretlendirmesi çok önemliydi. Maddie başladığı işi bitirmek için konuya giriştiğinde Alexa, Theo'nun yanına gitmek için ayağa kalktı.

On dakika sonra Maddie, Alexa'ya bir cin martini uzattı.

"Haftaya bir görüşmemiz var." dedi Maddie. "Teşekkür ederim."

Alexa ona bakıp gülümsedi.

Tam o sırada kareli gömlekli, uzun, beyaz ve son derece çekici bir adam yanlarına gelmişti. Olamaz! Bir erkek arkadaş daha mı diye düşündü.

"Alexa?"

Dur bir dakika. Alexa'nın yüzündeki o ifadeye göre, o sadece bir erkek arkadaş değildi. Alexa, neden Maddie'nin tanımadığı bir adama yüzünde öyle bir ifadeyle bakıyordu ki?

"Drew? Ne yapıyorsun burada?"

Bu Drew miydi? Alexa'nın ilişkileri sona erdiğinde bu kadar üzülmesine şaşmamalı.

Maddie bir Alexa'ya bir Drew'a bakıyordu. Şimdi kurtarıcı arkadaş olma sırası Maddie'deydi. Maddie, Theo'nun elinden tuttu ve onu barın diğer tarafına doğru götürdü.

"Bu adam da kim ve sen..." Theo, barın en uzak köşesindeki Alexa ve Drew'a baktı. "Bu adam Alexa'nın bir zamanlar düğüne gittiği adam mı?"

En azından Theo hemen fark etmişti.

"Evet, bu kesinlikle o adam." dedi Maddie.

"Burada ne işi var?" diye sordu Theo.

Maddie elindeki cin toniği yandaki masanın üzerine bıraktı ve Alexa'nın bıraktığı martinisini yudumladı.

"Hiçbir fikrim yok ama kesinlikle Alexa'yı gördüğü için mutluymuş gibi görünüyor."

Theo, Maddie'ye doğru döndü.

"Sence Alexa orada iyi mi? Gidip onu kurtarmamıza gerek var mı?"

Maddie'nin Theo ile ilgili söyleyebileceği tek iyi şey, Alexa ile olan arkadaşlığına sıkı sıkıya bağlı olmasıydı.

Maddie barın köşesine baktı. Alexa, kurtarılmayı istiyormuş ya da kurtarılmaya ihtiyacı varmış gibi görünmüyordu. En azından şimdilik.

"Şu an iyi. Eğer ihtiyacı olursa, bizim burada olduğumuzu biliyor."

İkisi de hiçbir yere gitmedi. Mecburen yan yana durmaları gerekiyordu. Sadece Alexa'nın onlara ihtiyacı olursa diye. Ama Alexa ve Drew'a bakmaya devam edemezlerdi; bu çok tuhaf olurdu.

Theo, "Maddie, son zamanlarda televizyonda güzel bir şeyler var mı, izliyor musun?" dedi. Maddie, bir süreliğine ona doğruyu söyleyerek bir cevap verip onunla alay etmesine izin mi vermeliydi yoksa Theo gibi kendini beğenmiş adamların ilgilendiği, yani Maddie'nin ilgisini çekmeyen, sıkıcı ve stresli televizyon programlarını sıralamalı mıydı diye düşündü. Tabii ki berbat adamların loş odalarda iğrenç şeyler yaptığı şovlar hakkında konuşmayacaktı ama erkekler genelde sevdikleri televizyon programları hakkında ne konuşulduğunu pek umursamazlardı; sadece onlar konuşurken dinlemenizi isterlerdi.

Boş ver, gitsin. Theo'nun onun yalan söyleyip söylemediğine dair düşüncelerini umursamıyordu.

"Bugünlerde çoğu zaman *House Hunters* izliyorum."

Theo güldü. Aslında bu, Maddie'nin Theo ile muhabbet başlatması için iyi olmuştu.

"*House Hunters*'ı çok severim," dedi Theo. Dur bir dakika, ne? "Hatta biraz takıntılıyım bu konuda. İnsanlar beni çıldırtıyor ve aslında hepsinin kurmaca olduğunu biliyorum ama umurumda değil!"

Bu biraz şaşırtıcıydı.

"Sen? *House Hunters* izliyorsun? Sen vaktinin tamamını C-SPAN ya da belgesel veya uyuşturucu satıcıları ya da onun gibi konular hakkındaki televizyon programlarını izleyerek geçirmiyor musun?"

Theo hayır anlamında kafasını salladı.

"İşteyken yeterince can sıkıcı ve stresli konularla uğraşıyorum." dedi. Omuzlarını silkerek içkisinden bir yudum aldı. "Peki, tamam, bir ya da iki kez belgesel izlediğim olmuştur ama..."

Maddie parmağıyla onu gösterdi.

"Biliyordum!" dedi.

Theo başını salladı ve elini Maddie'nin omzuna koydu.

"Ama dediğim gibi, bunu sadece gerçekten canım sıkkın olduğunda yaparım. Yoksa genellikle, ev alışverişi ve restore etme gibi konularla alakalı programları izlerim. Bana çok iyi geliyor."

Aslında bu Maddie'nin hiç beklemediği bir cevaptı.

"İşte buradasın!" Kot pantolonlu ve siyah tişörtlü, çok havalı spor ayakkabıları olan siyahi bir adam koşarak yanlarına geldi. "Doğum günün kutlu olsun dostum," dedi.

"Oo, küçük kardeşim sonunda gelebildi." dedi Theo, kardeşiyle tokalaşırken. "Bu sefer kaç saat geç kaldın bakalım?"

"Saat mi?" Destek olması için Maddie'ye baktı. "Daha önce tanışmadığım güzel kadın, bana yardım et lütfen, bir saat olmamıştır bile." dedi.

Maddie istemeyerek de olsa gülümsedi. Belli ki Theo'nun kardeşi ailesinin cazibesinden aslan payını almıştı.

"Aslında... Senin tarafında olmayı ne kadar çok istesem de Theo'nun adını bilmediğim kardeşi, bana söylenenlere göre, parti saat sekizde başladı ve şu an saat neredeyse on, yani..."

"Bu çok saçma. Hiçbir parti saat sekizde başlamaz. Benim kardeşimin doğum günü partisi saat sekizde başlamaz. Bence sen yanılıyorsun."

Öne doğru eğildi ve Maddie ile tokalaştı.

"Ben Benjamin Stephens ama arkadaşlarım bana 'Ben' der ve umarım sen ve ben arkadaş oluruz."

Theo bir iç çekti.

"Maddie, bu benim kardeşim Ben. Biraz arsızdır. Hak ettiği zaman rahatça görmezden gelebilirsin, tersleyebilir ya da bir tane patlatabilirsin. Ben, bu da Maddie. Alexa'nın arkadaşı. Lütfen, beni ona karşı daha fazla utandırma."

Ben, kardeşinin sırtına bir tokat vurdu ve Maddie'ye bakarak gülümsedi.

"Doğum gününde sen ne dersen o. Bu arada, ne içiyorsun, sana başka bir şey getireyim mi?"

Ben arkasını döndü ve bara doğru baktı.

"Oo, vay be, burada mükemmel bir viski var!" Ben, Theo'nun cevabını beklemeden doğruca bara gitti.

Theo onun arkasından bağırmaya yeltendi, sonra kafasını sallayıp Maddie'ye döndü.

"İşte, bu da benim kardeşim. Yemin ederim, her zaman böyle değildir." Kafasını salladı. "Genellikle bundan daha kötüdür."

Maddie hareketli bir şekilde barmenle konuşan Theo'nun kardeşine baktı.

"Çok eğlenceli birine benziyor... Şimdilik." dedi.

Theo güldü.

"Her zaman çok eğlencelidir, sadece genellikle onunla içmeye gittiğim gecenin sonrasında üç gün uyumam gerekir. Vegas'a gittiğimiz o gün..." Theo derin bir nefes aldı. "En az bir hafta boyunca evden çıkamamıştım."

Maddie tam bir soru daha soracaktı ki Theo'nun gözleri fal taşı gibi açıldı ve Maddie'yi dürttü. Maddie etrafına bakındı ve tam o anda Alexa ve Drew'ün el ele tutuşarak onlara doğru yürüdüklerini gördü. Maddie, Theo'ya doğru döndü, gözlerini açıp bakarak onu geri dürttü.

Theo ve Maddie, Alexa onları Drew ve onun tesadüfen San Francisco'da bulunan arkadaşı Carlos ile tanıştırdığında yapmacık da olsa gülümsediler. Sonra birbirlerinin gözlerinin içine bakarak *"Gerçekten de Alexa'nın hiç kurtarılmaya ihtiyacı yokmuş."* dediler. Theo daha önce Maddie ile hiç böyle şakalaşmamıştı.

Alexa'nın gözlerinin içi parlıyordu. Vay be, demek ki bu adam içinmiş. Theo, Drew'a bakarken göz bebekleri büyüdü. Alexa orada tam olarak ne olduğunu hiçbir zaman Theo'ya anlatmamıştı ama Drew onu üzmüş olamazdı. Şimdi ise Alexa ile yeniden birlikte olduğu için çok mutlu görünüyordu, bu yüzden Theo henüz onunla ilgili bir karara varamamıştı.

Belki de gidip Maddie'ye bir içecek daha almalıydı. Bu onun Theo'ya bir kez daha gülümsemesini sağlar mıydı? Tam o sırada Ben de gruba katıldı.

"Ne içmek istediğini bana söylemedin, ben de sana viski getirdim." dedi Ben. Mükemmel zamanlama gerçekten Ben.

Theo, Ben'in elinden içkisini aldı ve bir yudum içti. Ben kendini affettirmişti, bu gerçekten güzel bir viskiydi. Belki de Maddie ile ilgili konuyu da çok zorlamamalıydı, bir gülümseme yeterliydi.

Her nedense, Maddie onu görür görmez ondan nefret etmişti. Aslında bunun sebebinin kesinlikle ilk tanıştıklarında Maddie'ye işi ile ilgili sorduğu aptalca sorular olduğundan emindi. Böyle bir aptal gibi görüneceğini düşünmemişti. Evet, kabul, aptal gibi görünmüştü ama Maddie onun bunu telafi etmesine ve ne demek istediğini açıklamasına izin bile vermemişti ve kendini beğenmiş bir dangalak olduğunu düşünmüştü. Her neyse, zaten o ve Maddie hiçbir zaman anlaşamamışlardı. Maddie havalı, seksi parti kızıydı; Theo da

herkesin boş zamanlarında C-SPAN izlediğini düşündüğü bir adamdı.

Theo, neşeli bir şekilde Maddie ile konuşan Ben'e baktı. Maddie, Ben'e gülümsüyordu. Tabii ki gülümserdi. Ben, her zaman herkesin ilgisini çekmeyi başarırdı.

Theo cebinden telefonunu çıkardı. Bugün cumartesi gecesiydi ama birkaç saniyeliğine de olsa iş ile alakalı e-postalarını kontrol edebilirdi.

"Theo!"

Theo, kimin seslendiğini görmek için arkasını döndü ve kapının yanında duran iki eski arkadaşını gördü. Telefonunu tekrar cebine koydu.

"Alexa, kardeşim sinirlenirse eğer ona söylersin. Gidip birkaç kişiye merhaba demem gerek."

Theo, barın o tarafındaki arkadaşları Julian ve Lindsey'in yanına gitti. Onlarla birkaç dakika konuştuktan sonra, Maddie'nin lavaboya doğru gittiğini gördü. Onun arkasından yetişti ve Maddie'nin omzuna dokundu.

"Aa, sen misin?" dedi Maddie durduğunda.

Alexa konusunu konuşabileceği tek kişinin Maddie olması gerçekten çok sinir bozucuydu ama Maddie de buna katlanmak zorundaydı.

"Evet, benim. Bir bahane bulup kalkmaları ne kadar sürer diye iddiaya girmek istiyorum. En fazla bir saat diyorum." dedi.

Maddie kafasını yukarı kaldırdı ve bir kahkaha attı. Maddie neden her böyle yaptığında bardaki bütün erkekler dönüp ona bakıyormuş gibi hissediyordu? Evet, bu seksi pembe elbisenin içinde inanılmaz görünüyordu, Theo bile bunun farkındaydı. Ama Theo, Maddie'nin onunla birlikte güldüğüne değil, ona güldüğü hissine kapılmıştı.

"Bu iddiaya giremem." Evet, Maddie ona gülüyordu.

"Otuz dakika sonra hâlâ burada olurlarsa şaşırırım. Gerçi Alexa'nın gereksiz kibarlığı onu burada istediğinden daha fazla kalmaya zorlayabilir." dedi Maddie.

Theo telefonunu çıkardı ve kronometreyi açtı.

Theo, Maddie'ye gülümseyerek "Emin olmak için." dedi ve şaşırtıcı bir şekilde Maddie de giderken ona bakıp gülümsedi.

Theo, Maddie ile ilgili düşüncelerini bir yana bırakıp arkadaşlarının yanına gitti.

Tam kırk birinci dakikada Alexa yanına geldi.

"Hımm... Şey..." Gerçekten de kıpkırmızı olmuştu. "Biz sanırım birazdan kalkacağız..."

Theo gülmemek için kendini zor tuttu.

"Sen ve Maddie, erken mi ayrılacaksınız? Tamam, sorun değil, geldiğiniz için çok teşekkür ederim ve..."

Alexa, Theo'nun koluna bir tane vurdu; Theo da en sonunda gülmeye başladı.

"Sen tam bir pisliksin. Yok, ben ve Maddie gitmiyoruz."

Theo sarılmak için Alexa'ya doğru yaklaştı.

"Umarım, seni üzmez. Pazartesi görüşmek üzere." dedi.

Alexa ve Drew kapıya doğru yürürlerken; Theo, Maddie'yi görebilmek için etrafına bakındı. Maddie, Julian ve Lindsey'in yanındaydı ama şu an ona bakıyordu. Theo ile birbirlerine bakıp gülümsediler. Birkaç saniye sonra Maddie, Lindsey'e döndü. Theo, Maddie'nin beş yıldır ilk defa sadece bugün ona iyi davrandığını fark etti. Şimdi Alexa da gittiğine göre, Maddie de birkaç dakikaya gider diye düşündü.

Ama Theo ne zaman bu pembe elbiseli seksi kızı görmek için etrafına baksa, o hep oradaydı. Bir saat kadar sonra Theo, Ben'i onların olduğu tarafa giderken gördü. Theo da onların etrafında dolaştı, sadece kardeşinin bir sorun çıkarmadığından emin olmak istiyordu.

"Hey! Ben de tam şimdi dansa gitmeliyiz diyordum. SoMa'da[1] güzel bir yer biliyorum. Hadi gidelim!"

Evet, tabii ki de Ben sorun çıkarmaya çalışıyordu.

"Size iyi eğlenceler, yarın beni arayıp hepsini anlatırsın." dedi.

Ben, Maddie'ye döndü. "Maddie, hepimiz dansa gideceğiz. Sen de gelmek ister misin?"

Maddie kafasını hayır anlamında salladı.

"Davetin için teşekkür ederim. Ama yarın yapacak işlerim var. Gitmem gerek. Theo, tekrardan mutlu yıllar." dedi.

Maddie sarılmak için yaklaşmadı, bu yüzden Theo da sarılmaya çalışmadı.

"Teşekkür ederim, geldiğin için sağ ol. Lindsey ve Julian ile konuştuğunuzu gördüm. Yoksa bir müşteri mi buldun?"

Maddie evet anlamında kafasını salladı.

"Sanırım evet. Bir de belki senin arkadaşın Fiona olabilir."

"Güzel, Lindsey ve Fiona ikisi de harika insanlardır. Bunun senin için faydalı olmasına sevindim." Partinin sonunda söylemek için ne kadar da tuhaf bir cümleydi bu şimdi. Bugün neyi vardı bu Theo'nun? "Görüşmek üzere." dedi Maddie. Onun biraz gergin olduğunu düşünmüştü, biraz daha viski içseydi daha da yapmacık davranacaktı kıza.

Maddie, Theo'ya bakıp gülümsedi ve gitmek için arkasını döndü. O sırada Theo'nun aklına bir fikir geldi.

"Bekle bir saniye. Arabayla mı geldin?"

Maddie, Theo'ya döndü.

"Evet, birkaç blok öteye park ettim."

Theo, telefon ve anahtarları bulmak için ceplerini kontrol etti.

---

1. SoMa: South of Market. San Francisco, Kaliforniya'da, bir mahalle. (ç.n.)

"Arabaya kadar sana eşlik edeyim."

Maddie hayır anlamında kafasını salladı.

"Hayır, hiç gerek yok. Ben kendim yürürüm. Seni partinden alıkoymak istemem." dedi Maddie.

Theo biraz duraksadı. Israr etmek istedi ama Maddie'nin kendini zorunda hissetmesini istemediği için, Theo'ya gıcık olduğu için ve gerçekten onunla yürümek istemediğinden böyle dediyse diye düşünüp bir şey diyemedi. Ama "Mission" adlı bu bar hafta sonu gecelerinde biraz tuhaf bir hâl alıp bir sürü çapulcu serseriyle dolardı. Theo yine de bir kere daha soracak ve sonra gitmesine izin verecekti.

"Dürüst olmak gerekirse, benim için hiç sorun değil. Beni hiçbir şeyden alıkoymuyorsun. Üstelik bu, Ben bir yere daha gitmek için plan yaparken -ki her zamanki gibi kötü bir fikir- benim ortadan kaybolmam için de bir bahane olur." dedi Theo.

Maddie fark etmez der gibi omuzlarını silkti ve kapıya doğru yöneldi.

"Nasıl istersen." dedi.

Theo, Ben'e el salladı ve Maddie'nin arkasından gitti. Theo partinin bitmesine sevinmişti. Aslında eğlenmişti, Ben sürekli ona parti yapması için ısrar ederek onu bıktırmıştı ama yine de memnundu. Fakat onun için ideal doğum günü, evdeki koltuğunda, televizyonda güzel bir filmle ve sehpanın üzerinde büyük boy bir pizza ile geçerdi.

Özellikle de barın havasız ve biraz da kokan ortamından sonra, serin bir San Francisco gecesinin havası oldukça ferahlatıcıydı. Theo, Maddie'nin arkasından yürürken, havayı da içine çekiyordu. Daha sessiz bir sokağa girinceye kadar hiç konuşmadan yürüdüler.

Serin San Francisco gecesi havası hızla daha da soğumaya başlamıştı. Theo rüzgârdan dolayı omuzlarını biraz kamburlaştırdı.

Tam da Theo'nun sanırım Maddie yol boyunca hiç konuşmayacak diye düşündüğü anda, Maddie, "Doğum günü partin güzel miydi?" diye sordu.

"Güzeldi. Başlarda doğum günü partisi yapmam için zorlamışlardı fakat... Fark ettin mi bilmiyorum ama aslında ben çok da parti adamı sayılmam." Maddie güldü, Theo da ona katıldı. "Ama bu kadar davetliyi partide görmek güzeldi. Belki bir on yıl sonra bunu tekrarlarım."

Maddie yine güldü.

"Drew ile ilgili ne düşüneceğimden çok emin olmasam da Alexa'nın onunla tekrar karşılaşmasına sevindim."

"Ben de onun hakkında ne düşünmem gerektiğinden emin değilim. Alexa'ya bakışları çok hoşuma gitti, bütün gece sanki mükemmel bir ödül kazanmış gibiydi."

Çok doğru bir bakış açısıydı.

"Haklısın. Bu, onun hakkında daha iyi şeyler düşünmemi sağladı."

Maddie, Theo'ya doğru döndü ve kaşlarını kaldırdı.

"Bir saniye, sen az önce bana haklısın mı dedin? Şaşırdım."

Bir sokak lambasının yanından geçtiler ve o sırada Theo, Maddie'nin gülümsediğini gördü ve o da gülümsedi.

"Çok hata yaptım ama başkalarının da haklı olduğunu kabul etmekte iyiyimdir."

Siyah bir arabanın yanında durdu.

"Bu benim arabam. Arabaya kadar bana eşlik ettiğin için teşekkür ederim. İyi geceler."

Theo başını salladı ve kaldırıma doğru çıktı.

"Sana da."

Maddie arabasına binip çalıştırdığında, Theo sokak temizleme tabelasına yaslanıp telefonunu çıkardı. Bara geri dönmek gibi bir niyeti yoktu, Ben dansa gitmek için yine ısrar

edip onu bıktıracaktı ve Theo parti limitini yaklaşık bir saat önce doldurmuştu.

Ben, Theo'nun hayatını en ince ayrıntısına kadar bilirdi; Theo'nun sıkıldığında partilerde ortadan kaybolmasına alışmıştı. Kendi partilerinde bile.

Berkeley'e dönüş arabası bulabilmek için telefonundan bir uygulama açtı, bir sonraki gidiş için daha beş dakika vardı. Neyse ki bu beş dakika içerisinde etrafta dolaşan hiç kimsenin tehlikeli olduğunu düşünmemişti.

"Ne yapıyorsun? Neden hâlâ burada dikiliyorsun?" dedi Maddie arabayla geri geri gelirken ve şimdi de arabanın camından ona bağırıyordu.

"Eve dönmek için taksi bekliyorum." diye bağırdı o da. "Bir taksi çağırmıştım," o sırada telefonuna baktı. "Şimdi de altı dakika sonra yazıyor. Bu uygulamaların benimle dertleri ne anlamıyorum!"

"Doğum günü partine geri dönmeyecek misin?" diye sordu Maddie, Theo'ya sanki bir uzaylıymış gibi bakıyordu ki haksız da sayılmazdı. Maddie, muhtemelen bu hayatının partisi diye düşünen tiplere alışıktı; Theo öyle insanların hep tuhaf olduklarını düşünürdü.

Theo hayır anlamında kafasını salladı.

"Parti bitmek üzere. Söyledim ya, Ben insanları dansa gitmeye ikna etmeye çalışıyor ve ben de pek havamda değilim."

Maddie bir süreliğine gözlerini kapattı, muhtemelen bu hayatta nasıl böyle bir adamın var olduğunu anlamaya çalışıyordu. Maddie'nin arabasının yanına bir araba daha yaklaştı ve şoför çıkacak mısınız gibi bir işaret yaptı. Maddie evet anlamında kafasını sallayıp Theo'ya döndü.

"İçeriye hadi."

Dur bir dakika, ne? Bara geri dönmesini mi istiyordu yoksa...

"Hadi ama, birisi arabasını buraya park etmek istiyor Bin! Seni eve bırakayım."

Peki, ne yapalım, eğer San Francisco'dan Berkeley'e gi-derken verilecek 35 dolarlık taksi parasının cebine kalmasını istiyorsa, tabii ki hayır demeyecekti.

Theo taksi isteğini uygulama üzerinden hemen iptal etti ve arabanın kapısını açtı.

"Teşekkürler, Maddie. Ger-"

"Teşekkür etmene gerek yok. Sorun değil. Ben de seninle aynı yöne gidiyorum ve dışarısı soğuk. Arabaya doğru yürürken senin titrediğini fark ettim. Erkekler neden ceket giymez ki?"

Öne doğru eğilip arabanın klimasını açarken Theo'ya dik dik baktı.

"Ben ceket giyerim! Ama arada sırada. Bugün sabah üzerimi giyinirken hava çok sıcaktı ve metroya doğru yürürken de üzerime daha kalın bir şey almak saçma geldi." dedi. Arabanın klimasından gelen sıcak hava gerçekten çok iyi gelmişti şu an. "Aslında bu tamamen benim hatam; uzun süredir Bay Area'da yaşamama rağmen, San Francisco'nun East Bay'den on derece daha soğuk olduğunu ve geceleri de gerçekten daha da soğuduğunu düşünmem gerekirdi ama bu hiç aklıma gelmedi."

Neden hâlâ havayla ilgili konuşuyordu ki? Sustu ve koltuğa iyice yayıldı. Göz ucuyla Maddie'ye şöyle bir baktı. Theo'nun onun arabasında olmasından hiç memnun olmadığı belliydi. Aynı yöne gittikleri doğruydu ama ilk kez yalnız kalıyorlardı ve Maddie bu durumdan hiç de memnunmuş gibi görünmüyordu.

Theo onunla ne konuşacağını bilmiyordu, onunla konuşmalı mıydı, onu da bilmiyordu. Bu gece tuhaf bir şekilde iyi anlaşmışlardı ama şansını zorlamak da istemiyordu.

"*House Hunters* izlemene çok şaşırdım," dedi Theo. "*Project Runway* ya da ona benzer tüm moda programlarını izliyorsundur diye düşünmüştüm."

Buyurun işte, şansını zorlamaya başlamıştı.

Maddie omuzlarını silkti.

"Onu sadece herkes tüm bölümlerini izlediğimi düşündüğü için izliyorum. Ama sanki işle ilgili bir şey yapıyormuşum gibi hissettiriyor, rahatlatmıyor. Tüm zamanların en rahatlatıcı şovu hangisi biliyor musun?"

Theo biraz daha dik oturdu ve yüzünü ondan tarafa döndü.

"Hayır, bilmiyorum, neymiş?" diye sordu.

Maddie'nin yüzüne huzur veren bir gülümseme geldi.

"*The Great British Baking Show*, en iyisi odur."

Maalesef ki bu sefer bu şovu ne kadar sevdiğine dair muhabbete giremeyecekti.

"Hiç izlemedim ama adını çok duymuştum. Neden o şovu bu kadar seviyorsun?"

Yanlarındaki arabalarla birlikte Bay Bridge'in kalabalığına karışmışlardı. Çok şükür ki Theo konuşacak bir konu bulmuştu; bir süre burada duracak gibi görünüyorlardı. Maddie'nin arabasının koltuğuna iyice yayıldı.

"Bu bir yarışma programı, Britanya'da *The Great British Bake Off* deniyor. Burada ismi neden farklı, bilmiyorum."

Theo, Maddie'ye doğru döndü.

"Ben biliyorum. Pillsbury'den dolayı. Amerika'da "*Bake-Off*" diye bir marka var. Bu yüzden değiştirmek zorunda kalmışlardır."

Maddie evet anlamında kafasını salladı.

"Bu da zaten tam senin bileceğin bir şey." Evet, bu kez şansını biraz zorlamıştı. Böyle saçma şeyleri sevmesi onun suçu muydu?

"Her neyse, bu programı seviyorum çünkü bu bir yarışma olmasına rağmen yarışmacılar birbirlerine karşı çok kibar ve anlayışlılar. Oldukça rahatlatıcı bir şov."

Theo, evet anlamında başını salladı.

"Kulağa hoş geliyor. İzlemeliyim."

Arabada yine bir sessizlik oluştu ama bu sefer Theo muhabbet açmaya çalışmadı. Köprünün alt kısmındaki tünelden çıktılar ve Theo, karanlıkta parıldayan Bay Bridge'in beyaz kulesini gördü. Geceleri San Francisco'dan dönüşün bu kısmını çok seviyordu.

"Neden kardeşinle dansa gitmek istemedin?" diye sordu Maddie.

Güldü. Eğer onu ya da Ben'i daha yakından tanıyor olsaydı, asla böyle bir soru sormazdı.

"Pek havamda değildim," dedi Theo.

Maddie, her zaman Theo'ya baktığında yaptığı o sinir bozucu gülümsemesiyle ona doğru döndü.

"Anladım, dans edemiyorsun. Sorun değil, dans etme yeteneği herkese bahşedilmemiş olabilir. Bu utanılacak bir şey değil."

Yok artık! Bu durumun bu şekilde anlaşılmasına izin veremezdi.

"Tabii ki ben de dans edebiliyorum." dedi Theo. Muhtemelen ses tonu biraz yüksek çıkmıştı.

Maddie kıkır kıkır gülmeye başladı.

"Tabii ki dans edebilirsin. Sorun yok, bana bir şey kanıtlamak zorunda değilsin."

Theo kafasını salladı.

"Biliyorum. Ben hiç kimseye bir şey kanıtlamak zorunda değilim ama ben mükemmel bir dansçıyımdır."

Maddie onaylar gibi kafasını salladı.

"Hımm..." İlerideki otoban tabelalarına baktı. "Ne tarafa?"

Nedense onun bu tutumu Theo'yu rahatsız etmişti.

"Üniversite tarafına. North Berkeley metro istasyonunun yakınlarındayım. Her ne kadar sen 'Hımm...' desen de ben doğruyu söylüyorum."

Maddie, Theo'nun istediği yöne gidebilmek için şerit değiştirdi. Theo, Maddie'nin yüzüne çok bakmamaya çalışıyordu. Ondan gözlerini alamıyormuş gibi görünmek istemiyordu. Ama onun dudaklarında bir gülümseme gördüğü anda, kendisini ona doğru gülümserken buluyordu. Neden olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Evini gösterdi. En sonunda gelmişlerdi.

"Evim burası. Bıraktığın için teşekkür ederim. Unutma: Ne zaman istersen seni dansa götürebilirim."

Maddie evin önünde durdu, Theo arabanın kapısını açıp indi. Şükürler olsun artık evindeydi. İçeriye girip kendine gelmeye ihtiyacı vardı.

Eve doğru yürürken başka bir kapı sesi duydu ve geriye dönüp baktığında Maddie'yi ayakta dikilirken gördü.

"Gerçekten de o iddia ettiğin dans maharetlerini göstermeden senin bu konuşmayı bitirip gitmene izin vereceğimi düşünmedin, değil mi?"

BÖLÜM 2

Maddie, Theo'nun blöfüne meydan okumak istememişti. Theo'nun arabadayken, ne kadar da mükemmel bir dansçı olduğundan bahsederken dalga geçtiğini biliyordu ama bugün onun doğum günüydü, o yüzden bugün inanmış gibi yapacaktı. Fakat Theo en sonunda yenilgiyi kabul etmek zorundaydı, Maddie onun bu şekilde sıyrılmasına izin veremezdi.

Maddie, Theo apartmana doğru giderken arkasından ilerledi ve yürürken Theo'nun sızlanmalarına ve yalvarmalarına hiç kulak asmadı. Bu ev öyle temiz ve güzel dekore edilmişti ki sanki bugün erken saatlerde burada Theo'nun bir dergi çekimi varmış gibi görünüyordu. Mobilyaların çoğunun IKEA'dan olduğunu farz etsek bile bugüne kadar onun aldığı tüm IKEA mobilyalarından çok daha güzel görünüyorlardı. Büyük, lacivert, tertemiz bir koltuk, oldukça rahat görünen bir sandalye ve onun yanında karamel rengi ahşap bir sehpa, özenle sıralanmış dergiler, türüne ve alfabetik sıralamasına göre dizildiğine emin olduğu kitap rafları... Evet, işte bu ev, Maddie'nin tanıdığı ve hiç hoşlanmadığı sinir bozucu Theo ile bire bir uyuşuyordu.

Theo'nun bugün benim doğum günüm ve çok yorgunum gibi mızmızlanmalarından sıyrılıp da araya girerek, "Seni eve kadar bıraktım. İşte bu da eve bırakmamın karşılığı." dedi

Maddie. "Dans ettiğini görene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

Salona doğru yöneldi.

Theo başını salladı ve iç çekti.

"Peki, tamam, dans edeceğim ama yarın bu yaptığımdan pişman olacağımı biliyorum, önce bir içki alayım. Belki bu olanları unuturum. Sen de ister misin?" diye sordu. Maddie'nin cevabını beklemeden koridorda yürümeye başladı.

Theo'nun dans etmeyi denemeden önce bir şeyler içmesi gerekiyormuş. Maddie bu gerçekten çok eğlenceli olacak diye düşündü ve sabırsızlandı. Theo'nun arkasından giderken sırıttı.

"Bu inanılmaz..." dedi Maddie, mutfağa girdiğinde durdu ve Theo'nun alkol standına bakakaldı.

Theo bir şişe viski ve iki kadeh aldı. Alkol standını göstererek, "Bunu çok severim. Yakınlardaki bir garaj satışından almıştım, tekerlekleri çalışıyordu ama çok eskimiş ve yıpranmıştı. Hemen satın aldım, aylarımı onu nasıl tamir edeceğimi araştırarak geçirdim ve sonra da yaklaşık bir ay kadar onu zımparalamakla ve boyamakla uğraştım. Bunu tamir etmek çok maliyetli olmadı ama şimdi bu alkol standı daha iyisini hak ediyor diye düşündüğümden, kokteyl malzemelerine ve kaliteli içkilere daha çok para harcıyorum."

Maddie parmaklarını koyu kahverengi ahşabın üzerinde gezdirdi.

"Etkilendim. Büyük başarı." Maddie içki karıştırıcısını eline aldı. "Muhtemelen şimdi sende son moda barlardaki iyi buz yapan o süslü küçük buz kalıplarından da vardır." Maddie, Theo'nun ifadesiz yüzüne baktı. "Tam üstüne bastın!" dedi Theo.

Theo buzdolabına doğru ilerledi ve bir buz kalıbı çıkardı. Kadehleri tezgâhın üzerine koydu. "İyi buz nasıl olur görmek ister misin? Hangi kokteyli istersin?"

Maddie bir adım geri çekildi ve alkol standının üzerinde duran likör şişelerini düşündü.

"Sen seç. Burada patron sensin."

Theo, alkol standındaki içkilere göz gezdirmek için Maddie'ye doğru yürüdü. Theo, Maddie'nin yanına geldiğinde Maddie, Theo'nun vücut sıcaklığını hissedebiliyordu. Tam bir adım geri atacaktı ki Theo bir şişe seçip diğer tarafa geçti.

"Eski tariflerden birini yapacağım sana. Bu viskiyi severim. En sevdiğim viski bu değildir -onu sek içmek için saklıyorum- ama klasik bir kokteyl için mükemmeldir. Vişne sever misin?"

Maddie evet anlamında başını salladı.

"Güzel, çok lezzetli vişnelerim var." Theo, konuşurken birkaç tanesini bardaklarının içine attı. "Alexa geçen yıl bunları bana Noel için almıştı."

Maddie kokteylini Theo'nun elinden aldı. Gerçekten şu anda içki içmemeliydi. Biraz sonra Theo dansını bitirdiğinde eve giderken araba kullanmak zorunda kalacaktı. Ama yine de bir yudum aldı.

"Bunlar da güzelmiş ama ben daha çok parlak kırmızı olan kokteyli sevdim." dedi Maddie.

Theo, Maddie'ye yaklaştı ve yan tarafındaki tezgâhın üzerine yaslandı. Az önceki gibi yine çok yaklaşmıştı. Hatta belki de az öncekinden daha da yakındı şu an. Theo kolunu ona yaslamıştı, neredeyse beline değiyordu.

Maddie uzaklaşmalıydı. Neden Theo'ya bu kadar yakın duruyordu ki? Neden Theo'nun apartmanındaydı? Neden onun viskisini içiyor ve onun kirazlarla ilgili konuşmasını dinliyordu? Hatta neden onun doğum günü partisinde bu kadar uzun süre kalmıştı? En az üç saat önce evde yatağında olması gerekiyordu.

Maddie doğruldu.

"Oyalanıyorsun, hadi dans vakti!" Maddie cebinden telefonunu çıkardı. "Hangi şarkıyı dinleyelim? Madonna?

Michael Jackson? Gaga? En iyi dans performansını görmek istiyorum." dedi. Gülmemek için kendini zor tuttu.

Theo kafasını salladı ve içeceğini eline aldı.

"Salonda dans edeceğiz. Müziği ben ayarlarım."

Maddie salona gitmek için Theo'yu takip etti ve onun sehpayı duvara doğru itmesini, halıyı toparlayıp kaldırmasını izledi. Yani gerçekten dans edecekti. İnanılmazdı.

Maddie kapının eşiğinde dururken, Theo ona şöyle bir dönüp baktı.

"Yardım ettiğin için teşekkürler." dedi.

Maddie kafasını salladı ve içeceğini yudumladı.

"Sen her şeyi halletmişsin gibi görünüyordu. Araya girmek istemedim."

Theo, hiçbir şey söylemeden kafasını salladı ve köşedeki müzik setinin yanına doğru yürüdü.

Tabii ki bir müzik seti vardı. Zaten o da müzik seti olan gösteriş meraklısı bir adamdı ya hani. Müzik setinin altındaki rafa doğru eğildi ve birkaç albüm çıkardı. Maddie, en son ne zaman bir şeye bu kadar aşkla dokunan bir adam gördüğünü hatırlayamadı.

Theo içkisinden bir yudum daha aldı. Maddie'ye, "Otur." dedi.

Maddie kafasını salladı ve koltuğun diğer köşesine oturdu. Theo müziği açmak için Maddie oturana kadar bekledi.

Maddie, "Billie Jean" şarkısının açılış melodisini duydu ve Theo'nun gözlerinin içine baktı. Theo gözlerini Maddie'den ayırmadan, dudaklarının etrafında hafif bir gülümsemeyle şarkının başlarında biraz bekledi.

Birdenbire müzikle birlikte kalçaları da hareket etmeye başladı. O kadar güzel dans ediyordu ki tanıdığını düşündüğü Theo'dan o kadar farklıydı ki Maddie dayanamayıp bir kahkaha attı. Sanki her gün dans ediyormuşçasına hareket

ediyor, dönüyordu, yüzünde onda daha önce hiç görmediği bir ifade vardı.

Aman Tanrım! Theo onunla dalga geçmiyormuş. Meğer gerçekten dans edebiliyormuş.

Maddie içkisini bir kenara bıraktı, böylece Theo'nun performansına daha iyi odaklanabilirdi. Theo gömleğinin düğmelerini açıp odanın bir köşesine fırlattığında, Maddie onun üzerine dolarlar attığını düşündü. Theo poposunu ona doğru salladığında -şimdi fark ediyordu ki gerçekten iyiydi- Maddie bir kahkaha attı. En sıra dışı hayallerinde bile, sıkıcı, ukala, mülayim Theo'nun Michael Jackson'a ve Channing Tatum'a rakip olacak kadar iyi dans edeceğini asla düşünemezdi.

En sonunda Michael Jackson'un "moonwalk" dans hareketini yaparken, patenlerin üzerindeymiş gibi geriye doğru gittiğinde, Maddie kahkaha attı. Theo'nun yüzünde kendinden emin bir gülümseme vardı, Maddie'nin onun dans edemeyeceğini düşündüğünü biliyor gibiydi, sadece onun için dans ederken mutluymuş gibiydi, zafer kazanmış gibiydi. Ama bu sefer kendinden emin olmakta haklıydı.

Şarkı bittiğinde Maddie alkışladı. Theo'nun yaptığı herhangi bir şeyi alkışlayacağı aklının ucundan bile geçmezdi ama bu gece pek çok açıdan sürprizlerle dolu bir geceydi. Theo öne doğru eğilerek Maddie'yi selamladı ve sonra da elini ona uzattı.

"Şimdi benimle dans etmek zorundasın." dedi.

Maddie, Theo'nun onu koltuktan çekip kaldırmasına karşı koymadı.

"Kim demiş seninle dans etmek zorunda olduğumu?" diye sordu.

Theo, Maddie'nin elini bırakmadı.

"Bu bir kuraldır. Kuralları koyanlara söyle, bana değil."

Her nedense -sebebi konusunda hiçbir fikri olmasa da- şu

anda gerçekten de Theo'yla dans etmek istiyordu. Maddie hiç sorgulamadı ve kendisini Theo'nun kollarına bıraktı.

"Olamaz. Alexa'nın senin böyle dans edebildiğini bana hiç söylemediğine inanamıyorum." dedi.

Theo gülümsedi.

"Alexa bilmiyor. Sonuçta bir adamın bazı özel sırları olabilir, değil mi?"

Maddie başını salladı.

"Peki," dedi Maddie "Beni kesinlikle dansa davet edebilirsin. Bu mükemmel."

Theo yan tarafa doğru döndü, güldü. Maddie, Theo'nun yanaklarının biraz kızardığını düşündü.

"Teşekkürler. Çocukken kendi kendime öğrendim, annem bizi tek başına büyüttü, çok çalışıyordu. Kardeşim ve benim de eğlenmek için çok vaktimiz vardı."

Maddie, annesinin onları tek başına büyüttüğünü bilmiyordu. Kendisinin de öyle büyüdüğünü söyleyecekti ki Theo konuşmaya devam etti.

"Michael Jackson videolarını binlerce kez izledik ve tüm hareketleri öğrendik. Erkek kardeşim şu anda bir yerlerde bir kulüpte bir oda dolusu insanı etkisi altına almıştır, işte bu da sana ikimiz arasındaki farkı kısaca anlatır. Ben, odak noktasında olmayı sever. Ben de sadece dans etmeyi severim."

Sonra Theo, Maddie'yi yere doğru ittirdi, Maddie öyle bir gülmeye başladı ki bir süre konuşamadı.

"Dur bir dakika," dedi Maddie "Sehpayı kenara çektin ve halıyı her zaman yaptığın gibi katlayıp koydun çünkü sen dans ediyorsun! Düzenli olarak Michael Jackson dansı yapıyorsun, değil mi?"

Theo utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Formumu korumalıyım. Ayrıca iş günü başlamadan önce, hiçbir şey karnımızdaki kelebekleri ortaya çıkaran

Michael Jackson'un 'Thriller' şarkısından daha iyi değildir."

Maddie kafasını salladı.

"Bir dahaki sefere önemli bir müşterimle toplantım olduğunda denemem için bunu bana hatırlat." dedi.

Şarkıyı değiştirdi ve Maddie'yi kendine doğru çekti. Vücutları birbirlerine değiyordu, Theo'nun tişörtünün yumuşak dokusunu ve tenının sıcaklığını hissedebiliyordu.

"Hatırlatırım. Hadi, şimdi biraz eğlenelim."

Theo, Maddie'nin elini boynuna koydu ve müziğin hareketleriyle birlikte Maddie'yi döndürdü. Maddie bu sefer onun gösterdiği hareketleri yaparken hiç duraksamadı. Hareketleri yaparken ona sıkı sıkıya tutundu.

"Beni uyarmalıydın!" dedi Maddie.

Theo, Maddie'nin iki elinden de tuttu ve geriye doğru bir adım attı, hâlâ dans ediyorlardı.

"Ama bunda komik olan şey neydi?" Bir elini bırakıp onu kendi etrafında tekrar tekrar döndürüyordu, ta ki Maddie'nin başı dönüp gülerek Theo'nun kollarına düşene kadar.

Theo onu öpmek için eğildiğinde, Maddie bir an bile tereddüt etmedi. İkisi arasında sanki bir ateş yanmıştı. Theo'nun elleri Maddie'nin saçlarının arasındaydı, Maddie kollarıyla Theo'nun vücudunu sarıp sarmalamıştı ve birbirlerini hayatta kalmak için ihtiyaçları olan oksijeni bulmuşçasına öpüyorlardı. Müzik çalmaya devam ediyordu, ikisi de sıcak ve terliydi, birbirlerine dokunmadan duramıyorlardı.

Theo her zaman böyle sessiz, ölçülü ve ılımlı bir yapıdaydı ve Maddie, Theo'nun birini nasıl öpeceğini hayal etse, onun çekimser, yavaş ve tuhaf bir şekilde öpeceğini düşünürdü. Maddie bu adamı tanıyamıyordu ama bu kesinlikle yıllardır tanıdığı Theo değildi. Ve bu Theo, gerçekten seksiydi. Theo'nun eli çoktan elbisesinin altındaydı ve diğer koluyla da Maddie'yi kendisine doğru yaslamıştı. Maddie birkaç da-

kısa önce hayran kaldığı o popoya dokunmak için uzandı.

Theo inleyerek geriye doğru çekildi. "Neden durdu?" diye düşündü Maddie.

Theo, Maddie'yi koltuğa doğru itti ve omzunu ısırdı. Maddie bacaklarıyla Theo'yu kavradı ve Theo da onu kendine doğru çekip uzun, sert ve yoğun bir öpücüğe boğdu.

"Vay canına, Maddie," dedi Theo. Maddie de aynı şeyleri hissediyordu. Theo başparmağını, Maddie'nin elbisesinin üzerinden hissettiği sertleşmiş göğüs uçlarının üzerinde gezdirdi. Maddie titredi. "Hoşuna mı gitti? Hoşuna gideceğini biliyordum." dedi Theo.

Öpüşmeye ve birbirlerine dokunmaya devam ettiler, onlar birbirlerine doğru hareket ettikçe, elbisesinin zaten kısa olan etek kısmı gittikçe daha da uyluklarına kadar çıktı, sanki etek kısmı hiç yok gibiydi. Theo'nun Maddie'nin kalçaları üzerindeki büyük ve sıcak elleri onu titretiyordu. Tangasına giderek daha da yaklaşıyordu ama ona dokunmuyordu ya da çıkarıp atmıyordu. Maddie oraya dokunması için yalvarıyormuş gibi hissediyordu, sanki hiçbir şeyi bu kadar çok istememişti.

Tam da artık daha fazla dayanamayacağını ve Theo'nun ellerini onun özel bölgesine götüreceğini düşündüğü bir anda Theo doğruldu ve tekrar Maddie'nin ellerinden tuttu. Maddie, Theo'nun onu koltuktan çekip kaldırmasına ve yatak odasına giden koridora doğru çekmesine karşı koymadı.

Theo kapı girişinde durdu ve Maddie'nin ellerini bıraktı.

"Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin?" diye sordu Maddie'ye.

Maddie gözlerini devirdi.

"Hayır, tabii ki değil. Bu ne kadar aptalca bir soru!" dedi Maddie. "Senin akıllı bir adam olduğunu düşünmüştüm."

Sonra Maddie elbisesini çıkardı ve yere fırlattı.

"Başka aptalca bir soru var mı?"

"Yok." dedi Theo.

Theo ertesi sabah uyandı ve yanında kıvrılmış yatan Maddie'ye bakmak için döndü.

Maddie Forest.

Yanında kıvrılmış yatıyor.

Onun yatağında.

Çırılçıplak.

Bu bir rüya değildi. Ya da çok detaylı bir düşünülmüş fantezi de değildi. O ve Maddie gecenin yarısını muhteşem bir şekilde seks yaparak geçirmişlerdi.

Tanrı aşkına, bu nasıl olmuştu? Theo iyi bir dansçı olduğunun farkındaydı ve kadınların bunu gerçekten sevdiklerinin de farkındaydı ama eğer bu dansın Maddie'yle seks yapması için işe yarayacağını daha önceden bilseydi... Her neyse, geçtiğimiz birkaç yıl içerisinde neleri farklı yapardı bilmiyordu ama bir şeyleri daha farklı yapacağı kesindi.

Birkaç gün önce birisi ona gelip Maddie'yi öpeceğini söyleseydi, gülmekten gözlerinden yaş gelirdi. Ama dans etmişlerdi, arka fonda müzik vardı ve Maddie kollarındaydı ve onun yüzünde kadınların erkeklerin onları öpmelerini istedikleri zaman attıkları o bakışı görmüştü. Dudaklarını yalarken erkeklerin dudaklarına baktıkları, sonra tekrar gülümseyerek gözlerini diktikleri andaki bakışı... Bu yüzden Theo, Maddie'yi sanki hayatı buna bağlıymışçasına öpmüştü ve daha da önemlisi Maddie de karşılık vermişti.

Maddie, Theo ona bakarken kıpırdandı ve yüzünde korkunç bir ifadeyle gözlerini açtı.

"Günaydın," dedi Theo.

Maddie kafasını salladı ve doğruldu. Theo daha iyi görebilmek için gözlüklerini taktı. Son birkaç yılda Maddie'yi pek çok kez görmüştü ve ne giyerse giysin hep çok seksiydi ama bu, şu anki kıyafetsiz hâliyle kıyaslanamazdı bile.

Maddie dönüp Theo'ya baktı ve pikeyi omuzlarına kadar çekti. Theo yüzündeki o gülümsemeyi yok etmek istiyordu ama bunu çok da başarabildiğini düşünmüyordu.

"Bu hikâyenin birbirini çıplak görme kısmını tamamladığımızdan çok eminim," dedi Theo.

Maddie yüzünü ellerinin arasına aldı.

"Sorun değil... Dün gece ben... Yani, dün gece benim neyim vardı bilmiyorum. Sarhoş da değildim, sarhoş olmak üzere bile değildim. Tamamen kendimi kaybettim." dedi. Theo'ya baktı. "Ayrıca sen de öyleydin."

Theo doğruldu ve onaylar gibi başını salladı.

"Haklısın." dedi.

Theo eşofman altını giymek için yataktan çıktı. Geri döndüğünde Maddie hemen kafasını çevirdi, Theo gülmemek için kendini zor tuttu.

"Kahve yapacağım." dedi Theo.

Kapının girişinde duran Maddie'nin elbisesinin üzerine basmamaya dikkat ederek odadan çıktı, mutfağa gitti.

Her ne kadar bunu tekrar, tekrar ve tekrar yapmayı ne kadar çok istese de eskiden Maddie ile takılmak ona bir felaketin olmasını beklemek gibi görünmüştü. Ayrıca Maddie'nin de asla onunla takılmak istemediği konusunda her iddiaya girerdi, bu sabah uyandığındaki yüz ifadesinden de anlaşılıyordu.

Birkaç dakika sonra Theo, Maddie'nin ayak seslerini duydu.

"Kahven nasıl olsun?" diye sordu Theo arkasını dönmeden ve sonra arkasını dönmek gibi bir hata yaptı.

Elbisesi kırışmıştı, saçları dağılmıştı, makyajı göz kenar-

larına akmıştı ve galiba bu hâliyle dün geceden daha seksi görünüyordu.

Lanet olsun.

Belki de bu felakete değerdi.

"Bol sütlü, şekersiz," dedi Maddie. Theo, Maddie'nin ne dediğini anlamadan önce, bir süreliğine ona bakakaldı.

"Bir saniye, sütü alayım."

Kaynayan suyu yavaşça koninin içine döktü ve kahveyi bir fincanın içine süzerek, fincanı Maddie'ye uzattı ve süt için buzdolabına bakmadan önce aynı kahveden kendisi için ikinci fincana da doldurdu.

Maddie kahvesine biraz süt ekledi ve en sonunda Theo'ya bakmadan önce uzun bir süre kahvesini karıştırdı.

"Bana bir söz vermen gerek." dedi Maddie.

Theo ona her konuda söz verebilirdi. Tamam, şimdi sıçtık, ne isteyecekti acaba?

"Nedir?" diye sordu Theo, kahvesinden bir yudum almadan önce. Kahretsin, kendi kahvesine süt dökmeyi unutmuştu.

"Öncelikle, ikimiz de dün gece kafalarımızın iyi olmadığı ve bunun bir daha tekrarlanmayacağı konusunda hemfikiriz, değil mi?"

Theo pek anlamamıştı ama sorun değil diye düşündü.

Maddie'ye bakmadı ve kahvesine bayağı süt ekledi.

"Kesinlikle. Bir saniye, söz vermem gereken konu bu muydu? Bu pek bir söz gibi gelmiyor bana ama?"

"Hayır, bu değil. Henüz bitirmedim. Alexa'ya söylemeyeceğine dair bana söz vermen gerek. O biraz gerilir ve bu bir kâbusa döner. Böyle bir şey hiç yaşanmadı."

Theo buna izin veremezdi.

"Tam olarak hangi kısım hiç yaşanmadı? Koltuğumda senin neredeyse tüm kıyafetlerini çıkardığım ve senin de beni

arzuladığın an mı? Ya da yatağımı görür görmez kıyafetlerini çıkarıp attığın an mı? Ya da seni yatağa doğru itip diz çöktüp..."

Maddie elindeki boş kahve fincanını çat diye tezgâhın üzerine vurdu. Theo güldü.

"Bak, işte bu yüzden senden hoşlanmıyorum," dedi Maddie. "Aman Tanrım, bu çok büyük bir hataydı. Ne sanıyordum ki?"

Theo kahve fincanını eline aldı, gülmemeye çalıştı ama kendini tutamıyordu.

"Doğum günü seksi için teşekkürler Maddie. Sakin ol, bir daha olmayacak. Alexa da asla öğrenmeyecek." dedi Theo.

Maddie, Theo'ya baktı.

"Bana sakinleşmemi söyleyecek kişi de sen olacaksın. Hiç de şaşırtıcı değil ama her zamanki gibi hayal kırıklığına uğratan bir şey."

Theo cevap bile veremeden, Maddie arkasını döndü ve koridorda yürüdü. Theo saniyeler sonra giriş kapısının çarpılma sesini duydu.

Theo çok sütlü olmuş kahvesine baktı ve iç çekti. Bunu daha iyi yapabilirdi.

BÖLÜM 3

Altı Hafta Sonra

Theo, Alexa ile birlikte aylardır hazırlıklarıyla uğraştığı kent konseyi toplantısındaki kalabalığa göz gezdirdi. Tabii ki ilk gördüğü kişi en önde ve ortada duran Maddie idi. Theo içinden biraz homurdandı. Son altı haftayı Maddie ile aynı ortamda olmamaya dikkat ederek geçirmişti ve şimdi burada oturmak ve tüm gece boyunca onu izlemek zorunda kalacaktı.

Neden Alexa'nın onu böyle destekleyen arkadaşları olmak zorundaydı ki?

Theo, kent konseyi toplantısı boyunca Maddie'ye bakmamak için çok çabaladı fakat bu hiç de kolay değildi. Bu Theo'nun o gece ona âşık olduğu anlamına gelmiyordu ya da buna benzer bir şey demek değildi. Maddie, Theo'nun sevgili olmak isteyeceği son kızdı. Gördüğü kadarıyla Maddie'nin düşündüğü tek şey, ünlüler ve kıyafetlerdi; Theo için önemli olan şeyler ise politika, kitaplar ve müzikti ki bunlar Maddie için çok önemliymiş gibi görünmüyordu. Her neyse, zaten ikisi de birbirlerinden hoşlanmıyorlardı bile.

Ama seks. Aman Tanrım. Theo, altı haftadır günde yaklaşık yirmi kere o geceyi düşünüyordu. Hatta ilk iki hafta bundan daha fazla düşünmüştü. Başlarda istemsizce bunu

düşünüyordu; kollarında, Maddie'nin tuttuğu her yerde morluklar vardı ve o morlukların her biri, Maddie'nin ona dokunduğundaki yüz ifadesini, kulağına fısıldadığı müstehcen sözleri, ona doğru tekrar tekrar yaklaştığı anları ve nasıl gecenin bitmesini hiç istemediğini hatırlatıyordu.

Bunun bir daha asla tekrarlanmayacağını biliyordu, o sabah o kadar kötü bitmeseydi bile bu konunun artık tartışmaya kapalı olduğunu biliyordu. Ah keşke, tekrar yaşanabilseydi...

Kalemini eline aldı ve çılgınca notlar almaya başladı, böylelikle Maddie'den başka bir şey düşünüyormuş gibi görünebilirdi.

En sonunda, toplantının en can alıcı kısmı gelmişti: Alexa'nın aylardır üzerinde çalıştığı ve tehlike altında olan gençler için geliştirdiği program. Alexa'nın kız kardeşi Olivia konuşmak için ayağa kalktığında, Theo bir anlığına korkuya kapıldı. Olivia'yı ülkenin diğer ucundan buraya getirmekle doğru mu yapmıştı? Olivia'nın konuşmasına diğer insanların nasıl tepki verdiğini görmek için etrafına bakındı. Kent konseyi üyeleri de dâhil, herkes mest olmuştu. Çok şükür.

Ama Theo izleyicilere bakarken, Maddie ile göz göze gelmişti, ta ki Maddie gözlerini başka yöne çevirene kadar.

Program sorunsuz tamamlanmıştı, Theo, Alexa'yı sessizce tebrik ederek dikkatini Maddie'den başka bir yöne çevirmişti. Toplantı biter bitmez de Alexa'ya sıkıca sarılmak için onu kendine doğru çekti.

"Başardın!" dedi Theo.

Alexa da ona sıkıca sarıldı.

"Birlikte başardık. Her şey için çok teşekkür ederim, özellikle de buraya gelmesi için kız kardeşimle iş birliği yapmak adına her ne yaptıysan onun için."

Belediye başkanı tebrik etmek için yanlarına geldi ve kent konseyi üyeleri ve diğer personeller arasında bir tokalaşma ve

sarılma telaşı başladı. Theo tam da herkesi toplayıp kutlama için bara gidelim demek üzereydi ki Alexa'nın, "Drew?" diye seslendiğini duydu.

Theo döndü ve doğum günü gecesi ortaya çıkan doktoru gördü. Theo, bu adam ve Alexa'nın birkaç hafta önce ayrıldıklarını düşünmüştü ama işte buradaydı. Drew hevesli ve biraz da çekingen bir yüz ifadesiyle Alexa'nın önünde duruyordu.

"Olivia?" dedi Theo alçak bir sesle, "Bence bir an önce buradan çıkmalıyız."

"Alexa, her zaman senin zeki birisi olduğunu söylemiştir." dedi Olivia ve seyahat çantasını omzuna attı. "Maddie? Sen de bizimle içmeye geliyor musun? Bu gece kutlayacak bir şeylerimiz var diye düşünüyorum."

Tabii ki Maddie de gelecekti. Theo bara doğru yürürken yolda telefonuna gömüldü. Gelen birkaç tebrik mailine cevap verdi; belediye başkanının ve kent konseyinin Berkeley'in dışlanmış çocuklarına öncelik vermesinden ne kadar hoşnut olduğunu ifade etmek için hazırladığı basın açıklamasını gönderdi. Ama yine de dikkati hep Maddie'nin üzerindeydi, ses tonunda, kahkahasının tınısında, önünden geçerken vücudunun salınışında... Olivia ile olan konuşmalarına kulak misafiri olmamaya çalışıyordu ama kendisini tutamıyordu. Tabii ki Maddie'nin yeni elbisesi hakkında konuşuyorlardı.

Bu arada neden Maddie bu kadar ince, vücudunu sarıp sarmalayan bir elbise giymek zorundaydı ki? Temmuz ayında olabilirlerdi ama burası Berkeley'di sonuçta. Bu gece hava çok soğuktu. Bol, salaş bir kıyafet giymeliydi. Daha kalın bir şeyler giymeliydi. Maddie'nin çırılçıplakken nasıl göründüğünü hatırlamasına engel olacak bir şeyler.

Theo'nun Maddie burada değilmiş gibi davranması gerekiyordu. Aman Tanrım, tüm gece boyunca o yokmuş gibi davranamazdı, ne kadar da ahmakça bir hareket olurdu bu. Ona bir şeyler söylemeliydi ama ne söyleyeceği konusunda

hiçbir fikri yoktu. Bara girerken bu fikri aklından çıkarmaya çalıştı.

"İlk içkiler belediye başkanından." dedi Theo. Başkanın ona verdiği buruşmuş paraları cebinden çıkardı ve barmene uzattı.

"Yakışır sana patron!" dedi asistanı Peter. Theo sırıttı ve şakasına ona bir tane vurdu.

"Teşekkürler. Ama gerçek kahramanlar Monroe kız kardeşler. Gerçekten son birkaç aydır yaptığınız her şey için teşekkür ederim."

Theo bu kadar sıkı çalıştıkları için teşekkür etmek adına ofiste çalışan herkesle kadeh tokuşturdu. Hepsinin yüzünde o neşeli, o mutlu yüz ifadesi vardı, Theo aynı duyguları kendisinde de hissediyordu. Siyasette çalışmanın bazı can sıkıcı yanları olsa da kazanılan her bir zafer de çok sevindiriciydi.

Herkes bir süre sonra masalara geçti ve Olivia, Theo'nun yanına oturdu, Olivia'nın biraz ötesinde de Maddie vardı. Böylelikle Theo, Maddie'yi göremezdi bile.

"Bu işte bana destek oldun, çok teşekkürler," dedi Olivia, Theo ile kadeh tokuştururken.

"Geldiğin için teşekkürler," dedi Theo. "Vakit ayırıp buraya gelebildiğin için çok memnunum."

"Ben de öyle. Kent konseyi dünya için oylama yaparken, kız kardeşimin yüzündeki o ifadeyi görme fırsatını kaçıramazdım." dedi gülerek Olivia. "Ya da Drew'un benim arkamda durduğunu öğrendiğindeki yüz ifadesini görme fırsatını kaçıramazdım."

"Büyük şehirde hayat nasıl?" diye sordu Theo, Olivia'ya. "New York'tan bıkıp California'ya taşınmaya hazır mısın?"

Olivia gülümsedi.

"Aslında evet ama Alexa'ya bunu söyleme. Aşırı heyecan yapar ve hemen eve döneceğimi düşünür. Ama evet, Califor-

nia'yı bu sıralar daha da çok özlüyorum ve bu yüzden en azından birkaç ayda bir Los Angeles'a ya da buraya iş seyahatlerine geliyorum. Ve her seferinde New York'a geri dönmek daha da zorlaşıyor. Eve dönme planlarım çok yakın zamanda yok ama... Bakalım, göreceğiz."

Theo cebindeki telefonunun titrediğini hissetti ve bildirimlere bakmak için cebinden çıkardı, birkaç gazeteci çoktan onlarla ilgili hikâyeler paylaşmıştı bile.

"Söyleyeceğini unutma," dedi Theo, Olivia'ya. Paylaşılan hikâyelere bir göz gezdirdi, başkanın söylediği her şeyi negatif algılayan o adam haricinde herkes programın mükemmel olduğunu düşünüyordu. Tam Twitter'ı da kontrol edecekti ki omzunda bir el hissetti.

"Basında iyi bir izlenim bırakmış mıyız?"

Theo, dönüp Alexa'nın neşe dolu yüzüne baktı. Drew de arkasında onun gibi kocaman gülümseyerek duruyordu.

"Tabii ki," dedi Theo ve ayağa kalkıp Alexa'ya kocaman sarıldı.

"Başardın, Lex."

Alexa da Theo'ya sıkıca sarıldı ve sonra geri çekildi.

"Biz başardık." dedi gülerek Alexa. "Burada mütevazı olmaya çalışmıyorum -tabii ki bu benim fikrimdi ve ben olmasam olmazdı- fakat bunları gerçekleştirmek için buradaki herkese ve daha da fazlasına ihtiyacım vardı."

Theo, Alexa'ya bir kez daha sarıldı ve Drew'a baktı.

"Otur hadi, kutlayacak çok şeyimiz var." dedi.

Drew, Alexa ve kendisi için iki sandalye çekti, herkes masada onlara yer açmak için biraz kenara kaydı.

Bu sırada, tüm bunlar olurken, Theo bir şekilde kendisini Maddie'nin yanında otururken buldu.

Olivia, bir içecek daha almaya gitmek için neden bu kadar yanlış bir zaman seçmişti ki? Tüm bunlar olurken Olivia burada oturuyor olsaydı; Maddie'nin az da olsa endişelenmesine gerek kalmazdı. Ya da Maddie biraz hızlı düşünebilseydi, kalkardı ve Drew ile konuşmak için o tarafa giderdi. Ama yok, Olivia herkes Alexa ve Drew'a yer açmaya çalışırken gelmişti ve kimseye belli etmeden Theo'nun yanında oturmaktan kaçmak için Maddie'nin yapacak bir şeyi kalmamıştı.

Belki de böyle olması daha iyiydi, sonsuza dek birbirlerinden kaçamazlardı. Belki de bu tuhaf duruma son verebilirlerdi, böylelikle bir dahaki sefere birbirlerini bir partide gördüklerinde, yıllardır olduğu gibi birbirlerini görmezden gelerek eğlenmelerine geri dönebilirlerdi.

Altı hafta geçmişti ve Maddie hâlâ Theo Stephens ile birlikte olduğuna inanamıyordu. Sonrasında bu kadar öfkeli hissetmeseydi, bunun yalnızca ateşli bir rüya olduğunu düşünmek için elinden gelen her şeyi yapardı.

Neden onunla seks bu kadar iyi olmak zorundaydı ki? Neden o ilk öpücük bile bu kadar iyi olmak zorundaydı ki? Eğer Theo onu vasat bir şekilde öpseydi, Maddie en az yüzde doksan geri adım atardı. "Biliyor musun Theo, ikimiz de bunun kötü bir fikir olduğunun farkındayız, değil mi? Doğum günün kutlu olsun, dans için teşekkürler," derdi ve çıkıp giderdi.

Ama yook. Tüm vücudu Theo yüzünden günlerce ağrımıştı, onun bacaklarını öyle ayırmasından dolayı ve... Kes şunu Maddie. Onun yanı başında o anları tekrar düşünmeden edemiyordu. Kendine gelmeli ve bunun her zamanki Theo olduğunu unutmamalıydı. Sıkıcı, sadece kendini düşünen ve ukala Theo. O geceye vahşice bir yoldan sapma denebilirdi.

"Selam," dedi Theo.

Maddie, Theo'ya doğru döndü, gülümsemesi ne o geceki seksi gülümsemesi gibiydi ne de ertesi günkü zoraki gülümsemedendi. Gergin bir gülümsemeydi.

Maddie de, "Selam," dedi.

"Bu gece geldiğin için teşekkürler. Alexa'nın desteklenmekten mutlu olacağını biliyorum."

Evet -Alexa yirmi yıldan fazla süredir en yakın arkadaşı olduğu için- bunu Maddie de biliyordu. Theo ne yapıyordu, küçümsüyormuş gibi ona teşekkür mü ediyordu? Bunu gözden kaçıracağını mı düşünüyordu?

Düşünceleri Maddie'nin yüzüne yansımış olmalıydı çünkü Theo'nun yüzündeki gülümseme kayboldu.

"Onu kastetmedim... Ben demek istedim ki tabii ki geleceksin. Sadece..." Theo iç çekti. "Özür dilerim. Durumu tuhaflaştırmamaya çalışıyorum ama bu konuda çok iyi değilimdir. Ertesi gün sana mesaj atmam gerekirdi ama ben aptal gibi görünmek istemem ama bende numaran yoktu ve tabii ki Alexa'dan da isteyemezdim ama..."

Theo'yu böyle kekelerken görmek ne kadar müthiş olsa da onu bu perişan hâlinden kurtarmak gerekiyordu. Maddie gülümsedi ve Theo'nun koluna dokundu.

"Sorun değil, bu konuda endişelenme. Bu gece Alexa için yaptığın her şey adına çok teşekkürler, özellikle de Olivia'yı buraya getirdiğin için. Bunun Alexa için çok önemli olduğunu biliyorum."

Şimdi Theo, Maddie'nin doğum günü partisinde birkaç kez gördüğü o aynı şaşkın ifadeyle gülümsüyordu.

"Bunu senden duymak ne güzel, teşekkür ederim."

Theo böyle gülümsediğinde neden tuhaf bir şekilde çekici oluyordu ki?

Off, Maddie'ye neler oluyordu? Neden birdenbire The-

o'yu çekici bulmaya başlamıştı ki? Bir adam senin için sadece BİR KEZ dans ediyordu ve sonra onu her gördüğünde, onun kıyafetlerini çıkarıp atmak mı istiyordun?

Kent konseyi odalarında, arkada Alexa ile Drew arasında her ne yaşandıysa belki de içinde bulundukları ortam ondan dolayı böyleydi. Ya da bu gece Theo'nun kıyafetlerinin mükemmel olmasıyla ilgiliydi, her zamankilerden bile daha iyiydi. Onu daha önce takım elbiseyle hiç görmemişti ve gri takım elbise gerçekten kusursuzdu. Üzerinde yeşil yaprak desenleri olan mavi kravatı boyun kısmına doğru gevşekti. Saçları doğum günü gecesi olduğundan daha kısaydı. Kent konseyi toplantısı için saç tıraşı olmuş olmalıydı. Maddie onu bu kadar çekici bulmaktan nefret ediyordu.

Aman Tanrım! Bu çok saçmaydı. Sadece birkaç aydır başka birisiyle dışarı çıkmak için çok yoğun olduğundan, aklı birlikte olduğu son adamda takılı kalmıştı ki şu an o adam yanı başında oturuyordu. Tek yapması gereken buradan çıkıp gitmek ve telefonundaki adamlardan birine mesaj atmak ve ertesi sabah Theo ile ilgili böyle şeyler düşünmemekti.

En azından ikisi de olanları Alexa'ya söylememeyi başarmışlardı. Maddie bu hayatta neredeyse her şeyi anlattığı iki insana yani ne Alexa'ya ne de annesine bir şey söylememişti. Böyle bir şeyi ikisinden de saklamak çok tuhaftı.

Masanın diğer ucundan birisi Theo'ya seslendi, bu nedenle Theo da onlara seslenebilmek için biraz daha Maddie'ye doğru döndü. Mükemmel. Keşke o tarafa gitmek için kalksaydı, her şey daha iyi olacaktı. Başka bir şey düşünmeliydi.

Maddie, Theo'nun arkasına yaslanan Alexa'ya el işareti yaptı.

"Çok sabrettim," dedi Maddie, "Ama bana hemen Drew ile ilgili detayları anlatmazsan sonun kötü olur. Kafayı yedirtme bana. Bir şeyler fırlatmaya başlayacağım. Umarım bunu anlamışsındır."

Alexa güldü, gözlerinin içi parlıyordu.

"Çok iyi anlıyorum," dedi Alexa, etrafına bakındı ve sesini alçalttı." O beni seviyor, ben de onu seviyorum. Berkeley'e taşınıyor. Önemli noktalar için bunlar yeterli mi?"

Maddie neredeyse çığlık atacaktı ama etrafında Alexa'nın iş arkadaşları olduğunu fark etti. Bu yüzden çığlık atmak yerine, iki elini de sıkıca birbirine kenetleyip içinden bağırdı.

Maddie o sırada bir elinin hâlâ Theo'nun kolunun üzerinde olduğunu fark etti, Theo biraz doğrulunca neredeyse Alexa'nın kafasına çarpıyordu, Alexa ve Maddie gülmeye başladı. Maddie, Theo'nun morarmış koluna hafifçe vurdu, sonra da elini çekti.

Theo'nun kaşlarını kaldırdığını görünce, "Kusura bakma. Fark etmeden oldu." dedi Maddie. Theo, Maddie'ye gülümsedi ve konuşmasına devam etti.

Maddie belki de ondan uzaklaşmalıydı. Sandalyesini biraz geriye doğru ittirdi, Alexa'nın yanına oturup Drew konusuyla ilgili detayları öğrenebilirdi.

Ama onun yanında oturmak rahat hissettiriyordu. Mükemmel kesimi olan gri pantolonunun içindeki bacağının, hafifçe kendi bacağına değmesi hoşuna gidiyordu. Bu durum onunla alakalı değildi. Sadece serin bir yaz akşamında, yanında sıcak bir bedenin varlığını hissetmek, onun sıcaklığını aşırı ince olan elbisesinin üzerinden hissetmek güzeldi. Kent konseyi toplantısı için biraz daha kalın giyinmiş olsaydı, hareket etmekte zorlanırdı. Ama bu elbiseyi sevmişti ve bu gece elbisesinin gösterişli olmasını sıcak tutmasına tercih etmişti. Theo yeterince sıcak hissetmişti ki ceketini çıkardı ve gömleğinin kollarını sıvadı. Maddie, Theo'nun dirseğinin üzerinden uzaklara daldı ve sonra tekrar Alexa'ya baktı.

Parti bar kapanana kadar devam etti. Herkes zar zor yürüdüğü için Maddie, Olivia'ya döndü.

"Bu gece benim misafir odasında kalabilirsin," dedi. Evim

biraz dağınık ama eşyaların hepsini bir kenara itersin." dedi.

Alexa kendi etrafında döndü.

"Asla olmaz. Kardeşim benim evimde kalacak." dedi.

"Tamam ama Lexie..." dedi Olivia. "Bu gece seni burada görmek isteyen biri daha var. Onunla biraz baş başa kalmak istemez misin?" dedi.

Alexa hayır anlamında kafasını salladı.

"Drew bir süre daha burada olacak. Olivia hep New York'ta yaşıyor, onu hiç yeteri kadar göremedim. Bu uzun yolu bana sürpriz yapmak için geldi!"

Maddie ve Olivia önce birbirlerine baktılar ve ardından omuzlarını silken Drew'a doğru döndüler.

"Aslında Drew de kısa bir süre burada kalacak," dedi Drew.

Maddie el ele tutuşup birbirlerine bakarken gözlerinin içi parlayan bu çifte bakıp gülümsedi ve iç çekti. Birisi ona bu şekilde bakmayalı ve o da birine böyle bakmayalı uzun zaman olmuştu.

Diğerleri park ettikleri araçlarına doğru yürürken, Theo tam tersi bir yöne gitmek için döndü.

"Ben bu taraftan gideceğim. Herkese iyi geceler."

Theo, ona sarılmaya kalktığında Alexa kendini geri çekti ve ona kaşlarını çattı.

"Eve yürüyerek gideceksin, değil mi?" diye sordu.

Theo iç çekti ve gökyüzüne baktı. Bu gece bununla uğraşmak istemiyordu.

"Bana hep böyle yapıyor," dedi Theo diğerlerine doğru dönerek.

"Evet, eve yürüyerek gideceğim. Bir buçuk kilometre ötede oturuyorum ve mükemmel bacaklarım var, yani eve yürüyerek gidebilirim."

"Evet, bunu sana hep yapıyorum ve bu savaşı kim kazanıyor? Tabii ki ben. Mükemmel bir arabam var. Bu arkadaşlarla birlikte seni eve ben bırakacağım."

Drew, Alexa'nın arabasının anahtarını elinde salladı.

"Onu eve benim bırakacağımı söylemek istedin, değil mi? Ya da üçüncü içkiyi istediğinde, anahtarı bana verdiğini mi unuttun?" diye sordu.

Alexa omuz silkti.

"Peki, biz seni eve bırakacağız, bu nasıl? Benim arabam buradayken yürümene ne gerek var. Ayrıca bir buçuk kilometreden daha uzakta oturuyorsun, hatırlasana bir keresinde nasıl hesaplamıştım?"

Theo kafasını salladı.

"Nasıl unutabilirim?"

"Onu eve ben bırakırım," dedi Maddie. "Bu gece üçünüz için de yorucuydu. Burada arabası olan başka bir arkadaşından da yani benden de isteyebilirdin bunu oysa."

Alexa, Maddie'ye dönüp gülümsedi ve Theo'ya bakıp sırıttı.

Theo, Olivia'ya, "Böyle bir kız kardeşle büyürken hayatta kalmayı nasıl başardın?" diye sordu.

Olivia güldü.

"Bir savaş gibiydi. Drew, neye bulaştığının farkında mısın?" dedi.

Drew cevap vermeyince üçü de dönüp arkalarına baktılar, Drew ve Alexa öpüşüyorlardı.

"Olamaz, gözlerime inanamıyorum!" diye bağırdı Olivia.

Theo, Maddie'nin arabasına bindiğinde hâlâ gülüyordu.

Emniyet kemerini bağlar bağlamaz, aklına geldi. Nasıl olmuştu da yine kendisini Maddie'nin arabasında bulmuştu? Barda onun yanında otururken neredeyse kendinden geçmek üzereyken, tekrar onunla yakın mesafede durmaktan kaçınmayı düşünmüştü.

Şimdi ise onun arabasında yalnızdılar, tuhaf bir sessizlik içerisinde University Avenue'ye doğru gidiyorlardı. En azından bu yolculuk en son yaptıkları yolculuktan çok daha kısa sürecekti.

Theo bir konu bulmalıydı konuşmak için.

"Alexa ve Drew, ha?"

Maddie güldü.

"Ben de bunu düşünüyordum." dedi ve bir anlığına durdu. "Gerçekten mutlu görünüyor." dedi.

Theo evet anlamında kafasını salladı.

Theo gülümseyerek, "Evet, öyle. Onun adına çok mutluyum. Bu gece, Drew'i doğum günü gecemde olduğundan daha çok sevdim." dedi. "Sanırım, bu iyi bir şey çünkü bir süreliğine buralarda olacakmış gibi görünüyor."

Theo ve Alexa son birkaç yıldır o kadar yakın olmuşlardı ki artık birbirlerinin cümlelerini tamamlıyorlardı. Alexa, sanki Theo'nun hiç sahip olmadığı kız kardeşi gibiydi: Her zaman onu eve bırakmak için ısrar ederdi, Theo da yüksek tavanlardaki ampulleri kolayca değiştirebilsin diye Alexa'ya merdiven alırdı. Şimdi Drew burada kalacaksa eğer, Theo'nun Alexa'nın etrafında ondan başka bir adamın olması fikrine uyum sağlaması gerekiyordu.

"Evet," dedi Maddie. Theo, Maddie'nin onun söylemediği şeyleri de duyup duyamadığını merak etti. "Onu gerçekten seviyormuş gibi görünüyor." dedi Maddie. Sonra da gözlerini kısarak Theo'ya baktı. "Endişelenme, eğer sevmeseydi ben bilirdim."

Theo çak yapmak için elini kaldırdı.

"Buraya taşınıyor, duydun değil mi?" diye sordu Maddie

Theo kafasını salladı.

"Evet, duydum," dedi.

"Evet." dedi Maddie iç çekerek. "Onun için çok mutluyum -bunu öylesine söylemiyorum- ama..."

"Aynen," dedi Theo. "Bu pek çok şeyi değiştirecek."

Maddie bir U dönüşü yaptı ve Theo'nun evinin önünde durdu.

"Evet, bu pek çok şeyi değiştirecek. Ama buna alışmak biraz zaman alacak. Değişikliklerden nefret ederim. Ne olursa olsun, şu an çok kötü hissediyorum."

Theo, elini Maddie'nin kolunun üzerine koydu.

"Kötü hissetme. Yani, evet ben de kötü hissediyorum. Ben de değişiklikleri sevmem." dedi.

Maddie arabayı durdurdu.

"Neyse ki benimle aynı durumda olan biri daha var." dedi Maddie.

Theo, Maddie'ye gülümsedi.

"Bu bir iltifat mıydı yoksa laf mı soktun karar veremedim."

Maddie saçlarını geriye doğru attırdı.

"Tabii ki hangisi olduğunu sana söylemeyeceğim." dedi.

Maddie kafasını çevirinceye kadar birbirlerine bakarak gülümsediler.

Theo, "Neyse, eve bıraktığın için teşekkür ederim. Gerçi başka bir seçeneğin de yoktu ama." dedi.

Maddie omuz silkti.

"Drew'un seni bırakmasına tamam diyebilirdim. Bu gece için tekrardan tebrik ederim."

"Teşekkür ederim." dedi Theo ve Maddie'ye kısaca sarıl-

mak için onu kendine doğru çekti ve aslında onun kendisini geri çekeceğini düşünmüştü. Ama bunun yerine Maddie kollarını Theo'ya doladı ve ona sıkıca sarıldı. Hiç konuşmadan, hiç kıpırdamadan, sadece birlikte nefes alarak bir süre bu şekilde kaldılar.

Maddie başını Theo'nun omzuna yasladığında, Theo, Maddie geri çekilirse diye nefes almaktan ya da kıpırdamaktan korktu. En sonunda Theo, parmaklarını Maddie'nin saçları arasında gezdirdi. Maddie iç çekti ve Theo da Maddie'nin nefesini boynunda hissedebiliyordu. Theo saçlarına küçük bir öpücük kondurdu ve bekledi. Saatler gibi geçen o andan sonra Theo, Maddie'nin dudaklarını boynunda hissetti.

Acele etme, Theo. Kızı ürkütme. Yavaşla.

Theo, Maddie'nin saçlarını hafifçe geriye attı ve saçlarından ve alnından öptü.

Maddie yavaşça doğruldu ve bir süre bakıştılar.

Theo kimin önce davrandığını bilmiyordu ama birdenbire çok ateşli bir şekilde öpüşmeye başlamışlardı.

Theo, Maddie'nin kulağına, "İçeriye. Hadi." diye fısıldadı.

Maddie ise cevap olarak arabanın kapısını açtı.

Ertesi sabah Maddie gözlerini Theo'nun yatağında açtı ve kafasını salladı.

"Bunu TEKRAR yapmayacaktık," dedi yastığına.

Theo, Maddie'nin kulağına doğru kıkır kıkır gülmeye başladı ve kollarını Maddie'nin beline sıkıca doladı.

"Bilerek yapmadık," dedi Theo. "Çok duygusal bir akşamdı, kendimizi kaybettik, belki de birisi içeceklerimize peri tozu ya da başka bir şey koydu. Hikâyemiz budur, buna bağlı kalalım."

Maddie dün gece için pişman olacak gücü kendisinde bulamadı. En azından şu anda, çok rahat ve tatmin olmuş hissederken bunu yapmayacaktı. Ama sonra bundan pişman olacağına o kadar emindi ki.

"Hımm... Peki, bir hikâye uydurduysak tamamdır." Evden çıkmak için muhtemelen ayağa kalkması gerekiyordu. Mutlaka kalkması gerekiyordu. Ama bunun yerine yatağa daha da gömüldü ve Theo'nun kollarını kendine doğru çekti. Theo anlamıştı. Parmaklarını Maddie'nin vücudunda daha da yukarılara doğru gezdirdi ve göğüslerini avuçladı.

"Bu peri tozunun etkisi ne kadar sürüyor?" diye sordu Maddie.

Theo, Maddie'nin meme uçlarını okşadı, Maddie iç çekti. Theo bacağını Maddie'nin bacağının üzerine attı.

"Hımm... On iki saat diyebilirim." Theo, Maddie'yi boynundan öptü ve Maddie de yüzünü ona doğru döndü. Theo gülümsedi. "Yani daha iki saatimiz var demektir."

Maddie ellerini Theo'nun sırtında gezdirdi.

"Bir dakikayı bile boşa harcamasak iyi olur o zaman."

Bir süre sonra Maddie tekrar uyandığında, gözlerini açamadı. Neyi vardı böyle? Theo'nun evinin etrafında onu direkt Theo'nun yatağına götüren bir tür gizli güç mü vardı? Köşeyi döndüğünüzde büyük harflerle KÖTÜ KARARLAR MERKEZİ yazan görünmez bir tabela mı vardı? Yine nasıl kendisini Theo'nun yatağında bulmuştu?

Neden hâlâ buradaydı? Bir de sabah seksi yapmışlardı, Tanrı aşkına!

Bir an önce buna bir son vermeliydi. Yataktan kalkmak için kendini zorladı.

Duştan çıktığında, Theo mutfaktaydı. Kahve yapıyordur diye düşündü. Kıyafetlerini giydi ve mutfak kapısına doğru yöneldi.

"Benim için de kahve var mı?" diye sordu.

Neden bunu sormuştu? O kahve yaparken gizlice kapıyı çekip gitmeliydi. Şimdi burada kalakalmıştı.

Theo su ısıtıcısının yanında duran iki kahve fincanını gösterdi. Üzerinde gömleği yoktu, altında da yine o gri pantolon vardı. Pantolonun içinde başka bir şey var mıydı? Hayır, Maddie, hayır, bunu düşünmesine izin veremezdi.

"Bol sütlü ve şekersiz, değil mi?"

Maddie kafasını salladı. "Evet. Bir saniye, senin işe gitmen gerekmiyor mu?"

Theo telefonunu eline aldı ve Maddie'ye gösterdi.

"Sen duştayken ben on tane e-posta gönderdim. Tabii ki ofise gitmem gerekiyor ama bir kahve içmek için vaktim var." dedi.

Su ısıtıcısı öttü, Theo ikisi için de kahve yaptı ve sonra dolaptan çıkardığı sütü Maddie'ye uzattı. Maddie fincanına biraz süt ekleyip, Theo'ya geri verdi.

Bu çok tuhaftı, başka zaman olsa, iyi bir seks gecesinden -ya da dürüst olmak gerekirse ortalama iyi bir seks gecesinden- sonra, bir adamın yatağında uyansa ve şu anda onun mutfağında onunla kahve içiyor olsa, adamın onu bir daha ne zaman göreceğini sormasını bekliyor olurdu. Maddie de adamda telefon numarasının olduğundan emin olmanın bir yolunu bulurdu. Şimdi ise tam tersiydi. Bu sabah... Dün gece... Ve altı hafta önceki gece... Yatağında tüm yaşananlara rağmen Theo'nun bunun tekrar yaşanmayacağını bildiğinden emin olmak için bir yol bulmaya çalışıyordu.

Ama Theo daha erken davrandı.

"Bak, Maddie," dedi Theo. "Bu gerçekten güzeldi ama ikimiz de biliyoruz-"

"Bunu tekrar yapamayacağımızı." diye kafasını salladı Maddie. "Kesinlikle, ikimiz de bunun farkındayız. Peri tozu, hatırlasana?"

Theo gülümsedi ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Evet." dedi Theo, iki eliyle fincanını tuttu. "Güzel. Sadece tuhaf davranmış olmak istemedim. Yani, bir dahaki sefere karşılaştığımızda demek istedim."

Maddie kafasını salladı.

"Hayır, sorun yok. İyiyiz. Bunu düşünme." Maddie içinde neredeyse hiç kahve tadı olmayan fincanından bir yudum aldı. "Saat kaç?"

Theo telefonuna baktı.

"Neredeyse sekiz buçuk."

Maddie kahvenin geri kalanını bir yudumda içti ve fincanını tezgâhın üzerine koydu.

"Gitmem gerek. On buçukta gelecek olan bir müşterim var, şık görünmem gerekiyor."

Theo fincanı ağzına götürürken, Maddie'ye dikkatle baktı. Maddie, Theo'nun ağzını göremese de gülümsediğini fark etmişti.

"Bence harika görünüyorsun," dedi.

Maddie içinde yayılan o sıcaklık hissini görmezden geldi.

"Hımm... Evet... Şuradaki yarı çıplak adamdan övgüler alıyorum, şuna bakın."

Maddie konuyu değiştirdi. "Çantamın nerede olduğunu biliyor musun? Odanda göremedim. Arabada da bırakmamıştım, değil mi?"

Theo biraz düşündü, yüzüne pis bir gülümseme geldi.

"Bence ön kapının orada düşürmüş olabilirsin?"

"Hımm..." Doğru. Evet. Dün gece eve ilk girdiklerinde Theo, Maddie'yi kapıya yaslamış ve külotunu çıkarmıştı ve... Evet. Sonra da çantasını orada yere düşürmüş olmalıydı. Demek bu yüzden Theo'nun odasında külotunu bulamamıştı. "Olabilir, mantıklı." dedi.

Theo, Maddie'ye bakarak sırıttı, Maddie kızardı ve kafasını başka bir yöne çevirdi.

Theo, "Ben seni kapıya kadar geçireyim." dedi. Kahvesini masanın üzerine koydu ve birlikte ön kapıya doğru yürüdüler. Maddie seksi pembe külotunu kapının yanından hızlıca alıp köşede terk edilmiş olan çantasına koydu..

"Sana kolay gelsin. Görüşmek üzere," dedi Maddie.

Theo, Maddie'ye kapıyı açtı.

"Sana da kolay gelsin." dedi.

Maddie arabasına bindi ve pembe külotunun nasıl koridorda kaldığını hatırladıkça hâlâ kızarıyordu. Theo'nun bu kadar etkileyici olacağını hiç beklemezdi. Tüm bu özelliklerin Theo gibi ukala ve sinir bozucu birinde olması çok üzücüydü.

Bu sabah mutfakta neden bu kadar küçümseyici bir tavrı olmak zorundaydı ki? "Gerçekten güzeldi," demişti. Maddie'yi hemen hayal kırıklığına uğratıyordu. Onun bu küstahlığı. Daha bir saat önce onunla seks yapmak için yanıp tutuşuyordu, sonra bir kahve yaptı ve sanki çok acelesi varmış gibi onu gönderdi. Nasıl olmuştu da kendisinin Maddie'den çok daha iyi olduğunu düşünen bir adamla birlikte olmuştu? Maddie, Theo'dan daha iyisini hak ediyordu!

Erkekler. Neden kadınlar erkeksiz bir dünya icat etmemişlerdi ki?

BÖLÜM 4

On Ay Sonra

Theo, Alexa'nın kapısını tıklattı, birkaç saniye içeriden gelen müzik ve kahkaha seslerini dinledi ve açmak için kapıyı ittirdi. Nişan kutlaması tam gaz devam ediyordu. Theo içeri girdi ve Alexa, Drew ya da Maddie'yi görebilmek için etrafına bakınırken iş yerinden bir avuç dolusu arkadaşına da el salladı.

Bu gece Maddie'nin de burada olacağını biliyordu. Belki de bu gece Maddie'nin, Theo'nun gördüğü en seksi kadın olmak yerine tekrardan sinir bozucu ve suratsız, yani tamamen kendisi gibi olduğu bir gece olurdu.

Theo son on aydır, yaklaşık olarak günde en az bir saatini Maddie'nin o sabah evden o hâlde gitmesine izin verdiği için kendine kızarak geçirmişti. İkisinin de bunun bir daha yaşanmayacağını bildiği gibi bir şeyi neden söylemişti ki? İkisi de değil! Theo bilmiyordu! Pek çok sebepten bunun tekrar yaşanması kötü bir şey olsa da eğer tekrarlansa Theo sevinçten deliye dönerdi. Fakat ne kadar kötü bir fikir olursa olsun, Maddie'yi aklından çıkaramıyordu.

Sadece eğer hiçbir şey söylemeseydim nasıl olurdu gibi bir düşünce değildi bu -o sabahı her düşündüğünde

aynı noktaya varıyordu- Maddie hep aklındaydı. Maddie ondan hoşlanmıyordu! Bunu pek çok kez açıkça belirtmişti. Theo'nun artık bu konuyu aşması gerekiyordu.

"Theo!" dedi Alexa, salonda annesiyle konuşuyordu.

"Tekrar tebrik ederim." dedi, yanında getirdiği şampanya şişesini Alexa'ya uzattı ve ona sarıldı. "Senin için ne kadar mutluyum bilemezsin." dedi.

Alexa da ona sarıldı.

"Biliyorum. Anne, Theo'yu hatırlıyorsun, değil mi?"

Alexa'nın annesi de Theo'ya sarıldı.

"Tabii ki hatırlıyorum. Ben hep senin... Neyse, boş ver şimdi. Seni tekrar gördüğüme sevindim, Theo."

Alexa kafasını salladı ve yürümeye başladı. Theo'ya onu takip etmesi için el işareti yaptı.

"Benimle mutfağa gel. Bu şampanyayı buza koyacağım ve sana tüm atıştırmalıkların yerini göstereceğim."

Theo sehpanın üzerindeki peynir tabaklarına ve televizyonun yanındaki masanın üzerinde duran şarküteri tabaklarına bir göz gezdirdi.

"Bunlardan başka atıştırmalık mı var?"

Alexa güldü.

"Oo, bunlar daha başlangıç. Gel hadi."

Theo, Alexa'nın arkasından mutfağa girdi. Önlük giymiş uzun boylu Latin Amerikalı bir adamın fırından bir şey çıkardığını gördü.

Alexa ve Theo içeri girerken, "Drew ben bunları tabaklarken, sen de dolaptaki kurabiye tepsisini fırına sür." dedi. "Alexa bu adamla evlenmek istediğine emin misin? Mutfakta hiçbir işe yaramıyor, biliyorsun."

Alexa şampanya şişesini buz dolu bir fıçının içine koydu.

"Biliyorum, biliyorum. Ama en azından direktifleri iyi

uyguluyor. Zaten hiçbirimiz senin gibi gerçek bir aşçı değiliz." dedi Alexa ve Theo'ya doğru döndü.

"Theo, Carlos'u hatırlıyorsun, değil mi? Geçen yıl senin doğum günü partine Drew ile birlikte gelmişti. Carlos bize nişan hediyesi olarak bu gece için güzel atıştırmalıklar hazırlayacak. Tanrı'ya şükür, Drew ya da ben sosisli atıştırmalıklar ya da peynirli poğaçalar yapacak olsaydık, bu bir felaket olurdu."

Bu mükemmel bir nişan hediyesiydi. Theo sadece bir şişe şampanya ve her zamanki endişesiyle birlikte gelmişti. Theo sosisli atıştırmalıktan bir tanesini alıp ağzına attı.

"Neyse ki buraya erkenden geldim. Bunların hiçbirini kaçırmak istemezdim." dedi.

Drew, Carlos'a birkaç adet maşa uzatırken, Theo'ya gülümsedi.

"Alexa'ya seni uyarmasını söyledim, dostum. Bu Carlos'un çok gizli yetenekleri var." Drew, Carlos'a baktı ve daha da gülmeye başladı.

"Aslında son zamanlarda onu televizyonda görmüş olmalısın. Dodger Stadium'da JumboTron'daki evlilik teklifini gördün mü? Kızın hayır dediği teklifi?"

Carlos elindeki maşanın arasında küçük bir puf böreğiyle Drew ve Theo'nun arasında döndü.

"O kişi ben değildim. Teklif eden kişi ben değildim. Ben yalnızca o çiftin arkasında oturan kişiydim, hepsi bu."

Drew sırıttı.

"Evet, tabii öyledir. Hepsi bu."

Bu konunun kesinlikle devamı vardı ama Theo bunu Alexa'dan dinlemek için pazartesi sabahını beklemek zorundaydı.

Carlos, Drew'a, "Diğer atıştırmalık tabakları nerede?" diye sordu.

Alexa, Theo'ya bir şişe bira uzattı ve kendi kadehine de biraz daha şampanya doldurdu.

"Theo ve ben onları alacağız. Ekstra malzemelerle birlikte misafir odasındaki dolabın içinde bıraktım onları. Hemen döneriz."

Koridordan aşağıya indiler ve misafir odasına girdiler.

"Theo, hazır burada yalnız kalmışken, sana sormak istediğim bir şey var." dedi.

Alexa'nın yüzünde tuhaf bir ifade vardı. İşle alakalı bir şey miydi? Cuma günü gönderdiği basın açıklamasında yazım yanlışı mı yapmıştı? Theo, şimdi Maddie'den başka bir konuda da endişelenmişti.

"Hadi söyle," dedi Theo.

"Şey... Düğünle ilgili düşünüyordum da. Zaten geçen hafta nişanlandığımız için henüz çok bir planlama yapmadım. Ama zaten bildiğim birkaç şey var, bunlardan biri de düğünde benim için kimin orada olmasını istediğim. Theo, sağdıcım olur musun?"

Theo güldü ve ona kocaman sarıldı.

"Birincisi, bu duyduğum en harika unvan, eskiden daha tuhaf unvanlarım olmuştu. İkincisi ise, tabii ki olurum. Onur duyarım." dedi.

Alexa başını Theo'nun omzuna yasladı.

Alexa, Theo'nun daha önce ondan hiç duymadığı bir ses tonuyla, "Bunu benim için yaparsan, onur duyarım." dedi. Theo geri çekildi.

"Sakın ağlayayım deme Alexa. Gözyaşları içinde partiye geri dönersen, annen beni öldürür."

Alexa bir paket peçete aldı ve paketi yırtarak açtı.

"Sorun yok, iyiyim. Son zamanlarda hep böyleyim." dedi ve yüzünü sildi. "Neyse ki hepsi sevinç gözyaşlarıydı. Hadi, şimdi Carlos bizi öldürmeden servis tabaklarını mutfağa götürelim."

Theo partiye geri döner dönmez Maddie'nin geldiğini fark etti. Neredeyse hiç tanımadığı bir kadının neden bu kadar çok farkındaydı, hiçbir fikri yoktu. Bu onun parfümü müydü? Hayır, etrafta bu kadar insan varken, onun kokusunun buraya kadar gelmesi imkânsızdı. Ama tabii ki sosisli atıştırmalıkların olduğu servis tabağını masanın üzerine koyup etrafa bakındığında, onu gördü. Sırtı ona dönüktü ama biliyordu, o Maddie'ydi. Kolsuz yeşil elbisesi tüm bedenini sarmıştı ve Theo'nun en çok dokunmak istediği yerlere değiyordu. Kafasını çevirdi. Ne yapıyordu, onunla hiçbir şey yaşamak istemeyen bir kadını açıkça şehvetle arzuluyor muydu? Bir biraya daha ihtiyacı vardı.

Theo bir bira almak için mutfağa geri döndü. Carlos fırından bir tepsi daha çıkarıyordu. Aslında yardım edebileceği bir şeyler olmalıydı.

Theo buzdolabını açarken, Carlos'a "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu. "Drew diğer odada, Alexa'nın kuzenlerinden bazılarıyla sohbet ediyordu." dedi.

Carlos güldü.

"Alexa'nın ailesi hakkında duyduklarımdan anladığım kadarıyla, sohbetleri bütün gece sürebilir. Evet, iyi olur. Tek elimle iş yapabilirim. Bana da bir tane bira verirsen, diğer elimi de bira içmek için kullanabilirim." dedi.

Theo, buzdolabından iki bira çıkardı ve açtı.

"Al bakalım. Bana ne yapmam gerektiğini söyle."

Carlos, Theo'ya sosis parçacıklarını üçgen şeklindeki puf böreklerin içine yerleştirip katlama görevi verdi. Bu iş, diğer odada Maddie'ye bakmamaya çalışarak ayakta dikilmekten çok daha iyiydi.

"Katlamadan önce çok azıcık Dijon hardalı da eklemeyi unutma," dedi Carlos.

Theo ve Carlos iş yaparken, insanlar mutfağa girip çıkıyor-

lardı ama hep başka bir servis tabağı ya da içecek bir şey almak için geliyorlardı ve el sallayıp gidiyorlardı. Neden daha önce bir partide mutfağa saklanmayı denememişti? Partide olman gerekiyorsa ama tam da merkezinde olman şart değilse, en azından yardımcı olacak bir şeyler yaparsın, meraklı konuşmaların arasında kalmamış olursun. İki taraf için de kârlı bir durum.

Carlos, Theo'ya guacamole[2] sosuna bandırılmış patates kızartması uzattı.

"Şunun tadına bak. Sence tuzu az mı? Bence az." dedi.

Theo patates kızartmasını ağzına attı.

"Sadece biraz. Belki biraz da Meksika biberi?"

Carlos parmağıyla onu gösterdi.

"Haklısın, evet. Doğru." Carlos sırtı Theo'ya dönük bir şekilde guacamole sosunda değişiklikler yaptı. "Alexa ile hiç sevgili oldunuz mu?"

Theo'nun birası neredeyse boğazında kalıyordu ve Carlos döndü, Theo'ya baktı.

"Kusura bakma. Muhtemelen bu soruya alışmışsınızdır diye düşünmüştüm."

Theo yutkundu ve kafasını salladı. Theo sadece damadın en yakın arkadaşı Carlos'un, nişan kutlamasında bu soruyu sormasını beklemiyordu ama zaten Maddie'den kaçmak için mutfakta saklanmak da kendi hatasıydı.

"Evet, alışkınım, sadece senin de bunu sormana şaşırdım, hepsi bu. İkimiz de bu soruları çok duyduk. Ama yok, yıllardır tüm dünya bizi bir araya getirmeye çalışsa da hiçbir zaman böyle bir şey olmadı ki buna az önce içeri girdiğimde bile bu konuyu hatırlatan Alexa'nın annesi de dâhil. İlk günden beri gerçekten sadece iki iyi arkadaşız, o kadar."

Alexa'dan önce bir kahkaha sesi geldi mutfağa. Bu sefer Maddie'yledi. Harika.

---

2. Avokado ve domates ile yapılan bir tür Meksika mezesi. (ç.n.)

"İşte buradasın!" dedi Alexa. "Carlos, tüm erkekler için hamburgerlere çok sevindim. İstediğin zaman gelip mutfağımı kullanabilirsin. Biraz daha sosisli atıştırmalıklar yapman için seni buraya çağırdı, değil mi?"

Theo bir anlığına Maddie ile göz göze geldi, sonra Maddie başını çevirdi. Neden her gördüğünde Maddie daha da güzel görünüyordu? Bu sefer saçları dalgalıydı ve başını her çevirdiğinde omuzlarına değiyordu. Bu da Theo'nun aklına sabah uyandığında Maddie'yi onun yastığının üzerinde uzanmış, saçlarının dağınık ve neredeyse üzerini hiç örtmemiş hâlini getirdi ve Theo yine çok istedi... Theo'nun nesi vardı? Aletine baktı. Aman Tanrım! Bu bir kâbustu.

Theo her şey normalmiş gibi gülümsemeye çalışarak, "Carlos tek başınaydı. Benim de burada bir şeyler yapmam gerekti." dedi. Maddie'yi en yakın duvara yaslamayı, en son yaptığı gibi külotunu aşağı indirmeyi hayal etmiyordu.

"Hepsinden fazla fazla olduğu için çok memnunum." dedi Carlos. Dolu kurabiye tepsisini Theo'dan aldı, fırına sürdü ve Theo'nun önüne boş bir kurabiye tepsisi yerleştirdi. "Bugün bunlardan bir düzine yaptım ama tüm davetliler haftalardır yedikleri tek şey buymuş gibi hepsini silip süpürdüler ve ben de Los Angeles'taki insanların kafaları güzelken her şeyi yiyip bitirdiklerini düşündüm."

Alexa ve Maddie, ikisi de dolaptan birer şişe şampanya aldı.

"Bay Area'daki insanlar böyledir maalesef," dedi Maddie. "Ama buradakilerin bu denli çok yemesinin sebebi o değil. Bunun sebebi, Alexa'nın arkadaşlarının yemeyi gerçekten çok sevmeleri."

Yine göz göze geldiler ve bu kez Maddie bakışlarını çevirmedi. Alexa, Carlos ile bir kız hakkında dalga geçerken, onlar sanki sonsuza kadar öyle kalacaklarmış gibi birbirlerine bakmaya devam ettiler.

"Şuna bak, ben seni Bay Area'ya getirebilmek için birileriyle tanıştırmaya çalışıyorum ama görünüşe göre sen çoktan kapılmışsın."

"Yok, öyle bir şey. Sana hiç Nik'ten bahsetmemeliydim, bu öyle bir şey değil. Sizin yapmanız gereken işler yok mu? Hadi, yiyeceklerinizi alın ve çıkın, mutfağı da biz erkeklere bırakın."

Alexa ağzına bir kanepe atmadan önce, "Hadi Mad, bırakalım da erkekler işlerini yapsın." dedi.

Maddie de guacamole sosunun ve cipsin olduğu tepsiyi aldı.

"Bunu on dakikada yiyip bitireceğim. Sizi şimdiden uyarıyorum. Theo, umarım bunları yapma konusunda iyisindir. Hızlan."

Maddie direkt Theo'nun gözlerinin içine baktı ve gülümsedi, ah bu kız! Theo'da yarattığı etkinin farkındaydı ve şimdi ise onunla dalga geçiyordu.

Theo da ona gülümsedi.

"Ben her konuda iyiyimdir." dedi.

Maddie'nin yüzü kızardı.

Theo, Maddie'nin mutfaktan çıkışını izlerken derin bir nefes aldı.

Carlos, Theo'ya baktı ve sırıttı.

"Buradaki hikâye nedir?" diye sordu.

Theo puf böreğinden kafasını kaldırmadan, "Ne demek istediğini anlamadım." dedi.

Carlos kafasını salladı.

"Peki, öyle olsun. Eğer öyle istiyorsan, ben bir şey görmedim."

Maddie yiyecekleri salona bıraktı ve olabildiğince hızlı bir şekilde lavaboya kaçtı. Theo'dan uzak durması gerekiyordu. Evet, tamam, kabul, bu gece bu elbiseyi giymişti çünkü bu elbisenin kendisinde harika durduğunu biliyordu ve Theo'nun da onu böyle muhteşem görmesini istemişti. Ama Maddie, Theo ona böyle bakarken kendisinin nasıl hissedeceğini gerçekten hiç düşünmemişti.

Theo'nun bakışları, Maddie'nin onun külotunu tekrar indirmesini istemesine sebep olmuştu.

Kahretsin!

Bir daha birlikte olmamaları gerektiği konusunda bu kadar kararlıysa, neden ona böyle bakıyordu ki? Bu hiç de adil değildi. Hiç kimse bir kadını reddedip sonra da sanki bir kurabiyeymiş gibi yiyip bitirmek istercesine ona bakamazdı.

Hayır, Maddie yine bu Theo'yu görme durumunu abartıyordu. Her şey normaldi. Birbirlerini bir süredir görmemişlerdi, tabii ki ikisi de yaşananları düşünebilirlerdi ama şimdi geri dönmeliydi, partinin geri kalanı normal geçecekti ve sonra birbirleriyle iletişime geçmeyeceklerdi ve birbirlerini aylarca tekrar görmek zorunda kalmayacaklardı. Belki de yıllarca!

Bir kadeh daha şampanya istiyordu, ihtiyacı olan şey buydu. Aynadan makyajını kontrol etti, ellerini yıkadı ve banyodan çıktı.

Maddie sonraki bir saati mutfaktan gelmeye devam eden leziz atıştırmalıkları yiyerek, şampanya içerek ve Drew'un iki doktor arkadaşıyla (ki onlar sevgiliydiler, bu da aralarındaki konuşmayı biraz baskılıyordu) flört ederek geçirdi. Alexa bir o tarafta bir diğer taraftaydı, arkadaşları ve ailesiyle konuşuyordu. Onu bu kadar mutlu görmek çok güzeldi. Maddie, başlarda Drew'a karşı biraz şüpheci yaklaşmıştı, her gün başka bir yerde olan Los Angeleslı yakışıklı doktorun en yakın arkadaşı için uzun süreli bir adam olabileceğini hiç düşünmemişti ama Drew, Alexa'yı o kadar mutlu etmişti ki Maddie'yi ikna etmişti.

Alexa, en sonunda arkadaş grubunun yanına bir şişe şampanyayla geldi.

"Doldurayım mı? Annem kadeh kaldırmak için ısrar ediyor, yani herkesin şu an biraz şampanyaya ihtiyacı var." dedi.

Maddie kadehini doldurması için Alexa'ya doğru uzattı.

"Alexa, düğünü planlamaya başladın mı bakalım?" diye sordu Drew'un arkadaşı Adam. "Tarih belli mi?"

Alexa güldü ve kafasını salladı.

"Ah Tanrım, hayır. Başkalarının nasıl yaptıklarına dair elimde birkaç planlama tablosu var ama onlara bakarken bile başım dönüyor. Şu ana kadar bildiklerim, kız kardeşim başnedimem olacak ve arkadaşlarım Maddie ve Theo da –tanışmıştınız, şurada bardakların oradaki adam- düğünde yanımda olacaklar. Birkaç haftadır iş o kadar yoğun ki başka bir şey düşünemiyorum ama eminim ki bir ara vaktim olacaktır. Kıyafet konusunda Maddie'nin bana çok yardımı olacağını düşünüyorum." dedi.

Alexa, Theo da düğün partisinde olacak mı demişti? Bu Theo, o Theo mu? Evet, o olmalı; eliyle göstermişti onu.

"Theo da mı düğün partisinde olacak?" diye sordu Maddie, ses tonunun kulağa hissettiği kadar endişeli gelmemesini umdu.

"Aa, evet, sana söylemedim mi?" Alexa, Drew'a bir el işareti yaptı. "Bu gece sordum. Theo sağdıcım olacak, çok aptalca bir kelime ama zaten düğünlerle alakalı tüm kelimeler çok aptalca." dedi.

Aylardır hatta daha fazla süredir Theo'yu görmemesinin üzerine yaşanan bu gelişme, Maddie için çok fazlaydı. Artık onu sürekli görecekti. Gelecek yıl olacağı gibi. Yüzüne yapmacık bir gülümseme yaptı.

Kadeh tokuşturma sesleri...

Tanrı'ya şükür, kadeh tokuşturmalar. Herkesin dikkatini

dağıtacak başka bir şey... Alexa'nın babası herkesi güldürürken; Maddie, Alexa'nın Theo'nun düğününde olmasını isteyeceği neden hiç aklına gelmedi, diye düşündü. Aslında çok mantıklıydı. Theo, Alexa'nın en yakın arkadaşlarından biriydi; her gün birbirlerini görüyorlardı ve Theo, Drew'u en başından beri bilen birkaç insandan biriydi. Muhtemelen o bir erkek olduğundan ve düğünlerde katı cinsiyetçi ayrımlara alışık olduğundan böyle düşünmüştü. Genellikle, her ne kadar elbiseleri ve yüksek topukluları sevse de cinsiyetçi rollerden pek hoşlanmazdı, çok şükür ki kendisi alet takımlarını kullanarak kendi lastiklerini değiştirebilirdi ama bu konuda, bu küçük ve spesifik konuda, Alexa'nın biraz daha geleneksel olmasını isterdi.

Her neyse. Maddie olgun bir kızdı. Bunun da üstesinden gelebilirdi.

"Alexa ve Drew'a!" diye bağırdı Alexa'nın babası.

Ardından Maddie ve diğer herkes de, "Alexa ve Drew'a!" diye bağırarak kadeh tokuşturdu.

Partinin geri kalanında Maddie, Theo'ya bakmamaya çalıştı ki bu da ona daha sık baktığı anlamına geliyordu. Bir ya da iki kez Theo'yu kendisine bakarken yakaladı, hem zafer kazanmış gibi hem de biraz öfkeli hissetti. Theo ona bu şekilde bakmaya nasıl cesaret edebilirdi? Bu şekilde ne kadar süre devam edebilirdi?

Gece yarısından biraz sonra insanlar teker teker gitmeye başladılar ve Maddie evin içindeki boş şişeleri topladı ve mutfağa getirdi.

Alexa'nın tüm ısrarlarına rağmen kalan herkes temizliğe yardım etti.

"Hadi ama gerçekten mi? Bunu yapmak zorunda değilsiniz. Drew ve ben bunların hepsini yarın hallederiz. Siz bizim misafirimizsiniz." dedi.

Theo kafasını salladı.

"Lex, sorun yok. Birazdan eve gideceğim. Sadece bana bu tabakları nereye koyacağımı söyle."

Alexa iç çekti ve arka kapının yanındaki dolabı gösterdi.

Alexa'nın kuzeni Leann müziğin sesini açtı ve temizlik partisi, herkesin güldüğü ve salonda ve koridorlarda döndüğü doğaçlama bir dans partisine dönüştü.

Drew, Alexa'yı tuttu ve yere yatırdı, Alexa çığlık atıp gülerken herkes alkışlamaya başladı. Farkında olmadan Maddie, Theo'ya baktı ve Theo'nun yüzünde yine o aynı gülümseme vardı.

Maddie davetiyenin üzerindeki "Hiçbir hediyeye gerek yok!" notuna rağmen insanların Alexa ve Drew için getirdikleri hediyeleri topladı ve misafir odasına götürdü. Maddie her şeyi bir şarap çantasının içinde dolaba koydu, Alexa ve Drew'un şarapları bu dolaba koyduklarını biliyordu. Maddie, Alexa'ya şaraplar için bir buzdolabı aldırmaya çalışıyordu ama o ihtiyacı olmadığını iddia ediyordu, bu dolabın da soğuk olduğunu söylüyordu.

Maddie şişeleri yan yana rafın üzerine koydu ve ürperdi. Evet, Alexa haklıydı, bu dolap da gerçekten soğuktu.

Kapının açılma ve arkasından kapanma gıcırtısını duydu ve döndü.

"Selam, Theo. Ben de tam şarapları..." Theo ona yaklaştıkça sesi alçaldı.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadı, Theo o kadar yaklaşmıştı ki neredeyse birbirlerine değeceklerdi. Maddie yine ürperdi.

"Üşüdün mü?" dedi Theo, elini aşağı yukarı Maddie'nin kolunun üzerinde gezdirirken. "Tüylerin diken diken olmuş gibi görünüyor."

"Ben... Şey... Burası biraz serin."

Theo parmaklarını Maddie'nin saçları arasında gezdirdi, Maddie gözlerini kapattı. O kadar iyi hissediyordu ki onun sonsuza kadar devam etmesini isteyebilirdi.

Maddie gözlerini açmak için kendisini zorladı.

"Bunu bir daha yapamayız diyordun, ne oldu?"

Theo, ona dokunmaya devam ediyordu.

"O söylediğim şey çok aptalcaydı," dedi.

Maddie kafasını hayır anlamında salladı.

"Hayır, değildi." Şimdi iki eli de Maddie'nin saçlarındaydı ve Maddie'ye doğru eğiliyordu. "İkimiz de bunun kötü bir fikir olduğunu biliyoruz. Bunu yapmamalıyız."

Theo durdu, dudakları birbirine değmek üzereydi.

"O zaman bana dur de." dedi.

Theo bekledi, parmaklarını Maddie'nin yanağının üzerinde gezdirdi. Maddie ağzını açtı ama hiçbir şey diyemedi.

"Ben de öyle düşünmüştüm," dedi Theo.

Theo, Maddie'yi öptü ve dudakları birbirine değer değmez Maddie kollarını Theo'ya doladı ve onu kendine doğru çekti. Theo gülümsedi ve onu daha sert öptü. Birbirlerine dokunmayalı aylar geçmişti ama sanki aradan hiç zaman geçmemiş gibiydi. Dudakları birleşmiş, vücutları birbirine geçmişti, birbirlerini bekleyen kayıp yapboz parçaları gibiydiler.

Theo, Maddie'yi duvara yasladı ve Maddie inledi. Theo, Maddie'nin vücuduna dokundu, dizlerinden kalçasına, belinden göğüslerine kadar. Maddie bunun ona nasıl da iyi geldiğine inanamıyordu.

"Benimle birlikte eve gel," dedi Theo, Maddie'nin kulağına. "Ne kadar iyi olacağını biliyorsun!"

Maddie, Theo'nun çenesini ve boynunu öperken, evet anlamında kafasını salladı.

"Biliyorum. Ama... Alexa var. Biz..."

Theo, parmağıyla Maddie'nin çenesinin altına dokundu.

"Söylemeyiz. Alexa hiçbir şeyi öğrenmeyecek. Bu konuda endişelenme."

Theo, Maddie'yi tekrar öptü ve Maddie bu öpücükten sonra uzun bir süre kendine gelemedi, ardından geri çekildi.

"Ama Theo, bu hiç mantıklı değil. Biz birbirimizden hoşlanmıyoruz bile."

Theo parmağıyla onun kulağına dokunurken gülmeye başladı.

"Bunun bir önemi var mı? En son yaptığımızda bir önemi var mıydı? Ya da ondan öncekinde?" diye sordu.

Bu konuda haklıydı.

"Peki." dedi Maddie. Geri çekildi ve saçlarını ve elbisesini düzeltti. "Ben gideyim, ceketimi ve çantamı alayım."

Theo kafasını salladı.

"Birkaç dakika sonra salonda görüşürüz."

Maddie, eğer kendisinin bunun ne kadar aptalca olduğunu düşünmek için izin verirse, bunu yapmayacağını biliyordu. Bu nedenle bu konuda düşünmeyecekti.

Maddie misafir odasındaki yatağın üzerinde duran çantasını ve ceketini çekip aldı, daha az önce dolabın orada biriyle oynaştığı belli oluyor mu diye aynada kendini kontrol etti ve salona gitti.

"Biraz daha şampanya, Mads?" diye sordu Alexa, "Ya da son kanepelerden bir tane daha ister misin?"

Maddie bir kanepe alıp ağzına attı ama şampanya için kafasını hayır anlamında salladı.

"Bence ben bugün sınıra ulaştım. Senin başka bir şeye ihtiyacın yoksa ben artık gideyim." dedi.

Alexa, Maddie'ye sarılmak için ayağa kalktı.

"Her şey için çok teşekkür ederim. Araba kullanabileceğinden emin misin?" diye sordu Alexa.

Alexa, Maddie'ye sarıldığında bir şey fark etmemişti, değil mi? Hayır, şu an tam çakırkeyifti ve başka bir şey

düşünemeyecek kadar da mutluydu. Yani bu iyi bir şeydi.

"Beni buraya Lisa bırakmıştı ama eve dönmek için taksi arayacak..."

"Seni eve bırakabilirim, Maddie. Sana borcum var." dedi Theo.

Maddie, Theo ile göz göze gelirse yüzünden her şeyin anlaşılacağını bildiğinden, Theo'nun omuzlarına baktı.

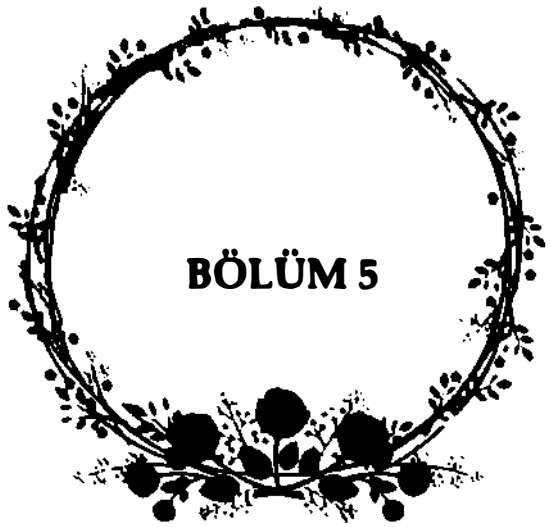
"Geç oldu, Theo. Beni bırakmak zorunda değilsin."

Theo, Maddie'nin montunu aldı.

"Israr ediyorum. İyi geceler, Alexa. Tekrar tebrik ederim."

Theo, Alexa'ya sarıldı ve evden çıkmadan önce ikisi de Drew'a el salladılar.

BÖLÜM 5

Theo, Maddie ile birlikte arabasına doğru sokaktan aşağıya yürürken nefesini tuttu. Bu kadar şanslı olduğuna inanamıyordu. Sanki her an Maddie eve geri dönüp onu başka birinin bırakmasını isteyecekmiş gibi, yoldan geçen bir arabayı durdurup ona binecekmiş gibi, onunla birlikte eve gitmekten başka bir şey yapacakmış gibi hissediyordu. Ama şu an yanında, bitişiğinde yürüyordu, yine de arabasına binene kadar da ona dokunmuyordu.

Theo'nun arabasına biner binmez birbirlerine baktılar ve gülmeye başladılar. "Alexa'nın bir şeyler fark ettiğini düşünmüyorsun, değil mi?" diye sordu Maddie.

Theo hayır anlamında kafasını salladı. Alexa çok fazla şampanya içmişti ve olan bitenlerden dolayı onları fark edemeyecek kadar heyecanlıydı.

"Mümkün değil. Alexa'yı bilirsin; sadece herkesin, evine güvenli bir şekilde vardığından emin olmak istiyor." dedi.

Theo arabayı çalıştırdı ve evine giden yolda Alcatraz Bulvarı'na doğru sola döndü. Tanrım, Maddie bu elbisenin içinde muhteşem görünüyordu. Theo, o elbiseyi çıkarmak için sabırsızlanıyordu. Neyse ki evi birkaç dakika ötedeydi.

Theo öne doğru birkaç adım attıktan sonra Maddie'nin

koluna girdi. Ona dokunmak için sabırsızlanıyordu ama elini tutmak da aralarındaki ilişki için fazla samimi olurdu.

"Bak sen şu cesarete," dedi Maddie.

Theo omuz silkti.

"Giydiğin topuklular çok yüksek. Ayağının burkulmasını istemiyorum. Düşersen ve benim evimin önünde bir yerlerini kırarsan, ne olacağını bir düşün. Bu bir halkla ilişkiler kâbusu olur, ben sadece buna engel olmaya çalışıyorum."

Maddie güldü ve Theo'ya yaslandı.

Theo kapının kilidini açtı ve Maddie'ye içeri geçmesini işaret etti, sonra da kapıyı kapattı.

Daha önce iki kez birlikte geldikleri bu eve girer girmez, durup sabırsızlıkla birbirlerine baktılar. En sonunda Theo bu sessizliği bozdu ve onu öpmek için eğildi. Bu kez biraz geride durarak daha yavaşça ve nazikçe öpüyordu.

Theo geri çekildi ve birbirlerine gülümsediler. Maddie ona tekrar yanaştı, Theo kafasını salladı. Eğildi ve Maddie'nin altın rengi ayakkabılarını çıkardı. Bir ayağını eline alıp başparmağıyla masaj yaptı.

"Bu ayakkabılar canını acıtmış gibi görünüyor," dedi Theo.

Maddie kafasını salladı, gözleri kapalıydı.

"Hımm... Bunu sevdim. Çok iyi geliyor."

Theo bir ayağına masaj yapmayı bitirdikten sonra, diğerini eline aldı.

"Ben de öyle düşünmüştüm." dedi.

Birkaç dakika sonra ayağa kalktı ve Maddie'nin elini tuttu.

"Gel benimle."

Maddie hiçbir şey söylemeden onu takip etti.

Birlikte Theo'nun yatak odasına girdiler ve Theo, Maddie'nin çantasını omzundan alıp yere bıraktı.

Theo gömleğinin düğmelerini açarken, "En son birlikte olduğumuzda ya da ondan öncekinde, pek çok şeyi aceleye getirmiştik," dedi. "Mükemmeldi, gerçekten mükemmeldi. Ama bu gece seninle vakit geçirmek istiyorum. Tüm gece bizim."

Maddie gözleriyle Theo'nun parmaklarını takip etti. Ona doğru uzandı ve durdu.

"Evet, tüm gece bizim," dedi.

Theo gömleğini çıkarıp yere fırlattı ve atletini de kıvrak bir hareketle çıkardı.

"Ama bu bana yardım edemeyeceğin anlamına gelmiyor."

Maddie'nin elleri hemen Theo'nun kemerine uzandı. Kemerini çözerken kemerin derisine dokundu, tenine dokunmasına da çok az kalmıştı ama kendini tutuyordu. Maddie, Theo eğer o kemer çıkarılmazsa ölecekmiş gibi hissedene kadar, elini onun üzerinden çekmeden kemeri yavaş yavaş çözdü. Bu "Tüm gece bizim" saçmalığı kimin fikriydi ki?

Maddie en sonunda kemeri yere fırlattı ve pantolonun düğmesini açtı. Maddie parmaklarını Theo'nun kalkan aletinin tam üzerindeki fermuarda gezdirdi. Theo'nun nefes alışverişleri giderek daha da hızlanmıştı. Maddie tek harekette pantolonun fermuarını açtı ve pantolonu indirdi.

Theo ayakkabılarını fırlatıp attı ve pantolonunu tamamen çıkardı. Sadece iç çamaşırıyla kaldı. Maddie, Theo'ya doğru uzandı ama Theo onu durdurdu.

"Bekle. Arkanı dön."

Theo, gecenin başlarında elbisesinin arkasındaki fermuarı fark etmişti. Bu fermuar saatlerdir onu cezbediyordu.

Theo, Maddie'nin saçlarını avucunun içinde topladı ve ensesinden öptü. Fermuarın ucuna kadar öpmeye devam etti. Yavaşça fermuarı aşağı indirmeye başladı ve tam olarak açı-

lıncaya dek yavaşça elleri ve dudaklarıyla Maddie'nin bedeninin her yerine dokundu. Doğruldu ve elbisesini omuzlarından çıkarmak için askılarını eline aldı ve elbisesi yere düştü. Maddie, Theo'ya döndü ve gülümsedi.

"Tanrım." dedi Theo ve ona bakmak için bir adım geri çekildi. Siyah straplez bir sütyen ve siyah dantelli bir tanga giymişti. Onları yırtıp atmayı ve Maddie'yi yatağa atmayı her şeyden çok istiyordu. Ama bu kez yavaş ilerleyeceğine dair Maddie'ye söz vermişti.

"İnanılmazsın," dedi Theo.

Maddie gülümsedi ve Theo'yu kendine doğru çekti.

"İşte bu yüzden, bu gece güzel şeyler olacak." dedi.

Uzun uzun öpüştüler, elleri ve dudakları birbirlerinin vücudunda gezindi. Theo, Maddie'nin nelerden hoşlandığını, neyi daha çok istediğini, en çok neresine dokunulmasını istediğini anlamak için iç çekişlerini, inlemelerini ve nefesini dinledi.

Maddie'nin bacakları yatağa çarpıncaya kadar öpüşerek yürümeye devam ettiler.

"Uzan," dedi Theo.

Maddie denileni yaptı, şimdi yatağın üzerinde ona bakarak boylu boyunca uzanmıştı. Dudakları şişmişti ve saçları yüzüne dağılmıştı. Maddie, Theo'nun bugüne kadar gördüğü en mükemmel insandı.

Theo, başparmaklarıyla Maddie'nin dantelli tangasını tuttu ve yavaş yavaş aşağıya indirerek çıkardı. Yere attı ve onun açık bacaklarının arasına diz çöktü.

Bacaklarını daha da açıp kafasını aşağıya doğru eğerken, "Bundan hoşlanıyorsun diye hatırlıyorum," dedi Theo.

"Hımm... İnsanlar değişir, bilirsin." Başının altına bir yastık koydu ve ona bakarak gülümsedi. "Şimdi bazı şeyler farklı olabilir."

Theo durdu, parmakları Maddie'nin uyluğunun iç kısmındaydı.

"Bu bir meydan okuma mı acaba?"

Maddie omuz silkti.

"Sadece diyorum ki kim bilir, belki de hâlâ..."

Maddie, Theo'nun bir sonraki hareketiyle nefes nefese kaldı ve birkaç dakika boyunca çıkardığı sesler anlaşılmazdı.

Maddie'nin kasılmaları geçtiğinde, Theo onu kucağına aldı.

Theo, Maddie'nin kulağına doğru eğilip, "Duyamadım, 'Theo çok iyisin' mi dedin?"

Maddie gülümsedi.

"Theo, çok iyisin. Ama bence zaten sen bunu biliyorsun." dedi.

Theo, Maddie'yi yanağından öptü ve onaylarcasına kafasını salladı.

"Biliyorum. Ama bu, duymaktan hoşlanmadığım anlamına gelmiyor."

Theo yan tarafa döndü ve komodinden bir kondom aldı.

Maddie sütyenini çıkardı ve dirseklerine yaslandı.

Theo kondomun yarısını takmışken durdu ve Maddie'nin memelerine baktı. Ah Tanrım, mükemmel görünüyorlardı. Hızlıca kondomu taktı ve Maddie'nin meme uçlarına doğru eğildi.

"Tüm gece boyunca bunu yapmayı ne kadar çok istediğimi biliyor musun?" diye sordu Theo. "Sen ve bu elbise... Ne zaman seni orada görsem, tek istediğim şey sana dokunmaktı, öpmekti. Yoksa bunu biliyor muydun? Bu elbiseyi beni çıldırtmak için mi giydin?"

Maddie evet anlamında başını salladı.

"Kesinlikle."

Theo çok şaşırmıştı, geri çekildi.

"Gerçekten öyle mi?" diye sordu.

Maddie tekrar kafasını salladı.

"Evet. En son birlikte olduğumuzdan sonra, düşündüm ki... Yani en sonunda, sen gerçekten de istemiyormuşsun gibi..."

Theo hayır anlamında kafasını salladı ve tekrar Maddie'nin memelerini avuçladı.

"Olamaz. En son birlikte olduğumuzda, tekrar birlikte olmak istemediğim için mi bunu bir daha yapmamalıyız dediğimi düşündün? Ah Tanrım, aslında tam tersiydi." Theo, ellerini Maddie'nin vücudunda gezdirdi. "Öyle söyledim çünkü bunu tekrar tekrar yapmak istiyordum ve başka bir şansım olacağını bilseydim, belki de hiç duramazdım." dedi.

Maddie gözlerini kapattı ve bacaklarını daha da açtı.

"Hımm... Bunu daha sonra konuşuruz. Ama bu gece yavaştan alacağız dediğini hatırlıyor musun bakalım?" dedi.

Theo tekrar Maddie'nin üzerine çıktı ve öpmek için eğildi.

"Evet, ne oldu?

Maddie gözlerini açtı ve onun gözlerine baktı.

"Biraz hızlandıramaz mıyız? Çünkü seni içimde hissetmek istiyorum." dedi.

Vay canına, tabii ki Maddie öyle istiyorsa eğer...

Theo, Maddie'yi dizlerinden çekti ve tüm gücüyle Maddie'nin içine girdi.

Theo'nun nefes alışverişleri normale dönerken, Maddie gülümseyerek onun göğsüne sarıldı. Nasıl oluyor da Theo'yla yaptığı seks giderek daha da iyi oluyordu? Çok anlamsızdı.

Theo, Maddie'yi omzundan öptü ve ayağa kalktı.

"Su ister misin?" Maddie kafasını salladı ve Theo mutfaktayken o da banyoya gitti.

Theo, elinde iki bardak suyla yatak odasına geri geldi. Maddie gece lambasını yaktı ve Theo da tepe ışığını söndürdü.

Maddie çarşaflarının arasında esnerken, "Senin çarşaflarını seviyorum," dedi.

Theo, Maddie'ye doğru yaklaştı ve onu kendine doğru çekti.

"Ben de seni benim çarşaflarımın arasındayken seviyorum, bu mükemmel."

Maddie parmaklarını Theo'nun dudaklarının üzerine koydu.

"Şşşt... Seks çok iyiydi, bunu bozma."

Theo güldü ve ışığı kapattı.

Sabah Maddie kafası onun göğsünde uyandı, Theo kollarını beline dolamıştı. Maddie kendini yine nasıl bu durumun içinde bulmuştu? Alexa ve Drew'un düğünlerinin nasıl geçtiğine bağlı olarak, gelecek yıl ya da daha sonrasında hep onu görmek zorunda kalacaktı ve ondan uzak durmaya çalışacaktı. Bu bir işkenceydi.

"Uyanık mısın?" diye fısıldadı Maddie.

"Evet," diye fısıldadı Theo, parmaklarını Maddie'nin saçları arasında gezdirdi ve Maddie iç çekti. Kahretsin!

Maddie doğruldu.

"Konuşmamız gerek." dedi.

Theo kafasını salladı ve hiç kıpırdamadı.

"Neden böyle bir şey söylüyorsun ki? Bunlar İngiliz dilindeki en kötü iki kelime ve 'Konuşmamız gerek' cümlesini duymak için çok erken bir saat. Daha kahvemi bile içmeye başlamadan bana 'Konuşmamız gerek' diyemezsin. Bu hiç adil değil. Gel buraya."

Theo, Maddie'yi göğsüne doğru çekti ve Maddie de ona karşı koymadı.

"Biliyorum, biliyorum." Maddie onu rahatlatmaya çalıştı ama yapamadı. "Ama Alexa dün gece seni düğünde görmek istediğini söyledi."

Theo parmaklarını Maddie'nin omzunda gezdirdi.

"Evet. Sağdıç olacağım. Tuhaf, değil mi?"

Tanrım, bu erkeklerin sorunu ne? Bu konuda ne kadar da neşeli ve rahat konuşuyor.

"Ben de düğünde olacağım." dedi.

Maddie, Theo'nun kafasını salladığını hissetti.

"Ben de senin düğünde olacağını düşünmüştüm. Yani?"

Maddie daha fazla dayanamadı ve arkasına yaslandı.

"Yani, bu demektir ki ileride ne kadar süreceğini bilmediğim bir süre boyunca bir arada olacağız."

"Düğün etkinlikleri hazırlanırken ve Alexa'ya kıyafetler konusunda ya da başka bir konuda yardımcı olurken, ben ve sen, birbirimizden uzak duramayacağız diye düşünüyorum. Ne yapacağız?"

Theo iç çekti ve doğruldu.

"Bence buna karşı koymayı bırakmalıyız. Kendimize ya da birbirimize, her görüştüğümüzde kendimizi birlikte yatakta bulmayacakmış gibi davranmayı bırakalım çünkü bence ikimiz de bunun böyle olacağını biliyoruz."

Maddie kollarını kaldırdı. Neden Theo sanki bu basit ve kesin bir çözümmüş gibi davranıyordu?

"Neden böyle olmak zorundaydı ki? Alexa'nın partilerinde yıllardır birbirimizi görüyorduk ve bu yaza kadar hiç böyle bir şey olmamıştı!" dedi Maddie.

Theo kollarını kafasının arkasında kavuşturdu ve sırtüstü uzandı.

"Şampanya şişesinin mantarını bir kere çıkarınca neden geri takamazsın? Bu eskiden de böyleydi, şimdi de böyle. Gerçekten de bana bunun doğru olmadığını mı söyleyeceksin?" diye sordu.

Maddie bunun doğru olmadığını söylemeyi isterdi, özellikle de onun yüzünde kendinden emin bir ifade varken ama yapamadı.

"Sanırım değil ama..."

Theo yataktan kalktı ve çekmeceden eşofman altını aldı.

"Benimle bu konuda konuşmak istiyorsan, bunu ben mutfakta kahve yaparken yapmalıyız. Hadi gel!" dedi Theo, Maddie'ye salaş bir kapüşonlu fırlatarak. "Burası soğuk biraz."

Maddie, Theo'nun arkasından mutfağa doğru giderken homurdandı. Alexa'nın, Theo gibi sinir bozucu birisiyle arkadaş olmasının sebebi bu muydu? Theo'nun da Alexa gibi kahve takıntısının olması mıydı? Maddie de her sabah kahve içerdi ama şimdi...

Maddie, Theo'nun buz gibi soğuk mutfağının bir köşesinde, omuzlarından poposuna kadar inen kapüşonlu ile kollarını birbirine bağlayarak durdu ve Theo'nun su ısıtıcısını doldurup, düğmesine basmasını, kahveyi öğütüp miktarını ayarlamasını, öğütülmüş kahve dolu fincanların üzerine küçük koniler yerleştirmesini izledi. Üçüncü kez, sabah kahvesi için buradaydı ama ilk kez Theo'nun karmaşık bir şekilde kahve yapması dikkatini çekmişti. Daha öncesinde geldiklerinde kafası o kadar karışıktı ki normal insanlar gibi kahve makinesine bir kapsül koyarak başlamak yerine suyu kaynatarak başladığını bile fark etmemişti.

"Tanrım, sen de o sürekli kahve içen sinir bozucu insanlardan birisin." Sürekli bira içenlerden biraz daha iyi sayılır, sadece biraz. "Normalde kahve yapan birisi senden çok daha hızlıdır, bilirsin."

Theo dönüp bakmadan kafasını salladı.

"Biliyorum. Ama ben böyle seviyorum." dedi.

Maddie, Theo'nun tüm Kaliforniya'daki en yavaş kahveyi nasıl yaptığını izledi.

"Kahve yapmak için her sabah su kaynatan bir adamla yattığıma inanamıyorum!" dedi Maddie.

Theo döktüğü suya baktı.

"Aslında su kaynamış değil, en iyi kahveyi yapabilmek için suyu tam olarak 96 dereceye kadar ısıttım."

"Benimle gerçekten tekrar seks yapmak istiyorsan, bu konuyu şu an kapatmalısın."

Theo sustu ve kahve dolu bir fincanı Maddie'nin önüne koydu. Theo kahvesinin üzerine su eklerken, Maddie de buzdolabını açıp süt aldı.

Theo da kahvesine süt ekleyip Maddie'ye döndü. "Nerede kalmıştık? Aa evet, birbirimizi her gördüğümüzde o geceyi yatakta sonlandıracağımızı inkâr edemezsin diyorduk."

Maddie sinirlenerek kahve fincanına bakıp homurdandı. Sorun şu ki Theo haklıydı. Maddie, Theo'ya baktı.

"Kahve suyunu tam olarak 96 derecede ısıtan birisi nasıl kahvesine süt ekler ki? Siz kahve içen insanların hepsi sade kahve içmiyorlar mı?"

Theo kahve fincanına baktı. Theo'nun yüzü mü kızarmıştı?

"Kahvenin sütle daha iyi olduğunu kabullenene kadar uzun bir süre sade kahve içtim ve sonra kendimi daha fazla cezalandırmayı bırakıp sütlü kahve içmeye başladım." Maddie sırıttı, Theo da ona bakıp gülümsedi. "Konuyu değiştirmeyi bırak! Seninle ben hakkında konuşuyorduk ve bu durumun tekrarlanma ihtimalinden bahsediyorduk, hatırlıyor musun?"

Maddie hatırladı.

"Peki, tamam. Kabul ediyorum. Bu tekrarlanmaya devam edecek. Ama eğer bunu yapacaksak, bazı temel kurallar belirlemeliyiz."

Theo kahve fincanını aldı ve yatak odasına geri döndü. Maddie de arkasından gitti.

"Kuralları severim. Bana bunlarla gel."

Maddie, "Peki." dedi. Kahvesinden bir yudum aldı ve yatağa geçti. Tadı kahve makinesinde yaptığı kahvenin tadına benziyordu ama onun yaptığı bu kadar da acı değildi. "Kural bir: Hiç kimse Alexa'ya bir şey söyleyemez."

Theo kahvesini komodinin üzerine koydu ve yatağa, Maddie'nin yanına girdi.

"Bu kural her zaman yok muydu? Bir pazartesi sabahı Alexa'nın ofisine gideceğimi ve 'Alexa, bil bakalım ne oldu, ben senin en yakın arkadaşınla birlikte oluyorum!' diyeceğimi mi düşünüyorsun?"

Maddie, Theo böyle bir şey yaparsa Alexa'nın yüzünde oluşacak ifadeyi hayal etti ve gülümsedi.

"Eğer bir kural koyacaksak, bunları sesli olarak da ifade etmeliyiz." dedi.

Theo, "Güzel tespit. İkinci kural nedir?" diye sordu.

"Aramızdaki bu durum düğünle birlikte sona erer. Belki de ondan sonra biz de bu durumu aşmış oluruz ve birbirimizi görmezden gelmeye devam ederiz."

Theo evet anlamında kafasını salladı.

"Bunu kabul ediyorum. Başka?"

"Kural üç: Randevulaşma yok, sadece bu şekilde olacak."

Theo başını kaldırdı ve Maddie'ye gülümsedi.

"'Bu şekilde' derken?"

Theo, Maddie'nin ne demek istediğini anlamıştı.

Maddie yatağı gösterdi.

"Bu."

Theo fincanını yere koydu ve kıvrak bir hareketle onu kendine doğru çekti. "Bunu mu diyorsun?" diyerek Mad-

die'yi öptü. Maddie, Theo'nun vücudu üzerinde gevşedi ve o da Theo'yu öptü. Maddie, parmaklarını Theo'nun çıplak göğsünün üzerinde aşağı yukarı doğru gezdirdi. Kahretsin, bu neden bu kadar iyi olmak zorundaydı?

"Hımm... Evet, bunu diyorum."

Theo ellerini kapüşonlunun içinden yukarıya doğru hareket ettirirken kafasını salladı.

"Peki, sadece emin olmak için soruyorum: Biz bunu koridorda, kanepede hatta mutfakta da yapabiliyor muyuz yoksa sadece yatakta mı yapabiliyoruz?"

Maddie hayır anlamında kafasını salladı ve Theo'nun teninin onun tenine değmesine ve kendi bedeni altındaki Theo'nun vücudundan başka bir şeye odaklanmaya çalıştı.

"İstediğimiz her yerde yapabiliriz." dedi.

"Hmmm..." dedi Theo, Maddie'nin bacaklarını iki yana doğru kendine çekti, böylelikle Maddie ata biner gibi oturdu üzerine. "Kulağa hoş geliyor." Theo eğildi ve Maddie'nin meme uçlarını yaladı. "Tüm bu kurallar benim için uygundur. Başka bir şey?"

"Sadece bir kural daha..." Maddie elleriyle saçlarına dokundu. "Kural dört: Birbirimizi sadece Alexa ile birlikteyken göreceğiz. Bunu yapmak zorunda olduğumuz için yapıyoruz, yapmak istediğimiz için değil." Theo meme uçlarını emerken, Maddie inledi.

Theo, Maddie'yi çevirdi ve şimdi Maddie onun altındaydı ve kendine doğru çekti. Tanrım, neden durmuştu?

"Sen dört kural söyledin. Bir kural da ben söylüyorum: Başka birisiyle birlikte olmak yok. Paylaşmayı sevmem."

Maddie tekrar üste çıktı.

"Ben tek çocuğum. Kendimi paylaşmayı pek sevmem."

Uzun bir süre kurallardan ya da başka bir konudan konuşmadılar.

BÖLÜM 6

Pazartesi sabahı Theo işe normalden daha erken bir vakitte gitti. Anma Günü'nün[3] olduğu hafta sonundan bir hafta önceydi. Cuma günü her şey bitinceye kadar pazartesiden perşembeye, her gün en az bir krizin çıkacağını tecrübelerinden biliyordu. Aslında böyle haftaları biraz seviyordu.

Pazar sabahından beri yüzünde olan o gülümsemeyle masasına oturdu. Bu kadar şanslı olduğuna inanamıyordu. Maddie'yi bir daha gördüğünde onu evine davet etmeyi umuyordu ama onun ürkeceğini ve kurallara uymayı kabul ettiğinde kafasının karışık olduğunu ya da bunu tamamen unuttuğunu söyleyeceğini düşünüyordu. En kısa sürede onu görmenin bir yolunu bulmalıydı, sadece tüm bunların gerçek olup olmadığından emin olmak istiyordu.

İlk bir saatini e-postalarını temizlemekle geçirdi ve gelen kutusunu boşalttı. Gelen kutusunda e-posta olduğu zaman hep dağınık ve düzensizmiş gibi hissederdi ve geçen cuma günü o kadar yoğundu ki yirmi e-postayı bırakıp ofisten çıkmıştı. Pazar günü bakarım diye düşünmüştü ama Maddie öğleden sonra gitmişti ve dolayısıyla sonrasında işe bakacak kafası kalmamıştı.

Alexa kapıdan Theo'nun ofisinden içeri kafasını uzattı

3. Amerikan İç Savaşı'nda ölenleri anma günüdür. (e. n.)

ve Theo irkildi. Tanrım, Maddie ile ilgili düşünceleri yüzüme bakınca anlaşılıyor muydu? Alexa genelde onun yüz ifadesinden ne düşündüğünü anlama konusunda çok iyidir ama lütfen, tam da şu anda bunu yapmış olmasın!

"Günaydın," dedi Alexa. "Haftaya hazır mısın? Patron geldi mi?"

Theo kafasını salladı.

"Pek değilim. Sen nasılsın? Nişan kutlamasının yorgunluğunu atabildin mi?"

Theo, kesinlikle Alexa'nın nişan kutlamasının yorgunluğunu atamamıştı, umarım Alexa bunu fark etmezdi yoksa Maddie onu öldürürdü.

Alexa gülümsedi ve büyük kahve termosunu gösterdi.

"Az da olsa. Neyse ki siz cumartesi gecesi temizliğe yardım etmek için kaldınız çünkü dün Drew ve ben, resmen tüm günü koltuğun üzerinde, kalan yemekleri yiyip akşamdan kalmalığımızı atmayı bekleyerek geçirdik. Benimki şimdi geçti ama sanki her an geri gelecekmiş gibi, bu yüzden kahvaltı için kocaman bir sandviç getirdim ve mümkün olduğunca çok kahve ve su içmeye çalışıyorum.

Theo güldü. Tek istediği şey, Alexa'nın onun partide eğlenip eğlenmediğine dair çok fazla soru sormamasıydı. Maalesef Alexa onun içini hiç kimsenin görmediği kadar iyi görürdü. Maddie bunu bir sır gibi saklamaları gerektiğini söylediğinde, Theo bunun çok zor bir şey olmadığını düşünmüştü; önceden de ondan sır saklamamış mıydı? Ama şimdi Maddie ile yattığı iki geceden sonraki pazartesi günü de konuşacak çok daha önemli konuları vardı, ikisi de Drew'un bir anda çıkıp gelmesine denk gelmişti. Şu anda Alexa'nın dikkatini dağıtacak başka bir konu yoktu; Alexa, Theo'nun düşüncelerini okuyabilir ve neden yüzünde böyle bir ifade olduğunu sorabilirdi ve Theo da istemeden de olsa ağzından kaçırabilirdi.

"Dün senin mesajını görünce gülmekten öldüm," dedi Theo.

Alexa dün Theo'ya, Maddie'ye ve Olivia'ya boş bira, şampanya ve tekila şişeleriyle dolu geri dönüşüm kutusunun resmini gönderip altına, "Bu harika bir partinin mi yoksa büyük bir akşamdan kalmalığın mı işareti?" diye yazdı. Theo ve Maddie mesajı görüp birlikte güldüler, o zaman Maddie hâlâ Theo'nun evindeydi. Theo, mesaj için Alexa'ya minnettardı; en sonunda Theo, Maddie'nin numarasını alabilmişti. Problem şu ki Theo bu telefon numarasını ne zaman arayacağını bilmiyordu.

"Gece yarısından sonra, neden son kalan birkaç şampanya şişesini de açmaya karar verdiğimizi hâlâ bilmiyorum." dedi Alexa.

"Git kahvaltını yap ve kahveni iç, böylece bugünü atlatırsın," dedi Theo. Neyse ki Alexa daha başka zor sorular sormadan uzaklaştı.

Birkaç saat sonra başkan yüzünde büyük bir gülümsemeyle toplantıya girdi. Theo o sırada başkana bakan Alexa'ya doğru döndü. İkisi de bu gülümsemenin ya "harika" bir haber olabileceğini ya da önümüzdeki birkaç gün ya da hafta boyunca işlerini kâbusa çevirebilecek "harika" bir haber olabileceğini biliyorlardı.

"Harika bir haber!" dedi başkan. Theo not defterine baktı, böylelikle Alexa'ya bakmayacak ve gülmeyecekti. "Henüz herkese duyurulmadı ama Kaliforniya'daki genel okul öncesi girişimi halk oylaması kasım ayında yapılacakmış."

Ofisteki herkes sevindi. Evet, bu gerçekten de harika bir haberdi.

"Ben de bu halk oylamasının sponsorlarından biri olduğumdan, vali, diğer pek çok başkan ve eyaletteki seçilmiş birçok yetkili ile çok yoğun bir şekilde çalışacağım. Kasıma kadar yorucu bir süreç olacak ama sizler gibi benimle bunun için çok çalışacak bir ekiple her şeyi başarabiliriz!"

Evet, nadiren gelen harika haberler ve harika(!) haberler bir arada.

Başkan toplantıdan sonra ofisine gelmeleri için el işaretiyle Alexa ve Theo'yu çağırdı.

"Sizinle halk oylaması hakkında bu toplantıdan daha önce konuşmam gerekirdi. Ama tam içeriye girmeden önce valiliğin ofisinden aradılar. İkinizin de bildiği gibi, bu girişim benim çocuğum gibi."

Theo ve Alexa kafalarını salladı. Başkan evrensel bir okul öncesi eğitimi fikrini yıllardır savunuyordu ve halk oylaması sınırlarının taslağını hazırlayan kuruluşla da çok yakın iş birliği içindeydi.

"Bu yüzden bu kampanyaya katılmayı çok istiyorum." Başkan, Theo'ya döndü. "Asıl ağır yük kampanyanın kendisinde olacak fakat bu hâlâ sana çok fazla ekstra iş çıkacağını gösteriyor çünkü amacımız basında elimizden geldiği kadar iyi bir izlenim bırakmak. Açıkçası, sen daha çok valiliğin basın ofisiyle ve eyaletteki tüm diğer seçilmiş yetkililerle çalışmak zorunda olacaksın." dedi.

Theo evet anlamında kafasını salladı. Genel Okul Öncesi Eğitimi ona da hitap eden bir konuydu aslında. Böyle bir kampanya, Theo'nun bildiği kadarıyla daha yüksek siyasi hedefleri olan başkana hem de yüksek hedefleri olan Theo'ya da eyalet çapında profillerini yükseltmeleri için yardımcı olacaktı. Özellikle de kampanyanın büyük etkinliklerinden en azından bir tanesinin burada, Berkeley'de gerçekleştirilmesini sağlayabilirlerse.

Yani, iyi bir iş çıkarırsa, bu Theo'nun profilini eyalet çapında yükseltmesine yardımcı olacaktı. Theo tek bir yanlış adımla her şeyin tepetaklak olacağını da biliyordu.

Theo patronuna, "Sabırsızlanıyorum," dedi.

Başkan ellerini ovuşturdu.

"Ben de." dedi.

Maddie odasındaki kıyafet yığınlarına baktı. Bugünkü müşterilerinden biri, yerel bir haber kanalı için spor muhabirliği yapan Maya Leslie idi ve Maddie her zaman Maya'nın kendinden emin görünmesi için özel bir çaba gösterirdi. Televizyon çalışanlarının böyle bir beklentileri varmış gibi hissederdi.

Maddie moda tavsiyeleri vermeyi hayatı boyunca hep sevmişti ve bazen bunun onun asıl işi olduğuna hâlâ inanamıyordu. Stil danışmanlığı dünyasındaki ilk işi büyük bir şanstı, Los Angeles'ta üniversite öğrencisiydi ve kısmi zamanlı olarak baristalık yapıyordu. Daimî müşterilerinden biri Amelia Powell gelecek vadeden bir stil danışmanıydı. Bir cuma sabahı kafeine ve ilgiye muhtaç bir şekilde yanına gelmişti, asistanlarının hepsi üşütmüştü ve üç müşterisini hafta sonu gerçekleşecek olan ödül töreni için hazırlamak zorundaydı. Maddie, "Bu hafta sonu ben müsaitim ve nasıl dikiş yapılacağını biliyorum." demişti. O hafta sonu ve ondan sonra da aralıklarla yıllarca Amelia ile birlikte çalışmıştı. En sonunda ise daha pratik ve düzenli bir iş için Bay Area'ya geri taşınmıştı ama stil danışmanlığının eğlenceli yanlarını ve koşuşturmacasını da özlemişti. Birkaç yıl önce, Amelia başka bir ödül töreni için hafta sonunda yardım istemişti ve Maddie de kendi stil danışmanlığı işini kurmak için ondan tavsiye alma fırsatını elde etmişti. Altı ay sonra Maddie ilk üç müşterisini almıştı ve Maya da onlardan biriydi.

Maddie'nin Maya ile çalışmayı sevmesinin sebeplerinden biri onun kendiliğinden otoriter bir yapısının olmasıydı. Bazı müşterileri için onlarla çalışırken ısrarcı olmak yerine destekleyici, teşvik edici ve ikna edici olması gerekiyordu, aslında bu onun için de doğru olandı. Birilerini elde tutmaya çalış-

mak ve güzel sözlerle ikna etmek onun bütün gücünü tüketi yordu. İnsanlara bir tulum giy diyerek emretmek bundan çok daha kolaydı.

Bugün ne giyeceğine karar vermek neden onun bu kadar çok vaktini almıştı? Dolabını şipşak karar verebilecek kadar iyi biliyordu.

Evet, aslında yeşil elbisesini odanın diğer ucundaki kuru temizlemeye gidecek kıyafetler yığınının üzerinde görmüştü. Öğleden sonra Theo'nun evinden kendi evine geldiğinde elbiseyi o kıyafet yığınının üzerine koymuştu. Çok güzel bir gecenin ardından... ve çok güzel bir günün ardından... Kahretsin, nasıl bir şeyin içine düşmüştü?

Maddie en sevdiği ikinci kot pantolonuna doğru uzandı. Esneyip rahatça giyilebilecek kadar çok eskimemişlerdi ama üzerinde çok hoş duruyordu. Yakası düğmeli beyaz ipek bluzu, efsane bir parça, hâlâ ütülüydü ve askıdaydı; içine ten rengi bir atlet giydi ve bluzun düğmelerini dikkatlice ilikledi. Şimdi sıra hiç makyaj yokmuş gibi görünen bir makyaj yapmaktaydı.

Gözlerinin altına kapatıcı sürerken aynadan kendisine baktı. Bir gün önce nasıl bir anlaşmaya tamam demişti? Theo sevişmeye devam etmekten başka bir seçenekleri olmadığına onu bir şekilde inandırmıştı. Peki, Maddie bunu nasıl kabul etmişti?

Yüzüne ışıltı vermesi için biraz bronzlaştırıcı ve allık sürdü. Theo'ya karşı adil olmak gerekirse -bunu yapmayı hiç istemese de- Maddie de bu anlaşmayı kabul etmek için çok şey yapmıştı. Maddie de o gece... O gecenin sabahında ve öğleden sonrasında... Yaptıkları her şeyde aktif bir partnerdi.

Ama Theo'ya bu kuralları sanki aylardır bu konuda düşünüyormuş gibi çat çat söylemişti. Sanki bunu planlıyormuş gibi! Bu tamamen gerçek dışıydı. Maddie'nin isteyeceği son şey, Alexa'nın düğün koşuşturmacasında Theo ile çok zaman

geçirmek zorunda kalmaktı. Bunun ne kadar süreceğini de Tanrı bilir! Alexa ve Drew düğün tarihi seçme konusunda bir aciliyetleri varmış gibi durmuyorlardı, yani muhtemelen Maddie bir yıldan fazla bir süre Theo'yu görmeye devam edecekti.

Sonra, tabii ki, onu her gördüğünde onunla seks yapmak zorunda kalacaktı.

Üstelik pek çok kez.

Gözlerine ten rengi far sürerken, aynada yüzünde kendini beğenmiş bir ifade gördü. Gülümsemesini durdurmaya çalıştı ama bu mümkün değildi.

Maskarasına doğru uzandı. En azından Maddie'nin kuralları sayesinde Theo, Maddie'nin sürekli onu görmek istediğini düşünmeye başlamayacaktı. Buluşmak yok ve sadece Alexa ile birlikte oldukları zamanlardan sonra görüşeceklerdi. Alexa da hâlâ tüm bu düğün planlama işlerinin başlarında olduğundan Maddie, Theo'yu aylarca göremeyebilirdi.

Maddie ikinci kat maskarasını sürdü. Ne kadar vakti kalmıştı? Telefonuna baktı, ilk müşterisinin gelmesine on dakika vardı. Neden telefonuna her baktığında ve gelen yeni bir mesaj göremediğinde hayal kırıklığına uğramaya devam ediyordu? Alexa'nın sarhoş bir hâlde gönderdiği grup mesajlarından sonra, artık Theo'da telefon numarası vardı. Ama Maddie, Theo'nun ona mesaj atmasını bile istememişti! Bir adamla birlikte olduğunda ertesi gün onun mesaj yazma gerekliliğinin ya da ihtimalinin önüne geçen bir anlaşma yaptıklarında bile, ertesi gün adamın ona mesaj yazmak zorunda olduğunu düşünmeye mi koşullanmıştı?

İşte bu da lanet olası ataerkillikten kaynaklanıyordu.

Kırmızı bir ruj sürdü, aynadaki ışıl ışıl duruşunu beğendi ve el çantasına bir şeyler daha atıp arka kapıya gitmek için yatak odasından çıktı ve stüdyosunun olduğu küçük kulübeye doğru yürüdü. Müşterileriyle görüşmeleri ve kıyafet de-

nemeleri burada oluyordu ve kıyafet ve ayakkabı kutularını Bay Area'daki tüm müşterilerinin evlerine ve ofislerine sık sık taşımak zorunda olsa da sadece küçük değişiklikler yapmıştı.

Maddie'nin bu sabah iki müşterisi vardı ve Maya kapısını çalmadan önce, rujunu tazelemesi için de yeterli vakti vardı.

Maya, Maddie, diye seslenip içeri girdi ve Maddie'nin yanaklarına sosyete öpücüğü kondurdu.

"Geç kaldığım için kusura bakma. Ofiste küçük bir kriz vardı." dedi.

Maddie gülümseyerek Maya'nın kombinine baktı, son üç aydır giydiği en iyi kombinlerden biriydi.

"Hiç sorun değil, bu sefer senin için harika parçalarım var; hepsi rafın üzerinde."

Maya hemen rafa doğru gitti. Kıyafetlere göz gezdirdi, bazılarını hızlıca geçip diğerlerine baktı. Maddie, Maya'nın uzun uzun incelediklerini aldı ve rafın diğer ucuna yerleştirdi. Maddie'nin Maya ile çalışmayı sevmesinin sebeplerinden biri, Maya'nın çok kararlı olması ama aynı zamanda ara sıra risk almaya da istekli olmasıydı. Bu da onu giydirmeyi eğlenceli hâle getiriyordu.

"Bunların hepsini denemek için daha şimdiden heyecanlandım." Maya cesur dekoltesi olan kolsuz elbiseye baktı. "Bunun televizyonda nasıl görüneceğini tam bilemiyorum ama sanırım bunu sevdim, deneyelim." dedi.

Maddie, Maya'nın seçtiği kırktan fazla kıyafeti rafın diğer ucuna önce türüne göre, sonra da rengine göre düzenleyerek yerleştirdi.

Maya kıyafetlerini çıkardı ve ilk olarak, Maddie'nin etkileyici bir parça olduğunu düşündüğü, siyah çizgili kolsuz uzun elbiseyi denedi. Gerçekten de etkileyici bir elbiseydi.

"Bunu sevdim. Her renginden istiyorum." Maya, fermuarını açması için Maddie'ye sırtını döndü. "Aslında bu eğlen-

celi bir şey, evsiz olan ya da misafirhane vb. yerlerde kalan kadınların olduğu bölgelerde nasıl güzel bir şekilde giyinileceğini öğreten bir şov düzenlemeyi düşünüyorlar. Bu mükemmel bir fikir, değil mi?" dedi Maya, renkli bir elbise giydi ve aynada kendisine baktı."

Maddie, Maya'ya elbisenin üzerine giymesi için bir blazer ceket uzattı.

"Harika bir fikir. Umarım güzel olur." dedi.

Maddie dünyanın büyük bir kısmının fakir ve zor durumda olan kadınlara nasıl davrandığını çok iyi biliyordu, özellikle de siyahi kadınlara. Böyle bir şovun yanlış anlaşılması için pek çok sebep vardı.

Maya, Maddie'nin ona uzattığı tulumu denedi.

"Bundan emin değilim Maddie. Sen ne düşünüyorsun? Canlı yayında nasıl durur?"

Maddie'nin tüm savunmaları hazırdı.

"Tabii ki giyebilirsin. Öncelikle şuna bir bak, üzerindeki gerçekten harika, çok güzel bir bluz ve senin de dediğin gibi, bu renk sana çok yakıştı. Ayrıca canlı yayında bunu giymen de hiç sorun değil. Rengi çok hoş, yaka kısmına da her kolyeyi takabilirsin, üzerine bir blazer giyip çok profesyonel giyinebilirsin zaten her hâlükarda masanın arkasında olacaksın. Zaten ayağa kalksan da çok havalı görünürsün."

Maya aynada kendine bakıp gülümsedi ve omuz silkti.

"Peki, tamam. Beni ikna ettin. Bunu giydiğimde lavaboya gitmenin nasıl bir işkence olacağını söylemediğinin farkındayım ama sanırım ikimiz de bu gerçeği biliyoruz da umursamıyoruz."

Maya tulumu çıkardı ve Maddie'nin diğer kombinine doğru uzandı.

"Şov konusuna geri dönecek olursak, bence harika olacak." dedi Maya.

"Sadece bunun için doğru kişiyi bulmaları gerekecek, stil danışmanlığı konusunda iyi olan ve aynı zamanda kamerada da harika görünen birini. Bu da zor bir iş."

Maya parlak kırmızı pileli eteği giydi ve Maddie'nin ona uzattığı leopar desenli topuklu ayakkabılarla öne doğru bir adım attı.

"Peki, anlaşıldı. Sen gerçekten mükemmelsin. Bu iki parçadan çok emin değildim ama bana çok yakıştılar ve bu ayakkabılar da düşündüğümden çok daha rahat." dedi Maya.

Maddie, Maya'ya istemediği kıyafetlerin arasından siyah fırfırlı bir üst uzattı.

"Bunu istemediğini biliyorum ama olsun. Tüm kombinlerinle uyar, lütfen bunu bir dene." dedi.

Maya aynada kendisine baktı ve yavaşça kafasını salladı.

"Bak, işte seni bu yüzden seviyorum. Üzerimde inanılmaz görünen kıyafetleri giymem için başımın etini yiyorsun." Maya kıyafetlerin olduğu rafa doğru baktı. "Tüm bu kıyafetleri buldun ve hepsi burada benim için hazır duruyor. Tüm günümü alışverişte geçirip bu kadar güzel kıyafetleri bulamayabilirdim.

Maddie kıyafetleri askıya asarken gülümsedi. Müşterilerinden duyduğu iltifatlar her zaman hoşuna giderdi.

"Alışveriş yapmak her zaman en iyi yeteneklerimden biri olmuştur. İnsanlar -Theo gibi insanlar- hep bunu çok aptalca bir şey olduğunu düşünüyormuş gibi davranmaya çalışırlar. Ama ben bunu bir iş olarak yapabileceğimi fark ettiğim anda, onların ne söyleyeceklerini hiç umursamadım."

Maya başka bir kombini denedi.

"Hepimiz yeteneklerimize ve tutkularımıza güvenmeliyiz, işte bu otuzlu yaşlarımda farkına vardığım en iyi şeylerden biri." dedi Maddie.

Maya gülümseyerek Maddie'ye doğru döndü.

"İşte tam da bu yüzden yapımcılara bu şovu sunacak mükemmel birini tanıdığımı söyledim."

Maddie, Maya'nın ne demek istediğini anlamadan önce ona uzun uzun baktı.

"Ben mi? Bunu benim yapmamı mı istiyorsun?" diye kafasını salladı Maddie. "Güzel sözlerin için çok teşekkür ederim ama ben-"

Maya gülümsedi.

"Sen bu işi mükemmel yaparsın. Zaten bu konuda çok iyisin, bu şov sana iyi olman için sadece daha büyük bir platform sunacak ve sen de pek çok kişiye yardım edeceksin."

"Söylediklerinin hepsi doğru ama Maya..."

Maya, Maddie'nin sözünü bitirmesine izin vermedi.

"Kamera önünde olmaktan çok emin olmadığını söyleyeceksin ama her iddiasına girerim ki sen kamera önünde de mükemmelsin. Sadece kendine bir bak!"

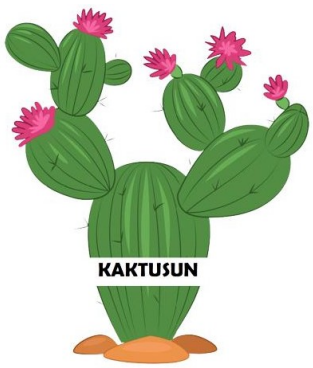
Maddie elinde olmadan pohpohlanmıştı.

"Tüm argümanlarımı çürüttün, peki, bu konuda bir düşüneceğim ama..."

Maya gülümsedi.

"Harika. Ben zaten onlara senden ve bugün seni göreceğimden bahsettim. Birazdan sana onlardan bir telefon gelir. Vesikalık bir fotoğrafın var mı? Eğer varsa bana gönder. Ayrıca bu elbiseyi sevdim ama sence de birkaç santimetre daha kısa olması gerekmiyor mu?" diye sordu.

Maddie güldü ve eteğin kenarını kıvırmak için eğildi.

BÖLÜM 7

Theo perşembe gecesi işten geç geldi ve çantasını ve ayakkabılarını ön kapının orada bıraktıktan sonra buzdolabında bir şeyler var mı diye baktı. Üç farklı plastik kutuda çok uzun süredir bayatlamış yemek artıkları ve bir karton yumurta ve kahverengi bir avokado yarımı. Pazar günü markete gitmeyi düşünmüştü ama Maddie günün çoğunu orada geçirdiğinden ve Maddie gittiğinden beri biraz uyumaya ihtiyacı olduğundan vazgeçmişti. Bu hafta genel okul öncesi kampanyasından dolayı çok yoğun olduğundan gidememişti. Muhtemelen dondurucu kısmında yiyecek bir şeyleri vardı ama onlar da şimdiye kadar don yanığı olmuştu. Çantasında ofisin karşısındaki sokaktaki fırından aldığı iki çikolatalı kurabiye vardı ama bu tatlıydı, akşam yemeği sayılmazdı. Telefonunu aldı ve pizza sipariş etti.

Pantolonunu değiştirmek için odasına gittiğinde ceplerindeki bozuklukları komodinin üzerine koyarken altın rengi ve parlak bir şey düştü yere. Bu da nereden çıkmıştı? Onu almak için yere doğru eğildi ve eline alıp döndürdü. Küçük altın bir küpeydi. Alexa'nın odasında Maddie'yi öptüğü anı hatırladı, dudaklarını, yanaklarını ve boynunu öperken, aynı küpeyi gördüğünü.

Acaba diğeri de mi burada kalmıştı? Theo komodinin

üzerine baktı ve diğerinin de tam köşede kaldığını gördü. İki küpeyi de aldı ve gönüllülük programından bir çocuğun onun için yaptığı eski kül tablasının içine koydu ve düşünmek için yatağın üzerine oturdu.

Şimdi ne yapması gerekiyordu? Pazar günü öğleden sonra evden gittiğinden beri Maddie'den bir haber alamamıştı, onu bir daha görüp göremeyeceği konusunda hiçbir fikri yoktu ama en azından küpelerinin onun evinde kaldığını söylemeliydi, değil mi?

Söylerse de onu tekrar yatağa atmaya çalıştığını düşünür müydü?

Tabii ki onu tekrar yatağa atmaya çalışıyordu, sadece söylerse bunun olma ihtimalinin azalacağını mı yoksa artacağını mı kestiremiyordu.

Boş ver. Bazen ne olursa olsun denemek gerekiyordu. Telefonunu aldı.

Selam, Maddie. Ben Theo. Umarım güzel bir hafta geçirmişsindir. Bilgin olsun, uzun altın rengi küpelerin bende kalmış. Eğer ihtiyacın olursa haber ver.

İşte bu kadar. Büyütülecek bir şey yok; Theo onun kurallarından hiçbirini ihlal etmiyordu, sadece ona haber veriyordu. Top şimdi Maddie'deydi.

Theo telefonunu bıraktı ve üzerine eski bir tişört giydi. Acaba "İstediğin zaman uğra ve küpeleri al" mı demeliydi? Eh, küçük adımlar...

Dolaptan bir bira kaptı, koridordan salona doğru geçti ve bir basketbol maçı açtı. Şu anda salı günü yayınlanması gereken basın açıklaması üzerinde çalışıyor olması gerekiyordu ama tüm gün hiç durmadan çalışmıştı, koltuğa oturmak ve beyninin işle ilgilenen kısmına bir mola vermek için sporculara bağırmak istiyordu.

Telefonu titredi, sehpanın üzerinden eline aldı.

"Bu maçı mı izliyorsun?"

Ben mesaj atmıştı.

"Evet, neden sordun?"

Ben'i tanıdığı kadarıyla bu mesajın sebebi, *"Az önce Curry'nin son atışında 1000 dolar kazandım."* ile *"Bir sonraki reklam arasında benim ajansımın reklamı çıkacak. İzle!"* gibi her şey olabilirdi.

Son dakikada ajanstan birinden onuncu sıraya bilet aldım, beni izle televizyondan.

Evet, haklıydım.

Salak.

Televizyonu kayıt için kurdu.

Kapı çaldı, nihayet pizza gelmişti. Nakit olarak ödeme yaptı ve pizza kutusunu çat diye sehpanın üzerine bıraktı.

Tam pizzadan bir dilim almıştı ki yine telefon titredi. Yine bu Ben ise...

Haber verdiğin için teşekkür ederim. Şimdi Alexa ile bir şeyler içiyoruz.

Ben değildi. Theo pizzadan bir ısırık aldı ve koltukta geriye doğru yaslandı.

Bu mesaj, Alexa telefonunu görürse diye dikkatli olmam gerektiği anlamına mı geliyordu?

Bu konu eğlenceli olacaktı.

Maddie, Theo'dan mesaj geldiğini gördü ve kolunu telefonunun üzerine koydu.

"Ee, bunu yapacak mısın?" diye sordu Alexa.

Acaba Alexa bir zihin okuyucu muydu? Alexa nasıl olu-

yor da buradan çıktıktan sonra Theo'nun evine uğrayıp uğramayacağını düşündüğünü biliyordu. Sadece küpelerini alabilmek için. Maddie her zaman o küpeleri takardı ve hafta sonu için o küpelere ihtiyacı vardı.

"Neyi yapacak mıyım?"

"Televizyon kanalındaki işe başvuru yapacak mısın? Az önce konuştuğumuz konu?" Alexa, Maddie'nin kadehini eline aldı ve dikkatle baktı. "Bu margaritada ne kadar tekila var?"

Maddie kadehini geri aldı.

"Haha, çok komik. Pardon, söyleyeceklerimi unuttum. Uzun bir haftaydı." Paranoyaklaşma Maddie, dedi kendi kendine. "Başvurmayı düşünüyorum. Kariyerimde yükselmek için mükemmel bir seçenek, şüphesiz. Ayrıca gerçekten yardımıma ihtiyacı olan insanlara da yardım edebilirim. Sadece televizyonda iyi görünüp görünemeyeceğimden emin değilim."

Maddie tüm hafta boyunca kanaldaki işi düşünmüştü ve ne kadar çok düşünürse o kadar çok heyecanlanıyordu. Yapımcının birkaç hafta içerisinde daha detaylı iletişime geçeceğini söylediğini duymuştu. Maddie bu konuyla ilgili annesiyle de konuşmuştu ve annesi de çok olumlu düşünüyordu. Elbette öyle düşünecekti, o bir sosyal hizmet çalışanıydı ve düzgün kıyafetleri bulmanın özellikle de yoksul kadınlar için ne kadar büyük bir engel olduğunu biliyordu. Ayrıca Maddie ve annesi gittikleri her yerde karşılarına çıkan yazılı olmayan kıyafet kurallarını bilmeyen bir kadın için hayatın ne kadar zor olduğunu biliyorlardı.

Maddie insanlara bir şeyler verebilmeyi hep istemişti, ilk başta bu işe başlamasının en büyük sebeplerinden biri buydu. Ama son birkaç yılda kendi işini kurmaya o kadar odaklanmıştı ki bunun için hiç vakti olmamıştı. Şimdi hem onun işine yarayacak hem de insanlara yardım edecek bir şey karşısına çıkmıştı.

Maddie'nin telefonu titredi ve ona baktı.

Cumartesi gecesi o küpeleri taktığında ve ben onları fark ettiğimde. Küpelerden birinin sağ omzuna değdiğini gördüm ve seni tam oradan öpmek istedim. Sonra biz küçük odadayken istediğimi yaptım.

Theo'nun bunu yapmayı bırakması gerekiyordu. O odada Theo'nun onu öptüğü anı düşünmek bile Maddie'nin tüylerini ürpertiyordu.

"Sen benimle dalga mı geçiyorsun? Televizyonda mükemmel görünürsün!" dedi Alexa. Maddie, Alexa yanındayken Theo hakkında düşünmeyi bırakmalıydı. "Bu iş için doğru bakış açılarına sahipsin. Ayrıca televizyona çıkan pek çok insanın stil danışmanlığını yaptın ve sen de biliyorsun ki tüm kıyafetler çok beğenildi."

Maddie kafasını salladı.

"Televizyonda iyi görünür müyüm diye endişeli değilim, o konuda gayet iyiyimdir. Televizyon alanında iyi olabilir miyim diye endişeliyim. Böyle bir şov için belirli birisini istiyorlarmış gibi hissediyorum; cadaloz ama yardımsever, kibirli ama altın kalpli gibi. Ben de biraz cadaloz olabilirim ama-"

Alexa bir kahkaha patlattı.

"Gerçekten mi? Olabilir misin? Hiç bilmiyordum."

Maddie dirseğiyle Alexa'yı dürttü.

"Kapa çeneni. Demek istediğim şu, sadece böyle bir işe girişmek için doğru yol bu mudur onu bilmiyorum. Yoksa bu konuya çok mu kafa yoruyorum?"

Alexa hâlâ gülmeye devam ediyordu.

"Kesinlikle öyle yapıyorsun, en azından şu an için. Şimdilik ne olacağını görmek için sadece bekle. Televizyon karakterin için daha sonra bir çözüm bulursun."

Telefonu tekrar titredi.

Sonra o gece, sen benim yatağımın üzerinde çırılçıplaktın, üze-

rindeki tek şey o küpelerdi. Sonra o küpeleri ne zaman çıkarmıştın?

Maddie de o anı hatırladı, kahretsin. Ne yapıyordu bu Theo? Maddie'nin şu an Alexa ile olduğunu biliyordu.

Alexa'nın telefonu çaldı ve açtı. En sonunda Maddie de telefonunu eline alabildi.

Şu an beni mahvediyorsun. Uyumadan önce çıkarmıştım, küpelerle uyuyamazdım.

Saniyeler içinde cevap geldi.

Küpelerle sevişebiliyordun ama...

Kahkahasını öksürüyormuş gibi yaparak gizledi. Neyse ki Alexa mesaj yazmakla meşguldü.

"Kusura bakma Olivia iş için Los Angeles'ta ve bir restoran soruyor. Bir saniye."

Theo! Bizi ele vermeye mi çalışıyorsun? Kahkaha atmamak için kendimi zor tutuyorum.

Maddie margaritanın geri kalanını kafasına dikti.

Dur dediğin an duracağım.

"Kusura bakma," dedi Alexa, telefonunu kenara bırakarak. "Bu işe girişiğin için heyecanlıyım. Onlarla konuşunca bana haber ver."

Maddie dikkatini telefondan uzaklaştırdı.

"Haber veririm. Çok umutlanmıyorum, Maya'nın bilmediği birisini düşünüyor olabilirler ya da şov sadece boş bir hayal ürünü olabilir."

Biliyor musun, konusu açılmışken, sabah küpeleri taktığını hatırlamıyorum. Küpelerin olmasaydı fark ederdim. Sabah sen üzerimdeyken, seni çok yakından izliyordum. Sanırım başka şeylerden dikkatim dağılmıştı.

Maddie bacak bacak üstüne attı. Kahretsin, bu adam onu çok yükseltiyordu. Maddie, Theo'nun ona bunu yapmasından nefret ediyordu.

Belki bir ara ortam sakin olduğunda ofisime uğrarsın ve kan, kilitlersin ve hepsini hatta daha fazlasını masamın üzerinde

Maddie tüm bunları zihninde canlandırdı ve titreyerek ürperdi. Tek düşündüğü şey en kısa sürede tekrar Theo'nun üzerine çıkmaktı. Mesajına cevap verdi.

Bunun intikamını alacağım senden.

Barmen yanlarına geldi.

"Hanımlar, birer içki daha?"

Alexa hayır anlamında kafasını salladı.

"İçmemeliyim. Drew birazdan evde olur. Ama Maddie sen içebilirsin. Biraz daha oturmak için vaktim var."

Maddie kadehini kenara doğru itti.

"Hayır, yarın yoğun bir gün olacak." dedi.

Alexa'dan böyle bir sırrı saklamak tuhaf olduğu kadar eğlenceliydi de; sonuçta hayatında ilginç bir şey oluyordu. Özellikle de şu sıralar, Alexa ondan uzaklaşıyormuş gibi hissettirdiğinde. Maddie, Drew'dan hoşlanmıyor ya da Alexa için mutlu değil denemezdi. Ama yirmi yıl boyunca Maddie ve Alexa her zaman ve her şey için birlikte vakit geçirmişlerdi şimdi ise bu Alexa ve Drew olmuştu. Drew artık Alexa'nın önceliğiydi ve Maddie'nin artık bir önceliği yoktu.

Maddie arabasına girdiğinde telefonunu bir kez daha çıkardı. Bir mesaj daha gelmişti.

Bu gece evdeyim, yakınlardaysan ve küpelerine ihtiyacın varsa

Sadece Theo'nun evine uğrayıp küpeleri alabilirdi, onunla sevişmek zorunda değildi.

On dakikaya oradayım.

Küpeleri almak için mi geliyordu yoksa birlikte olmak için mi geliyordu? Theo'nun hiçbir fikri yoktu.

Kıyafetlerini değiştirmeli miydi? Üzerindekilere şöyle bir baktı. Hayır, o zaman bunun bir seks çağrısı olduğunu düşünmüş gibi görünecekti ve sonradan öyle bile olsa Theo, Maddie'nin onun bunu bilerek yaptığını düşünmesini istemiyordu.

Bilerek yapmasına rağmen.

Küpeler hâlâ komodininin üzerindeydi. Onları salona getirmeli miydi acaba?

Ne aptalca bir soruydu bu?

Kapı zili çaldığında koridordan geçerek ön kapıya doğru yürüdü.

Theo kapıyı açıp, "Selam!" dedi. Maddie mükemmel görünüyordu. Her zamanki gibi. "İçeri gelsene."

Theo, Maddie'nin cevap vermesini beklemeden arkasını döndü ve salona doğru yürüdü.

"Aç mısın? Kocaman bir pizza var. Aslında... Büyük bir kısmı..."

Theo koltuğa oturdu.

"Madem sordun, açlıktan ölüyorum. Pizza neli?"

Maddie, Theo'nun yanına oturdu. Maddie küpe konusunu henüz açmamıştı. Bu iyiye işaret gibi görünüyordu.

"Biberli, mantarlı ve kavrulmuş sarımsak soslu. Bu olur mu?"

Maddie yüzünü buruşturdu ama pizza kutusunu da açtı ve bir dilim aldı.

"Hepsi tamam da bu kavrulmuş sarımsak... Bir pizza için biraz fazla değil mi sence de?"

Theo güldü.

"Herkes pizzanın üzerinde kavrulmuş sarımsak sevdiğim için benimle dalga geçiyor. Kusura bakma."

Theo pizzasından bir dilim aldı ve Maddie bir Theo'ya bir de tabağına baktı. "Aa, çok da havalıyız, tabaktan pizza yemeler..."

Theo, Maddie'ye peçete uzattı.

"Bazılarımız medenidir, Maddie. Biraz takıl burada. Belki bir şeyler öğrenirsin."

Maddie, Theo'ya bir dilim pizza fırlattı.

"Medeni demişken, tam da Alexa yanımdayken, o mesajları gönderirken ne düşünüyordun?"

Theo muzipçe sırıttı.

"Kendime engel olamadım. Kabul et, komikti."

Maddie gülmemek için kendini tutuyor muydu? Theo ona söylemedi ama öyle olduğunu düşünüyordu.

"Hiç de komik değildi. Alexa ve ben işle ve düğünle alakalı konuşuyorduk ve sen benim dikkatimi dağıttın."

Hımm, bu çok güzel bir işaretti.

Theo, Maddie'nin yüzüne değen saçlarını geriye doğru atarken "En çok dikkatini dağıtan şey neydi?" diye sordu. "Sadece mesajlar mı? Yoksa geçen hafta sonu neler yaptığımızı hatırlamak mı dikkatini dağıttı?" Theo, elini Maddie'nin dizine koydu. "Ya da bu gece neler yapacağımızı düşünmek mi?"

Theo, kulak memesinden öptü, Maddie'yi koltuğa doğru geri yaslarken boynundan aşağıya doğru öpmeye devam etti. Maddie elindeki pizza dilimini kutunun içine bıraktı.

"Bunlardan başka seçenek yok mu?" diye sordu Maddie ve Theo'yu kendine doğru çekerek üstüne çıktı. Öpüşmeleri sıcak, şehvetli ve tutkuluydu. Bütün bir hafta boyunca Maddie'yi düşündüğü belli oluyor muydu? Şu anda bu umurunda bile değildi.

Theo, Maddie'nin tişörtünü kaldırdı ve meme uçlarını parmakları arasında yuvarladı, onun bundan hoşlandığını

biliyordu. Maddie inledi ve kafasını koltuğun üzerindeki yastıkların üzerine yasladı. Bu inleme sesi Theo'nun içinde bir his uyandırıyordu. O sesi daha da duymak istiyordu. Daha da yüksek. Diğer elini eteğin altından soktu. Maddie bacaklarını açtı ve Theo onu dudaklarından öpmek için yaslandı.

"Çoktan hazırdın, değil mi?" dedi Theo dudaklarına doğru eğilirken. Maddie evet anlamında kafasını salladı ve bacaklarını daha da açtı. Theo önce bir parmağını içine soktu, ardından iki parmağını. "Buna da hazır mıydın, barda otururken, benim mesajlarımı aldığında? Bana doğruyu söyle." dedi.

Maddie gözlerini açtı ve ona gülümsedi.

"Neden buraya bu kadar hızlı geldiğimi sanıyorsun?"

Theo, Maddie'nin külotunu çıkardı ve eteğini kaldırdı.

"Bakalım şu anda da o kadar hızlı gelebilecek misin?"

Theo, kafasını Maddie'nin eteğinin altına daldırdı ve birkaç dakika sonra Maddie'nin inlemelerinden ve bağırışlarından amacına ulaştığını anladı.

Ayağa kalktı, cebinden bir kondom çıkardı, eşofmanını fırlattı.

"Normalde evde tek başınayken cebinde kondom taşır mısın?" diye sordu Maddie, yüzünde çok tatmin olmuş bir ifade vardı.

Theo elindeki kondoma çok şaşırmış gibi bakıyordu.

"Asla! Bu benim cebime nasıl girmiş? Kondom perisi yapmış olmalı!"

Maddie gözlerini devirdi ve eteğini çıkardı.

"Kondom perisi mi? Diş perisi gibi bir şey mi? Ama bu kondom için..."

Theo evet anlamında kafasını salladı.

"Aynen öyle! İnsanların kondom perisi hakkında konuş-

tuklarını duymuştum ama hep bunun bir efsane olduğunu düşünmüştüm. Sadece bir kondoma ihtiyacım olduğunda onun bana geleceğini söyleyen herkes sanırım haklıydı." Paketi açtı. "Kondom perisi bugün bizi varlığıyla şereflendirdiğinden dolayı onun hediyesini kullanmamak kabalık olur, değil mi?"

Theo, kondomu takarken Maddie'nin onu izlediğini gördü. Maddie'nin ona böyle bakması hoşuna gitti.

Theo koltuğun üzerinde ona doğru eğilirken, "Ben asla kondom perisinin gözleri önünde bunu yapamazdım." dedi Maddie.

"Hımm... Ben de." dedi Theo.

Bir süre hiç konuşmadılar.

En sonunda Maddie doğruldu ve yarısı yenmiş pizza dilimine doğru uzandı.

"Aslında perşembe günümün bu şekilde sona ermesini beklemiyordum ama bundan memnun değilmişim gibi de davranamam." dedi.

Maddie onun evinden içeri girer girmez ne olacağını bilmiyormuş gibi davranamazdı. Kendi kendine dürüst olması gerekirse, aslında Theo ilk mesaj attığında ne olacağını anlamıştı.

Tabii ki bunu ona söylemek zorunda değildi.

Theo koltukta yuvarlandı ve ayağa kalktı.

"Bana da biraz pizza bırak, kural tanımaz!" dedi Theo.

Koridordan banyoya doğru geçti. Maddie pizza dilimini bitirir bitirmez ayağa kalktı.

Kahretsin. Theo haklıydı. En başta kuralları koyan kendi-

siydi ve bir hafta bile geçmeden perşembe gecesi, ikisinin de Alexa ile olmadığı bir gecede, burada onun evindeydi.

Teknik olarak ikisi de kuralı çiğnemişlerdi ama birincisi, bu kuralı ilk koyan kendisiydi ve ikincisi, çok küçük bir bahaneyle onun evine gelen de kendisiydi.

Theo iki elinde de birer bardak suyla içeriye girerken, Maddie'nin aklına bir fikir geldi.

"Biz kuralı çiğnemedik!" Maddie, Theo'nun ona uzattığı suyu aldı ve derginin üzerine koydu. "Bu gece ben Alexa'ydaydım, değil mi? İşte bu, kuralları çiğnemedim."

Theo gözlerini kısarak Maddie'ye baktı.

"Hımm..." Bir yudum su içti ve bardağını sehpanın üzerine koydu. "Senin bu kuralı koyduğun zamanı hatırlıyorum da aslında..." Theo kafasını salladı. "Ne diyorum ben? Sözümü geri aldım. Tabii ki sen haklısın. Kesinlikle haklısın."

Maddie kaşlarını çattı, Theo ise yüzünde büyük bir gülümsemeyle koltukta arkasına yaslandı. Bir dakika, neden Theo, Maddie'nin haklı olduğunu söylemeye bu kadar hazırdı? Bu hiç Maddie'nin yıllardır tanıdığı ve kendini öven Theo'ya benzemiyordu.

"Sen benimle dalga mı geçiyorsun?" Maddie ayağa kalktı ve eteğini giydi.

"Kesinlikle hayır." Theo kafasını salladı. "Senin söylediğinin çok mantıklı olduğunu düşünüyorum. Senin koyduğun kurallara uyuyorum. Sonuçta burada ilk kuralları koyan sensin. Senin sözün burada kanun gibidir." dedi.

Maddie elleri kalçalarında ona doğru bakarak ayaktaydı ama Theo, ona sadece gülümsüyordu.

"Hemen geliyorum." dedi Maddie, banyoya gitti. Hâlâ neden Theo'nun ona avantaj elde etmiş gibi bir bakış attığını çözmeye çalışıyordu. Belki de seks sonrası her zaman böyle bakıyordu? Hayır, diğer zamanları hatırlıyordu. Kesinlikle öyle değildi.

Tam ellerini yıkarken farkına vardı.

"Sen... Sen böyle düşünüyorsun çünkü sen Alexa ile çalışıyorsun ve her gün onu görüyorsun... Bunun..." diye bağırdı Maddie banyodan salona doğru. Theo'nun gülümsemesi daha da büyümüştü.

"En sonunda bunu düşüneceğini biliyordum. Bak, bu kuralları koyan sensin. Ben sadece bunları nasıl yorumladığına saygı duyuyorum." dedi Theo.

Maddie hayır anlamında başını salladı.

"Benim kastettiğim şey bu değil! Ben demek istedim ki ben bireysel olarak bu gece kural ihlali yapmadım! Ama bu demek değildir ki..." Maddie gülmeden cümlesini bile bitiremedi. Bitirmeye çalışmadı bile.

"Peki, tamam. Sanırım bu o anlama geliyor." Maddie tekrar koltuğa geçti ve bir dilim daha pizza aldı. "Ama sonuçta bu bir seks araması değildi. Önümüzdeki birkaç ay çok yoğun geçecek ve yeni iş için koşturuyor olacağım. Artık gece gündüz bana mesaj atamazsın."

Theo güldü ve birasını aldı.

"Peki, hanımefendi. Yeni işiniz nedir? Kendi işinizde çalışıyorsunuz diye biliyordum?"

Maddie evet anlamında başını salladı ve ayaklarını koltuğun üzerinde kıvırdı.

"Evet, öyle yapıyorum. Onu bırakmıyorum, merak etme." Maddie konuyu açtığına pişman oldu. Theo'nun şovla ilgili söyleyeceklerini gerçekten duymak istemiyordu ama şimdi konuyu açtığına göre, ona söylemesi gerekiyordu. "Müşterilerimden biri Channel Seven için çalışıyor ve bu hafta bana hazırlamayı düşündükleri yeni bir şovdan bahsetti, başından çok şey geçmiş kişiler için bir tür modern moda şovu gibi bir şey ve bir sunucuya ihtiyaçları varmış. O da beni düşünmüş."

Theo doğruldu.

"Bu harika bir haber! Bu konuda mükemmel iş çıkarırsın!" dedi.

Maddie, Theo'nun böyle bir tepki vereceğini hiç düşünmemişti.

"Teşekkür ederim. Alexa da öyle dedi. Her zaman önceliğim olan kendi işimden çok vakit alacak diye biraz endişeliyim." dedi.

Theo evet anlamında kafasını salladı.

"Anlıyorum ama bu aynı zamanda böyle bir şeyin, senin ve senin işin için büyük bir reklam olacağını da düşünüyorum. Moda ve benzeri konularda her şeyi biliyorum demiyorum ama..."

Theo? Bir şey bilmediğini kabul mü ediyordu? Bu bir ilkti.

"Yüzündeki o ifadeyi biliyorum. Biliyorum, ben ve bir şey bilmediğini kabul etmek, bugünün geleceğini hiç düşünmemiştin vs. vs. Her neyse, bildiğim tek şey halkla ilişkiler ve bu gibi bir şeyin sana tonlarca müşteri kazandıracağıdır. Özellikle de bu işte çok iyiysen ki öyle olacaksın."

Maddie bir dilim daha pizza aldı ve Theo'nun söylediklerini bir düşündü. Theo, ona iltifat mı etmişti? Seks dışında başka bir konu hakkında? Muhtemelen bilerek yapmamıştı.

"Güzel bir bakış açısı. Yapımcının detayları anlatmasını bekliyorum, o bana anlatınca..." 'Seni haberdar ederim.' diyecekti ki bu çok tuhaf olurdu diye düşündü. Neden böyle bir konu hakkında Theo'ya haber versin ki? Her ne kadar bu gece ilgileniyormuş gibi görünse de gerçekten bunu umursamıyordu. Maddie cümlesini bitirmeden geçiştirdi.

Theo öne doğru uzandı ve Maddie bir anlığına kolunu ona doğru atacağını düşündü ama Theo kolunu yastık ile Maddie'nin arasına koydu.

"Harika. Umarım çok yakında güzel haberler alırsın."

Birbirlerine baktılar ve gülümsediler. Tuhaftı. Birbirlerine

karşı neden bu kadar iyiydiler? Maddie bakışlarını kaçırdı ve telefonuna doğru uzandı.

"Gitmem gerek. Geç oluyor ve yarın sabah erkenden gelecek bir müşterim var."

Maddie ayağa kalkınca Theo da kalktı.

"Evet, geç oluyor." dedi.

Maddie eğildi ve yerden külotunu aldı, çantasının içine tıkıştırdı ve bu gece eve gider gitmez onu çantasından çıkarması gerektiğini zihnine not etti; böylelikle, neredeyse geçen sefer olduğu gibi, yarın cüzdanını ararken onu odanın ortasına savurmayacaktı.

Birlikte ön kapıya doğru yürüdüler ve Theo, Maddie için kapıyı açtı.

"İş konusunda iyi şanslar!" dedi Theo.

Theo, hâlâ tuhaf bir şekilde ona iyi davranıyordu. Maddie ona nasıl cevap vereceğini bile bilemiyordu.

Sadece, "Teşekkürler." dedi. Kapıdan çıkmak için döndü.

"Bir saniye bekle." dedi.

Theo koridordan koşarak yatak odasına gitti. Maddie, seks yaptıktan sonra Theo tişörtünü tekrar giymediği için memnundu. Onun böyle çıplak koşmasını izlemek mükemmeldi. Keşke iç çamaşırı da olmasaydı.

Theo, birkaç saniye sonra koşarak geldi.

"İşte burada." Maddie'nin avucunun içine bir şey bıraktı. "Küpelerin, artık buraya gelmek için bir bahaneye ihtiyacın kalmadı." dedi.

Maddie arkasını döndü ve arabaya doğru yürüdü. Theo arkasından gülümseyerek baktı ama Maddie sadece arabasına bindiğinde hafifçe gülümsedi.

BÖLÜM 8

Theo, birkaç hafta sonra tam işten ayrılmadan önce telefonuna baktı. Maddie'den bir mesaj görmeyi umuyordu ama herhangi bir mesajın gelmemesine de şaşırmadı. Bu hafta zaten onu bir kere görmüştü ve bir kere de önceki hafta görmüştü. İlkinde Theo işle alakalı bir gelişme olup olmadığını soran bir mesaj atmıştı ona ve Maddie de müdürün ön görüşme ayarlamak için ona mail gönderdiğini yazmıştı. Theo da kutlama için Maddie'yi davet etmişti. İnanılmaz bir şekilde işe yaramıştı.

Ardından iki gün önce Theo ve başkan tüm günlerini Sacramento'da güzel ama yorucu bir genel okul öncesi eğitimi halk oylaması planlama toplantısındayken, Maddie'ye bir kez daha mesaj göndermişti. Maddie'ye pizza modunda olup olmadığını ya da biraz enerji atmak isteyip istemediğini sormuştu ve Maddie elinde pizzayla evinin önünde belirmişti, üzerinde de inanılmaz bir sütyen vardı.

Yani muhtemelen şu an Maddie'den mesaj beklemesi için biraz ve Theo'nun ona yazması için de kesinlikle çok erkendi. Ama Theo mesaj yazmak istiyordu.

Tam yazacaktı ki küçük kardeşi bir mesaj göndermişti.

Bir şeyler içelim, nerede olduğumu biliyorsun.

Theo iç çekti. Ben'i severdi ama o da çok yoruyordu insanı.

Uzun bir haftaydı. Koltukta oturup bira içmek ve onun dışında hiçbir şey yapmamak için eve gidiyorum.

Ben'i nasıl başından atabilirdi? Ben'e koltukta otururken muhtemelen biraz daha işe bakabileceğini bile söylememişti, bunun işleri daha da kötüleştireceğini biliyordu.

Theo iş yerinden ayrılmadan önce, Ben bir mesaj daha gönderdi.

Yok artık, o kadar da yaşlı değilsin. Gelip, bar sandalyesinde oturup hiçbir şey yapmayabilirsin ve belki de bunu yaparken birkaç güzel kıza da gülümseyebilirsin. Senin için hep "uzun bir hafta" zaten.

Haklıydı. Theo belediye binasının önünde durdu, eve gitmek için sola ya da San Francisco'da Ben ile buluşmak amacıyla BART'a gitmek için sağa dönüp dönmeyeceğine karar vermeye çalışıyordu.

Başkanın sekreteri Theo'nun yanından kendi arabasına doğru yürüyüp geçerken, "Görüşürüz, Theo." dedi. "Koltukta biraz dinlenmek için eve mi gidiyorsun? İyi hafta sonları. Çok çalışma."

Tanrım, Theo gerçekten de bu kadar öngörülebilir bir adam mıydı? Tüm bu bina, Theo'nun cuma akşamları eve gidip koltukta otururak çalışmaya devam ettiğini biliyor muydu?

Tamamdır. Yoldayım, geliyorum.

Theo, Ben'in en sevdiği bara vardığında çoktan buna pişman olmuştu. Etrafta çok fazla insan vardı ve herkes ya kafayı bulmuş ya da sarhoş olmuştu ve hepsi sanki narkotik polisiymiş gibi, ona ve mavi gömleğine, gri takım elbisesinin pantolonuna bakmaya devam ediyordu. San Francisco'daki herkesin bej rengi pantolon ve üstüne kapüşonlu geçirmeyi giyinmek sanması onun suçu muydu?

Theo kardeşinin yanına bir sandalye çekerken, "Sen ısmarlıyorsun." dedi.

Ben önündeki viski kadehini göstererek, "İlk turu bitirdim dostum." dedi.

Theo içkisini aldı.

"Teşekkürler. Sanırım buna düşündüğümden daha çok ihtiyacım varmış."

Ben ona sırıtarak bakan barmene el salladı ve, "Gönder gelsin!" dedi. Ben, her zaman öğretmenleri, bebek bakıcılarını ve barmenleri kendine has bir tarzda davranarak etkilerdi. Theo, Ben'in bunu nasıl yaptığını bilmiyordu.

Ben, Theo'ya döndü.

"Neler oluyor? Normalde yumuşak huylu olan abim neden bugün çok asabi?"

Theo kafasını salladı.

"Önemli bir şey değil. İş su sıralar çok stresli. Büyük bir kampanyada eyaletin her yerinden insanlarla uğraşmak zorundayım ve bu işi mahvetmemek için çalışıyorum."

Ben güldü.

"Sen? Bir işi mahvedeceksin? Böyle bir şeyi hayal bile edemiyorum."

Theo içkisinden bir yudum aldı.

"Ne diyeceğini biliyorum. Bugün Ben'in Theo'nun aklı hakkındaki teorilerini tartışmayalım."

Ben sırıttı.

"Bugün çok suratsızsın. Anlat bakalım şu küçük kardeşine! Hangi konuda çalışıyorsun?"

Theo gözlerini devirdi.

"Madem sordun; başkan şu halk oylaması kampanyası işine girişti ve ona destek olan asıl kişi benim. Yanlış anlama, bunu yapmaktan çok heyecanlıyım; bu kampanyaya inanıyorum ve bu harika bir tecrübe ve eyaletteki diğer politikacılarla olan bağlantılarımı da arttırıyor. Ama aynı zamanda büyük bir baskı."

Theo, birdenbire kardeşiyle buluşup bir şeyler içtiği için mutlu oldu; kalabalık, sarhoş insanlar ve onunla sürekli dalga geçen Ben. Ben, Theo'nun bu şekilde kendini açabildiği nadir insanlardan biriydi. Ne kadar stres altında olduğunu, Ben'in onu küçümseyeceğini düşünmeden ya da onu umursamayacağını hissetmeden onunla konuşabiliyordu.

İstemesine bile gerek kalmadan bir başka içki gelmişti önüne. Kesinlikle küçük kardeşinin en sevdiği bara gitmenin bazı avantajları vardı.

"Bu kampanya ne için?" diye sordu Ben, Theo'nun içkisinden Maraska kirazını çıkarıp aldı ve yedi. Bunu çocukluğundan beri yapıyordu. "Başkan gelecek yıla kadar yeniden seçim için düşünmüyor, değil mi?" Theo, her zaman Ben'in onun işle ilgili söylediği tek bir şeyi bile dinlemediğini düşünürdü ama şimdi böyle bir şey söyleyince aslında dinlediğini fark etti.

"Haklısın, düşünmüyor. Bu, Kaliforniya'da evrensel bir okul öncesi eğitim için eyalet çapında bir halk oylaması. Başkan bunun büyük bir destekçisi, vali ve bir grup seçilmiş yetkili de öyle, yani herkes kazanmak için çok uğraşıyor."

Ben eline bir avuç kuru yemiş aldı ve ağzına attı.

"Bu da demektir ki bir grup koca egoyla uğraşıyorsun ve onları planlamalar ve elde edecekleri ilgi konusunda memnun etmeye çalışıyorsun, değil mi?"

Theo kadehini kardeşine doğru kaldırdı.

"Tam isabet. İşte yaptığım iş bu ve önümüzdeki beş ayda ya da daha fazla sürede de bunu yapmaya devam edeceğim."

Ben kafasını salladı ve içkisini bitirdi.

"Ama en azından senin için önemli olan bir şeyi yapıyorsun. Anneme bundan bahsettin mi? Heyecanlanacaktır."

Theo gülümsedi, evet bahsetmişti ve annesi de heyecanlanmıştı.

"Evet, annem hepsini biliyor. Yardım etmek için gönüllü olmak istiyor. Bu arada annem sana eylül ayında Leslie teyze ile Hawaii'ye gideceğini söyledi mi?"

Ben evet anlamında kafasını salladı.

"Evet, birkaç gün önce konuştuk. Çok heyecanlı."

Theo kuru yemişlere uzandı.

"Kıskandım. Geçirdiğim şu haftadan sonra bir Hawaii tatili kulağa rüya gibi geliyor."

Ben kadehini içip bitirdi.

"Seni ne daha iyi hissettirir, biliyor musun? Seks yapmak. Çalıştığım kızlardan biri seni sordu, Caitlin, geçen yıl doğum günü partine gelmişti, hatırlıyor musun?"

Theo tam kardeşini ciddiye almaya başlamıştı ki yine böyle bir konu açtı.

"Hayır, kızı hatırlamıyorum, senin çöpçatanlıkların olmadan da iyiyim ben ama sağol."

Maalesef ki Theo da bu gece seks yapmanın onu daha iyi hissettireceğini düşünüyordu ama bu istediğinden daha karışık bir durumdu.

"Kız çok seksi, uzun siyah saçları var, çok eğlenceli, mükem-"

Theo kardeşini susturmak için elini kaldırdı.

"Ah Tanrım... Ben teşekkür ederim, istemiyorum. Kız bu kadar mükemmelse sen neden onunla çıkmıyorsun?"

"İş yerindeki kadınlarla çıkmamak gibi katı bir kuralım var. Bazen serseri olabilirim ama o serseri olmak istemem."

Theo, Ben'in ona bahsettiği tüm kadınları hafızasında şöyle bir gözden geçirdi.

"Bu yeni bir kural mı? İş yerindeyken deprem tatbikatında tanıştığın o kız ne oldu?"

Ben hayır anlamında kafasını salladı.

"Yok, biz aynı firmada çalışmıyorduk. O üç kat üstte çalışıyordu." Omuzlarını silkti. "O kız da bu kuralın ne kadar iyi bir kural olduğunun göstergesi; aynı şirkette çalışmıyorduk bile ama ayrıldıktan sonra kâbus gibiydi. Asansörde onunla karşılaştığımda, kız inene kadar bana bağırdıktan sonra hep merdivenleri kullanmak zorunda kalmıştım."

Theo güldü.

"Aa, evet. Hatırlıyorum onu. Zavallı kadın."

Ben durdu, tam ağzına içkisini götürecekti ki...

"Zavallı kadın mı? Zavallı Ben! Yedinci katta çalışıyorum! Bir kahve almak istesem bile aşağı in, yukarı çık, bir sürü merdiven demek..."

Theo içkisini bitirdi, hâlâ gülüyordu.

"Her neyse, ben de senin iş arkadaşınla çıkmak istemiyorum. Şu anda hayatımdaki her şey yeterince karışık zaten."

Ben kafasını Theo'ya doğru çevirdi.

"Nasıl karışık? İş dışında yani. Hayatta işten başka şeyler de var Theodore. Geçen cuma gecesi neler yapıyordun gibi? İddiasına varım ki evde çalışıyordun."

Geçen cuma gecesi geldi Theo'nun aklına. O gece Maddie'nin ön görüşmeye çağırılmasını kutlamışlardı. Maddie ertesi sabah güne iyi bir başlangıç yapmadan da gitmemişti. Theo yüzündeki o muzip gülümsemeyi saklayamadı.

Ben parmağını Theo'ya doğru uzatarak, "Bir dakika," dedi, ağzı açık kalmıştı.

"Dur bir dakika. O bakış da ne? Kim? Neden bunu kardeşinden saklıyorsun?"

Theo, Ben'e söylememesi gerektiğini biliyordu. Ben ağzını tutamazdı.

"Hiç kimse. Neden bahsettiğini bilmiyorum."

Ben, Theo'yu dürttü.

"Bana yalan söyleme. Yalan söylediğini bildiğimi biliyorsun. Anlat. Kim o kız? Nerede tanıştın? Neden ben Caitlin'den bahsetmeden önce bana anlatmadın?"

Theo söylememesi gerektiğini biliyordu ama birincisi çok fazla viski içmişti ve ikincisi de açıkçası birine anlatmamak için kendini zor tutuyordu.

"Peki, tamam ama hiç kimseye söylemeyeceğine dair bana söz vermelisin."

Ben göz ucuyla ona baktı.

"Neden? Neden bu kadar gizli? Kız ünlü falan mı?"

Theo hayır anlamında kafasını salladı.

"Sadece söz ver." dedi.

Ben sabırsızca omuz silkti.

"Tamam tamam, söz, hadi anlat."

Theo gülümsedi.

"Maddie. Alexa'nın arkadaşı. Geçen yıl doğum günümde tanışmıştınız."

Ben elini masaya vurdu. Tabii herkes dönüp ona baktı.

"Seksi olan? O Maddie? Benimle dışarı çıkması için uğraştığım ama beni ekip gelmeyen ve gözümde daha da seksi olan Maddie mi? O Maddie?"

Neden kardeşi hep böyle olmak zorundaydı? Theo kafasını elleri arasına aldı.

Ben, Theo'yu yandan dürttü.

"Gerçekten mi? O Maddie mi?"

Theo kafasını salladı.

"Evet, o Maddie. Ama lütfen bu konuyu kapatır mısın? Bu çok gizli, sana asla söylememem gerekiyordu ama madem şimdi biliyorsun, bunu hiç duymamışsın gibi yapıp devam edebilir miyiz?" dedi.

Ben sessizce kafasını salladı.

"Etkilendim." Ben, Theo'ya bakıp gülümsedi ve içkisindeki kirazı aldı. "Bir dakika. Peki, bu neden bu kadar gizli?"

Theo omuz silkti.

"İkimiz de Alexa'nın bilmesini istemiyoruz, bu her şeyi daha da karmaşık bir hâle getirir. Alexa'yı bilirsin, duysa heyecanlanır; bu aramızdaki şey en sonunda bittiğinde işler tuhaflaşabilir. Maddie benden hoşlanmıyor bile, yani bu aramızdaki şey çok uzun sürmez ama..." Ama onunla seks mükemmel, o yüzden geri kalanlar da Theo'nun umurunda değil.

Ben etrafına bakındı.

"Hayır, susma. İlginç bir şey söylemek üzereydin."

Theo gülümsedi ve bir içki daha söylemek için barmene el salladı.

Bir buçuk saat sonra Theo, Berkeley'de BART'tan çıkarken cebindeki telefonunun titrediğini hissetti.

Evde misin? Çok sinir bozucu bir gün geçirdim. Sende takılıp, House Hunters'daki karakterlerle dalga geçip, sonra da kıyafetlerimizi çıkarabilir miyiz?

Sonunda. Theo, Maddie'ye cevap yazdı.

Kesinlikle. BART'tan çıktım, eve doğru yürüyorum, on dakikaya evdeyim. Ben de sinir bozucu bir gün geçirdim. Seni uyarıyorum, San Francisco'da küçük sinir bozucu kardeşimle bir şeyler içtim, yani sarhoşum ve açım ve tüm söylediklerini yapmaya da hazırım.

Gelirken pizza alırım. On dakikaya oradayım.

Theo'nun beklediğinden çok daha iyi bir cuma gecesi olacak gibiydi.

Perşembe gecesi, Maddie tam da her gece olduğu gibi bu-

laşıkları yıkamaya başlayacaktı ki telefon çaldı. Her gece bulaşık yıkamak Maddie'nin ev işleri konusunda sürekli devam ettirebildiği tek alışkanlığıydı. Bir tek bunu yapıyordu çünkü birkaç yıl önce kuzeni, onun bir ay boyunca her gün bulaşıklarını yıkayamayacağına dair iddiaya girmişti. Katıksız bir rekabet sonucunda, Maddie başarmıştı ve bu da bir alışkanlık olarak kalmıştı.

Maddie cebinden telefonunu çıkardı ve hoparlöre aldı.

"Anne, hoparlördesin. Bulaşık yıkıyorum."

"Selam tatlım," dedi annesi, "Neden her aradığımda bulaşık yıkıyor oluyorsun?"

Maddie cezvesini duruladı ve bulaşıklığın üzerine ters bir şekilde koydu.

"Çünkü sen de hep bulaşık yıkarken arıyorsun! Günün nasıl geçti?" diye sordu.

Annesi güldü.

"Ah, Tanrım! Sana penis resimlerinden bahsetmiş miydim?"

Hımm... Bu, annesinden duymayı beklemediği bir şeydi.

"Hayır. Kim..."

Annesi bir kahkaha attı.

"Hayır, hayır, bana değil. Serserinin biri hastalardan birine istenmeyen penis resimleri gönderiyormuş." Annesi yerel bir hastanede sosyal hizmet uzmanıydı. "Kız bana ne yapması gerektiğini sordu ve ben de engellemesini söyledim ama arkadaşının daha iyi bir fikri varmış, yirmi dakika kadar daha büyük başka resimler bulmaya çalıştılar ve hepsini ona gönderdiler. Koridor tarafına geçeyim, çok sesli gülüyorum."

Maddie ve annesi gülme krizine girdiler. Maddie, annesinin bu zor işi yaparken bile gülünecek bir şeyler bulabilmesinden hep etkilenmişti. Maddie okula giderken, annesi de sosyal hizmet eğitimini gece okulunda almıştı ve şimdi nere-

deyse yirmi yıldır bu işi yapıyordu. Şu anda hiçbir şey onun keyfini kaçıramazdı.

"Sonra ne oldu? Adam kıza tekrar yazdı mı?"

Annesi hâlâ kıkırdıyordu.

"Evet! Çocuk, 'Neden tüm bunları görmek isteyeyim ki?' demiş, kız da 'Ben neden senin küçük şeyini görmek isteyeyim ki?' demiş ve engellemiş. Mükemmel."

Maddie, annesiyle aralarında olan ilişkiyi Lorelai ve Rory Gilmore'un siyahi hâlleriyiz diye anlatıyordu, Gilmoreların zengin olmaları dışında diye düşünüyordu. Aslında annesi onu doğurduğunda Lorelai kadar genç değildi ama bekâr anne ve tek çocuk arasındaki güçlü bir bağ olduğu hâlâ çok doğru. Vivian, Maddie'nin mümkün olan her fırsatı elde edebildiğinden emin olabilmek için çok çalışmıştı.

Gülmeyi bıraktıklarında annesi, "Günün nasıl geçti?" diye sordu. "Eğlenceli bir müşterin yok mu? Bugün o şef gelmedi mi?"

"Evet, geldi. Harikaydı. Başlarda çok gergindi ama sonunda onun fotoğraf çekimi için seçtiğim parçaları gerçekten çok beğendi." Maddie suyu kapattı ve ellerini kuruladı. "O kanalın yapımcısı televizyon şovu için bugün yine aradı."

Annesi güldü.

"Evet, işte bu! Ne dedi? Seni hemen işe almak için hazırlar mı? Bu işin senin için mükemmel olduğunu biliyordum. Sanki bu işi senin için hazırlamışlar! Ergenlik dönemindeyken iş görüşmelerine hazırlanmama yardım ettiğin zamanları düşünüyorum da hâlâ şaşırıyorum. Dikiş yapmayı ve daha bir sürü şeyi öğrenmiştin! Bu işte o kadar iyi olacaksın ki."

Annesi bir anlamda Maddie'nin ilk müşterisiydi. Maddie ortaokuldayken annesi bir dizi sekreterlik işine kabul edilmemişti ve Maddie de bunun sebebinin onun tüm kıyafetlerinin eski ve çirkin olmasından kaynaklandığını söylemişti. Ergen-

lik döneminde annesine nasıl davrandığını düşündükçe kendini kötü hissediyordu. Ama en sonunda aklını başına almış ve uygun fiyatlı yeni iş görüşmesi kombinleri bulması için annesine yardım etmişti.

Annesi bir sonraki iş görüşmesinde işe alınmıştı.

"Dur bir dakika, henüz benimle yüz yüze görüşmediler bile!" dedi Maddie. "Gelecek hafta görüşmek için gideceğim ama konuştuğum kişi, bunun uzun bir sürecin ilk aşaması olduğunu söyledi. Biraz daha işten bahsetti; bunun bir öğleden sonra programı olmasını ve pembe dizilerin bitişi ve haberlerin başlaması arasındaki sürede yayınlanmasını istediklerini söyledi. Bence daha hâlâ bu konuda bir şeyler araştırıyorlar ama Maya benden övgüyle bahsetmiş, o yüzden adam benimle konuşurken heyecanlı görünüyordu."

Her ne kadar soğukkanlı görünse de Maddie de heyecanlıydı. Maddie umutlanmamak için çok uğraşıyordu ama annesi sanki Maddie işi çoktan kapmış gibi konuşurken bunu başarmak zordu.

"Bekleyemem! Benim bebeğim televizyona çıkacak. Tüm dünyaya senin şovunu izlemelerini söyleyeceğim. Kaç kadının senden bir şeyler öğreneceğini bir düşün! İnsanların nereye gitmek istediklerine yardımcı olacak senin gibi birine ihtiyaçları var; herkes öyle değilmiş gibi davranmaya çalışsa da kıyafetler o kadar önemli ki..."

Maddie kafasını salladı ve sabaha hazır olması için cezvenin içini kuruladı.

"Bi yavaş ol, anne. Sana katılmadığımdan değil ama daha onlarla tanışmadım bile. Sana haber veririm ben."

"Hımm..." Maddie, annesinin onun söylediği tek bir kelimeyi bile umursamadığını biliyordu. Kızını televizyonda görme düşüncesi -yerel bir televizyon kanalı bile olsa- ona haftalarca yetebilirdi. "Peki ya erkekler? Bilmem gereken bir şey var mı?"

Maddie annesiyle neredeyse her konuda konuşabilirdi ama henüz Theo'dan bahsetmemişti. Geçmişte annesine pek çok adamdan bahsetmiş hatta işler ciddileşince bazılarıyla annesini tanıştırmıştı bile. Ama Theo'dan bahsetmek saçma gibi görünüyordu. Bu öyle bir ilişki değildi. Birbirlerinden hoşlanmıyorlardı bile!

Evet, kabul, geçtiğimiz ay annesiyle neredeyse her konuştuğunda, özellikle de her şeyi anlattığı Alexa'ya bunu söyleyemediğinden, annesine söylemeyi düşünmüştü. Bazen bunu -Theo Stephens ile yattığını- birine anlatmazsa patlayacakmış gibi hissediyordu. Ya da birisine, başka erkeklerin kadınlardan beklediği şeyleri -Maddie'nin hep nefret ettiği partileri, arkadaşlarla buluşmaları ve tüm o gösterişli şeyleri- istiyormuş gibi görünmeyen bir adamla yattığını anlatmak istiyordu. Theo ve Maddie'nin yaptığı tek şey, koltukta bir şeyler yemek, televizyon izlemek ve harika seks yapmaktı. Mutluluğun ta kendisiydi.

Fazlasıyla iyiydi. Bu şekilde devam etmeleri mümkün değildi. Kahretsin, Maddie aralarındaki bu şeyin düğüne kadar bile devam etmeyeceğinden çok emindi ama bunu mümkün olduğunca devam ettirmeye çalışacaktı. Sadece Theo'nun Alexa'ya söylememesine güvenmek için dua etmek zorundaydı.

Bu yüzden annesine asla söyleyemezdi.

"Yok anne. Bilmen gereken biri yok."

Annesi pes edecek miydi? Pes etmeyeceğine dair iddiaya bile girerdi.

"Theo ne oldu, Alexa'nın arkadaşı? Son zamanlarda birkaç kez ondan bahsetmiştin. Bir şey..."

Kahretsin. Annenle gereğinden fazla konuşursan böyle olur tabii. Kazara herkesten bir sır gibi sakladığın adam hakkında konuşursun.

"Hayır, Theo ile benim hiçbir ortak noktamız yok. İkimiz de sadece Alexa'nın düğün partisindeydik, Alexa'yı bilirsin.

Zaten yapılması gereken her türlü planlama çoktan yapılmıştı." dedi.

Maddie, Alexa'yı böyle kötü bir huyu varmış gibi gösterince içten içe ondan özür diledi. Şimdiye kadar düğün yeri konusunun dışında düğün hakkında neredeyse hiç konuşmamışlardı.

Annesi iç çekti.

"İlgi çekici biriyle tanışmadın, öyle mi?"

"Biriyle tanışmak için nasıl vakit bulabilirim?" diye sordu Maddie. "Ayrıca ben erkeklerden ümidi kestim; hepsi benimle çıkmaya başladığında, dış görünüşüme ve kıyafetlerime bakıp parti kızı olacağımı düşünüyor ama sonra beni tanıdıklarında ve kişiliğim ve hedeflerim olduğunu ve aslında kısmen ev kuşu olduğumu gördüklerinde de çıldırıyorlar. Dış görünüşümü ve kıyafetlerimi beni anlatacak şekilde değiştirmeyi düşündüm ama lanet olsun. Ben görünüşümü ve kıyafetlerimi seviyorum. Bunları bir adam için değiştirmek istemiyorum." dedi.

Annesi güldü.

"Bu konuda senin yanındayım. Kim bilir, belki de Alexa'nın düğününde iyi birisiyle karşılaşırsın. Belki Drew'un zeki doktor arkadaşları vardır."

Maddie kendi kendine gülümsedi. Kesinlikle Alexa'nın zeki ve yetenekli arkadaşları vardı.

"Düğüne az kaldı." dedi annesi.

BÖLÜM 9

Maddie, Alexa'nın arka bahçesindeki şezlonglara yaslanırken, "Seni bu şezlongları almaya ikna ettiğim için çok mutluyum." dedi ve rahatlığın getirdiği bir hoşnutlukla iç çekti. Alexa da hemen yanında oturuyordu, aralarında sadece cips kâselerini, salsa sosunu ve buz gibi soğuk sularını koydukları sehpa vardı. Aslında o gün planları alışverişe gitmekti ama Bay Area'da şu sıralar normalde pek alışık olmadıkları 26 derecenin üzerinde bir sıcak hava vardı; bu yüzden Alexa son anda kararını değiştirdi ve planlarını güneşli ve rahat bir güne ertelediler. Maddie çantasında cipsler ve salsa sosu ile alt kısmı kaftan gibi olan bikinisi de üzerinde geldi, arka bahçede çocuk havuzunu dolduran Alexa'yı bulmaya çalışıyordu. O andan beri şezlongtaydılar.

Ama... Maddie buz gibi soğuk sularına baktı ve şaşırdı, bir şey eksikti.

"Neye ihtiyacımız var biliyor musun?" dedi Alexa, "Margarita. İhtiyacımız olan şey bu."

Bazen bu şekilde aklınızdan geçenleri okuyacak bir en iyi arkadaşınızın olması çok faydalı.

"Kesinlikle katılıyorum." dedi Maddie. "Hayatında bir adam olmasının da sebebi bu değil mi? Bize hemen meyveli kokteyller hazırlasın diye?"

Alexa evet anlamında kafasını salladı.

"Kesinlikle sebeplerden biri bu ve maalesef hayatımdaki adam tüm öğleden sonra çalışıyor. Sence onu hastaneden arayıp, bunun bir margarita acil durumu olduğunu söylesem koşarak gelir mi? Deneyeyim mi?"

Maddie hayır anlamında kafasını salladı.

"Sanırım işe yaramaz. Her ne kadar Drew'u iyi tanımış olsam da sadece onu güldürmek için bile olsa bunu yapmalısın."

Maddie bir anda biten cipse ve salsa sosuna baktı. Hazır yeri gelmişken, biraz da guacamole sosu denemelilerdi ve belki de biraz güç toplamak istiyorlarsa queso sosu da olabilirdi.

"Bu sorunu nasıl çözeceğiz bilmiyorum Lex," dedi Maddie, "Güneş, atıştırmalıklar ve hatta bir şişme çocuk havuzu bile var ama margarita yok."

Alexa isteksizce, "Roze şarabım var." dedi.

Maddie omuz silkti.

"Sanırım roze ile idare edebiliriz. Soğuk mu?"

Alexa hayır anlamında kafasını salladı.

"Hayır, maalesef. Tam bir beceriksizim. Neden şarabı dünden dolaba koymayı akıl edemedim ki?"

Maddie üzülerek iç çekti.

"Sana inanamıyorum. Bunların son iki soğuk suyumuz olduğundan bahsetmiyorum bile. Birimiz marketе mi gitmek zorunda?"

Alexa doğruldu ve telefonuna uzandı.

"Bir fikrim var." dedi ve bir mesaj gönderdi. Allah bilir kime mesaj atmıştı ama Alexa'nın her yerde bir tanıdığı vardı, bu yüzden Maddie de sormadı.

Birkaç dakika sonra Alexa'nın telefonu titredi.

"Mükemmel," dedi Alexa. "Theo yolda, geliyor. Bize margarita yapacak."

Maddie kafasını çevirdi.

"Theo? Buraya mı geliyor?"

Alexa şezlongda geriye doğru yaslandı ve kafasını salladı.

"Evet! Theo harika kokteyl yapar, tahmin bile edemezsin!"

Maddie tabii ki biliyordu.

Alexa doğruldu ve Maddie'ye doğru döndü.

"Gelmesinde bir sorun yok, değil mi? İkinizin birbirinizden farklı olduğunuzu biliyorum ama hemen arka bahçemize gelecek olan mükemmel margaritaları ikinizin de seveceğini düşündüm."

Maddie hiçbir zaman Alexa'ya Theo ile ilk görüştüklerinde ne olduğunu tam olarak anlatmamıştı, sadece kendini beğenmiş bir serseri olduğunu düşündüğünü söylemişti. Böyle söylemesinin sebebi Theo'yu korumak değildi, tam tersiydi. Sadece Alexa'nın bir iş arkadaşıyla gerginlik yaşamasını istememişti. Alexa'nın işini ne kadar sevdiğini biliyordu ve o yüzden böyle bir şeye girmek istememişti.

Şimdi ise bunu daha da tuhaf hâle getiren Theo ile aralarındaki ilişkide çok fazla aşama vardı.

"Tabii ki, sorun değil." dedi Maddie. "Ama margaritalar söylediğin kadar iyiyse."

Ayrıca Theo'nun onu bu bikiniyle görmesinin de tadını çıkaracaktı.

"Theo'ya gelirken markette durmasını ve bize guacamole almasını söyle."

Alexa güldü ve bir cips daha aldı.

"Theo asla markette durup bize guacamole almaz. Markete avokado almak için gider ve mutfağımda uğraşa uğraşa sosu kendi yapar. Onu takdir ediyorum ama bu konuda biraz fazla mükemmeliyetçidir."

Hımm... Theo gerçekten başka konularda da mükemmeliyetçiydi.

Maddie yüzündeki gülümsemeyi Alexa'dan sakladı.

Alexa banyoya gittiğinde, Maddie telefonuna bakma fırsatı buldu. Mesaj geldiğinden çok emindi.

Evet, haklıydı.

Ateşle mi oynuyoruz acaba?

Maddie, Theo'nun mesajına güldü ve ona cevap yazdı.

Alexa'nın fikriydi. Senin ne kadar mükemmel kokteyller yaptığını tahmin bile edemezmişim, öyle dedi. Neredeyse ölüyordum.

Theo ve Maddie nişan kutlamasından beri hiç Alexa ile birlikte bir şeyler yapmamışlardı. Tüm bu düğün işleri bittikten sonra bir şeyler yapmak iyi olurdu.

Sanırım bu bir meydan okuma, bugüne kadar içtiğin en güzel margaritayı tatmaya hazır ol. Biraz daha soğuk su almamı ister misin?

Alexa geri geldiğinde, Maddie telefona bakarken yüzünde oluşan gülümsemeyi sakladı.

"Guacamole demişken, Theo'ya biraz daha atıştırmalık almasını söyleyeyim. Biraz alışveriş konularında konuşmak için kendini hazırlasan iyi edersin; Theo üzerinde çalıştığı şu kampanyadan dolayı bitik bir durumda. Onu biraz rahatlatmaya çalışıyorum aslında ama yanında kitap getirmesini de söyledim. Muhtemelen tarih ya da basketbol ile alakalı bir şey olabilir."

Maddie şezlongda arkasına doğru yaslandı ve güneş yüzüne vurdukça gülümsedi. Güzel bir kitap ve en yakın arkadaşı ile birlikte güneşin altındaydı, gizlice birlikte olduğu adam atıştırmalıklar ve margarita malzemeleri almış, yolda geliyordu ve yüzde seksen emindi ki bu gecenin sonunda seks yapacaktı.

Bikinisine şöyle bir baktı.

Belki de yüzde doksan.

Theo, elinde market çantasıyla Alexa'nın önünden yürüyordu ve nasıl kendisini böyle bir durumun içinde bulduğunu düşünüyordu. Yakın arkadaşı ve aynı zamanda iş arkadaşı olan birinin evine girmek üzereydi, takılacak ve tekila içeceklerdi, tesadüfe bak ki arkadaşının yakın arkadaşı da -Theo'nun geçtiğimiz ay düzenli bir şekilde gizlice birlikte olduğu kız da- oradaydı.

Bugün ya bir tren kazası gibi olacaktı ya da çok tuhaf geçecekti ama kendisine karşı da dürüsttü: Maddie'nin etrafında olabilmek için her bahaneyi kullanırdı. Geçen ay gerçekten çok eğlenceli geçmişti. Bazen bu kadar gergin ve ciddi olmayı istemiyordu, rahat ve eğlenceli olmak istiyordu. Ama her nedense, Maddie ile birlikteyken böyle olabiliyordu.

Bir noktada tüm bunların elinde patlayacağını biliyordu ama bu konuyu kafaya takmamayı tercih etmişti. On beş seçilmiş egoistle ve onların çalışanlarıyla uğraşırken ve kalan işlerini de yapmaya çalışırken, Alexa'nın en sonunda onun Maddie ile birlikte olduğunu öğrendiğinde ne kadar da sinirleneceğini düşünerek endişelenmeye vakti kalmıyordu.

Kapı zilinin arka bahçeye kadar ulaşacağını düşünmediğinden, Alexa'ya mesaj atmak için telefonunu çıkardı.

Dışarıdayım, kapıyı aç.

Bir dakika sonra kapı açıldı, Maddie bikinisiyleydi.

Lanet olsun!

"İçeri gel. Alexa arkada dışarıda." Maddie, Theo'yu içeriye almak istedi ama Theo kıpırdamadı. Bugün bu kadar şanslı olabileceğini hiç düşünmemişti.

"Ne giyersen giy, nasıl bu kadar güzel görünüyorsun? Ayrıca seninle ve Alexa ile oturmak zorunda olduğum ve

üzerine atlayıp o harika vücudundan bikiniyi çıkarıp atamayacağım bir günde neden bu kadar seksi görünüyorsun?"

Theo, Maddie'nin omzunun üzerinden arka tarafa baktı, sakindi. Eve girdi ve kollarını Maddie'ye doladı. Sıcaklığını vücudunda hissetti ve dudaklarını onun dudaklarına değdirdi. Maddie, Theo onu öperken güldü ve aynı şiddetle o da onu öptü.

En sonunda birbirlerinden uzaklaştıklarında, "Şimdi ateşle oynayan kim?" diye sordu Maddie.

Theo market poşetlerini tekrar aldı.

"Sen bu hâlde kapıyı açınca ne yapmam gerekiyordu acaba? Ödeşeceğiz."

Theo, Maddie'den önce mutfağa gidip poşetleri boşaltmaya başladığında; Maddie de ona bakıp sırıttı.

"Doğru hatırlıyorsam, senin ödeşme şeklin çok tatmin ediciydi, yani hiç itiraz etmiyorum."

Theo tekila şişesini tezgâhın üzerine küt diye koyarken kafasını salladı.

"Bu sefer sen kazandın, Forest. Biliyorum, en sonunda ben de bir kere kazanacağım."

Bahçeye açılan sürmeli kapıyı açtı ve Alexa'ya seslendi.

"Atıştırmalıkları ve margarita malzemelerini aldım, gel yardım et." dedi.

Market poşetinden yeşil limonları çıkardı ve Maddie'ye uzattı.

"Hadi bakalım, bir işe yara. Bunların hepsini ikiye böl."

Maddie limon poşetine, tekila şişesine ve sonra da Theo'ya baktı. Kıpırdamadı.

"Peki, neden limonları ikiye bölüyorum?"

Theo, Alexa'nın dolaplarından birini açtı ve şeker paketini çıkardı.

"Suyunu sıkabilmem için. Limon suyu için? Margaritalar için? Siz ikiniz margarita istemediniz mi?"

Alexa mutfağa girdi.

"Maddie de Theo'nun içki hazırlama şekliyle tanıştı mı?" dedi.

Theo şimdiye kadar Maddie'ye pek çok kokteyl hazırlamış olsa da onların kolay olanlar olduğunu fark etti. Belki Maddie de bir şeyler öğrenirdi.

Theo tencerenin içine su ve şekeri ölçerek koydu ve ocağın altını açtı.

"Selam, Alexa. Nasılsın? Seni görmek güzel. Evet, doğru, siz orada durup içkileri nasıl yaptığımı seyredip benimle dalga geçerken, ben de size benden evinize gelip yapmamı istediğiniz içkileri hazırlıyorum." dedi Theo.

İkisi de Theo'yu umursamadı.

"Theo içkileri tam olarak nasıl hazırlıyor?" diye sordu Maddie.

"Çok, çook yavaş. Bak sen bu adamdan cips ve salsa sos istersin, o mutfağa gider, cips yapmak için tortilla kızartır ve salsa sosu yapmak için de domatesleri kavurur, anlatabildim mi?"

Theo dönüp baktı.

"O sadece bir kere oldu. Bu sefer salsa aldım!"

Alexa, Theo hiçbir şey söylememiş gibi konuşmaya devam etti.

"Yani diyorum ki onun margaritalarının margarita karışımı ve hatta limon suyu ile banal bir şekilde yapılacağını düşünüyorsan, kokteyl için yanlış kişiye geldin demektir."

Theo kafasını salladı ve şeker ve su dolu tencereyi karıştırdı.

"Margarita karışımı. Asla kullanmayacağım bir şey."

Maddie, Theo'nun getirdiği cips paketlerinden birini açtı ve kâsenin içine döktü.

"Neden beni uyarmadın?" diye sordu Alexa'ya. "Ben, gelip mikseri fişe takıp zızzzz yapacağını ve margaritaların hazır olacağını ve mutlu olacağımızı düşünmüştüm. Şimdi orada durmuş ve şeker pişiriyor!" Maddie ocağın başındaki Theo'nun yanına gitti ve omzunun üzerinden tencereye baktı. "Ne yapıyorsun ya?"

Alexa yüzünde büyük bir gülümsemeyle salsa kavanozunu açarken, Theo tencereyi bir kez daha karıştırdı.

"Tabii ki şerbet yapıyorum." dedi Theo. "Limon suyunun içine sadece şeker dökemezsin. Çözünmez. Bilirsin, pek çok harika kokteylin sırrı şerbettir."

Maddie kahkahalarını ikiye katlayan Alexa'ya baktı. Theo, Alexa'nın onun hakkında söylediği şeylerin çoğu doğru olmasına rağmen, ifadesiz kalmakta zorlanıyordu. Maddie'nin neyin içine düştüm diye kendisini sorguladığından çok emindi.

Maddie, Alexa'ya, "Bu adamı öldürmeden bu kadar yıl onunla nasıl çalıştın?" diye sordu.

Alexa, Maddie'ye bir bıçak uzattı.

"Böyle şeyler yaptığında onunla anlaşmanın daha kolay olduğunu öğrendim. Ayrıca, maalesef ki neredeyse her zaman güzel yapar. Al bakalım, sen limonları kes, ben de sıkacağım."

Otuz dakika sonra, üçü de margaritalarıyla, cips ve guacamole sosu ve soğuk köpüklü greyfurt suyu dolu buz kovasıyla arka bahçedeydiler. Theo, Maddie içkisinden bir yudum alırken onu izledi. Maddie'nin gülümsemesi, Theo'ya zafer kazanmış gibi bir hissettirmişti.

"Beklemene değdi, değil mi?"

Maddie onu görmezden geldi ve Alexa'ya doğru döndü, bu hareketi Theo'nun gülümsemesini daha da arttırdı. Theo, cipsini guacamole sosuna daldırdı ve çantasından Ida B. Wells'in[4] biyografisini çıkardı.

4. Irkçılıkla mücadele eden Afro-Amerikan gazeteci, eğitimci, aktivist. (ç.n.)

Alexa ona baktı ve güldü.

"Böyle bir kitap okuyacağını biliyordum. Ben dememiş miydim, Maddie?" Alexa dergisini kaldırıp Theo'ya gösterdi "Bu, Theo, işte bu, işe gerçek bir mola verme şeklidir." Dergiyi tekrar dizlerinin üzerine koydu. "Dün görüşme nasıl geçti? Daha sonra konuşma fırsatımız olmadı."

Theo arkasına yaslandı ve kafasını salladı.

"Öncelikle Berkeley'de bir miting düzenlenmesi için çok uğraşıyorum ve her konferans görüşmesi iki adım ileri, bir adım geri gidiyor. Bu kez, tüm argümanlarına verecek bir cevabım vardı ve mitingde konuşabilecek ve basına güzel bir izlenim verecek tanıdığımız birçok anne baba ile de görüştük ve bence Sybil'i ikna etmiştim ama Central Valley'deki insanların hepsi protestocuların konusunu açtı."

Maddie ona baktı.

"Protestoculardan korkmuyor musun?"

Theo omuz silkti.

"Bu eyalette her yerde protestocular olabilir ama kimin umurunda? Nedir ki yani bir avuç insan birkaç çirkin imza toplayacak ve kötü sloganlar atacaklar, biz de müziğin sesini açar ve sorunu çözeriz. Demek istiyorum ki 'Ama protestocular!' lafı sadece mitingi Berkeley'den alıp patronlarının şehrine götürmek için bir bahane. Çok sinir bozucu bir durum ve umarım işe yaramaz."

Alexa, Maddie'ye döndü.

"İşte bu sana söylediğim Theo'nun üzerinde çalıştığı girişim; Kaliforniya'da genel okul öncesi eğitimi için."

Maddie yüzünde daha önce bunu hiç duymamış ve geçen gece on beş dakika boyunca Theo'nun heyecanla bağırarak anlattığı bu kampanyayı dinlememiş gibi, Theo'ya bakarak tek kaşını kaldırdı ve onu dinledi.

"Ben çocukken olsaydı bu anneme çok yardımcı olurdu,"

dedi Maddie ve Theo'ya, "Sence kazanma şansı var mı?" diye sordu.

Geçen gece bu soruyu sormamıştı.

Theo, politik mi yoksa dürüst bir cevap mı vermesi gerektiğini düşündü ve omuz silkti.

"Her konuda bir şans vardır. Seçim günlerinde iyi ya da kötü garip şeyler olur. Ama kazanacağınızı düşünüyor musun dersen? Hayır. Ancak bu da savaşmaya değer olmadığı anlamına gelmiyor. Bu yıl daha iyi iş çıkarırsak daha çok insan bundan ilham alır ve bir sonraki sefere kazanma ihtimalimiz de o kadar artar. Siyasetin en güzel ve en kötü yanı şudur; uzun ve kısa oyunu aynı anda oynamak zorundasın."

Maddie kadehini kaldırdı.

"Tamamdır, artık sıkıcı konuların bittiyse bir içki daha alabilir miyim?"

Theo, Maddie'nin terslemesine sinirlendiğini belli etmemeye çalışarak onun kadehine doğru uzandı.

"Lex, sen de ister misin? Daha var içinde."

Alexa kafasını salladı.

"İsterim ama başka ne isterim biliyor musun?"

Theo yandan ona doğru baktı.

"Pizza istiyorum. Cips, salsa ve guacamole yemek değil. Ben açım."

Maddie margarita kadehinin tamamını içti.

"Tamam ama biraz kafam karıştı," dedi Maddie. "Gerçekten şu an tako istersiniz diye düşünmüştüm."

Theo da öyle düşünmüştü.

"Açıkçası ben de tako isterim. Ama iyi tako yapan yerler eve sipariş getirmiyor ve hiçbirimiz Theo'nun margaritalarından sonra araba kullanabilecek durumda değiliz, bu yüzden ben de kendimi daha kolay sipariş edilebilen bir şey istemeye

zorladım. Ayrıca Drew işten eve geldiğinde onu bekleyen bir pizza olur ve ben de bir erkeğin sahip olabileceği en iyi nişanlı olurum ve bilirsiniz, en iyi olmayı severim."

Theo ve Maddie birbirlerine baktılar.

"Pizzanın üzerinde kavrulmuş sarımsak da olsun lütfen."

Maddie yalandan bir öğürme sesi yaptı.

"Pizzanın üzerinde kavrulmuş sarımsak kulağa iğrenç geliyor. Bunu istemek zorunda mıyız?"

Şimdiye kadar ne zaman birlikte pizza sipariş etseler bu tartışma çıkardı ki bu da dört beş kez olmuştu. Şimdi de Theo kararı ona bırakmıştı.

Theo margarita sürahisini tutarak mutfaktan gelirken, Alexa telefonunu çıkardı.

"Dört kişi için iki büyük pizza çok mu fazla?" Telefonunu yana koydu ve kafasını salladı. "Ne diyorum ben? Tabii ki çok fazla. Şu sıralar bir gelinliğin içine girebilmem gerek. Yeşil meyve suyu ve kinoa diyetine girmeliyim." Theo'nun doldurduğu margarita kadehini aldı. "Ve şu anda asla bunu içmemem gerek." Böyle demesine rağmen büyük bir yudum aldı.

"Olamaz," dedi Maddie, doğruldu ve Alexa'ya döndü. "Yine annenle konuşuyorsun, değil mi?"

Alexa iç çekti ve evet anlamında kafasını salladı.

"Bırak şunu," dedi Maddie. Alexa kadehini sehpanın üzerine koydu. "Hayır, margarita içmeyi bırak demiyorum! Ne yapman gerektiği konusunda ya da gelinliğinin içinde nasıl görüneceğin konusunda annenle konuşmayı bırak diyorum!"

Theo, Alexa'nın kadehini aldı ve ona uzattı.

"Ben markete gidip de o yeşil limonları henüz satın alınmamış bir gelinlik için benim margaritalarımı reddedebilesin diye almadım. Ayrıca annenle bu kadar çok konuşuyorsan, daha çok tekilaya ihtiyacın var."

Alexa büyük bir yudum aldı.

"Bu da iyi," dedi Maddie. "Sana mükemmel bir gelinlik bulmak benim görevim ve ben sana asla margarita içmeyi bırak demem. Şimdi lütfen iki pizza sipariş et ve birinin yarısının üzerine kavrulmuş sarımsak koysunlar, böylelikle o da günün geri kalanında sızlanmamış olur, her şeyden önemlisi bununla başa çıkamayız. Ayrıca bugün hepimiz normalin dışına çıktık, yani herkes istediğini yiyebilir."

Theo, Alexa'nın arkasından Maddie'ye dudaklarını oynatarak, "İstediğini?" dedi.

Alexa telefonuna bakarken; Maddie, Theo'ya göz kırptı.

Pizzalar geldikten birkaç dakika sonra Drew de geldi.

Drew arka bahçeye açılan sürgülü kapıyı açarken, "Şu gördüğüm bir margarita sürahisi mi?" diye sordu. "Selam Maddie, selam Theo. Vay canına pizza da mı var? Sen bir adamın sahip olabileceği en iyi nişanlısın!" Drew, Alexa'ya doğru yürüdü ve onu öpmek için eğildi.

"Onu çok sarhoş etmemeye çalıştık; Drew, Alexa düğün planlamaları hakkında mızmızlanmaya başladı ve Theo da bizi biraz rahatlatmak için margarita yapmaya geldi." dedi Maddie.

"İyi yapmışsınız. Tanrı'ya şükür sizin gibi arkadaşları var." Drew, Alexa'nın margaritasını alıp yudumladı ve gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ooo, süper, bu herkesi rahatlatabilir. Sanırım pizza yemenizin sebebi de iyi tako yapan yerlerin sipariş getirmemesi, değil mi?"

Theo, Maddie'ye baktı ve ikisi de kahkaha atmaya başladı.

"Drew, her ne kadar bunu söylemek beni üzse de bazen Alexa'yı benden daha iyi tanıyorsun." dedi Maddie.

Drew, Alexa'nın şezlongunun ayakucuna oturdu ve onu tekrar öpmek için eğildi.

"Bence bugüne kadar bana söylediğin en güzel iltifat buydu, Maddie."

Drew onlara karşılaştığı en büyük çocuk kazalarından bahsetmesine sebep olan, bugün gerçekleştirdiği bir ameliyattan bahsederken; dördü birlikte margarita sürahisini bitirdiler ve pizzaya yumuldular.

"Ama benim favorim, büyükbabalarının evinin çatısından atlamak için birbirlerini ikna eden iki kuzen. Biri kolunu, diğeri de iki kaburga kemiğini kırdı ama yine de ameliyattan sonra ikisi de zafer kazanmış gibiydi ve ne kadar da eğlenceli olduğunu konuşuyorlardı. Belki de anne ve babaları o ikisinin hiçbir zaman bir araya gelmelerine izin vermemeli ve otuz yaşına gelinceye kadar da yalnız bırakmamalılar."

Bir süre sonra Theo, Maddie'nin gözlerini dikip ona baktığını fark etti ve ayağa kalktı.

"Peki gençler, benim gitmem gerek. Alexa bugün bu güneşli havada dinleneyim diye beni de davet ettiğin için teşekkür ederim. Buna ihtiyacım vardı."

Alexa kalktı ve Theo'ya sarıldı.

"Çağırdığımda geldiğin için ve margarita yaptığın için teşekkürler. Bu tam da ihtiyacım olan cumartesiydi."

Ayrılmak için döndü ve Maddie'ye baktı.

"Seni eve bırakmamı ister misin? Alınma ama Maddie, tek başına araba kullanabilecek durumda olduğunu düşünmüyorum."

Maddie, Theo'ya baktı ve ayağa kalktı.

"Kim bir cümleye 'alınma ama' diye başlarsa, bil ki alınman gereken bir şey söyleyecektir. Şey gibi 'Kusura bakma ama...' her zaman kusura bakılır; 'Irkçılık yapmak istemem ama' her zaman ırkçı bir ifadedir. Ayrıca sen tanıdığım en yargılayıcı insan olabilirsin. Ama şu anda tek başıma eve gitmiyorum, tam da bunun için, sen şimdi çı-

kıyorsun ve beni eve bırakıyorsun. Bu cezayı hak ettin."

Theo gözlerini devirdi ve çantasını omzuna attı. Eskiden Maddie ona hep böyle şeyler söylerdi. Peki, neden şimdi söylediğinde bu kadar batıyordu ki?

Theo, Maddie'nin bikinisinin üzerine elbisesini giymesini ve dergilerini çantasına koymasını bekledi.

Theo, Drew'a, "Görüşürüz dostum," dedi.

Drew, "Pazartesi gecesi basketbol oynayalım mı?" diye sordu.

Theo kafasıyla tamam işareti yaptı.

Arabaya biner binmez Theo, Maddie'ye döndü.

"Tanıdığın en yargılayıcı insan ben miyim? Hâlâ seni sıkıyor muyum?" Theo sıkıcılık konusunu hiç açmamayı düşünmüştü ama bu son yaptığı şey Theo'yu gerçekten kızdırmıştı.

"Sana karşı çok iyi davranmıştım!" dedi Maddie. "Bunu düzeltmeye çalışıyordum. Alexa'nın artık birbirimizden nefret etmediğimizden şüphelenmesini istemeyiz. Sana kapıyı açmaya gittiğimde geri dönmemin gerçekten çok uzun sürdüğünü fark ettiyse, bu riskli bir durumdu."

Theo bunu en iyi şekilde nasıl ifade edebileceğini bir düşündü ama sonra söyleyip rahatlamaya karar verdi.

"Tamam, anlıyorum. Ama bu beni kötü hissettiriyor. Belki bir dahaki sefere biraz daha yumuşatarak söylemeyi düşünürsün?"

Maddie bir şey söylemek için ağzını açtı ve sonra vazgeçip iç çekti.

"Peki."

Theo, elini Maddie'nin sıcak, bronzlaşmış ve neredeyse çıplak olan kalçalarının üzerine koydu ve gülümsedi.

"Yalnız Alexa'nın yanında 'düzeltmek' kelimesini pek kullanma. Benimle çok sohbet ettiğini anlar."

Maddie güldü.

"Lanet olsun. Haklısın. Tanrım, 'riskli bir durum' da diyemem. Konuşmalarımı bu kadar etkilediğine inanamıyorum. Nasıl bir kâbus bu!"

Theo elini Maddie'nin elbisesinin altından yukarı kaydırdı.

"Sana bugünkü kâbusumun ne olduğunu söyleyeyim mi? Tüm gün orada yanında oturup, oturuşunu, vücudunu esnetişini ve yürüyüşünü izlemek ve ağzımı memelerine dayayıp o sertleşmiş meme uçlarını sıkmayı istemekti ama dokunamadım bile." Bikini düğmelerinin altından bir parmağını soktu ve Maddie'nin nefes alıp verişini duyunca gülümsedi.

Theo arabayı çalıştırmak için elini geri çekmeye başladı ama Maddie elini tuttu.

"Şu an çok seksi, senin beni böyle izlemen."

Theo, Maddie'yi dudaklarından öyle bir öptü ki geri çekildiğinde Maddie nefessiz kalmıştı.

"Evime gittiğimizde ne kadar seksi olduğunu düşündüğümü anlayacaksın."

Anahtarı kontağa taktı ve sonra tekrar durdu.

"Bu arada, birkaç hafta sonra 4 Temmuz'da bir planın var mı?" diye sordu.

Maddie iç çekti.

"Kuzenim partisine davet etti ama..."

Theo kafasını salladı.

"İkimiz de davetli olduğumuz partileri ekelim ve benim koltuğumda sıcak ızgara etlerimizi yiyelim?"

Maddie gülümsedi.

"Bu şimdiye kadar bulduğun en iyi fikir."

BÖLÜM 10

Theo cuma gecesi işten eve geç saatte yürüyerek gitti. Eve gerçekten de erken gitmek istemişti ama gününü mahvetmeyi de başarmıştı. Ofisten ayrıldığında hâlâ sinirliydi ama eve kadar yürümek biraz sakinleşmesine yardımcı olmuştu. Eve gidip iç çamaşırıyla koltukta oturmak, pizza sipariş edip, sporla ilgili ne varsa izlemek istiyordu. Golf, beyzbol, bovling, hiç fark etmezdi, televizyonunda yarışan insanların olduğu herhangi bir taraf için tezahürat yapıp bağırabileceği bir şeyler olması yeterliydi.

Öne doğru birkaç adım attı ve anahtarlarını çıkarmak için elini cebine soktu. Bu cepte yoktu, diğerinde de yoktu.

Omuz çantasının arka kısmındaki büyük cebe baktı ama tek bulduğu şey birkaç fiş ve kafelerden aldığı üç delikli kart benzeri şeylerdi. Lütfen bu gece olmasın dedi.

Oturdu, çantasını açtı ve içini iyice aradı ve sonra dondu kaldı.

Çıkmadan önce ofisin kapısını kilitlemek için anahtarlarını cebinden çıkarmıştı. Pazartesi sabahı hazır olması için asistanının masasının üzerine bir dosya bırakmak için uğramıştı. Anahtarlarını da o dosyanın üzerinde bırakmıştı.

Theo başını iki elinin arasına aldı. Bir mil geriye yürüyüp

belediye binasından anahtarı alacak ve sonra ondan nefret eden ve bilerek onu tanımıyormuş gibi yapacak olan güvenlik görevlisiyle uğraşacak gücü kendinde hissetmiyordu.

Telefonunu eline aldı ve somurtarak Ben'i aradı.

"Ben Stephens'ı aradınız. Şu *anda telefona cevap veremiyorum, mesaj bırakın, ve..."*

Sesli mesaj mı? Kardeşinin telefonu direkt sesli mesaja mı geçti? Bir kere evinin yedek anahtarının olduğu erkek kardeşine ihtiyacı oldu ve sesli mesaja mı bağlandı? Ben'e mesaj attı.

"Neredesin? Kapıda kaldım, anahtarlarıma ihtiyacım var."

Burada oturmak ve Ben'den bir haber gelmesini beklemek zorunda olduğunu düşünmek bile onu yormuştu. Ben'e ulaştığı zaman, ya anahtarları getirmek için East Bay'e gelmesi için ona yalvaracaktı -tabii eğer Ben anahtarların yerini biliyorsa- ya da onunla buluşmaya şehre gitmek için taksiciye kim bilir ne kadar ödemek zorunda kalacaktı diye düşününce gerçek bir yorgunluk çöktü üzerine.

Theo büyük bir arzuyla koltuğunu düşünüyordu.

Başka bir gece olsaydı, Alexa'yı arardı, o da gelir Theo'yu alıp belediye binasına götürürdü ve gülümseyerek güvenlik görevlisini geçip anahtarı alırlardı ama Alexa şehir dışındaydı. Nişanlısıyla romantik bir kaçamaktaydı. Arkadaşları için ne kadar da zamansız bir kaçamak olmuştu bu.

Belki de dairesine gizlice girebilirdi. Zemin katta bir dairede oturmanın avantajı da bu değil miydi? Yan taraftan girerse yatak odası penceresinin yanında küçük bir açıklık olduğundan çok emindi. Onu daha da açardı ve sonra... Evet, tabii ki Theo, bu harika bir fikirdi. Manşetleri şimdiden görebiliyordu, Berkeley'de apartman dairesine zorla girmeye çalışan siyahi adamı komşuları polisi arayarak ihbar etti. Polis onun burada yaşadığına nasıl inanabilirdi? Ya da belediye başkanı için çalıştığına? Onu hapishaneden çıkarmasına ihtiyacı olduğunda erkek kardeşi daha da hızlı gelir miydi acaba?

Theo ürperdi. Pamuklu bir gömlekle ceketsiz bir hâlde beton merdivenlerde oturmak çok da konforlu değildi. Bu sabah evden çıktığında hava çok sıcaktı, Theo da cekete ihtiyacı olacağını düşünmemişti. Tabii ki bu güneş batmadan önceydi.

İş yerine kadar bir mil geri yürümek ve ondan nefret eden güvenlik görevlisinin sinir bozucu sorularına cevap vermek zorunda kalacaktı ve ardından anahtarları alıp sonra geri eve yürümek zorunda kalacaktı. Ayağa kalktı ve sonra hemen geri oturdu. Stres dolu bir haftanın sonunda berbat bir gün geçirmişti ve bu son lanet olay da onu çok zorlamıştı. Ona bok gibi davranan bir kişiyle daha konuşmak, şu an istediği son şeydi.

Telefonunu tekrar eline aldı ve Maddie'nin numarasını çevirdi. Aramadan önce bir an durdu ve gerçekten de Maddie'yi aramalı mıydı? Şimdiye kadar aralarındaki şey çok eğlenceliydi ama birbirlerine iyilik yapma gibi bir alışkanlıkları yoktu ve bu gerçekten büyük bir iyilikti. Ayrıca Maddie onu hiç evine davet etmemişti, hep Theo'nun evinde birlikte olmuşlardı ve bunun sadece bir tesadüf olmadığına dair bir his vardı içinde.

Boş ver gitsin.

"Selam?"

Ses tonu çok şaşırmış geldiği için Maddie'yi suçlamadı. Maddie arasaydı, Theo da şaşırırdı. Bir cuma gecesi mesajı mantıklıydı ama araması pek değildi. Ama Theo'nun durumunu açıklaması gerekiyordu.

"Selam, evde misin? Bu akşam işin var mı? Gelebilir miyim?"

Ses tonu biraz fazla çaresiz gibi çıkmıştı.

"Hımm..."

Gerçekten de bu durumu daha iyi açıklaması gerekiyordu.

"Kusura bakma, durumu açıklayayım. Çok berbat bir gün geçirdim, kapıda kaldım, anahtarlarım iş yerinde kalmış, yedek anahtarımın olduğu tek kişi de benim salak kardeşim. Alexa da beni belediye binasına geri götürebilirdi ama o da Drew ile birlikte bir yerlerde. Sana gelip bu gece sende kalabilir miyim? Pizza alırım, pahalı bir şarap ya da her ne istiyorsan onu alırım ve kendi durumuma da yarın bir çözüm bulurum artık."

Uzun süreli bir sessizlik oldu. Hayır diyecekti, Theo biliyordu. O da belediye binasına yürümek zorunda kalacak ve kendini güvenlik görevlisinin insafına bırakacaktı, Maddie'nin "hayır" sesi kulaklarında çınlıyordu.

"Peki, tamam. Adresimi biliyor musun?"

Ah, Tanrı'ya şükür.

"Sen benim kurtarıcımsın. Adresi bana mesaj at. Yolda durup pizza alırım."

Theo telefonu kapattı ve içini rahatlatıp bir oh çekti. Otuz dakika içinde Maddie'nin evinde olurdu, sabırsızlanıyordu.

Sıçtık. Sıçtık. Sıçtık. Sıçtık. Sıçtık. Ne! Theo'nun gelmesine 30 dakika mı vardı?

Maddie şöyle bir döndü ve bir felaket geçirmiş gibi görünen evine baktı. İşte sırf bu yüzden iş yerini evinin çok dışında bir yere kurmuştu, böylelikle onun ne kadar dağınık olduğunu hiç kimse göremeyecekti.

Yerdeki tüm kıyafetleri kucağına aldı ve onları zaten dolup taşmış olan dolabına tıktı. Böyle bir temizleme anlayışı onun sistemini altüst etmişti; şu köşedeki kıyafetlerin katlanıp çekmecelere yerleştirilmesi gerek, şu köşedekilerin asılması gerek ve tam yatağının önündeki kıyafetler ise sadece

birkaç kere giyildi, yani temiz sayılır. Ama şu an bunları dürtmeye bir vakti yoktu. Kirlilerin hepsi yatak odası kapısının arkasında duran çamaşır sepetinin içine girdi ve diğer kalan şeyleri de misafir odasındaki yatağın altına itekledi.

Gerçekten de Theo'ya hayır demeliydi. Ama sesi çok yorgun geliyordu ve onun da böyle geceleri olmuştu. Onunla aynı duyguları hissetmekten kendini alamıyordu.

Ayrıca zaten neden bu kadar kötü bir gün geçirdiğini de biliyordu. Aşağılık muhabirin biri, haftalardır genel okul öncesi eğitimi kampanyasıyla dalga geçiyordu ve bugün bu kampanyanın Kaliforniya'ya ne kadar paraya mâl olacağı ve ne kadar da önemsiz bir şey olduğu ile ilgili bir makale yayınlamıştı. Anlaşılan o ki bu da Theo için bardağı taşıran son damla olmuştu çünkü Twitter'da noktasına virgülüne kadar tüm makaleyi çürütmüştü ve tüm kelimeleri büyük harfle yazmıştı, "ASLINDA", "AYRICA" gibi. Beş dakika sonra her şeyi silmişti ama zaten olan olmuştu: Muhabir Theo'nun yazdıklarının ekran resimlerini almış, "Anlaşılan birilerinin sinirlerini bozmuşum!" diyerek paylaşmıştı ve cuma günü öğleden sonralarını sakin geçiren yerel basın, belediye başkanının normalde soğukkanlı olan basın sekreterinin nasıl da çileden çıktığından bahsederek çok eğlenmişlerdi. Maddie'nin Theo'yu tanıdığı kadarıyla, Theo çok incinmişti.

Yatak! Yatağının üzerindeki kitapları ve kıyafetleri kıyafet çekmecesinin üzerine koydu ve tüm pijamalarını yatağın üzerinden kaldırdı. Çarşaf dolabından temiz çarşaf çıkardı ve bugüne kadar hiç yapmadığı bir şekilde hızlıca yatağını tekrar hazırladı. Banyoya koştu, haftalar önce kurumaları için astığı külot ve sütyenleri topladı ve askılarıyla birlikte diğerlerinin arasına karışıp gitmeleri için dolabının içine fırlattı. Beş dakikalık bir düzenleme işinden sonra, tuvalete ve lavaboya biraz deterjan döktü ve sonra da tüm ev temizlik malzemesi kokmasın diye bir [illegible]n yaktı.

Evinde sıra dışı bir şekilde temiz olan tek kısım mutfaktı. Tanrı'ya şükürler olsun ki bulaşık makinesi vardı. Ama mutfak zeminini süpürmek için iki dakikasını ayırdı, sonra salonda şöyle bir döndü ve ortada gördüğü her şeyi boş sipariş kutularının içerisine tıktı ve tüm kutuları misafir odasına koyup kapısını kapattı.

Kahretsin, Theo'nun gelmesine iki dakika vardı.

Ellerini yıkadı ve üzerindekileri değiştirmek için odasına koştu. Tüm kıyafetlerini dolaba fırlatmadan önce, bu ani gelişen yatıya kalma için ne giyeceğini bulmuş olması gerekirdi, değil mi? Bulduğu ilk taytı ve kolsuz gömleği giyerken odanın diğer ucundaki telefonun titreşim sesini duydu.

Kapıdayım.

Parfüm sıktı ve evde tayt ve gömlekliyken de hep böyle canlı göründüğünü düşünsün diye yanaklarına biraz allık sürdü.

Geliyorum.

En azından saçları düzgündü.

Maddie kapıya gitmeden önce evine şöyle bir baktı. Aslında gayet iyi görünüyordu. Belki de evini hep böyle tutmalıydı.

Kapıyı açarken kendi kendine güldü.

"Selam." Theo tıpkı telefonda sesinden anlaşıldığı gibi, çok bitkin görünüyordu. Maddie'nin sevdiği mavi çizgili tişörtünü giymişti ama ceketi yoktu. Tabii ki yolda pizza almak için durmuştu, biraz ısınmaya ihtiyacı vardı.

Maddie, "Selam, soğuktan donmuş gibi görünüyorsun." dedi.

Maddie onu içeri almak için kapıyı sonuna kadar açtı. Theo geçerken Maddie'nin yanağına bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim, donuyorum." Theo pizzayı tuttu ve Maddie de el işaretiyle salondan mutfağa geçmesini tarif etti. "Dün hava o kadar sıcaktı ki bugün ceket giymedim ve son-

ta on iki saat boyunca işteydim ve çıktığımda Berkeley'de sis bastırmıştı ve eve kadar yürürken dondum."

Maddie dolaptan iki tabak çıkardı.

"Eve gittiğinde de anahtarların yoktu." dedi.

Theo pizzayı tezgâhın üzerine koydu.

"Eve gittiğimde de anahtarlarım yoktu. Tanrı'ya şükür bu gece evdeydin."

Maddie eline bir kadeh aldı ve içtiği şaraptan Theo'ya da doldurdu.

"Al bakalım, iç. Bu seni ısıtır. Pizza da güzel zamanlama. Ben de tam pizza sipariş etmek üzereydim. Git koltuğa otur, düşecek gibi duruyorsun. Ben her şeyi hallederim."

Maddie koltuğa Theo'nun yanına geçmeden önce, biberli ve siyah zeytinli pizza dilimlerini tabaklara koydu, bir yığın peçete, bir kavanoz kırmızı pul biber ve bir şişe şarap aldı.

"En sevdiğim pizzadan almışsın." dedi Maddie.

Theo gülümsedi. Maddie bu gülümsemenin onu azıcık da olsa duygusallaştırmasını istemedi. Aralarındaki şey öyle bir şey değildi.

"Lafı mı olur, rica ederim." Theo şarap şişesini aldı ve kadehine biraz daha doldurdu. "Sadece aniden buraya gelmeme izin vermedin, aynı zamanda benimle şarabını da paylaşıyorsun. En sevdiğin pizzayı almam gerekirdi zaten."

Maddie kendi pizza diliminin üzerine biraz pul biber ekledi.

"Kavrulmuş sarımsak ekleyerek bunun çok daha mükemmel olacağını düşünsen bile mi?"

Theo, Maddie'nin elinden pul biber kavanozunu aldı ve kendi diliminin üzerine biraz serpti.

"Kavrulmuş sarımsak ekleyerek bunun çok daha mükemmel olacağını düşünüyorum ama konu o değil."

Maddie kafasını salladı ve tartışmadı. Kavrulmuş sarımsağı her şeyin üzerinde sevmeye başlıyordu, tabii bunu Theo'ya hiç söylememişti.

Ama Theo pizza almak için tabağına uzandığında, Maddie tabağını kenara doğru ittirdi.

"Niye hâlâ o gömlek üzerinde? Üzerinde bu gömlekle pizza yiyemezsin! Her yerine yağ bulaşır!"

Theo kızardı ve ellerini dizlerinin üzerine koydu.

"Daha önce evine hiç gelmemiştim, senin evinde kıyafetlerimi çıkarıp atmış gibi görünmek istemedim."

Maddie gözlerini devirdi ve sonra Theo'nun ciddi olduğunu fark etti. Bu da şaşırtıcı bir şekilde çekici gelmişti.

"Theo. Ben pek çok kez senin evine girip kıyafetlerimi etrafa fırlattım. Şimdi sıra sende."

Theo gülümsedi ve gömleğinin düğmelerini açtı.

"İşte böyle."

Maddie, Theo gömleğini çıkarana kadar bekledi ve dikkatlice katlayıp koltuğun üzerine koydu.

"Ayrıca bu gömleği çok seviyorum. En sevdiğim pizza malzemeleriyle mahvolursa gömleğe yazık olur."

Theo soluk mavi renkli tişörtüne baktı ve yüzünde üzgün bir ifadeyle ona döndü.

"Ne, sen benim tişörtümü beğenmedin mi? Üzerine biber yağı damlarsa umurunda olmaz mı? Tişörtüm sana çok kırıldı."

Maddie tabağını Theo'ya uzattı ve Theo da bir dilim pizza aldı.

"Tişörtün bu hassas duygularıyla başa çıkmak zorunda. Ya da yemeden önce birkaç peçeteyle pizzayı sarabilirsin. Tişörtün bana züppe diyebilir ama bence o Target'tan alınmış gibi, diğer gömleğin markası ise Paul Smith gibi. Hangisini tekrar almanın daha kolay olduğunu biliyorum."

Theo kolunu Maddie'ye doğru attı ve onu kendine doğru çekerek koltukta arkasına yaslandı.

"İndirimden almıştım. Şehir fiyatları genellikle Paul Smith'e yetişemiyor. Sana gömleklerimin hangi marka olduğunu nasıl bildiğini soracaktım ama sonra senin işinin bunu bilmek olduğunu fark ettim. Ama erkek markalarını bilmenden de etkilendim."

Maddie, Theo'nun göğsüne doğru yaslandı. Her ne kadar Theo aradığında çıldırmış olsa da onun ilk kez burada, koltuğunda olması da güzeldi. Tabii hiçbir çekmeceyi açmadığı sürece. Önüne neyin fırlayacağını Tanrı bilir.

"Sadece bazılarını ama daha çok öğrenmeye devam ediyorum. Maskülen tarzda giyinen birkaç müşterim var, yani birkaç yıldır erkek kıyafetleri hakkında daha çok şey öğrenmeye çalışıyorum. Onlara harika birkaç parça kıyafet buldum."

Theo, Maddie'nin onun için doldurduğu şarap kadehine uzandı ve büyük bir yudum aldı.

"Bu harika. Erkeklerle de çalışmaya başlamayı düşündün mü? İddiaya girerim, pek çok adam seninle çalışmak isteyecektir; bilirsin, ne kadar da kötü giyiniyorlar."

Maddie bir yıl önce, Maddie'nin iki beyin hücresini bile bir araya getirebildiğini düşünmeyen Theo'nun burada onun koltuğunda oturup ona iltifatlar yağdıracağını tahmin bile edemezdi. Ya da kendisini onun kolları arasında, yanında oturup ona şarap doldurduğunu düşünemezdi. Maddie bir yıl önce hatta birkaç ay önce, birisi ona bunu söylese gülmekten ölürdü.

Şu an birisi Alexa'ya bunu söylese gerçekten ölürdü. Maddie, sadece yüzündeki o ifadeyi görebilmek için Alexa'ya bunu söyleyebilmek isterdi.

Söyleyecekti. Ama hâlâ...

"Buradaki pek çok erkeğin benimle çalışması gerekiyor, bu kısmı doğruydu. Ama ben hâlâ kendimi ispatlamaya çalışıyorum. Başlangıçta markamın etkisini çok azaltmak istemiyorum. Bir işe gerçekten girişmeden bir şeyler yapmak istemiyorum. Buna başlamak için erkek giyimiyle ilgili çok daha fazla şey bilmem gerek. Ayrıca ben kadınlarla çalışmayı gerçekten çok seviyorum... Aynı şeyi erkeklerle de çalışırken hissedeceğimden pek emin değilim."

Theo güldü ve Maddie'nin saçlarını geriye doğru itti.

"Sanırım bu konuda haklısın."

Pizzanın ikinci parçasını da yedi ve tekrar koltuğa geçti.

"Bir dilim daha ister misin?" diye sordu Maddie.

Theo kafasını salladı.

"Bir dakika, lütfen kalkıp bana pizza getirme. Bu gece aniden buraya gelen benim. Bana bu kadar iyi davranmana izin veremem."

Maddie omuz silkti.

"Kötü bir gün geçirdiğini duydum, bu yüzden biraz bunu hak ettiğini düşünüyorum ama endişelenme, tekrarı olmaz."

Theo gözlerini kıstı.

"Kötü bir gün geçirdiğini duydum derken ne demek istedin? Yani sana söylediklerim dışında?" Maddie gözlerini pizzasına dikti. Kahretsin, Maddie'nin zaten bildiğini öğrenmemesi gerekiyordu. "Tanrım, Twitter'dan mı gördün? Sen yerel politikayı takip etmezsin bile. Eğer sen bile duyduysan, tüm dünya duymuş olmalı!" Theo kafasını iki elinin arasına aldı.

Maddie, Theo'nun kafasını okşadı.

"Hayır, gerçekten öyle değil. Tesadüfen gördüm, sadece Alexa'yı takip ettiğim için, bu öğleden sonra biraz boş vaktim vardı, takılıyordum ve..."

Bu bir yalandı. Böyle öğrenmemişti. Geçtiğimiz ay sadece Theo iş hakkında konuştuğunda nelerden bahsettiğini anla-

rahatlamak için birkaç yerel haber ajansı muhabirini takip etmeye başlamıştı.

"Kendime çok kızgınım. Asla böyle bir şey yapmazdım ama bu adam uzun süredir bana bunu yapıyor ve ben de en sonunda tersledim. Başkan sadece güldü geçti ama muhabirin nasıl bu kadar ciddi olabildiğini gerçekten bilmiyorum. Kâbus gibiydi. Anahtarlarımı işte bırakacak kadar da dikkatimin dağılmasına şaşırmamak gerek."

Maddie parmaklarını Theo'nun saçları arasında tekrar tekrar gezdirdi. Theo gözlerini kapattı.

"Bu iyi geldi. Aptallık yaptığım için beni ödüllendirmemelisin."

Maddie, Theo'nun kafasını kucağına koydu.

"Aptallık değildi, sadece sınırlarını zorladı, hepsi bu. Ben olayı biliyorum ve seni suçlamıyorum."

Tuhaf olan şey şu ki bu birkaç ay önce olmuş olsaydı, kibirli, ataerkil konuşan ve her şeyi ben bilirim havasında olan Theo'nun alenen aşağılanmasıyla dalga geçerdi ama şimdi onun için üzülüyordu.

Theo bacaklarını koltuğun diğer ucuna doğru uzattı.

"En azından birimiz böyle düşünüyor. Öncelikle o adamın benim böyle canımı sıkmasına izin vermemeliydim ama ben o ne konuştuğunu bilmeyen, lanet olası, hasta adamlardan biri olduğum için..." diye iç çekti.

"Sorun şu ki benim gibi insanların iş yerinde çileden çıkmaları cezasız kalmaz. Hiçbir zaman. Tek bir yanlış harekette, her şey yerle bir olur. İki kat daha fazla çalışmam ve iki kat daha iyi olmam gerektiğini biliyorum. Ama bazen bu duruma sinir oluyorum."

Maddie anlayabiliyordu.

"Anlıyorum. Bazen buna ben de sinir oluyorum. Ama bu noktada patronuna karşı yeterli kredin olduğunu düşünmü-

yor musun, bir kereliğine bir muhabire öfkeyle konuştun diye seni kovmayacaktır, değil mi?"

Theo omuz silkti.

"Yani, öyle olmasını umuyorum. Ama ben böyle konularda hep biraz paranoyağımdır." Doğruldu. "Erkek kardeşim her konuda biraz kuruntulu olduğumu düşünür çünkü..." Theo kafasını salladı. "Aslında pek çok sebebi var, bu konulara girmemize gerek yok. Ama ben uzun zamandır böyleyim. Her zaman sınırların dışına bir adım dahi atamazmış gibi hissediyorum."

Maddie ve Theo çok farklı insanlardı ama Maddie onun nasıl hissettiğini anlayabiliyordu.

"Evet. Diğerleri bir sorun çıkmasından ya da bir günün tatil olmasından faydalanıyorlar ama biz böyle şeyleri asla yapmayız."

Theo, Maddie'ye baktı ve kafasını salladı.

"Evet, kesinlikle. Ama biliyor musun, bence bazen biz de patlamalıyız?"

Maddie o konuda çok iyiydi.

"Biliyorum." İkisi de birbirlerine bakıp sırıttı. "Böyle bir işe girişmemin sebeplerinden biri de bu: Tekrar ve tekrar ve tekrar kendimizi kanıtlamamız gerekiyor ve belki de aptalca olduğunu düşünebilirsin ama sen kendini kanıtlamak isterken giydiğin kıyafetler bile çok önemli. Biliyorum önemli olmadığını, sadece yeteneklerinin ve özelliklerinin önemli olduğunu söyleyeceksin ama o iş öyle değil, özellikle de siyahi kadınlar için bu öyle değil ve yaşadığımız dünyayla birlikte çalışmak zorundayız."

Theo hayır anlamında kafasını salladı.

"Aptalca olduğunu düşünmüyorum, onu söylemeyecektim. Sana tamamen katılıyorum. Her gün işe giderken giydiklerimi görüyorsun. Bu konunun önemli olduğunu biliyorum."

Başını önüne eğdi. "Biliyorsun Maddie. Demek istiyorum ki... Senin işinin aptalca ya da saçma ya da böyle bir şey olduğunu düşünmüyorum. O gün ilk buluştuğumuzda..." Theo bir nefes aldı. "Diyorum ki o zamanlar tam bir aptaldım. Ondan önce stil danışmanlarının varlığından bile habersizdim, yani ne demek istediğini anlamamıştım. Olabilecek en kötü şekilde sorular sorduğumu biliyorum. Ama yaptığın işi bir anlamda küçümsediğimi ya da şu anda da küçümsüyor olduğumu düşünmeni istemiyorum."

Vay canına. Bunlar Maddie'nin Theo Stephens'tan duymayı beklediği şeyler değildi.

Maddie, Theo'nun elini tuttu.

"Söylediklerin için teşekkürler. Gerçekten sağ ol."

Theo da onun elini tuttu.

"Bu kadar uzun zaman sonra bunu söylediğim için kusura bakma. Herkes tarafından aşağılandığımda başlarda ne kadar da katlanılmaz biri olduğumu hatırladım. Sanırım bu yüzden bunu söylemek için yıllarca bekledim, senin benim hakkımda söylediklerin çok doğru olduğu için sinirlenmiştim."

Maddie karşı çıkmak için ağzını açtı. Tuhaf olan şey şu ki Maddie artık o söylediklerinin doğru olduğunu düşünmüyordu. O zamanlar çok doğru olduğunu düşünmesine rağmen... Maddie dudaklarını ısırdı ve Theo da ona gülümsedi.

"Bak? Beni daha iyi hissettirmeye çalışıyorsun ama bana yalan söyleyemiyorsun."

Maddie hayır anlamında kafasını salladı.

"Bak, sana söylediklerimi hak etmediğini söyleyemeyeceğim ama eğer benim düşündüğüm kadar da kötü birisi olsaydın, Alexa seni öldürmüştü. Ama her ne olursa olsun, sen o zamanlar olduğunu düşündüğüm kişi değilsin."

Theo onu yanağından öptü.

"Teşekkür ederim." Şarap kadehine uzandı.

"Senin işlerinden konu açılmışken, televizyon şovu ne oldu? En son söylediğinde kanalın müdürüyle telefonlaşıyordun?"

Maddie gülümsedi. O da Theo'ya anlatmayı bekliyordu.

"Birkaç hafta içerisinde somut bir görüşmem var. Kanaldan biriyle görüşüyorum ve o da birlikte çalıştıkları sığınmaevinden birini getireceklerini ve böylelikle onunla nasıl çalışacağımı görebileceklerini söyledi."

Theo sarılmak için Maddie'yi kendine doğru çekti.

"Bu müthiş bir haber! Mükemmel olacaksın! Hazırlanırken ya da başka herhangi bir konuda bana ihtiyacın olursa haber ver."

Maddie güldü.

"Bence sen zaten benimle birlikte çok hazırlık yaptın; birlikte izlediğimiz tüm o televizyon programları, bunun nasıl yapıldığını öğrenmeme yardımcı oldu." Maddie durdu. "*The Great British Baking Show* hariç. Amerikanlar sunucuların bu kadar kibar olmalarını sevmezler."

Aslında Maddie bu konuda çok düşünüyordu. Makyaj şovları bile sonrasında sıcak bir ortam kurmalarına yardımcı olması için sunucularının başlarda biraz sert olmalarını istiyor. Neyse ki Maddie gerektiğinde gayet eğlenceli olabiliyordu.

Theo ayağa kalkmadan önce Maddie'yi kendine doğru çekip öperek, "Sen ne istersen ben onu izlerim." dedi. "Pizza alacağım, bir dilim daha ister misin?"

Theo mutfaktan geldiğinde oturmadan önce kadehlerine şarap doldurdu.

"Tek yedek anahtarımı o kadar insan içinden Ben'e bırakacak kadar salak olduğuma inanamıyorum. Her iddiasına girerim, anahtarımı nereye koyduğunu bile bilmiyordur. İki

anahtar daha yaptıracağım ve birini sana, diğerini de Alexa'ya bırakacağım." Theo, Maddie'ye baktı ve bir saniye durdu. "Yani, eğer senin için sorun değilse? Muhtemelen bir daha sinirlenip anahtarlarımı iş yerinde unutup apar topar sana gelmemi istemezsin."

Maddie, Theo'dan şarap kadehini aldı.

"Sorun değil. Bence ben anahtarını bırakman için kardeşinden de Alexa'dan da daha güvenli bir insanım. Alexa bugünlerde düğün işleriyle uğraşmaktan çok meşgul. Bu arada bu gece de oradalar, Wine Country'de bir düğün yeri bakmaya gittiler."

Theo elinde pizzasıyla koltuğa oturdu.

"Evet, haklısın. Eminim bana söylemiştir ama ben bugün olan hiçbir şeye odaklanamadım."

Pizzalarını bitirince koltuğa kıvrıldılar; önce ikisi de yan yana koltuğa oturdular, sonra ikisi de koltuğa uzandılar ve arka planda da bir televizyon programı açıktı. Theo kollarıyla Maddie'yi sardı, Maddie'nin kafası da Theo'nun göğsündeydi. Maddie gerçekten de Theo'nun giydiği mavi tişörtü sevmişti. Sırtına doğru o kadar yumuşak değiyordu ki çıplak teninde tişörtün dokusunu hissetmek için biraz hareket etti. Maddie derin bir nefes alıp gözlerini kapattı, tüm hafta boyunca ilk kez böyle rahat hissedebilmişti ve çok güzel bir histi.

Maddie aniden gözlerini açtı. Çok rahattı. Neler oluyordu? Tanrı aşkına! Koltuğunun üzerinde çok rahat bir şekilde, Theo'yla sarmaş dolaştı... Gerçekten de Theo'nun evinin bir anahtarını Maddie'ye vermek istediği bir konuşma yaşanmış mıydı? Maddie aralarındaki bu şeyin o kadar da uzun sürmeyeceğini biliyordu, öyle bir ihtimal yoktu. Neden ikisi de bu gece çok farklı kişilermiş gibi davranıyorlardı? Bu aralarındaki şey sadece seks içindi, hatırla!

Maddie bu gecenin seks kısmına geçmek için Theo'ya

döndü ve onun uykuya daldığını gördü, yüzünde o kadar huzurlu bir ifade vardı ki Maddie rahatsız etmek istemedi.

Hadi ama Maddie. Neyi düşünüyorsun? Onu rahatsız edip etmemen kimin umurunda!

Maddie ona doğru uzandı ve onu sarstı, çok da kibar değildi.

En sonunda Theo gözlerini yarı açtı ve ona gülümsedi. Kirpikleri bir erkeğe göre çok uzundu. Bu kadar güzel kirpikleri olması için para bile verebilirdi ki vermişti de.

"Kusura bakma. Uyuyakalmak istememiştim."

Maddie kalktı.

"Hadi, yatağa geçme vakti." Maddie, Theo'ya elini uzattı; Theo, Maddie'nin elini tutup kalktı.

Maddie, Theo'yu çoğu kısmını toparladığı odasına götürdü ve yüzüne bir su çarpıp bu garip uykulu moddan çıkmak için banyoya kaçtı. Maddie banyodan çıktığında, Theo çoktan yatağa girmişti.

Maddie yatağa doğru yaklaşınca, "Hey," dedi Theo. "Teşekkürler. Bugün burada kalmama izin verdiğin için. Kalacak bir yer bulmanın dışında, samimi bir yüze ihtiyacım vardı. Bunun için teşekkürler."

Lanet olsun. Neden böyle güzel şeyler söylemek zorundaydı? Gerçekten ondan hoşlanmak istemiyordu.

Maddie yatağa onun yanına kıvrıldı ve Theo da onu kendine doğru çekti. Maddie çok rahat hissediyordu, karşı koymaya çalışmadı bile. Çarşaflarını her değiştirdiğinde ve yeni çarşaf taktığında, o kadar rahat hissediyordu ki her sabah çarşaf değiştiren o insanlara benzeyeyim diye düşünüyordu. Belki de bu sefer gerçekten onlara benzeyebilirdi.

"Rica ederim. Pizza için teşekkürler." dedi.

Theo, Maddie'yi yavaşça öptü ve yavaşça öpüşerek, dudaklarından başka hiçbir yerleri hareket etmeden, Mad-

die'nin en güzel çarşaflarının ve yumuşacık battaniyelerinin altına gömülü bir hâlde bir süre öylece uzandılar. Maddie bir noktada birinin daha hızlı hareket edeceğini ve bunun daha iyi olacağını biliyordu, hep öyle olmuştu. Ama şimdi bu yavaş uykulu öpüşme o kadar rahatlatıcıydı ki sonsuza kadar böyle devam edebilirdi. Maddie gözlerini kapattı ve kendini Theo'nun dudaklarının onun dudaklarına ve diline dokunuşuna bıraktı.

Theo Maddie'nin yatağında uyandı, kolları hâlâ onun üzerindeydi. Maddie hâlâ uyuyordu, Theo sessizce yataktan kalktı ve banyoya gitti. Maddie lavabonun üzerine onun için yeni bir diş fırçası bırakmıştı, çok şükür ki yatağa geri gitmeden önce dişlerini fırçalayabilecekti.

Theo kollarını tekrar Maddie'nin üzerine atmaya çalışınca, Maddie kımıldandı ve Theo'ya sarıldı. Maddie yarı uykulu bir hâldeyken hep daha sevgi doluydu ve daha az asabiydi. Theo ona kıyamadığından böyle düşünmüyordu -aslında bu durum Maddie'ye belli ettiğinden daha çok hoşuna gidiyordu- Maddie aniden yanağına bir öpücük kondurduğunda ya da başını omzuna yasladığında ya da yüzünü göğsüne yasladığında ondan gerçekten çok hoşlanıyordu.

Maddie ile aralarındaki şey çok tuhaftı. Dün gece gelip burada kalarak iyi mi yapmıştı, hâlâ emin değildi. Maddie ona karşı hâlâ hem çok sıcak hem de soğuktu ama Theo artık inkâr edemezdi: Ona âşık olmuştu. Bunun geçip gideceğini biliyordu; bu da tıpkı ilişkilerin en başındaki hâli gibiydi -daha büyük bir duyguya ilerlemeyen küçük flörtler- ama dün gece Maddie'nin ona karşı bu kadar mükemmel davranması, işleri daha da kötüleştiriyordu.

Theo, Maddie'nin gevşek topuzundan sırtına dökü-

len yumuşak saçlarını okşadı ve nazikçe alnından öptü.

Maddie yüzü hâlâ Theo'nun göğsündeyken, "Günaydın," diye mırıldandı.

Theo, Maddie'yi bir kez daha öptü.

"Günaydın. Dün gece senin üzerinde uyuya mı kaldım ben?"

Maddie ona bakmak için kafasını yukarı kaldırdı ve gülümsedi.

"Aslında dün gece iki kere üzerimde uyuyakaldın. Önce koltukta, sonra da burada yatakta. Ama dün çok yorgundun." dedi.

Theo kafasını salladı.

"Tanrım, ben ne salak bir adamım. Önce birdenbire evine geldim, senin misafirperverliğinden faydalandım ve sonra da tam seni öperken uyuyakaldım. Bana nasıl katlandığına hayret ediyorum."

Maddie kafasını salladı. Tabii ki katlanmıştı.

"Sana nasıl katlandığıma ben de şaşırıyorum. En güzel koltuğumda uyuyakalmadan önce şarabımı da içtin ve o gerçekten güzel bir şaraptı."

Theo, Maddie'yi sırtüstü yatması için ittirdi.

"Gerçekten güzel bir şaraptı, onun için teşekkürler. Görünüşe göre, bu sabah telafi etmem gereken pek çok şey var." dedi Theo ve Maddie'nin bacaklarının arasında diz çöktü, ona bakarak gülümsedi.

Maddie'nin titremeleri dinip tekrar nefes almaya başladığında, Theo ağzını çekti ve kalkıp onu tekrar öpmeye başladı.

"Dün gece benimle ilgilendiğin için teşekkürler." dedi Theo. "Sadece bana kalacak bir yer verdiğin için değil, diğer şeyler için de..."

Maddie de Theo'yu öptü.

"Bu sabah benimle ilgilendiğin için teşekkürler." dedi Maddie.

Theo gülümsedi ve yatakta yuvarlandı.

"Ne demek, rica ederim. Şimdi nasıl bir antika makineyle kahve yapıyorsun onu göreceğim ve bugüne kadar içtiğin en iyi kahveyi yapacağım. Sadece bekle."

Theo çırılçıplak bir hâlde mutfağa gitti. Önce kahvesi var mı diye baktı. Kahve olmalıydı, değil mi? Tanıdık bir Peet's Coffee paketi buldu ve rahatladı. Tezgâhın üzerine baktı, evet, kocaman bir Mr. Coffepot kahve makinesi vardı. En iyisi olmasa bile, başka bir şey olmadığında kullanılabilirdi. Theo başka neler var diye birkaç çekmeceyi daha açtı.

"Kahve yapıyorsun sanmıştım? Bu kadar gürültüyü nasıl yapıyorsun?" dedi Maddie ipek sabahlığıyla içeri girdiğinde, Theo sabahlığının altında hiçbir şey olmadığından çok emindi. O sabahlığı Maddie'nin üzerinden çıkarıp atmayı çok isterdi ama... Hayır, odaklanması gerekiyordu. Kahve içtikten sonra o sabahlığı Maddie'nin üzerinden çıkarıp atabilirdi.

"Elektrikli su ısıtıcın yok mu?" diye sordu Theo.

Çekmecelerini bir daha kontrol etmek için eğildi.

"Hayır, su ısıtıcısını ne yapayım ki?" diye sordu. "Sen su ısıtıcısını ne yapacaksın? Şurada kahve makinesi var."

Theo doğruldu ve Maddie'ye döndü. Maddie hemen gözlerini kaçırdı, Maddie yine Theo'nun kıçına bakıyordu. Theo gülümsemesini sakladı.

"Peki, tamam. Kahveyi senin yaptığın gibi yapacağım. Ama... Ölçü kaşığın ya da ölçü fincanın var mı?"

Maddie gözlerini devirdi.

"Ben sadece normal kaşık kullanırım ve ölçü çizgileri de kahve makinesinin üzerinde. Çok tuhafsın."

Theo ona bakarak gülümsedi.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?"

Maddie hayır anlamında kafasını salladı ama Theo, Maddie'nin yüzünde bir gülümseme gördüğünden çok emindi.

"Peki, ne istiyorsan onu yap, ben sonunda kahvemi alayım da." dedi.

Maddie çekmeceden birkaç tane ölçü kaşığı buldu ve dolaptan da bir tane ölçü fincanı verdi.

Theo onu yanağından öptü ve kahve makinesine dört yemek kaşığı kahve ve yaklaşık bir litre su koydu.

Theo kapağı kapatmadan önce, "Görüyor musun? Kolay adapte oluyorum." dedi.

Maddie tam karşılık vermek üzereydi ki kapı çaldı.

"Cumartesi sabahı saat 9'da kim benim kapımı çalıyor?" Maddie mutfaktan çıkıp salondan geçerek ön kapıya vardı.

Kapının önünden Alexa'nın sesi geliyordu. "Benim! İçeridesin, duyuyorum. Kapıyı aç!"

Alexa'nın burada ne işi vardı? Theo, tam da Maddie'ye burada yokmuş gibi davranmak ve Theo yatak odasına geçene kadar ona zaman kazandırmak için Alexa'ya hiçbir ses duymamış gibi yap diye işaret edecekti ki Maddie kapıyı açtı.

Maddie kapıyı açtı.

Alexa'ya.

Theo böyle çırılçıplakken.

Maddie'nin mutfağındayken.

Theo'nun salondan bakınca görülmeyecek şekilde, mutfağın bir köşesine saklanacak kadar vakti olmuştu. Durduğu yerden mutfağın diğer köşesindeki baharat rafına ve izci kız kurabiyeleri kutularına bakıyordu. Çırılçıplaktı.

"Lex? Her şey yolunda mı?" diye sordu Maddie.

Bu soruyu kapı kapalıyken de soramaz mıydı?

"Sanırım, iyiyim ama aklımı kaçırmış da olabilirim, emin değilim. Aradım seni, cevap vermedin ve ben de uyuduğu-

nu düşündüm, biliyorum seni de uyandırdım, kusura bakma ama şu anda bunu seninle konuşmam gerek. En mükemmel ve en feci şey aynı anda oldu."

Theo kapının tamamen açıldığını ve Alexa'nın içeri girdiğini duydu. Harika, şimdi gerçekten köşeye sıkışmıştı.

"Henüz kahve yapmamışsındır diye kahve aldım çünkü kahve yapmana izin vermeyeceğimi biliyordum."

Mükemmel. Maddie'nin de kahvesi vardı. Alexa'nın da kahvesi vardı. Theo'nun elindeki tek şey ise mutfağın diğer köşesinde titizlikle ölçülerek konmuş su ve kahve dolu bir kahve makinesiydi. Alexa birdenbire içeri girmeden önce fırsatını bulup çalıştıramadığı bir kahve makinesi.

"Kahve için teşekkürler ama sen şu haberleri bir dökül bakalım." dedi Maddie. Kısa süreli bir sessizlik oldu. "Bir dakika. Cumartesi sabahı kapımda belirmene sebep olacak bir şey oldu. Zaten nişanlı olduğuna göre, hamile misin?"

Alexa güldü.

"Hayır, Tanrım, hayır. Şu durumda o mükemmelden ziyade feci bir şey olurdu. Berkeley Rose Garden'da evlenmeyi ne kadar da çok istediğimi ama gelecek yıl için hafta sonu her günlerinin rezerve edilmiş olduğunu biliyorsun, değil mi? Ne zaman bir cumartesi boşa çıksa, tarih almak için aradığımda biri benden daha önce davranmış oluyordu."

Theo, Maddie'nin kahvesini yudumladığını duydu ve Theo da mutfağın diğer tarafındaki kahve makinesine iştahla baktı.

"Evet, tabii ki biliyorum. Olivia ve ben senin için orayı aramak için plan yapmıştık, hatırlasana."

"Evet, doğru, unutmuşum. Yoğun bir gündü. Bahçeler müdürlüğünde çalışan birini tanıyorum -birkaç yıl önce Hasat Bayramı zamanında ona büyük bir iyilik yapmıştım- ve o da bekleme listesinin en başında olduğumu söyleyip duru-

yordu ama bundan bir şey çıkacağına gerçekten inanmamıştım. Bu sabah iş yerindeki sesli mesaj gelen kutusunu kontrol ettim, ekimde bir tarihin boşaldığını ve eğer istiyorsam onu cep telefonundan bugün aramam gerektiğini yoksa başka birinin o tarihi alacağını söylemek için dün gece geç saatte beni aramış."

Theo, "Ekim? Bu ekim mi?" diye kendi kendine sordu.

Theo'nun düşüncelerini tekrarlayarak, "Bu ekim mi?" diye sordu Maddie.

"Biliyorum, biliyorum, çok erken. Ama... Maddie burada biri mi var? Evin çok düzenli, yani normale göre çok düzenli."

Ne, bu düzenli hâli mi? Theo, Maddie'nin evinin biraz dağınık olduğunu düşünmüştü.

"Birkaç eşyayı verdim, hepsi bu. Yardım işleri için." Maddie, Theo için temizlik mi yapmıştı? "Senin konuna geri dönebilir miyiz? Ekim mi?"

Theo, Maddie'nin baharat rafına baktı. Zerdeçal neden baharat olarak kullanılan otların önünde duruyordu ki?

"Peki, tamam, mesajı Drew ve ben Napa'dan geri dönerken arabada dinlemiştim -bu sabah erkenden dönmek zorunda kaldık çünkü bugün işe gidecekti- düğünü dün gördüğümüz son derece güzel ama çok umumi olan sitede yapma konusunda karar vermeye çalışıyorduk. İkimiz de ekimi duyduğumuzda birbirimize bakıp gülümsedik. Yani hemen kızı geri aradım ve tamam dedim."

"Gülümsediniz ve evet mi dediniz? Dört aydan kısa bir süre içerisinde evlenmeye? Öylece?"

"Öylece!" dedi Alexa. "Drew çok heyecanlıydı ve benimle evlenmek için çok sabırsızlandığı ve bu birkaç ay içinde olacağı için çok heyecanlandığı gibi tatlı sözler söyledi ve ben de heyecanlandım, neyi düşünecektim ki? Gelinliğim yok Maddie! Ne yapacağım ben? Neden feci dediğimi anlayabiliyor musun?"

Dört aydan daha az bir süre.

Maddie mayısta bir dizi kuralları sayarken aralarındaki bu şeyin düğüne kadar devam edeceğini söylemişti.

Theo bu kurala tamam demişti çünkü Maddie o an çıplaktı ve o da öyle, o anda söylediği her şeye tamam diyebilirdi, ayrıca düğün de uzak bir gelecekte olacak diye düşünmüştü. En azından bir yıl sonra. Belki de daha fazla.

Şimdi ise ekime alınmıştı. Çok erken diye düşündü.

Aslında hep düğüne kadar da sürmeyeceğini düşünmüştü. Aralarındaki şey çok belirsizdi. Theo, Maddie'nin Alexa'dan bu sırrı saklayabileceğine hiçbir zaman çok inanmamıştı ve Alexa öğrendiği anda da Maddie bunu bitirir diye düşünmüştü.

Ama aslında bu bir noktada her şeyi mahvedebilecek bir şeydi ve ekime kadar biteceğini bilmek de çok farklı bir şeydi.

"Panik yapma." dedi Maddie. "Lütfen burada sen ve ben konuşuyoruz. Dört ay hiçbir şey. Bu sürede kolayca bir düğün yaparız. Bir düğün planlamak için hiç kimsenin çok zamana ihtiyacı yoktur, bu sadece düğün sektörünün senin düşünmeni istediği şey. Şimdi eve git ve düğün için yapılması gereken her şeyin bir listesini yap ve o listeyi bana, Olivia, Drew, Carlos ve Theo'ya gönder. Theo da sana çok yardımcı olacaktır."

Belki de bu Maddie'nin Theo hakkında söylediği en güzel şeydi.

"Gelinliğini ben bulacağım. Ben bunun için yaratılmışım!" dedi Maddie. "Hepsini halledebiliriz."

Theo, Alexa ve Maddie'nin kendi aralarında konuşarak hangi görevleri ona vereceklerini düşünmeye çalıştı. Muhtemelen dj'lik ya da barmenlik.

Mutlaka planlama tablosunun da olduğu bir şeyler.

"Tanrım, annem!" dedi Alexa. "Çıldıracak. Ona daha söylemedim. Hazırlanıyorum."

"Olivia ile konuştun mu?"

Theo, Alexa'nın ayağa kalktığını duydu.

"Onu aramadan önce, o hafta Olivia'nın mahkemesi ya da planlanmış bir şeyi var diye bir an panik olmuştu yani iptal etmem gerekecekti ama yokmuş, tarih kesinleşti."

"Tamam." Kapı açıldı. Olabilir miydi? Gerçekten de gidiyor muydu? "Bunu başarabiliriz. Eve gideceğim ve yapmamız gereken her şeyin bir listesini yapacağım ve birkaç saniyeliğine sakinleşeceğim. Teşekkürler Maddie. Her zaman ne söylemen gerektiğini biliyorsun. Eminim birkaç saat içerisinde sana bir çizelge gönderirim."

"Merakla bekliyorum." dedi Maddie.

Theo nefesini tuttu ve kapının kapanmasını bekledi.

"Bekle!" Tanrım. Alexa neden ona bunu yapıyordu? Donuyordu burada böyle! "Şov konusu nasıl gidiyor? O büyük görüşmenin zamanı belli oldu mu? Kameralar da olacak mı, biliyor musun?"

"Bunu daha sonra konuşuruz. Eve git ve listeni yap!" dedi Maddie.

Kapı kapandı ama Theo hiç kıpırdamadı. Alexa geri gelebilirdi ya da hâlâ orada olabilirdi.

"Oradan çıkmayı düşünüyor musun?" Maddie yüzünde muzip bir gülümsemeyle mutfak kapısında duruyordu.

"Tanrı'ya şükür. Alexa'yı kardeşim gibi severim ama bir an hiç gitmeyecek sandım."

Maddie güldü.

"Senin burada çıplak bir hâlde saklandığını düşünüp durdum ve o konuşup durdukça neredeyse bunu unutuyordum. Hiç mimik yapmadan burada durmaya çalışmak ne kadar zordu biliyor musun? Özellikle de senin iş çantanı salonun köşesinde görünce ve fark etmemesi için içimden dua etmeye devam ettikçe... Ne zaman tamam bitti, artık onu buradan

çıkaracağım desem; söyleyecek başka bir şey buldu. Sonra da yine senin burada çıplak olduğunu düşündüm ve gülmemek için kendimi zor tuttum."

Bu ikisini de güldürdü ve kahkaha atmaya başladılar.

"Ölüyordum! Düğünün dört aydan kısa bir sürede gerçekleşeceği haberlerine sessizce tepki vermeye çalışmamın ve senin inanılmaz soğuk mutfağında donarak ölmemeye çalışmamın üzerine bir de sana bu hikâyeyi anlatırken burada senin mutfağında çıplak olarak saklandığımı bilseydi, yüzündeki ifadenin nasıl olacağını düşündüm durdum." Theo kollarını Maddie'ye doladı ve ürperdi. "Siz kahvenizi içerken ben de öylece sizi dinlemek zorunda kaldım."

Maddie kahvesini Theo'ya uzattı.

"Al, sana acıdım ve kahvemin çoğunu sana bıraktım. Dünyadaki en kötü arkadaşmış gibi hissettim; Alexa burada çok stresli bir şeyle uğraşıyor ve ben de yardım etmeye çalışıyorum ama bir yandan da seni burada çırılçıplak düşünmekten dikkatim dağınık."

Theo, Maddie'ye pis pis baktı.

"Beni çıplak düşünmenin dikkatinin dağıtması hoşuma gitti."

Maddie poposuna vurdu, Theo da gülümsedi. Kahretsin, neden Maddie ile bu kadar dalga geçmek zorundaydı ki?

Maddie, Theo'yu salona geçirdi ve koltuğun üzerinde katlanmış hâlde duran battaniyeyi fırlattı.

"Peki, tamam. Seni şu muhteşem kahvelerden içmeye dışarıya çıkaracağım. Bu seni mutlu edecek mi?"

Tanrı'ya şükür. Bu ılık kahve onu pek kesmemişti zaten. Theo battaniyeye sarındı ve gülümsedi.

"Blue Bottle markasından olsun lütfen? Biliyorum, senin en sevdiğin o değil ama o birkaç blok ötede."

Maddie ona kaşlarını çattı.

"Bana o yavru köpek bakışlarından atma. O bende işe yaramıyor." Maddie, Alexa'nın fincanını aldı ve onu mutfağa götürmek için döndü. "Peki, tamam. Blue Bottle olsun. Hadi giyin, çıplak çocuk."

Theo, Maddie'nin yatak odasına gitmek için koridordan geçti, battaniyeyi de pelerin gibi arkasına aldı. Maddie'nin mutfaktan ona seslendiğini duydu.

"Baharatlık rafını ezberledin mi?"

Theo omuz silkti.

"Orada bir şeylerle meşgul olmak zorundaydım." diye bağırdı.

BÖLÜM 11

Theo kararına rağmen iki hafta sonra Olivia ve Maddie ile birlikte Alexa'nın arabasının arka koltuğundaydı, gelinlik alışverişine gidiyorlardı. Olivia hafta sonu için Alexa'ya gelinlik bulmaya yardım etmek amacıyla gelmişti ve Alexa, Theo'yu da alışverişe gelmesi için davet etmişti. Gelmek zorunda değilsin diye açıklamıştı ama Theo onu desteklemesi gerekiyormuş gibi hissetmişti. Böyle bir fırsatı bir daha ne zaman elde edecekti?

Ayrıca, bir haftadan fazla süredir Maddie'yi görmemişti, Theo'nun evindeki o rahatlatıcı ve sıcak 4 Temmuz gecesinden beri. Geçtiğimiz hafta neredeyse her gün birbirlerine komik ya da seksi mesajlar göndermişlerdi ama Theo gelip onu görüp göremeyeceğine dair mesaj attığı gece Maddie, Alexa ile gelinlik alışverişi yapmak için mecburen dışarıya çıkmıştı ve ertesi gün sabah erkenden de müşterisi vardı. Birkaç gün sonra da Maddie ona yazdı ama o gece de Theo patronuyla bir etkinliğe katılmıştı ve gece yarısından sonra eve girmişti.

Şimdi ise arka koltuğun diğer tarafındaydı ve Theo ona dokunmamak için tüm iradesini kullanıyordu.

"Bir B planı var, değil mi?" diye sordu Alexa. "Eğer bu butikteki insanlar salaksa ve gelinliklerin hepsi bende çok kötü dururs a ve Bay Area bölgesinde hiçbir yerde bir gelinlik bula-

mazsam diye. Maddie atölyende beyaz bir kumaş parçası var mı, ben düğünde girişte yürürken üzerime örtebileceğin ve böylelikle çıplak gitmek zorunda kalmayacağım bir kumaş?"

Theo alışverişe gelirim dediğinde, Alexa'nın gelinlik bulma sorununu hesaba katmamıştı.

"Söyledim sana, endişelenme. Burası harika bir yer, göreceksin." dedi Maddie.

"Endişelenme! Endişelenme! Temmuz ayındayız! Düğünüm ekim ayında! Gelinliğim yok ve insanların bana söylediğine göre, eğer benim gibi biriysen ve düğüne bu kadar az zaman kalmışsa, bir gelinlik bulmam neredeyse imkânsız! Nasıl endişelenmem!" dedi Alexa.

Theo, Alexa'yı hiç bu kadar paniklemiş görmemişti. Alexa, ilk iki alışveriş denemesinin çok kötü geçtiğini söylemişti ama bu kadar stres yaptığını hiç fark etmemişti. Maddie bugünün böyle geçeceği konusunda onu uyarmış olmalıydı. Yine de gelirdi ama en azından buna hazır olurdu.

"Lexie, hadi ama bu eğlenceli olacak!"dedi Olivia. "Küçük kız kardeşimi gelinlikle görmek için sabırsızlanıyorum."

Alexa, Maddie'ye bakmak için döndü.

"En başında düşündüğüm şey buydu! 'Eğlenceli olacak!' diye düşünmüştüm. 'Kendimi gelinlikle görmek için sabırsızlanıyorum.' diye düşünmüştüm. Ama bu, gelinlik mağazasındaki tüm kadınların evlenmeyi bırak, bir adam bulmak için bile çok şişman olduğumu hissettirmesinden önceydi. Onların bu davranışlarının üzerine bir de annemin düğün tarihinin bu kadar erken olması konusunda emin olup olmadığımı çünkü düğünden önce kilo vermem için çok zaman olmayacağını söylemesinden önceydi."

Olivia yüzünü buruşturdu. Theo her zaman Olivia ve Alexa'nın anneleriyle iyi anlaştığını düşünmüştü ama düğünlerin insanları çileden çıkardığını da duymuştu.

"Lex, sana annemi getirme demiştim! Onun böyle yapacağını biliyordun!"

Alexa dikiz aynasından üçüne de baktı. Neden Theo hiçbir şey söylemiyordu?

"O an kafam karışıktı, tamam mı? Düğün tarihi aldığım ve gelinlik deneyecek olduğum için çok heyecanlıydım ve annemin de beni gelinlik içinde görmesini istemiştim ve nasıl davranacağını da sanırım unutmuştum. Endişelenmeyin, tekrar olmayacak; bildiğiniz üzere, dördümüz ve Drew dışında herkes için bugün bir sır. Eğer bir gelinlik bulursam, sonra görmeye gelir ama bu pek mümkün görünmüyor."

Olivia ve Maddie birbirlerine endişeli bakışlar attılar.

"Lexie, eminim sana çok güzel bir gelinlik bulacağız." dedi Olivia. "O sadece tek bir yerdi!"

Alexa Bay Brige'e gitmek için şerit değiştirdi.

"Belki sadece bir yerdi ama orada denediğim her gelinlik üzerimde çok kötü durdu. Abartmıyorum bile, değil mi Maddie? Anlat onlara!"

Maddie iç çekti ve hayır anlamında kafasını salladı.

"Maalesef ki abartmıyor. Ama hepsi benim suçum. Alexa'yı o mağazaya götürmemeliydim. Oradakiler çok kötüler. Standart bedende olmayan gelinlere nasıl davrandıklarını bilecek kadar fazla sayıda gelinle çalışmadığım için bilemedim. Ama güven bana, müşterilerimin hiçbiri tekrar oraya gitmeyecek."

Olivia, Alexa'nın omzuna dokundu.

"Tamam, o berbattı ama sadece tek bir mağazaydı. Diğer mağazada ne oldu?"

Alexa, Bay Bridge'deki gişe bariyerine yaklaştıklarında yavaşladı.

"Onlar nasıl göründüğümle alakalı çok kötü değildiler ama düğün tarihini duyunca çıldırdılar. Görünüşe göre, dü-

gününe en az dokuz ay vakit olmadığı sürece gelinlik almayı bile düşünmemelisin."

"Bir dakika, gerçekten de bir gelinlik için dokuz ay hazırlık zamanına mı ihtiyaçları var?" diye sordu Theo. "Dalga mı geçiyorsun? Ne yapıyorlar ki?"

Alexa parmağıyla Theo'yu gösterdi.

"Teşekkürler! Ne yaptıkları hakkında en ufak bir fikrim yok. Bu büyük bir sır! Sana zanaatları ile ilgili birkaç saçmalık anlatıyorlar. Hadi ama. Büyük teyzem terziydi benim. Bir gelinlik yapmak o kadar da uzun sürmez! Ama görünen o ki dokuz aydan daha az sürede evleniyorsan, ikinci el mağazasından paçavra kumaşlar bulup onları bir araya getireceksin çünkü senin hak ettiğin bu."

Maddie, Theo'ya baktı ve gözleri açıldı.

"Evet, şimdi biraz abartıyorsun." dedi Maddie.

"Belki biraz ama çok değil. Düğünden önce hazırlayabileceklerini düşündükleri sadece üç gelinlikleri vardı ve onlar da son derece çirkindi."

Maddie, Alexa'yı koltuğun arkasından dürttü.

"Gelinliklerin ikisi çok, gerçekten çok çirkindi. Sana söylüyorum bak ama son olanı ben beğenmiştim. Sen beğenmek zorundasın demiyorum -bu senin düğünün- ama yine de."

"Üzerimde çok çirkin durdu. Askıda nasıl durduğu umurumda değil." Alexa tekrar Theo'ya baktı. "Askıda güzel ve hatta çok iyi görünen ama üzerimde çok çirkin duran bir düzine daha gelinliği denememe hazır mısın? Aslında şanslısın. Bu öğleden sonra saatler böyle geçecekmiş gibi görünüyor."

Theo, Maddie ve Olivia'nın Alexa'yı nasıl sakinleştireceklerini bildiklerini ümit etti. İş konusunda bunu nasıl yapacağını biliyordu ama konu gelinlik olunca, Theo'nun bugünkü rolü sessiz kalmak ve kadınların konuşmasına izin vermek olacaktı.

"Bugün böyle olmayacak." dedi Maddie. "Deneyeceğin bir sürü gelinlik olacak ve en azından yarısı çirkin durmayacak, söz veriyorum. Sana da söylediğim gibi, burası hakkında birçok insandan güzel yorumlar aldım ve her bedenden gelinler için bedenleri olduğunu söylediler. Senin düğün tarihini bilsinler diye önceden aradım. Burası daha iyi olacak, güven bana."

Theo hiç şüphe etmemeliydi. Maddie bu konuda çok iyiydi.

Alexa omuz silkti ve bir süre sessiz kaldı.

"Sizce annem haklı mı?" diye sordu.

Üçü aynı anda, "HAYIR," dedi ve en yüksek ses Olivia'dan geldi.

"Kilo verme konusunu demiyorum, onu kastetmedim. Ama bu düğün tarihi konusunda çok mu aceleci davrandık? Bunun için çok heyecanlıydım ama buna karar verdiğimiz günden beri her şeye inancımı kaybettim. The Rose Garden mükemmel ve artık Drew ile evlenme konusunda endişeli değilim ama herkes zamanlama konusunda üzgün görünüyor, gelinlikçilerden tut, ikram hizmeti yapacaklara ve hatta makyözlere kadar. Ben bunu başarabilecek miyim?" diye sordu.

İşte bunu nasıl halledeceğini biliyordu Theo.

"Biz bunu başaracağız, Lex," dedi Theo. "Biliyorsun, bunu yalnız yapmıyorsun. Biz üçümüz varız, Drew ve Carlos, annen ve baban var, hazır bekleyen ve yardıma koşacak ve sen ve Drew'un harika bir düğünü olması için bizim ne yapmamıza ihtiyacınız varsa yapacak olan tonlarca arkadaşın var. Bu aptalların seni üzmesine izin verme! Gerçekten de Maddie'nin senin ve mükemmel gelinliğinin arasına bir şey girmesine izin vereceğini mi düşünüyorsun? Asla olmaz. Düğün mükemmel olacak, endişelenme."

Maddie, Theo'ya döndü ve "Teşekkür ederim." dedi. Birbirlerine bakıp güldüler.

"Theo, bu konuda tamamen haklı." dedi Maddie. Theo bu sözü kaydetmek istedi. "Senin elinde bunlar var. Bizim elimizde de bunlar. Bazen görev dağılımı yaparken sorun yaşadığını biliyorum ama düğün planlamak için aylarca vaktin olduğunda da yine bu görev dağılımını yapman gerekecek. Dediğim gibi gelinlik benim sorumluluğumda, biz bunu halledeceğiz."

"Tamam," dedi Alexa, "ama her ihtimale karşı, Olivia ile benim aramda üç şişe şampanya var, efkâr dağıtmam için ve Target'tan beyaz bir gece elbisesi almak zorunda kalırsam diye. Theo, dönüşte arabayı sen kullanıyorsun, bilginize."

"Tamamdır." dedi Theo.

Alexa şerit değiştirdi.

"Gelinliklerden ve düğünüm hakkında konuşmaktan sıkıldım. Ah Tanrım, o gelinlere benziyorum. Hadi sizden konuşalım. Maddie'nin yakında çok heyecanlı bir iş görüşmesi var. Anlatsana onlara da Maddie."

Theo, meraklı bir şekilde elini çenesinin altına koyarak Maddie'ye döndü.

"İş görüşmesi mi? Anlatsana Maddie!" dedi Theo.

Maddie gözlerini devirirken gülümsedi.

"Yerel bir televizyon kanalı yeni bir şov için sunucu arıyor; *What Not To Wear* gibi bir şov- kadınların kendi ayakları üzerinde durmalarına yardımcı olmak hakkında bir şov. Şovdaki stil danışmanlığı pozisyonu için iş görüşmesi yapacağım, her ne kadar onlar buna sunuculuk deseler de."

Olivia, Maddie'yi tebrik etti ve San Francisco'ya giderken yol boyunca onu soru yağmuruna tuttu. Theo, Maddie soruları cevaplarken onu izleyip gülümsedi. Maddie gerçekten ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Arabadan inip gelinlik mağazasına doğru yürürlerken Theo, Maddie'yi birkaç adım geriye çekti.

"Her şeye hâkim gibi görünüyorsun ama görüşme için hazırlanırken yardıma ihtiyacın olursa, bana haber ver." dedi.

Maddie gülümsedi.

"Çok televizyon şovu izledim, talimatları biliyorum, ne aradıklarını da biliyorum. Ama biraz daha şov izleyebiliriz, bilirsin, pratik için."

Theo sırıttı.

"Tabii ki."

İçeri girdiklerinde bir kadın onları selamlamak için öne geldi.

"Hoş geldiniz. Randevunuz var mıydı?"

Alexa evet anlamında kafasını salladı. Hâlâ gergin görünüyordu.

"Evet, saat ikide, Alexa Monroe."

Kadın gülümsedi.

"Alexa, harika. Ben Jill, tanıştığımıza memnun oldum. Dün arkadaşın Maddie ile konuşmuştum." dedi. Diğer iki kadına baktı.

"Maddie sizden biri mi?"

"Benim." dedi Maddie.

"Harika. Önceden bilgi vermek amacıyla aradığın için teşekkürler. Sizi buradan alalım ve başlayalım." Kadın Theo'ya döndü ve kaşlarını kaldırdı. "Bu da damat mı?"

Dördü de güldü. Alexa'nın kahkahası biraz histerikti.

Alexa, "Hayır, o benim sağdıcım." dedi. "Daha önce onun hiç gelinlik mağazasına geldiğini sanmıyorum, yani Theo için pek çok açıdan yeni bir tecrübe olacak."

Jill dördüne de beyaz koltuklara kadar eşlik etti. Theo, Maddie ve Olivia'nın arasına oturdu. Oturur oturmaz Maddie, Theo'ya daha yakın olmak için kenara kaydı. Theo da kolunu koltuğun arkasına doğru yasladı ve Maddie'nin omzuna dokundu.

Olivia hemen bir şişe şampanya çıkardı ve açtı ve başlamadan önce kadeh kaldırmak için Alexa'yı ikna ettiler.

"Kısa bir zaman diliminiz olduğunu biliyorum ve üstelik çalışıyorsunuz, bu da işleri biraz karışık hâle getiriyor. Fakat size uyacak çok sayıda gelinliğimiz var, o konuda endişelenmeyin. Gelinliklerimiz düğün gününe hep zamanında yetiştirilir ancak ekstra ücretler çıkabilir."

Alexa omuz silkti.

"Öyle olacağını biliyorum. Ama açıkçası şu noktada eğer sevdiğim bir gelinlik bulursam ve vücuduma otururbut, ekstra ücretler umurumda değil." dedi.

Olivia kardeşine sarıldı.

"Benim de umurumda değil çünkü bu gelinliğin parasını ben ödeyeceğim."

Alexa iç çekti ve Olivia'ya döndü.

"Livie, bunu yapmak zorunda değilsin. Ben bunun için bütçe ayırdım ve biliyorum sen..."

Olivia hayır anlamında kafasını salladı ve parmağıyla Alexa'nın ağzını kapattı.

"Zorunda olmadığımı biliyorum. Her hâlükarda bunu yapacağım. Konu tartışmaya kapalı."

Alexa ve Olivia birbirlerine sarıldılar ve herkes tekrar kadeh kaldırdı. Hiç şüphesiz üç şişe şampanyaya ihtiyaçları vardı; gelinlik bulsalar da bulmasalar da hepsini bir çırpıda bitirecek gibi görünüyorlardı.

Jill ve Alexa gelinlik hakkında konuşurlarken "göz alıcı", "şifon", "parlak" gibi kelimeler kullanıyorlardı. Theo da bu sırada Maddie'nin kulağına fısıldama fırsatını yakaladı.

"Bu hafta seni özledim." dedi.

Maddie doğrudan Alexa ve Jill'e bakmaya devam etti ama gülümsemesi biraz pisleşti.

"Ben de seni özledim." dedi.

Theo elini Maddie'nin sırtında aşağı yukarı doğru hareket ettirdikçe Maddie daha da gülümsedi.

"Dikkatli ol." diye fısıldadı Maddie. Theo elini aşağı doğru indirdi ama daha da ileri gitmedi.

"Tamamdır." dedi Jill, ellerini birbirine çarparak. "Sanırım ihtiyacım olan tüm bilgileri aldım. Alexa gel benimle. Birkaç gelinlik deneyelim."

Alexa, Jill ile birlikte koridordan aşağı doğru yürürken geri dönüp onlara bir baktı. Kafasına silah dayanıp zorla götürülen küçük bir çocuk gibi görünüyordu.

Maddie arkasından, "Mükemmel olacaksın!" diye bağırdı.

O gider gitmez Olivia, Maddie'ye döndü.

"Gerçekten durum ne kadar kötü?"

Maddie iç çekti.

"Felaket. Annenle gittiğimiz yer en kötüsüydü. İlk gittiğimiz yer öyle olmasaydı, ikinci gittiğimiz yerde o kadar kötü hissetmezdi. Bugün için çok endişeliyim. Burada bir gelinlik bulacağız diye ona söz verdim ama..." Maddie iç çekti. "Gerçekten doğruyu söylemişimdir diye umuyorum."

Maddie çok endişeli görünüyordu. Theo, Olivia'nın diğer tarafındaydı; Maddie'ye dokunduğunu göremezdi. Theo eliyle Maddie'nin sırtına dokundu ve Maddie de ona yaslandı.

"Burası ile ilgili güzel şeyler duymuştun, değil mi?" diye sordu Olivia.

Maddie evet anlamında kafasını salladı.

"Evet, burada ona uygun olacak en azından birkaç gelinlik bulabilir diye düşünüyorum. Ama ya bunlarla uğraşmak istemeyip giydiği ilk gelinliği almaya karar verirse? Gelinliğini sevmesini istiyorum ve sever de biliyorum ama sadece tüm bu süreçten morali bozulduğu için az da olsa hoşuna giden bir gelinliği alması beni çok üzer." dedi.

Theo parmağıyla Maddie'nin sırtına halkalar çizdi ve Maddie de ona daha da yakınlaşarak yaslandı.

"Peki," Olivia kadehlerine biraz daha şampanya doldurdu. "Biz de böyle olmayacağından emin olacağız. Buradaki herkes Alexa'yı çok iyi tanıyor. Bize karşı beğenmiş gibi yapmasına izin vermeyiz."

Maddie kadehini kaldırdı.

"Ben buna kadeh kaldırırım." dedi.

Maddie, Theo'nun cebinden telefonunu çıkardığını gördü. Gerçekten mi? Şimdi mi? Her zaman Theo'nun telefonuna ne kadar bağımlı olduğuyla dalga geçmişti ama Alexa için bunu yaparken bir öğleden sonra için telefonuna ara veremiyor muydu? Maddie, Theo'dan uzaklaştı; Olivia tam da şuradayken nasıl oldu da Theo'nun ona bu kadar yakın oturmasına izin vermişti?

Maddie birkaç saniye sonra çantasındaki telefonunun titreşim sesini duydu. Kahretsin, rahatsız edilmemek için telefonunu kapatmayı unutmuştu. Telefonunu çıkardı ve mesajı gördü.

Sana bu kadar yakın oturmak beni çıldırtıyor.

Maddie, Theo'ya dönüp baktı. Theo odanın diğer ucunda bir tarafa bakıyordu, dudağında muzip bir gülümseme vardı.

Maddie, Theo'ya biraz daha yaklaştı, böylece kalçaları birbirine değiyordu.

Böyle daha iyi mi?

Maddie fark etmediğinden emin olmak için Olivia'ya baktı ve Olivia telefonuna gömülmüştü.

Hem daha iyi hem de daha kötü. İkisi aynı anda. Dokunduğum-

Alexa neredeyse hiçbir şey giymemişsin gibi hissettirecek kadar ince bu elbiselerden sende çok mu var?

Maddie gülümsedi.

Kabul ediyorum, bu elbiselerden birkaç tane var. Neden sordun, görmedin mi?

Saniyeler içinde cevap geldi.

Şöyle söyleyeyim: Seni zorla boş bir *kabine* götürmek üzereyim. Hatta elbiseyi çıkarmamıza bile gerek yok.

Vay canına, Theo, Maddie'ye bunu yapmayı nasıl başarıyordu? Kötü tarafı da şuydu; Theo onu zorla nereye götürmek isterse istesin, izin verebilirdi.

"Bir gelinlik giymek ne kadar uzun sürebilir ki?" diye sordu Theo. Neden bu kadar uzun sürüyor?

Maddie gülümsedi.

"Çoğu elbiseyi giymek ve çıkarmak birkaç saniye sürer." dedi Maddie. "Gelinlik ise biraz zaman alır. Gelinlikler hızlıca giyip çıkarmak ya da tek başına giyip çıkarmak için dikilmemiştir. Onlar zengin kadınların giyinmelerine yardımcı olacak birilerinin olduğu günlerin birer hatırlatıcısıdır. Sen de bu yüzden buradasın. Bilmiyor musun? Şu an konumuz Alexa'nın düğün günü."

Theo biraz üzgün göründü ve kızlar da ona güldüler.

"Endişelenme," dedi Olivia. "Biz Alexa'ya gelinliğini giydirirken, senin gidip atıştırmalık bir şeyler almana izin veririz. Etrafta getir götür işlerini yapan birinin olması iyi olur. Gelin nedimesi olarak tecrübelerime dayanarak söylüyorum ki düğünden önce hiçbir zaman yeteri kadar atıştırmalık olmaz. Genellikle düğünden sonra saatlerce açlıktan kıvranırsın. Nedimelerin hep sarhoş olup sağdıçlara asılmasına şaşırmamak gerek çünkü hep çok şampanya vardır ve yeteri kadar yiyecek yoktur."

Alexa koridorun diğer tarafından gelirken, "Olivia, ger-

çekten de benim düğün partimde yeterince atıştırmalık olmayacağını mı düşünüyorsun?" dedi. Açıkçası, düğün atıştırmalıklarının listesini çoktan hazırladığımı bilmediğiniz için alınıyorum.

Maddie, Alexa'yı görür görmez rahat bir iç çekti. Yüzünde bir gülümseme vardı! Gelinlik giymişti ve yüzünde bir gülümseme vardı! Üstelik espri yapıyordu! Şükürler olsun!

"Ne düşünüyorsunuz bakalım?" diye sordu Alexa, üçünün önünde durdu ve sonra büyük aynada kendisine bakmak için döndü. "Hiç sevmedim diyemem. Yani çok sevmedim ama üzerimdeki gelinlikten nefret etmedim de; o son iki mağazada hissettiklerimden bin kat daha iyidir, gibi.

Maddie de sevmedim diyemezdi. Ama bu Alexa'nın gelinliği değildi, bunu direkt söyleyebilirdi -etek kısmı dantelliydi ve Alexa pek dantel seven birisi değildi ve ip askıları vardı ve Maddie daha önce Alexa'yı hiç ip askılıyla görmemişti- ama yine de üzerinde güzel duruyordu. Bundan da önemlisi Alexa gülüyordu.

Olivia, "İlk gelinlik için güzel ama birkaç tane daha görelim." dedi.

"Peki Jill," dedi Alexa. "Bu gelinlik olmaz ama yine de bunu sevdik. Bir sonrakine geçelim!"

Jill ve Alexa koridordan aşağı indiler. Theo, Maddie ve Olivia birbirlerine bakıp gülümsediler.

Alexa duyamayacak kadar uzaklaştığında Maddie, "Çok rahatladım" dedi. "Aynaya baktığında ağlamak yerine gülümseyeceği bir gelinlik buldu. Çok feci, ağlamak yani."

O zaman Maddie ile birlikte ağlarlardı. Tüm bu yolculuk felaket olurdu. Maddie hem arkadaş hem de bir stil danışmanı olarak büyük bir başarısızlık gibi hissederdi.

"Vay be," dedi Theo, elini Maddie'nin sırtına koydu. "Alexa neredeyse hiç ağlamaz. Gerçekten çok stres yapmış

olmalı." Maddie'nin sırtına dokundu. "Sen de öyle," dedi.

Maddie arkasına doğru yaslandı.

"Şimdi çok daha iyi."

Gerçekten Theo'ya bu kadar yakın olmamalıydı. Alexa içeri geldiğinde bir şey fark etmiş miydi?

Yok, mümkün değildi. Alexa düğün işleriyle o kadar meşguldü ki ve birbirlerinden nefret ettiklerini bildiği -her hafta hatta bazen daha da sık buluşup gizlice seks yapan- iki arkadaşının arasındaki her şey alışılmışın aksine çok yolunda gidiyordu.

Bir diğer uzun süreli bekleyişten ve gizli mesajlaşmalardan sonra Maddie, Alexa'nın kahkahasını duydu. Evet, bu iyi bir işaretti. Birkaç saniye sonra göründü, üst kısmı saten, alt kısmı da kat kat tül olan bir gelinlik giymişti.

"Bu gelinlik gerçekten çok eğlenceli," dedi Alexa aynanın önünde durduğunda. "Bu kesinlikle on beş yaşındayken bir gün benim olmasını çok istediğim gelinlik." Aynanın önünde döndü ve onlara bakıp gülümsedi. "Otuz dört yaşındayken bir gün benim olmasını çok istediğim gelinlik değil ama yine de denediğim için mutluyum."

Olivia'nın da yüzünde büyük bir gülümseme vardı.

"Bu gelinliği istemediğine emin misin? Çünkü bu gelinlikle çok güzel görünüyorsun! Küçükken buna benzeyen bir sürü gelinlik resmi çizdiğini hatırlıyorum." Olivia ayağa kalktı ve Alexa'nın etrafında şöyle bir yürüdü. "Senin üzerinde harika görünüyor."

Olamaz. Olivia sırf kendisi bu gelinliği sevdiği için Alexa'yı buna ikna etmeye çalışmayacaktı, değil mi? Bunu daha önce konuşmamışlar mıydı?

Alexa güldü.

"Senin bu gelinliği beğeneceğini tahmin etmeliydim; beni hep küçük oyuncak bebeklerinden biriymişim gibi giydir-

meyi severdin. Ama yok, her ne kadar kendi içimde tülü çok sevsem de bu kadar çok tülü olan bir gelinliğin bana uygun olduğunu düşünmüyorum ve ben düğünümde kendimmiş gibi hissetmek istiyorum." dedi.

Olivia elini Alexa'nın omzundan çekti ve oturdu.

"Düğün gününde kesinlikle kendin gibi hissetmelisin. Ama düğünden bir gece önceki davet için belki de tül olan bir gelinlik seçebiliriz?"

Maddie rahatça bir iç çekti. Tanrı'ya şükür, Olivia düşündüğü kadar zor birisi çıkmamıştı.

"Güzel fikir," dedi Maddie. "Bence böyle yapabiliriz."

Alexa parmağını Maddie'ye doğru uzattı.

"Çok aceleci davranmayalım. Bana hâlâ bir gelinlik bulamadık." Aynada son bir kez daha kendine baktı. "Tek söyleyebileceğim şey, iyi ki annemi bugün getirmedik. Bu gelinliği almamız için ısrar ederdi. Çünkü o da küçük bir kızken çizdiğim prensesler gibi olmamı isterdi. Gelinliği sipariş ettiğimde onunla bunun tartışmasını zaten yapacağım." dedi.

Alexa döndü ve Jill ile birlikte koridordan aşağıya doğru indi.

Theo, Alexa gider gitmez Maddie'ye döndü.

"Bu soruyu sorduğum için bana kızacaksın biliyorum ama bunun cevabını bilmem gerek."

Olamaz. Ne soracaktı ki?

"Zaten sinirliyim, ne soracaksın ki?"

Theo odanın içinde el kol hareketleri yapıyordu.

"Alexa bugün kaç gelinlik deneyecek? Mağazadaki tüm gelinlikleri mi deneyecek? Mental olarak kendimi buna hazırlamam için bilmem gerekiyor."

Maddie kaşlarını çatmaya çalıştı ama daha ziyade gülümsediğinden çok emindi.

"Üç gelinlik de olabilir, tüm mağazadaki gelinlikler de olabilir, belli değil, Sağdıç Bey."

Theo iç çekti ve Maddie'yi de geriye doğru çekerek arkasına yaslandı.

"Harika, mükemmel. Orada çok daha fazla gelinlik olmasını gerçekten istiyorum, zaten söyleyeceğini düşündüğüm şey de buydu. Sadece bir sorum daha var: Bu tül saçmalığı nedir?"

Maddie ve Olivia kahkahalara boğuldular. Maddie ayağa doğrulmakta zorlandı. Uzun ve yere yakın koltuk aşırı rahattı, özellikle de Theo tam da yanındayken.

"O balerin eteğine benzeyen şey," dedi Maddie.

Theo, Maddie'ye baktı.

"Haklısın, sanırım pek anlamadın. Gelinliğin astarı."

Theo kaşlarını çattı.

"O özensiz şey mi?"

Maddie evet anlamında kafasını salladı.

Theo ise omuz silkti.

"Bu modacılık eğitimine maruz kaldığım için bir ödülü hak ediyorum." dedi.

Maddie gözlerini devirdi ve telefonunu eline aldı.

"Ödül mü? Bunun için ne gibi bir ödül alacağını düşünüyorsun?"

Theo telefonuna bakarak sırıttı.

Belki bu gecenin devamında evime gelirsin, üzerinde sadece trençkotun olur ve sonra neler olacak birlikte görürüz.

Maddie bacak bacak üstüne attı. Theo ona nasıl hep bunu yapıyordu?

Hımm... Devam et.

Maddie, Theo'nun bir şeyler yazdığını görünce biraz meşgul olmak için ikinci şampanya şişesini açtı.

Ne kadar süre gelinlik arayacağımız ya da başka düğün işleriyle uğraşacağımız umurumda bile değil, bu gecenin devamında gece yarısından önce ikimiz de yatakta çıplak olacağız, kahretsin. Çok uzun zaman geçti...

Maddie cevap yazmadan önce tüm kadehlere şampanya doldurdu.

Hımm, çıplak, olur ama yatakta olmak zorunda mı?

Maddie, Theo'nun gözlerini üzerinde hissetti ve ürperdi.

"Aa, bunu sevdim!" dedi Olivia. Maddie'nin aklındakileri susturdu.

Bu gelinliğin çok nostaljik bir havası vardı: Kısa ipli kollar, üzerine ipek ve şifon karışımı bir kumaş ve kalp şeklinde bir göğüs dekoltesi. Maddie gelinliği anında beğendi ama Alexa'nın beğenip beğenmediğini bilmediği için bir şey demedi.

"Ne düşünüyorsunuz?" diye sordu. Maddie ve Olivia hemen atladı.

"Sen ne düşünüyorsun?" diye sordu Olivia.

Alexa aynada kendisine bakmak için şöyle bir döndü.

"Bunu beğendim. Dantelleri seveceğimi, etek kısmını bu modelde seveceğimi düşünmüyordum ama denememem için Jill beni ikna etti ve bunu düşündüğümden daha da çok sevdim. Sanırım kendimi bu gelinlikle evlenirken düşünebiliyorum. Düğün yerine de çok güzel uyacak. Ama sadece kararsızım."

Maddie ve Olivia birbirlerine baktılar ve kafalarını salladılar.

"Ben bunu çok beğendim" dedi Maddie. "Ama burada deneyebileceğin pek çok gelinlik var. Senin için uygunmuş gibi görünen ilk gelinliği almaya kendini ikna etmeye çalışmana gerek yok."

Alexa döndü ve bir Maddie'ye bir Olivia'ya baktı.

"Peki, haklısın." Ses tonunu biraz daha yükseltti. "Theo, sen ne düşünüyorsun?"

Üçü de dönüp Theo'ya baktı, hâlâ koltukta oturuyordu.

"Bence bu gelinlikle gayet güzel görünüyorsun. Ama iyi hissetmiyorsan, bunu almamalısın."

Maddie evet anlamında kafasını salladı ve Theo da ona göz kırptı.

"Harika fikir, Theo." dedi Olivia. Elini kız kardeşinin omzuna koydu ve onu deneme odasından tarafa doğru çevirdi.

"Tamam, hepimiz buna katılıyoruz." dedi Maddie, "Bir sonrakine bakalım."

Alexa koridorda uzaklaşınca Maddie, Olivia'ya döndü.

"Ya hep böyle olmaya devam ederse? Ya o üzerinde güzel duran gelinlikler bulursa ve birimiz beğenirse ve o beğenmezse? Sen beğendiğin için ikinci gelinliği ya da ben beğendiğim için üçüncü gelinliği almasını istemiyorum. Kendisinin çok beğendiği gelinliği almasını istiyorum." dedi.

Maddie ağlamaklı hissetti ki bu biraz aptalcaydı. Sadece bir gelinlikti işte.

Ama bu Alexa'nın gelinliğiydi.

Theo elini Maddie'nin omzuna koydu. Bir gelinlik için ağlıyor diye dalga geçerse, Maddie onu öldürmek zorunda kalabilirdi.

"Hey," Theo'nun sesi hiç olmadığı kadar inceydi. "Harika bir gelinliği olacak. Sen onu hayal kırıklığına uğratmazsın."

Maddie gözlerini sildi ve Theo'ya gülümsedi.

"Teşekkürler. Sadece onun için her şeyin mükemmel olmasını istiyorum, biliyor musunuz?"

Diğer ikisi de evet anlamında kafalarını salladı. Biliyorlardı.

Maddie onun kadar Alexa'yı seven ve onun için en iyisini isteyen iki kişiyle birlikte, Olivia ve Theo ile birlikte burada olmaktan mutluydu. Theo'yu küçümsediği yıllarda, onun

Alexa'ya ne kadar iyi bir arkadaş olduğunu görmezden gelmeyi bir şekilde başarmıştı.

Maddie derin bir nefes aldı.

"Hadi gelin, taçlarına bakalım ve biraz sakinleşmeye çalışalım." dedi.

Theo ona bakmak için kafasını çevirdi.

"Sen böyle mi rahatlıyorsun?"

Maddie gülümsedi ve Theo'nun gözlerinin içine baktı.

"Yani, bu da bir rahatlama şekli." dedi.

Theo tam cevap vermek için ağzını açmıştı ki Olivia, "İşte geliyor, Lexie!" dedi.

Olivia yerinden fırladı. Koridorun diğer tarafından gelen Alexa'yı görünce, Maddie de yerinden kalktı.

Alexa içinde bir ışık varmış gibi parıldıyordu. Bu gelinlik bembeyazdı, göğüs dekoltesini ortaya çıkaran kalp şeklinde bir yaka kısmı vardı ama çok da abartılı bir dekolte de değildi. Etek kısmı pilili ve katlıydı ve yürüdükçe sallanıyordu. Hareket ettikçe, gelinlik onun etrafında süzülüyordu, her adımda dans ediyor gibi görünüyordu. Önlerine gelince durdu, yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve şöyle bir döndü. Eteğin katları yukarı aşağı doğru hareket ediyordu, onun etrafında ahenkle dönüyordu.

Hepsi hiçbir şey söylemeden gülümseyerek birbirine bakıyordu.

En sonunda Olivia, "Neden ilk bu gelinliği denemedi?" diye sordu.

Jill gülümsedi.

"Mağazada bu modelden sadece tek bir örneğimiz var, başka birisi müşterisi için almıştı bunu. Ama Alexa'nın bunu denemesi gerektiğini biliyordum ve ben de otoritemi kullandım ve bunu geri aldım."

Alexa kendisine bakmak için döndü; Maddie, Olivia ve Theo üçü de arkasındaydı. Maddie, Theo gözyaşlarını silmek için uzanana kadar, gözyaşlarının yüzünden akıp gittiğinin bile farkına varmamıştı.

"Mükemmel," dedi Alexa. "Bu benim, bu benim gelinliğim."

Olivia güldü.

"Eskiden küçük bir kızken de bir şeyi gerçekten istediğinde, aynı böyle 'bu benim' derdi. Ama bu sefer haklı. Bu onun gelinliği."

Yirmi dakika sonra dördü birlikte mağazadan çıktılar. Dört adım atmışlardı ki Alexa onları durdurdu.

"Hiç kusura bakmayın diyemeyeceğim: Grup sarılması!"

Daha sözünü bitirmeden diğer üçü ona sarıldı ve kocaman bir kucaklaşma oldu.

"Çok mutluyum. Sizi çok seviyorum." dedi Alexa. "Bugün üçünüzün de burada benimle olmasından çok mutluyum. Çok teşekkürler."

"Lanet olsun Alexa, şimdi yine ağlıyorum." dedi Maddie.

Maddie'nin kolunun altındaki kıvrımdan çıkarak "Ben de ağlıyorum" dedi Alexa. "Senin ağlayacağını biliyorum -sen hep *"Say Yes to the Dress"* izlerken ağlıyorsun- ama bir gelinlik için ben niye ağlıyorum?"

"Hepimiz bir gelinlik için ağlıyoruz." dedi Maddie.

Hepsi gülmeye başladılar, yüzlerini sildiler, Theo bile.

Olivia, Alexa'ya ayrıca sarıldı.

"Senin için çok mutluyum Lexie. Her şeyi senin için istiyorum."

Arabaya doğru yürümeye devam ettiler, Olivia ve Alexa, Theo ve Maddie'nin önündeydiler.

Theo, Maddie'nin avucuna küçük ve soğuk bir şey bıraktı.

"Bir sonraki acil durum için." dedi Theo. Maddie avucunu açtı ve avucunda parlak küçük bir anahtar vardı. Şu an çok duygusaldı ve o yüzden Theo'nun ev anahtarının onda olup olmamasına dair şüphelerini yok saydı ve anahtarı çantasına attı.

"Bir dahaki sefere benim evime geldiğinde kapıyı anahtarla açarak gel. Seni çıplak görmek için sabırsızlanıyorum." dedi Theo. "Beni baştan çıkarmak için neler söylediğini biliyor musun?"

Maddie bir kaşını kaldırdı.

"Ne söylemişim? Yataktan başka bir yerde çıplak olmak mı? Ya da nasıl bir ödül istediğinle ilgili söylediklerim mi?"

Theo, Maddie'nin kalçasına vurdu.

"Evet, onlar da iyiydi. Ama ben en iyisini kastettim. 'Theo çok haklı.' Bunu sana birkaç kez daha tekrarlatacağım."

Maddie'nin gözleri açıldı. Bağırmak istedi ama Alexa tam da önlerindeydi.

"Oo, bana onu yaptırmaya çalışırken seni görmek isterim."

Theo gülümsedi.

"Güven bana. Sana onu söyletme şeklimi gerçekten çok seveceksin."

Ses tonuyla bile Maddie'nin tüm vücudu ürperdi. Theo'ya baktı ama onun bakışlarıyla yanakları kızardı ve başını çevirdi.

Maddie tek bir şeyi biliyordu. Theo'nun evinde onunla baş başa olmak için sabırsızlanıyordu.

BÖLÜM 12

Yaklaşık iki hafta sonra, valinin basın sözcüsüyle miting konusunda daha önce iki kez yaptığı konuşmanın aynısını yapıyordu. Berkeley'de miting olmasını çekinerek kabul etmişlerdi ama grubun geri kalanı ona gıcık oluyordu.

"Sybil, protestocularla ilgili endişelerini çok iyi anlıyorum." dedi Theo. Bu bir yalandı, protestocularla ilgili endişelerin saçmalık olduğunu biliyordu ama Sybil'i kendi tarafına çekmesi gerekiyordu. "Evet, Berkeley'de protestocuların riski biraz daha yüksek fakat bence alacağımız karşılık bundan çok daha fazla. Burada genel okul öncesi eğitimi konusunda gerçekten tutkuyla çalışan ve kameralar önünde de harika olacağını bildiğim bir topluluğumuz var. Bizim güçlü destekçilerimizden olacak ve genel okul öncesi projesinin onların ve çocukların hayatlarına nasıl yardımcı olduğunu anlatacak birkaç aileyi şimdiden buldum bile. Tabii ki Kaliforniya'da böyle aileler yok demiyorum. Var, biliyorum. Ama miting Berkeley'de büyük bir başarı olacak."

Telefonda uzun süren bir sessizlik oldu ve beklerken çikolatalı kurabiyesinden bir ısırık aldı. En sonunda Sybil iç çekti.

"Sürekli bu konuşmayı yaptığımızı biliyorum ama sen de ben de bu kampanyanın ne kadar büyük paralarla gerçekleştirildiğini biliyoruz. Peki, bu noktada sana güveni-

yorum. O ailelerle medya çalışmalarını yapmaya başla."

Theo zafer işareti yaparak kollarını kaldırdı ama sesinden bir şeyleri belli etmemeye çalıştı.

"Olur. Yine konuşuruz. Kampanya sorumlularına Berkeley'deki her şeyi halledeceğimi ilet."

Theo, başkana mail atmak için bilgisayarına döndü.

"Miting Berkeley'de yapılacak!" yazmıştı ki kapının kapanma sesini duydu. Theo başını kaldırıp baktı, ya daha önce yazdığı e-postadaki sorusuna birkaç tavsiye vermek için Alexa gelmiştir ya da asistanı Peter'dır diye düşünmüştü. İkisi de değildi.

"Maddie? Ne yapıyorsun burada?" diye sordu.

Maddie cevap vermedi, çantasını kapının yan tarafına attı ve kapı koluna bakmak için döndü.

"Bu kapı kilitleniyor mu?"

Theo belgeleri kaydetti ve ayağa kalktı.

"Evet ama kapıyı hiç içeriden kilitlemem. Neden sordun?"

Maddie döndü ve ona bakarak gülümsedi. Bu gülümseme Theo'nun daha önce gördüğü bir gülümseme değildi. Maddie vahşi ve seksi görünüyordu ama tuhaf bir şey var gibiydi.

"Çünkü bunu yapmak istiyorum." Masanın yanına doğru geldi, kollarını Theo'nun boynuna doladı ve yüzünü kendine doğru çekti. İlk öpüşmelerine benziyordu ama ondan daha iyiydi; salonundaki ilk öpüşmenin o tutkusu ve hızlılığı vardı ama artık birbirlerini tanıyorlardı, diğerinin nasıl öpüşmek istediğini tam olarak biliyorlardı. Maddie, Theo'nun dudaklarını ısırırsa, işte böyle... Ah Tanrım... İşte tam böyle... Onun çok yükseleceğini biliyordu. Theo da parmaklarını Maddie'nin saçları arasında dolaştırırsa ve hafifçe çekerse, inleyeceğini biliyordu, işte böyle...

Theo öpüşürken kendini kaybetti. Nerede olduğunu, ne yapması gerektiğini, stres yaptığı her şeyi unuttu ve yaşadığı

ma bu kadına ve birleşen dudaklarına, dillerine ve vücutlarına odaklandı. Saatlerce Maddie'yi öpebilirdi. Ama çok uzun süre geçmeden, Maddie kendini geri çekti. Theo geriye doğru birkaç adım attı ama Maddie elini Theo'nun kolunun üzerine koydu ve dokunmaya başladı ve Theo olduğu yerde kaldı.

Maddie ona bakarak gülümsedi, ofise ilk girdiğinde yüzünde olan o vahşi gülümseme gibiydi. Bu Theo'nun kafasını karıştırdı. Maddie toz pembe sütyeni görünene kadar, üzerindeki beyaz elbisenin üstten üç düğmesini açtı. Bu öpüşme ne kadar seksi olsa da o daha da ileri gidiyordu. Maddie de bunun farkında olmalıydı? Neler oluyordu?

"Ne yapıyorsun sen?" dedi Theo. Başka bir zaman, başka bir durumda ve başka bir yerde olsa, onun ansızın çıkıp gelmesinden ve yaptığı işi bölüp kıyafetlerini çıkarmaya çalışmasından zevk alırdı ama şimdi değil, perşembe günü öğleden sonra belediye binasındaki ofisinde değil.

"Ne yapıyormuş gibi görünüyorum?" diye sordu Maddie, elbisesi beline kadar açılıncaya kadar iki düğme daha açtı.

Theo, Maddie'ye bakarak hiç kıpırdamadan masasında duruyordu. Bu görüntüye heyecanlanmaması için ölü olması gerekirdi ama bunu durdurması gerekiyordu. Hemen şimdi.

"Maddie," dedi. Elbisesinin düğmelerini iliklemeye başladı. "Kes şunu. Senin içine ne kaçtı? İşteyim, şu an bunu yapamayız."

Maddie, Theo'nun ellerini itti ve kemerini de çıkardı.

"İşte olduğunu biliyorum, bu çok saçma." Maddie, Theo'yu geriye doğru itti; ta ki Theo'nun kalçası masasına çarpana kadar. "Benimle masanın üzerinde sevişmek istemiyor muydun? İstediğini söylemiştin, çok seksi olacağını söylemiştin. İşte sana fırsat."

Evet, Theo ona böyle söylemişti ama gerçekten de gün ortasında ofisine gelip kıyafetlerini çıkarmaya başlamasını da istememişti.

Maddie, Theo'nun kemerine uzandı ve Theo onu durdurmadan önce kemerin tokasını çıkardı. Ama fermuara dokunur dokunmaz Theo onun bileklerinden tuttu.

"Şu an bunu yapamayız. İşteyim. Her an içeriye biri girebilir. Patronum, belediye başkanı, o an beni kovacak olan adam mesela. Ya da benimle yattığını büyük bir sır gibi çaresizce sakladığın en iyi arkadaşın mesela, unuttun mu?"

Maddie ellerini çekti ve geriye doğru birkaç adım attı.

"Alexa, San Francisco'da bir toplantıda. Patronunla birlikte." Maddie, Theo'ya arkasını döndü ve elbisesinin düğmelerini iliklediı. "Daha önce Alexa'ya müsait misin diye mesaj atmıştım ve o da bana bir toplantıya girmek üzere olduğunu söylemişti, bu yüzden ben de vaktimiz olur diye düşünmüştüm. Ama boş ver, belli ki sen küçük bir risk almaktan bile çok korkuyorsun, bu senin o tutucu, sıkıcı ve içler acısı hayatında yapacağın en seksi şey olacak olsa bile. Ben gidiyorum." dedi.

Off. Theo aralarındaki bu şey biterken böyle kötü sonuçlanacağını biliyordu ama sadece bu kadar erken olmasını ummuyordu. Ya da böyle olmasını ummuyordu.

"Peki. Eğer bu kadar bencilsen, tek umursadığın şey kendin ve şu an ne istediğinse ve bu tehlikeli hareketinin beni nasıl etkileyeceğini düşünemiyorsan, sanırım sen en başında olduğunu düşündüğüm gibi birisin. Sana iyi günler. Bu binada çalışan pek çok insan var, neden gidip onlardan birine striptiz yapmıyorsun, görünüşe göre şu anda kiminle sevişeceğinin bir önemi yok."

Theo bilgisayarına geri dönmek istedi ama Maddie'nin gözlerindeki yaşları gördü. O sözleri onun canını acıtmak için söylemişti, başarmıştı da ama şimdi kendini çok kötü hissediyordu.

Theo ona doğru yürüdü ve yüzüne baktı. Tuhaf bir şey oluyordu. Maddie bazen gerçek bir kaltak gibi davranabiliyordu ama normalde böyle değildi.

Theo önüne geçti ve kapıyı açmasını engelledi.

"Maddie," dedi Theo elini omzuna koydu, Maddie de ittirdi. "Neler oluyor? Sorun ne?" diye sordu Theo.

Maddie kafasını arkaya doğru attı.

"Hayır, hiçbir sorun yok. Bir kereliğine eğlenceli bir şey yapmak istedim diye, maceralı, anlık gelişen, normalden farklı bir şey yapmak istedim diye neden bir sorun olduğunu düşünüyorsun? Neden bir sorun olmak zorunda? Ya sadece düzenli hayata bir mola vermek istediysem, biraz yaşamak istediysem? Tabii doğru, unutmuşum, sana göre yaşamak cuma geceleri orta yaşlı kadınlar gibi televizyon şovu izlerken, pizza yerine Çin yemekleri sipariş etmektir. Benim ihtiyacım olduğunda senin yanımda olacağına neden güveneyim?"

Maddie tekrar kapının koluna uzandı ama Theo yine engelledi. "Bir saniyeliğine en başa dönebilir miyiz lütfen?" dedi.

Maddie'nin gözlerindeki öfke gitti ve vücudu biraz sakinleşti.

"Evet," dedi, eğilip yerden çantasını aldı. "Kusura bakma. Seni daha fazla sıkmayacağım."

Theo gözlerinin içine baktı. Kahretsin, bunun nedenini biliyordu. Şu an kendisini dünyadaki en büyük aptal gibi hissediyordu.

"İş görüşmen. O bugündü, değil mi? Ne oldu?" Cevabı hiç beklemeden Maddie'yi kolları arasına aldı. Theo, Maddie'nin yine onu ittirip ittirmeyeceğinden emin değildi; Maddie bunun yerine Theo'ya sıkıca sarıldı. Bir süre kıpırdamadan ve hiçbir şey söylemeden böyle kaldılar. Theo, Maddie'nin saçını okşamaya başladığında; Maddie hıçkırmaya başladı.

Uzun bir süre Theo'nun kollarında ağladı. Theo hiç soru sormadı, neredeyse hiç kıpırdamadı, sadece saçlarını okşadı ve sırtını sıvazladı. En sonunda Maddie derin bir nefes aldı ve geri çekildi.

Theo, "Konuşmak ister misin?" diye sordu.

Maddie önce hayır der gibi, sonra evet der gibi kafasını salladı. Theo ne demek istediğini pek anlamadı ve az önceki hareketlerinden dolayı hâlâ ona biraz kızgındı ama onu tek başına eve gönderemeyeceğini de biliyordu.

"Tamam," dedi, etrafına bakındı ve hayır anlamında kafasını salladı. "Burada olmaz. Bir telefon görüşmesi yapmam gerek ama onu evden yaparım." dedi. Bilgisayarını ve telefonunu çantasına attı ve ceketini giydi.

Masasının üzerindeki kutudan birkaç peçete aldı ve Maddie'nin yüzündeki makyaj kalıntılarını hafifçe temizledi. Maddie kendini zorlayarak biraz gülümsedi ve Theo'nun elinden peçeteleri aldı.

"Ne kadar kötü görünüyorum?" diye sordu.

Theo, Maddie'nin yanağına dokundu.

"Sen asla kötü görünemezsin." dedi. Bir peçete daha uzattı. "Ama kötü bir gün geçirmişsin gibi duruyor." dedi.

Maddie yüzünü sildi ve peçeteleri çöp kutusuna attı. Sonra Theo'ya baktığında gülmeye başladı.

"Zavallı tişört. Sanırım onu mahvettim. Kusura bakma."

Theo makyaj kalıntılarıyla lekelenmiş tişörtüne baktı. Ceketinin fermuarını çekti ve kafasını salladı.

"Sorun değil. Neyse ki sabah hava soğuktu ve ceket giymiştim, eve gidene kadar o kapatır lekeleri. Ben çamaşır yıkama işinde çok iyiyimdir, her iddiasına girerim ben bu lekeleri çıkarırım." dedi.

Ofisin kapısını açmaya çalıştı ama bu kez de Maddie onu durdurdu.

"Ofisten birlikte çıkmasak mı? Yani kapı falan da kapalıydı, insanların şey düşünmesini istemiyorum... Seni utandırmak ya da başını belaya sokmak istemiyorum."

Theo bir anlığına Maddie'nin yanağına dokundu.

"Teşekkürler," dedi Theo, boğazını temizledi. "Arabayla mı geldin? Aşağıda buluşalım mı?" diye sordu.

Maddie çantasını omzuna attı.

"Evet, arabam köşede. Birkaç dakika sonra aşağıda buluşalım mı?"

Theo kapıyı açtı ve masasına geri döndü.

Etraftan geçen insanlar görürse diye, çok büyük bir olay varmış gibi ya da çok büyük duygusal bir an yaşanmış gibi görünmesin diye, "Görüşürüz o zaman," dedi, kabaca söylemeye çalıştı. Sonra Theo kendisini masanın üzerindeki belgelerle ilgilenmek ve onun gidişini seyretmemek için zorladı.

Maddie koridordan merdivenlere doğru yürürken yol boyunca onu tanıyan birine rastlamamak için dua etti. Alexa'nın Theo'nun dışındaki iş arkadaşlarının çoğu Maddie ile tanışmıştı ve yaşadığı böyle bir günün ve Theo'nun ofisinde olanların ardından çok üzgün ve aşağılanmış hissettiği şu anda, istediği en son şey onlardan birinin Maddie'yi durdurup onunla konuşmaya çalışmalarıydı.

Bugün yaşadıklarından hangisinin daha kötü oluğunu nasıl anlatabilirdi ki? İş görüşmesinden sonra ne kadar berbat hissettiğini, Theo'nun onu istememesini ve küçük striptizinden etkilendiğini düşündüğü anda kıyafetlerini ona geri giydirmeye çalışmasını ya da Theo'nun sıcak göğsünde ve güzel tişörtünün üzerinde uzun ağlama nöbetini...

Hepsinden de önemlisi, bu küçük hareketinin Theo'yu nasıl etkileyeceğini düşünmediği için kendisini bir aptal gibi hissediyordu. Ofise girdiğini hiç kimsenin fark etmemiş olmasını umuyordu; onun yüzünden Theo'nun başının belaya girmesi, Maddie'nin isteyeceği en son şeydi.

Maddie arabasına ulaştığında başını elleri arasına aldı. Ne felaket bir gündü! Çok kötü geçen iş görüşmesinin ardından Alexa'ya mesaj atmıştı, müsait olup olmadığını sormuştu; Alexa'nın onunla konuşacağını ve daha iyi hissetmesine yardımcı olacağını biliyordu. Ama Alexa, San Francisco'da patronuyla birlikte bir toplantıya girmek üzere olduğunu söyledi ve önemli bir şey olup olmadığını sordu. Maddie de yalan söyledi ve bekleyebilir dedi.

Sonra aklına bu deli saçması fikir -öyle olduğunu şimdi fark ediyordu- geldi: Onu daha iyi hissettirecek şeyin Theo'nun masasının üzerinde onunla vahşice sevişme fikri. Onun masasında, belediye binasında. Gün ortasında, herkes çalışıyorken. Ne saçmalıklar düşünmüştü?

Doğruldu ve anahtarı kontağa taktı. Neden burada oturup Theo'nun onun arabasına gelmesini bekliyordu ki? Zaten yaptıklarından dolayı çok kötü hissediyordu. Onu tekrar görmek durumu daha da kötüleştirecekti. Sadece sürüp gitmeliydi, üzgün olduğunu mesaj atmalıydı ve sonra hayatının geri kalanında Theo yokmuş gibi davranmalıydı.

Yan camdaki tıklatma sesiyle irkildi. Theo'ydu. Zamanlaması harikaydı.

Theo arabaya binerken, "Tanrım, hâlâ buradasın." dedi. "Arabaya binip de beni burada bırakacaksın diye endişelenmiştim."

Maddie arabayı çalıştırdı ve park yerinden çıktı. Bu adam onu gerçekten çok iyi tanıyordu.

"Neden böyle yapacağımı düşündün bilmiyorum." dedi Maddie. Theo, Maddie'ye baktı ve cevap vermedi.

Theo köşeye geldiklerinde, "Benim evime mi gitmek istersin yoksa senin evine mi?" diye sordu.

"Seninkine," dedi Maddie. Maddie'nin evi alışılmışın aksine son zamanlarda çok temizdi çünkü Theo birkaç kere gelmişti, yani onun evine gitmek istemesinin sebebi Theo için

yapmak zorunda olması değildi. Bunun sebebinin bugün ters giden her şeyi Theo'ya anlatma görevini tamamladıktan sonra kendi evine geri kaçmak istemesi" olduğundan da emindi. Theo, Maddie gitmeden önce arabaya binmeyi kabul etmişti ama bu Maddie'nin oturup tüm hatalarını Theo'ya ayrıntılı bir şekilde anlatacağı anlamına gelmiyordu. Bu fikir kulağa daha önce gördüğü bir kâbusmuş gibi geliyordu. Belki de Theo ile onun evine gidip ve birdenbire günün ilerleyen saatlerinde bir müşterisiyle olan görüşmesini hatırlayıp bunların hiçbirini konuşmak zorunda kalmadan kapıdan çıkıp gidebilirdi.

Theo telefonuna bakarak, "Pizza sipariş ediyorum," dedi. "Her zamankinden mi?"

Maddie'nin karnı guruldadı. Sabah erkenden zorla yediği yarım kek ve kahveden beri hiçbir şey yememişti. Belki de pizza gelene kadar orada bekleyebilirdi.

"Evet," dedi Maddie. "Her zamankinden."

Eve girdiler ve hemen ona sorular sormak yerine ya da şu an Maddie'nin kaldıramayacağı bir başka sarılmaya daha kalkışmadan çantasını ve ceketini salona bıraktı ve uzun koridordan yürüyerek mutfağa gitti. Maddie de onu takip etti, ilk gece yaptığı gibi içki rafını çıkarıp ona harika bir kokteyl hazırlamasını bekliyordu.

Onun yerine Theo, Maddie'nin hiç fark etmediği, mutfağın bir köşesinde duran dolabı açtı. İçindeki raflar şarapla doluydu.

"Tüm bu şaraplar nereden geldi?" diye sordu Maddie.

Theo şarap şişelerini incelerken güldü.

"Pek çok farklı yerden. Bazıları hediye, çoğu da kardeşimle Napa'ya gittiğimiz zamanlarda sarhoşken aldıklarımız." Theo eğildi ve alttaki raftan bir şişe şarap çıkardı. "İşte burada, sanırım bu işimizi görür." Çekmeceden bir tirbuşon çıkardı ve birkaç küçük hareketle şarabı açtı.

Döndü ve bir elinde açık şarap şişesi ve diğer elinde iki kadeh ile birlikte mutfaktan çıktı. Maddie yine onu takip etti, salona geçtiler, Theo şişeyi sehpanın üzerine koydu ve iki kadehe de şarap doldurdu. Koltuğa oturdu ve yanına oturması için Maddie'ye işaret etti. Maddie oturdu, omuzlarından aşağıya doğru bir gerilim hissetti.

Theo kadehlerden birini aldı, Maddie'ye uzattı.

"Benimle konuşmak zorunda değilsin. Yani konuşmak istemiyorsan. Eğer sadece burada oturup, şarap içerek biraz da pizza yemek istersen ve konuşmak istemezsen, burada oturur, şarap içip pizza yeriz ve konuşmayız. Ya da ben sana Alexa'nın düğün davetiyeleri için hazırladığım çizelgeyi gösteririm, sen de bana ne kadar güzel olduklarını söylersin." Theo kendi kadehinden bir yudum aldı. "Ama eğer bu gece herhangi bir konuda konuşmak istersen, ben buradayım, dinlerim. Sadece bunu bilmeni istedim."

Maddie kadehini sehpanın üzerindeki derginin üstüne koydu.

"Bana karşı neden bu kadar iyisin? Ben bunların hiçbirini hak etmiyorum. Ben bugün dünyanın en büyük kaltağıydım. Bugün söylediğin şeyde haklıydın; bugün ofisine o şekilde gitmem son derece bencilce bir hareketti, seni hiç düşünmedim, sadece üzgündüm ve kendimi daha iyi hissettirecek bir şeyler yapmak istiyordum ve biraz dikkat çekmek istedim. Gerçekten rezillikti." Ayağa kalktı. "Gitmeliyim. Hiç hak etmediğim hâlde, burada oturup şarap içerek bana böyle iyi davranmana izin veremem." dedi.

Theo ona baktı.

"Maddie, otur lütfen." dedi.

Maddie oturmak istemedi. Theo'nun onun ağlamasını tekrar görmesini istemedi ya da iş görüşmesinden konuşmak ve neden onu dünyanın en aptal insanı gibi hissettirdiğini anlatmak istemedi.

"Theo, bence gerçekten gitmeliyim."

Theo hayır anlamında başını salladı..

"Maddie, ben ciddiyim. Kal, bunu konuşabiliriz. Bugün neden üzgün olduğun hakkında konuşmak zorunda değiliz ama..." Derin bir nefes aldı. "İkimiz de ofiste birbirimize çok kötü şeyler söyledik -ben söylediklerim için gerçekten üzgünüm bu arada- ve eğer bunu yapmaya devam edeceksek..." Ellerini havaya kaldırıp salladı. "Şimdi gidersen bunu yapabileceğimizi sanmıyorum ve ikimiz de birbirimize karşı kötü, üzgün ve rahatsız hissedeceğiz." Kafasını salladı. "Belki de senin istediğin budur, belki de bunu bitirmek için sen hazırsındır ki eğer öyleyse, söyle de bileyim."

Maddie oturdu.

"Hayır, Theo, hayır. Bu..." Maddie iç çekti. "İstediğim şey bu değil. Bugün tüm gün boyunca, yaptıklarım, davranışlarım ve senin şu an benimle ilgili düşündüklerinle o kadar aşağılanmış hissettim ki gözlerinin içine bakmaya korkuyorum."

Theo, Maddie'yi kollarının arasına aldı ve kendisine doğru çekti.

"O zaman şimdilik bakma. Sadece burada otur ve benimle şarap iç."

Konuşmaya başlamadan önce kadehinin yarısından azını içmişti.

"Sorun şu ki ben tam onların istediği gibiydim. Çalışacağım müşterileri getirdiler ve ben de onların giydikleri kıyafetlerle dalga geçtim ve onlara kendilerini nasıl baştan yaratmaları gerektiğini anlattım ve yanlış olan şeyleri söyledim. Komiktim ve herkes sevdi ve o kadınlara kendilerini çok kötü hissettirdim, ben böyle bir insan olmak istemiyorum."

Theo başparmağıyla Maddie'nin boynunun yan tarafını ovaladı, Maddie de ona yaslandı.

"Ben çocukken..." Bir an durdu ve Theo'ya baktı. Theo'ya

bu konuda güvenmek istiyor muydu? Boş ver gitsin, ofisinde hıçkıra hıçkıra ağlamıştı, pekâlâ güvenebilirdi de. "Annemle ben yalnızdık ve o benim ihtiyacım olan her şeyi alabilmek için çok çalıştı ama hep risk altında yaşadık. Bunun benim için anlamı çok büyük ama bir tanesi annemin benim ihtiyaçlarım için kendi ihtiyaçlarından vazgeçmesidir. Her ne kadar utanç verici olsa da bunu fark etmem uzun zaman aldı, ergenliğin ilk yıllarında yıllarca onun kıyafetleriyle dalga geçmiştim. Sonra birdenbire bir gün iş görüşmesi için hazırlanırken ona ne giyeceğini sormuştum ve o da eski moda kıyafetlerinden birini göstermişti. Ben de birkaç gün önce bana aldığı yeni kıyafetleri hatırladım ve annemin kendisine en son ne zaman yeni bir şey aldığını hatırlamadığımı fark ettim."

O anki üzüntüsünden kaynaklanan utancını hâlâ hissediyordu.

"Benim annem de eskiden böyle yapardı." dedi Theo. "Üniversiteye gidene kadar farkına vardığımı sanmıyorum."

Maddie gözlerini kapattı, yüzüne birkaç gözyaşı döküldü.

"Sevindim... Bir tek ben değilmişim." Theo peçeteyle Maddie'nin gözyaşlarını sildi ve gülümsedi. "Her neyse, ondan sonra, annemi güzel giydirmeyi kendime görev edindim. Hatta ikinci el bir dikiş makinesi buldum ve nasıl değişiklikler yapabileceğimi öğrendim. Ama ben onun için, kurumsal şirketlerde iş görüşmesine giden ve bir yandan da okula devam eden bir kadın için 'güzel giyinmiş' ifadesinin ne demek olduğunu anlamaya çalışırken, bu konunun aslında ne kadar karışık olduğunu fark ettim. Yazılı olmayan pek çok kural var ve sen bunlara uymazsan, kültüre karşı çıkmış gibi oluyorsun. Ve tabii ki -eğer siyahiysen ya da beden ölçülerin büyükse ya da aksanlı İngilizce konuşuyorsan- işin çok daha zor. Böyle şeyleri bilmeyen kadınlara bunları öğretecek hiç kimse yok." dedi.

Maddie, Theo'ya baktı. Bunları nasıl dinliyordu? Ama

Maddie'ye çok dikkatli, ilgili bir yüz ifadesiyle bakıyordu, Maddie onun dinliyormuş gibi yapmadığını biliyordu.

"Haklısın, beyazlar önemli toplantılara yırtık kotlarla ve kapüşonlularla katılırlar ama yine de insanlar onu ciddiye alırlar." dedi Theo. "İnsanlar beni ciddiye alıp düşünsünler diye ben takım elbise giymek zorundayım."

Maddie evet anlamında başını salladı.

"Evet. Bence bu şov için bu kadar heyecanlanmamın bir sebebi de buydu. Bu bana gerçekten ihtiyacı olan kadınlara yardım etmem için bir fırsat olabilirdi. Ama işler ciddileşmeye başlayınca, sanırım ben tüm bunları unuttum ve televizyonda neyin daha iyi olacağını düşündüm ve bunun gurur duyabileceğim bir şey olup olmadığını düşünmedim. Bugün o eski rezil Maddie geri geldi. Kendimden o kadar utanıyorum ki ve annemin benimle ilgili düşüneceklerinden." Kafasını salladı. "Benim kendimle ilgili düşüncelerimden de utanıyorum, senin benimle ilgili düşüneceklerinden de utanıyorum; sen hep gönüllülük işleri yapıyorsun. Eminim bu konuda çok iyisindir."

Theo bir şey söyleyecekti, sonra vazgeçti. Tanrım, ne söylemek istemişti. Muhtemelen Maddie'ye kendisinden ne kadar utanması gerektiğini söyleyecekti.

"Ne? Söyle."

Theo kolunu Maddie'den çekti ve başka bir tarafa baktı.

"Ben her zaman utandığım şeyler yaptım. Artık bunu yapmıyorum ama eskiden hep diğer insanların kıyafetlerini ya da profesyonel ilişki kurallarını bilmemelerini ya da bir anlığına da olsa sınırları geçmelerini küçümseyen o insanlardandım. Bu konularda başkalarına bilmişlik taslamayı -büyük ölçüde- bıraktım ama yine de yanlış bir şey yaptığımda hâlâ kendime sinirleniyorum, birkaç hafta önce gördüğün gibi." Kafasını salladı. "İhtiyacı olandan fazla terapi alan kardeşim de biz çocukken babamın bizi terk etmesinden kendimi suçladığımı ve bu yüzden bu kadar mükemmeliyetçi olduğumu ve herkesin

öyle olmasını beklemenin sağlıklı olmadığını söylüyor. Ben ise çok hızlı büyümek zorunda kaldığımı ve annem için hayatı daha da zor hâle getirmek istemediğimi anlatıyorum, bazen de kafamı önüme eğip doğru bakmayı, doğru giyinmeyi ve doğru hareket etmeyi öğrendiğimi söylüyorum."

Theo gözlerini sehpaya dikmiş, konuşuyordu. Bu, gerçekten onun için anlatması zor bir konuydu.

"Hangisi?" diye sordu Maddie.

Theo iç çekti ve ona baktı.

"Muhtemelen ikisinden de biraz. Ben bir şekilde yaptıklarımın tam tersini yapmayı öğrendi ve bana düşüncesiz hareketlerini anlattığında ben hep bir panik hâlindeydim, başına bir bela geleceğini düşünürdüm ama şimdiye kadar iyi götürdü." Kafasını salladı. "Plansız hiçbir şey yapmadığımı, yürüyen bir çizelge olduğumu düşünüyor; bence o yarının nasıl geçeceğini hiç düşünmeyen çok pis bir kardeş. İkimiz bir araya gelirsek bir normal insan ederiz."

Maddie iki kadehe de biraz daha şarap doldurdu. Theo bir yudum aldı ve güldü.

"Benim hoşgörüsüz hissettiğim zamanlarda, sanırım Ben sürekli terapiye gitti çünkü o kendisi hakkında konuşmayı sever ama gerçekte birey olma konusunda muhtemelen benden daha iyidir."

Maddie omzuyla Theo'yu dürttü.

"Bence sen birey olma konusunda harikasın. Bazen."

Theo güldü.

"Gerçekten de sadece bazen öyleyim. Zamanlamanın doğru olduğunu düşünmüyorum, senin hakkında konuşuyorduk, konuyu hemen kendime getirdim." dedi.

Maddie güldü.

"Sorun değil. İşe yaradı. Birkaç hafta önceki olay demişken, farklı zamanlarda sıkıntılar yaşadığımız dönemlerde bi-

ımız diğerini sakinleştirmeyi başardığı için çok mutluyum."

Theo, Maddie'yi kolları arasına aldı.

"Bir şey için söz veriyorum: Ben sana kesinlikle sakin ol demem. Böyle yapmamayı zor da olsa öğrendim." Maddie güldü ve Theo'nun göğsüne yaslandı. "Ama gerçekten, sadece oturup dinlememi mi istersin yoksa tavsiye vermemi istermisin? İkisini de yapabilirim ama kendini beğenmiş bir aptal olmak istemiyorum, ikimiz de biliyoruz ki olabilirim, gerek yoksa ya da istenmiyorsa kim tavsiye verip burnunu sokmak ister ki?"

Görünüşe göre, bu gece ikisi de birbirlerinin eksik yanlarını kabulleniyorlardı. Maddie, Theo'ya gülümsedi.

"Bunu sorduğun için teşekkürler. Tavsiye olabilir tabii. Biraz kibar olursan?"

Kapı çaldı, Theo kalktı.

"Söz veriyorum." dedi.

Theo elinde pizzalarla geri geldiğinde Maddie, Theo'ya baktı.

"Peki," dedi, derin bir nefes aldı. " Benim için tavsiyelerin var mı şu an?"

Theo kafasını salladı, endişelenmiş gibi görünüyordu.

"Endişelenme," dedi Maddie. "Endişelenme. Sana bağırmayacağım ya da bir hışımla çıkıp gitmeyeceğim, söz veriyorum. Ne söylersen söyle, gecenin geri kalanında benimle buradasın."

Theo güldü.

"Peki. İlk olarak, iş görüşmesi sürecindeki bir sonraki adımlar neler?"

Maddie bunu sormayı neredeyse unutmuştu ki binadan kaçıp gitmek istediği anda, en sonunda bu soruyu sordu.

"Bu kez kanalda bizi izleyenlerle birlikte bir panel gibi

KAKTUSUN

geçti, eğer bir sonraki aşamaya geçersem, o filmleştirilecek."

Theo kafasını salladı.

"Harika. Bir sonraki aşamaya geçersen, her şey daha farklı olabilir. Kendinle gurur duyacağın bir şekilde o kadınlara yardım et, stüdyodakilere müşterilerine kendilerini iyi hissettirme konusunda ne kadar mükemmel olduğunu göster, oradaki herkese harika bir şov yapabilmek için kendini beğenmiş ve dalga geçen birisi olmak zorunda olmadığını göster. Tim Gunn'un siyahi, kadın hâli ol!"

Maddie, Theo'nun son söylediğine güldü ve sonra iç çekti.

"Tüm bunlar kulağa çok hoş geliyor ama ya sevmezlerse? Ya bugün gördükleri kendini beğenmiş, ukala Maddie'yi görmek isterlerse?"

Theo parmaklarını Maddie'nin saçları arasında gezdirdi.

"Gelinlik mağazasında gördüğüm sıcak, kibar, destekleyici Maddie'yi görmek istemezler mi? O bana gerçek Maddie gibi görünüyor."

"İkisi de gerçek Maddie ama diğerini tüm dünyaya göstermek çok daha kolay. Sinir bozucu olan Maddie'nin çok zırhı var."

Diğer Maddie'yi tüm dünyaya göstermek çok daha kolay ve daha az korkutucu. Çok az insan Maddie'nin gelinlik mağazasında ve bugün Theo'ya gösterdiği duygusal ve yumuşak Maddie'yi görmüştür. "Ayrıca pek çok insan benim sadece tek bir tarafımı sever, ikisini de değil."

Theo, Maddie'yi kendine doğru çekti.

"Ben senin iki hâlini de seviyorum. Diğer insanların da seveceğine eminim. Bunu bir düşün?"

Theo onu bu yaz çok şaşırtmıştı ama hiç bugün öğleden sonra olduğu kadar değil, bugün yaşadığı o çöküşten sonra bile ona ve işine duyduğu saygı Maddie'yi şaşırtmıştı.

Şimdi bunu düşününce, inanıp inanmama konusunda

emin olamadı. Gerçekten Maddie hakkında ne düşünüyor-du şu an söylediği o kibar, ince sözleri mi ya da ne kadar sosyal olduğuyla ilgili ofiste söylediklerini mi? Gerçekten de ona güvenebilir miydi? Hiçbir fikri yoktu ama Theo ile böyle konuşmalar yapmanın onu çok hassaslaştırdığını biliyordu. Konuyu değiştirmesi gerekiyordu.

"Peki. Düşüneceğim." Maddie kumandaya uzandı. "Pasta yapan birkaç İngiliz'i izleyebilir miyiz?"

Theo kumandayı Maddie'nin elinden aldı ve tekrar sehpanın üzerine koydu.

Theo, "Daha iyi bir fikrim var." dedi. Ayağa kalktı ve bir eliyle de Maddie'yi çekti. Ne yapacaktı? Yüzünde muzip bir gülümseme vardı.

"Gel buraya," dedi, ellerini Maddie'nin kalçalarına koydu ve onu odanın bir köşesine doğru çekti. Diğer eliyle de masasının üzerine düzenli bir şekilde dizilmiş kitap yığınlarını ve kâğıtları yere ittirdi ve sonra Maddie'yi kaldırıp masanın üzerine koydu.

"Theo!" dedi Maddie, yerdeki dağınıklıklara baktı ve gülümsedi.

Theo, Maddie'nin eteğini yukarı kaldırdı ve Maddie'nin iki bacağının arasına girdi. Bu, duygusal konuşmalardan çok daha iyiydi.

"İşte bak, masamın üzerinde seks yapmak istememiş miydin, masamın üzerinde seks yapıyoruz. Tabii ki bir masadan diğerine geçebiliriz, bu çok riskli değil ama..."

Maddie öne doğru uzandı, Theo'nun kemerini çıkardı ve yere fırlattı.

"Hayır, hatta daha iyi. Bu masanın üzerinde ofisteki masandan daha çok şey vardı. Her şeyi yere fırlatmanı izlemek ne kadar seksiydi, biliyor musun?" Maddie, Theo'nun pantolonunu çıkardı. "Çok, çok seksiydi."

Theo başparmaklarıyla Maddie'nin külotunu çekip fırlattı. Bak, kız haklıydı. Bugün ihtiyacı olan tek şey seksti.

Theo, Maddie'ye, "Bundan daha seksi olan şey ne biliyor musun?" diye sordu.

Hayır anlamında kafasını salladı Maddie, aletini avuçlayarak.

"Hayır, söyle bakalım." dedi.

Theo, Maddie'nin bacaklarını iyice açtı ve parmaklarını Maddie'nin içine soktu.

"Şu an seninle sevişirken çok seksi olacak. Tüm kıyafetlerin üzerindeyken, meme uçların sertleşmişken ve benim için bu kadar ıslanmışken." Theo masanın çekmecesinden bir kondom çıkardı ve taktı. "Bunu şu an ne kadar istiyorsun, Maddie?"

Maddie gözlerinin içine baktı. Theo kararlıydı, yüzünde Maddie'nin daha önce gördüğü -çoğunlukla çalışıyorken- o ciddi ifade vardı. Theo'nun ona böyle bakması hoşuna gitti.

"Çok istiyorum. Seni çok istiyorum." dedi Maddie.

Theo, Maddie'nin yüzündeki saçları geriye doğru attı ve başparmağıyla yanağına dokundu. Theo'nun gözlerindeki bakışlar o kadar duygu doluydu ki Maddie'nin gözlerinden yaşlar geldi. Maddie, Theo'yu kendine doğru çekti ve öptü. Son birkaç saattir yaşadığı tüm duygu değişimleri bu öpücükle ortaya çıkmıştı: endişe, rahatlama, haz alma ve mutluluk. Theo da onu aynı sıcaklık ve ihtirasla öptü. Öpüşme bittiğinde Maddie boşalmak üzereydi.

Theo en sonunda içine girdi ve Maddie nefessiz kaldı. Maddie, bacaklarıyla Theo'yu kavrayarak ona tutundu ve öne arkaya doğru gidip gelirlerken onun güçlü kollarını vücudunda hissetti. En başlarda yavaştan aldılar, göz göze geldiklerinde ikisi de gülümsemiyordu. Theo öne doğru eğildi ve Maddie'yi tekrar öptü, bu sefer daha sertti, birdenbire hızlan-

Theo bir koluyla Maddie'yi sıkıca tuttu ve başparmağını Maddie'yi çıldırtacak bir yere bastırdı.

Maddie boşalırken Theo'nun omzunu ısırdı ve sonra Theo onu havaldı. Soluklanırken başını Theo'nun göğsüne yasladı ve nedenini anlamadığı bir sebepten ağlamamak için kendisini zor tuttu.

Theo, Maddie'nin saçlarını öptü. "Bu hayal ettiğimden bile daha iyiydi." dedi.

Maddie onu köprücük kemiklerinden öptü. Bu, şimdiye kadar yaptıkları en iyi seks olmuştu; ikisi de bunun farkındaydı. Ama Maddie bunu söyleyemiyordu. Bugün zaten her şeyi fazlasıyla söylemişti. Bunun yerine doğruldu ve Theo'ya bakıp gülümsedi.

"Sana tutucu dediğimde böyle olacağını bilseydim, bunu haftalar önce söylerdim." dedi.

Theo güldü ve Maddie'yi kucağından koltuğun üzerine indirtti.

BÖLÜM 13

Theo, Oakland'de yeni bir bara girdi ve kalabalığa şöyle bir göz gezdirdi. Kardeşi de oradaydı, oturuyordu, çoktan barmenle sohbete dalmıştı. Theo da Ben'in yanındaki boş iskemleye ilişti.

"Selam," dedi Ben. "Dahlia, kardeşim için de bir Manhattan lütfen." dedi.

Barmen, Ben'e göz kırptı.

"Hemen geliyor," dedi.

Barmen raftan viski almak için uzaklaştığında, Theo kafasını salladı.

"Neden barmenler seni çok seviyor? Anlamıyorum."

Ben gülümsedi.

"İyi bahşiş veririm, güzel soru sorarım ve başkaları onları küçümserken ben onlarla yakınlık kurarım. Bunun sayesinde, harika bir hizmet alırım ve güzel sohbetler ederim." Ben barmene bakarak kafasını salladı ve Theo'ya, "Bence bu içkiyi seveceksin, burada harika viskiler var." dedi.

Barmen, Theo'nun içkisini önüne koydu ve barın diğer tarafına geçmeden önce ikisine bakıp gülümsedi.

Theo içkisinden bir yudum aldı.

"Haklıymışsın, bu çok iyi." Theo barda etrafına bakındı. "San Francisco'da yaşıyorsun ve Oakland'de açılan yeni bara benden önce geldiğine inanamıyorum."

Ben, Theo'nun içkisindeki kirazı eline aldı ve ağzına attı.

"Ben de kardeşimle içmek için dışarıya çıktığımıza inanamıyorum. Haziranın ortasından beri seni görmedim ve şu an neredeyse ağustos geldi!"

Ben geçtiğimiz ay birkaç kere Theo ile dışarıya çıkmak istedi ama bir gece geç saatlere kadar çalışıyordu, diğerinde de Maddie ile birlikteydi.

"İş çok yoğun," dedi Theo. "Şu halk oylaması kampanyası üzerinde çalışıyorum ve her şey eylül ayında kızışacak gibi duruyor, bu yüzden binlerce plan yapıyoruz."

"Evet, evet, miting konusu, biliyorum. Bahsetmiştin." dedi Ben. "Ama sen ve ben, ikimiz de biliyoruz ki sana mesaj attığım her gece işte olmuyorsun. O kızla nasıl gidiyor?"

Theo kafasını salladı.

"Kim, Maddie mi? Çok önemli bir şey değil. Sadece arada seks yapıyoruz, hepsi bu. Bu yaz işlerden dolayı çok yoğundum."

Theo bunun bir yalan olduğunu biliyordu ama kardeşine gerçeği söylemek için kesinlikle hazır değildi. Maddie ile arasında olan şeyler, bir süredir seksten çok daha fazlasıydı. Kendi hatalarını Maddie'ye açıkça söyledikten sonra ve Maddie'nin onun göğsünde ağlamasının ardından, ilişkileri farklılaşmış gibi hissediyordu. Daha derin. Daha gerçek.

En azından Theo böyle hissediyordu. Maddie'nin nasıl hissettiğini bilmiyordu. Bazen birlikte güldüklerinde, koltukta sessizce saatlerce kıvrılıp yattıklarında ya da Maddie, Theo'ya tavsiyeler verdiğinde ve onun tavsiyelerini de dinlediğinde Theo, Maddie'nin de onunla aynı şekilde hissettiğini düşünüyordu.

BÖLÜM 13

Theo, Oakland'de yeni bir bara girdi ve kalabalığa şöyle bir göz gezdirdi. Kardeşi de oradaydı, oturuyordu, çoktan barmenle sohbete dalmıştı. Theo da Ben'in yanındaki boş iskemleye ilişti.

"Selam," dedi Ben. "Dahlia, kardeşim için de bir Manhattan lütfen." dedi.

Barmen, Ben'e göz kırptı.

"Hemen geliyor," dedi.

Barmen raftan viski almak için uzaklaştığında, Theo kafasını salladı.

"Neden barmenler seni çok seviyor? Anlamıyorum."

Ben gülümsedi.

"İyi bahşiş veririm, güzel soru sorarım ve başkaları onlan küçümserken ben onlarla yakınlık kurarım. Bunun sayesinde, harika bir hizmet alırım ve güzel sohbetler ederim." Ben barmene bakarak kafasını salladı ve Theo'ya, "Bence bu içkiyi seveceksin, burada harika viskiler var." dedi.

Barmen, Theo'nun içkisini önüne koydu ve barın diğer tarafına geçmeden önce ikisine bakıp gülümsedi.

Theo içkisinden bir yudum aldı.

"Haklıymışsın, bu çok iyi." Theo barda etrafına bakındı. "San Francisco'da yaşıyorsun ve Oakland'de açılan yeni bara senden önce geldiğine inanamıyorum."

Ben, Theo'nun içkisindeki kirazı eline aldı ve ağzına attı.

"Ben de kardeşimle içmek için dışarıya çıktığımıza inanamıyorum. Haziranın ortasından beri seni görmedim ve şu an neredeyse ağustos geldi!"

Ben geçtiğimiz ay birkaç kere Theo ile dışarıya çıkmak istedi ama bir gece geç saatlere kadar çalışıyordu, diğerinde de Maddie ile birlikteydi.

"İş çok yoğun," dedi Theo. "Şu halk oylaması kampanyası üzerinde çalışıyorum ve her şey eylül ayında kızışacak gibi duruyor, bu yüzden binlerce plan yapıyoruz."

"Evet, evet, miting konusu, biliyorum. Bahsetmiştin." dedi Ben. "Ama sen ve ben, ikimiz de biliyoruz ki sana mesaj attığım her gece işte olmuyorsun. O kızla nasıl gidiyor?"

Theo kafasını salladı.

"Kim, Maddie mi? Çok önemli bir şey değil. Sadece arada seks yapıyoruz, hepsi bu. Bu yaz işlerden dolayı çok yoğundum."

Theo bunun bir yalan olduğunu biliyordu ama kardeşine gerçeği söylemek için kesinlikle hazır değildi. Maddie ile arasında olan şeyler, bir süredir seksten çok daha fazlasıydı. Kendi hatalarını Maddie'ye açıkça söyledikten sonra ve Maddie'nin onun göğsünde ağlamasının ardından, ilişkileri farklılaşmış gibi hissediyordu. Daha derin. Daha gerçek.

En azından Theo böyle hissediyordu. Maddie'nin nasıl hissettiğini bilmiyordu. Bazen birlikte güldüklerinde, koltukta sessizce saatlerce kıvrılıp yattıklarında ya da Maddie, Theo'ya tavsiyeler verdiğinde ve onun tavsiyelerini de dinlediğinde Theo, Maddie'nin de onunla aynı şekilde hissettiğini düşünüyordu.

Ama Maddie ona ofisteki gibi ya da şimdiki gibi davrandığında, birkaç gündür ondan haber alamadığında, Maddie'nin ne düşündüğü ya da ne hissettiği konusunda Theo'nun hiçbir fikri olmuyordu. Belki de Maddie, tüm bunların bitip gitmesi için dört gözle düğünü bekliyordu. Theo korkmaya başlıyordu.

Ben kafasını salladı.

"İyiymiş. Beni sadece seks için isteyen kadınları bulmayı hiçbir zaman başaramadım. Ya benden çok şey istediler ya da beni hiç istemediler." Ben elini cebine attı. "Bu arada bunu ister misin?"

Theo'ya bir zarf uzattı. Theo zarfı açtı, San Francisco'nun en iyi restoranlarından birinde geçerli bir hediye çekiydi, üzerinde yazan rakamı görünce Theo'nun gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Tabii ki isterim ama sen neden kullanmıyorsun?"

Ben iç çekti.

"İş yerinden bitirdiğim bir proje için ödül olarak verdiler hatta orada rezervasyon yaptırmak imkânsız olduğundan, benim için bir rezervasyon bile yaptırmışlar." Yüzünü buruşturdu. "Sorun şu ki oradaki garson kızlardan biriyle bir şeyler yaşamıştık ve çok iyi bitmedi ilişkimiz. Açıkçası ben de patronuma geri verip bana başka bir restoranın hediye çekini ver diyemedim. Ama bundan birisi faydalanmalı." dedi.

Theo hediye çekini çantasına koydu.

"Ben'in böyle bir problemi varsa, Theo seve seve faydalanırdı. Rezervasyon tarihi ne zaman?"

Maddie'nin gelebileceğini umdu. Ya gelemezse, neyse bunun için o zaman endişelenirdi.

"Birkaç hafta sonra sanırım. Bilmiyorum, tarihini zarfın üzerine yazmıştım."

Ben lavaboya gittiğinde; Theo, Maddie'ye mesaj attı.

Erkek kardeşimin Fields & Bone da geçerli bir hediye çeki ve rezervasyonu varmış ama gidemediği için bana verdi. Gelmek ister misin?

Ya hayır derse? Hatta daha kötüsü cevap vermezse?

En azından nasıl hissettiğini bilebilirdi.

Belki de artık Maddie'nin nasıl hissettiğini bilmek istemiyordu.

Ciddi misin? İsterim! Oraya gitmek imkânsızdır ve sanırım dünyadan çok iyi bir yer. Kardeşin neden gidemiyor?

Theo güldü.

Sebebini sonra anlatırım.

Theo biraz daha içki sipariş edebilmek için Ben'in barmenine el salladı.

Maddie bulaşık yıkarken telefonu çaldı. Kim olduğunu anlaması için telefona bakmasına bile gerek yoktu.

"Selam anne," dedi. "Hoparlördesin, bulaşık yıkıyorum."

"Selam kızım," dedi annesi. "Kaç gündür sesini duymadım. Nasıl gidiyor? Senden haber almak için neredeyse polise gidecektim!"

Maddie güldü. Genellikle annesiyle birkaç gün konuşmadığında, bunun sebebi ikisinin de çok yoğun olması oluyordu. Ama bu kez Maddie bilerek annesiyle konuşmaktan kaçıyordu ve bu da ona biraz suçlu hissettiriyordu. İş görüşmesinden sonraki gün annesine görüşmenin iyi geçtiğini ama çok da harika olmadığını mesaj atmıştı ama annesinin detayları öğrenmek isteyeceğini biliyordu. Detaylar da onu hayal kırıklığına uğratabilirdi.

O günden beri iş görüşmesi hakkında düşünmemeye çalışıyordu. Theo ile geçirdiği o öğleden sonra ve akşam da kendini ona çok fazla açmış gibi hissediyordu, o günden sonraki birkaç gün onunla görüşmekten de kaçmıştı. Ama erkek

kardeşinin kadınlarla olan ilişkileriyle ilgili ve bu nedenle nasıl ücretsiz harika bir yemek yiyeceklerini söylediğinde aralarında her şey yolundaymış gibi görünmüştü. Tanrı'ya şükür, özellikle de Alexa "düğününde yapılacak işler için görev dağılımı yap" tavsiyesine uyduğundan beri ve ikisine dj araştırma görevini verdiğinden beri her şey yolunda gibiydi.

Maddie annesine sabahki kahve fincanı dururlarken, "Sana mesaj atmıştım, değil mi?" dedi. "Her şey yolunda, sadece yoğunum. Sen nasılsın? İş yerinde eğlenceli bir şeyler var mı? Kathryn ve Michelle nasıllar? Bu hafta sonu birlikte akşam yemeğine çıktınız mı?"

Bazen konuyu değiştirmek, annesini konuşmak istemediği konulardan uzaklaştırmak için işe yarıyordu.

"Çıktık. Eğlenceliydi. Hadi kanaldaki iş görüşmesini anlat. Nasıldı?"

Bazen de işe yaramıyordu.

Maddie suyu kapattı ve ellerini kuruladı. Bu konuşmadan sonsuza dek kaçamazdı.

"Sanırım beni gerçekten beğendiler. Ama..." Maddie iç çekti. "Makyaj şovlarında her şeyi yanlış olan insanların baştan yaratıldığı kısımları biliyor musun? Ben o konuda gerçekten iyiydim. Aşırı iyiydim. O hâlimi hiç sevmedim. Sonrasında kendimi çok kötü hissettim."

Annesi de iç çekti.

"Yani aşırı cadaloz birisi gibi mi davrandın? Bundan korkuyordum."

Maddie kahkaha attı.

"Bunu çok açık söylediğin için teşekkürler anne!" Theo çok daha kibardı ama az ya da çok yine aynı şeyleri söylemişti. "Evet, işte tam olarak sorun da bu. Birlikte çalıştığım kadının iğrenç hissetmesine sebep oldum ki sanırım bu televizyonculuk için iyi bir şeydi. Televizyonda oynayan insan-

lara bakılırsa, bence onlar da öyle düşünüyor ama ben gece uyuyamadım bile." Mutfaktan çıktı ve koltuğa oturdu.

"Sana bunu söylemekten korkuyorum. Senin..."

Annesi güldü.

"Neden böyle düşünüyorsun? Madeleine, lütfen ama biliyorum sen bu iş için çok iyisin. Evden gerçekten böyle mi çıkacaksın diye sorduğun o zamanlardan sonra bile mi?"

Maddie başını iki elinin arasına aldı.

"Ah Tanrım, ben hep böyle kaltakmışım..."

Annesinin sesi yumuşadı.

"Hayır. Demek istediğim şey o değildi. Bazen çok uç noktalara gidebiliyorsun, bu doğru. Ama senin her zaman çok güzel bir kalbin vardı ve kendi kendini düzeltmeyi başardın. Büyüdükçe daha da hızlandın."

Maddie bacaklarını koltuğun üzerine kaldırdı ve dizlerini kendine doğru çekti.

"Yapmaya çalışacağım, birkaç gün önce beni aradılar ve resmî bir deneme çekimi için bir kez daha gelmemi istediklerini söylediler. Birkaç hafta içerisinde çekilecekmiş."

Deneme çekimi Theo ile akşam yemeği yiyecekleri gün yapılacaktı ve Maddie de yemeği iptal edip etmeme konusunda gidip geliyordu. Bir yandan, deneme çekiminden sonra direkt eve gidip bir köşeye kıvrılmak ve Theo ya da bir başkasıyla uğraşmak istemiyordu. Diğer taraftan da akşam yemeği hakkında mesajlaşmaları aralarındaki her şeyin normal olduğunu hissetirdiğini ve bunu bozmak istemediğini düşünüyordu.

"Deneme çekimi için gergin misin?" diye sordu annesi.

Maddie mutfakta bıraktığı şarap kadehine baktı. Belki de bu sefer kadehini zihin gücüyle kıpırdatabilirdi. Gözlerini kapattı ve kendini zorladı.

Yok, olmuyordu.

"Evet, çok gerginim. Ama şu an bunu düşünmemeye çalışıyorum. Kameraları unutup kim olduğumu ve bu işi onunla niçin istediğimi hatırlamam gerek. Bunu başarabilecek miyim göreceğiz." Maddie iç çekti. "Kim bilir, belki de sadece şirret olan Maddie'yi severler. Pek çok insanın yaptığı gibi."

Annesi, "cık" dedi.

"Sen nasıl olursan ol sevilirsin. Senin olduğun yerdeki herkes şanslıdır, eğer bunu fark etmiyorlarsa, sen de onları istemezsin."

Maddie tişörtünün kenarıyla gözlerini sildi.

"Benim annem olduğun için çok şanslıyım."

Annesi boğazını temizledi.

"Ben de öyle. Alexa'nın düğün planları nasıl gidiyor? Nedimelerin elbiselerini bulabildiniz mi? Annesini öldürmek istiyor mu?"

Maddie güldü.

"Nedimelerin elbiselerini bulduk; Olivia ve ben daha bu hafta sonu bulabildik aslında. Sadece ben ve Olivia'nın nedime elbisesi giyecek olması iyi oldu, aynı renk elbiseler ikimize de güzel oldu. Bu iş hallolduğu için rahatladık. Yok, Alexa annesini öldürmek istemiyor ama... Bakalım önümüzdeki iki ay nasıl olacak, göreceğiz."

"Kulağa çok hoş geliyor," dedi annesi. "Düğün yakın tarihte olacağı için heyecanlıyım. Theo ve Olivia'yı ve Alexa'yı da gelinlikler içinde göreceğim için sabırsızlanıyorum." Ama umarım bu iş görüşmesi ve nedimelik işleriyle uğraşırken annenin bir düğün elbisesi bulmasına yardım edemeyecek kadar yoğun değilsindir. Ne giyeceğim konusunda hiçbir fikrim yok!"

Maddie güldü.

"Endişelenme anne. Ben hallederim."

BÖLÜM 14

Maddie, Dominique'e sarıldıktan sonra blazer ceketinin cebinden bir peçete çıkardı ve gözlerini sildi.

"Harika görünüyorsun," dedi Maddie.

Dominique aynada kendisine baktı.

"Çok beğendim, gerçekten. Buraya geleceğimi ve senin bana pudra pembe ceket gibi şeyler giydireceğini düşünmüştüm ama bu hâlim, benim iş kadını versiyonum gibi oldu."

Maddie ağlamamak için kendini zor tuttu.

"İşte tam da böyle görünmeni istemiştim." dedi Maddie.

"KESTİK!"

Maddie ve Dominique kameramana doğru döndüler. Her ne kadar tuhaf olsa da Maddie film çekildiğini unutmuştu. Dominique ile stüdyosunda bir müşterisiyle sohbet ediyormuş gibi konuşmuştu. Yok, bir arkadaşıyla sohbet ediyormuş gibi konuşmuştu.

"İkinize de teşekkürler." dedi yapımcı Allen, sete geldi ve onlara bakarak kafasını salladı. "Dominique, Talia sana giyinme odasını gösterecek. Maddie, sen beni takip et."

Maddie, Domique'e hoşça kal dedi ve kartını avucunun içine sıkıştırdı ve sonra koridorda Allen'ın ardından gitti. Bu-

gün ağlamak istemiyordu ama yine de ağlarsa diye suya dayanıklı maskara sürdüğü için rahattı. Deneme çekiminde bu kadar duygusallaştığı için şaşkındı; Dominique'nin hikâyesi, kaygıları ve ihtiyaçları, onu düşündüğünden çok daha fazla etkilemişti. Koridorda yürürken gülümseyerek yapımcıya baktı. Mimiklerinden onun deneme çekimini beğenip beğenmediğini ya da en son çekime göre daha farklı olup olmadığını anlayamıyordu. "Deneme çekimi iyiyse iki kere gözünü kırp," diye kulağına fısıldamak istedi ama sonra nedense bunun akıllıca bir fikir olmadığını düşündü.

Maddie'yi giyinme odasına götürdü ve onunla tokalaştı.

"Maddie, çok memnun oldum. Ne zaman karar vereceğimiz belli değil ama birkaç hafta içinde sana haber veririz."

Maddie olabildiğince öz güvenli bir şekilde gülümsemeye çalıştı.

"Çok teşekkürler, Allen. Sabırsızlanıyorum."

Theo'yu aramak için arabaya gidene kadar bekledi. Theo hemen telefona cevap verdi.

"Maddie, nasıl geçti?"

Theo'nun Maddie'nin neden aradığını hemen tahmin etmesi hoşuna gitmişti.

"Son çekime göre şu an çok daha iyi hissediyorum. Ne olursa olsun, bugünkü çekimde yaptıklarımdan memnunum."

Theo'nun ofisin kapısını kapattığını duydu ve içinden ona bunun için teşekkür etti.

"Maddie, çok sevindim" dedi Theo. "Detayları dinlemek ve bu gece bunu kutlamak için sabırsızlanıyorum."

Maddie bu gece Theo ile akşam yemeği planlarını iptal etmediği için sevinmişti. Biraz rahatlamak ve ona her şeyi anlatmak için iyi olacaktı.

"Çok da aceleci davranmayalım." dedi Maddie. "İşi alıp

[illegible] dair hiçbir fikrim yok ama en azından en iyisini [illegible] biliyorum."

"Bu kesinlikle kutlanmalı. Unutma rezervasyon 19.30'da. [illegible] zaten merkezde olduğun için benimle orada mı buluşacaksın?"

Mantıklı olan buydu ama hiç kimse Maddie'yi mantıklı olmadığı için suçlayamazdı.

"Hayır, eve gidip üzerimi değiştirmek istiyorum. Benim eğlenceli bir restorana gitmek için kombinlerim ve hayalimdeki iş için iş görüşmesi kombinlerim iki farklı kategoride. Ama üzerimi değiştirdikten sonra senin evine gelirim ve birlikte gideriz, olur mu?"

"Görüşürüz o zaman." dedi.

Maddie arabasını çalıştırdı ve Bluetooth'a bağlanmayı bekledi ve sonra annesini aradı.

"Anne! Sanırım güzel geçti."

Önce annesiyle konuştu ardından Bay Bridge köprüsünün karşısındaki yol boyunca Alexa ile konuştu.

Theo iş yerinde giydiklerinin aynısını akşam yemeğinde de giymeyi düşünmüştü. Ama Maddie ve onun kombin kategorileri onu biraz mahcup etmişti, bu yüzden yemekten önce eve gelip üzerini değiştirdi. Eğer onun kategorilerini doğru anlayabilmişse, Maddie bu akşam yüksek ihtimalle elbise ya da tulum giyecekti. Daha önce en sevdiği blazer ceketini, dirsek yamalı modelli tüvit olan ceketini Maddie'nin beğendiğini fark etmişti. Bu nedenle daha koyu renk bir kot pantolon giymiş, kravatını çıkarmış ve o blazer ceketini giymişti. Tam o sırada zil çaldı.

Koridordan yürüdü ve kapıyı açtı.

"Biliyorsun, artık anahtarın var. Kendin içeri girebilirsin." dedi.

Maddie içeri girerken omuz silkti. Evet, güzel pembe bir elbise ve kot ceket giymişti.

"Sadece anahtarım var diye her istediğimde onu kullanacağımı düşünmek istemiyorum."

Theo eğildi ve Maddie'yi öptü.

"Bir planımız varsa ve buraya geleceksen tabii ki kullanabilirsin, tıpkı şu an olduğu gibi. Ya da acil bir durum olduğunda."

"Tabii, tabii, hayatımda hep 'Theo'nun evine gitmem gerek yoksa dinozorlar beni yakalayacak.' diye düşüneceğim acil durumlar olur. Söylediğin için sağ ol."

Theo hafifçe Maddie'nin kalçasına vurdu ve Maddie gülümsedi.

"Anlıyorum, tekrar Jurassic Park izleyeceğiz."

Theo ayakkabılarını giyerken Maddie güldü.

"Yakalandım. Geçen gece televizyondaydı ve kanallan gezerken gördüm, izlemeden edemedim."

Theo anahtarlarını aldı ve Theo'nun arabasına doğru yürüdüler.

"Bu restoran çok güzel bir yer olmalı, hafta içi bir gece köprüden geçerek araba kullanmama değmeli."

Maddie emniyet kemerini taktı ve radyoyu açtı.

"Eğer çok kötü bir yerse, ikimiz de Ben'i suçlayacağız."

Theo evet anlamında başını salladı.

"Mükemmel fikir. Deneme çekimiyle ilgili her şeyi anlat bakalım. Bu deneme çekiminden sonra mutlu olmana çok sevindim."

Maddie gülümseyerek ona baktı. Maddie böyle gülümsediğinde o kadar büyüleyici görünüyordu ki Theo gözlerine inanamıyordu.

Gerçekten de öyleyim. Yalan söylemeyeceğim; oraya gidişimden çok korkutucu gelmişti, ilk gidişim çok daha kolaydı, onları gerçek insanlarmış gibi düşünmemeyi başarmıştım. Bu sefer çok duygulandım. Hatta en sonunda ağlamaya başladım, biraz tuhaftı ama sonra karşımdaki kadın da ağlamaya başladı. Anlından onun yüzündeki o ifadeyi gördüğümde ve o bana teşekkür ettiğinde, söylediklerimin bir fark yaratacağını hissettim." Maddie güldü. "Sen ve Alexa da hep böyle mi hissediyorsunuz? İkinizin de işinizi neden sevdiğinizi şimdi anlıyorum."

Theo elini Maddie'nin elinin üzerine koydu.

"Her zaman değil. Ama böyle şeylerin olduğu o büyülü anlarda... Bu inanılmaz bir his. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum."

Maddie, Theo'nun elini sıktı.

"Anladığını biliyorum. Oraya gitmem konusunda beni desteklediğin için çok teşekkürler."

Theo, Maddie'nin ona teşekkür etmesine ya da bunun onu nasıl da mükemmel hissettirmesine hazır değildi.

"Teşekkür etmene gerek yok. Hepsini sen yaptın."

Maddie eğildi ve onu yanağından öptü.

"O zaman şöyle diyelim; en iyi hâlimi nasıl gerçekleştirebileceğimi anlamamda yardımcı oldun."

Maddie aslında bunu onun için de yapmıştı ve en başından beri Maddie ona nasıl da kibirli, iğrenç bir tip olduğunu söylemişti.

Doğru olduğunu düşünürsek, onun da bunu kabullenmesi biraz zaman almıştı fakat yine de...

"Yardımcı olabildiysem ne mutlu bana." dedi Theo.

Restorana doğru yürürlerken, Theo ilk kez dışarıya bu şekilde çıktıklarını Maddie'nin fark edip etmediğini merak etti. Bugüne kadar ilişkileri ya da buna ne denirse, hep ikisi arasında olmuştu. Biraz takılmak, seks yapmak, televizyon

izlemek gibi şeyler yapmışlar, bir sürü şey yemişler ve daha çok sevişmişlerdi ama tüm bunların hepsi ya onun evinde ya da Maddie'nin evinde olmuştu. Ama Theo yanındaki kadınla restorana ya da partiye gitme veya sokaklarda yürüme hissini özlemişti.

Masaya oturduklarında Theo menüye baktı.

"Tamam, buraya gelmeyi çok istemiştim, erkek kardeşim de bizi buraya gönderdiği için mutluyum ama böyle restoranlarda hep bu sorunu yaşıyorum: Neden menüler hep bu kadar kısa olmak zorunda? 'Kalamar, limon, çeşitli bitkiler, fasülye' gibi... bunlar içindekiler listesi, yemek adı değil! Nasıl pişirilmiş? Derin yağda mı kızartıldı? Kavruldu mu? Haşlandı mı? Kimse bilmiyor!"

Maddie menüye baktı ve güldü.

"Tamam ama benim ne istediğimi bilmek için 'burrata, ekmek, domates'ten fazlasını bilmeme gerek yok. Parçalara ayrılmış bir pizza gibi."

Kalamar, burrata ve birkaç şey daha sipariş ettiler. Şampanya şişesini yarıladıklarında, etraflarındaki her şeyde gülecek bir şey bulabiliyorlardı. Ya da belki de son günlerde Maddie ile böyle anlaşıyorlardı.

"Unutma, Alexa düğün için imza kokteyli bulma işini bize verdi." dedi Maddie. "Barmen olarak kimi buldun?" diye sordu.

Theo güldü.

"Barmenlerden birini kardeşim tanıyor. Ona ne düşündüğünü bir sorarım ve umarım birlikte birkaç tadım yaparız."

Ara sıcakların yarısını bitirmişlerdi ki Maddie etrafına bakındı ve birden zıplayıp tüm vücuduyla restoranın arka tarafına döndü.

"Alexa burada!" Maddie'nin neden bu kadar yüksek sesle fısıldadığına Theo anlam veremedi, mekân o kadar gürültülüydü

masanın yanından geçen biri bile hiçbir şey duyamazdı. "Bar tezgahında duruyor! Ne yapacağız? Kalkıp lavaboya gidersem belki de onun dikkatini çekmiş olurum. Ama ya masaya geçmek için bekliyorsa? O bizi görmeden nasıl çıkacağız buradan?"

Theo restoranın girişindeki bar kısmına bakmak için döndü. Alexa burada ne yapıyordu ki? Bu gece San Francisco'ya gideceğine dair bir şey de dememişti. Belki de Drew ona sürpriz yapmıştı.

Dur bir dakika. Barda siyahi bir kadın vardı, Alexa'nın giyebileceği türden kırmızı çiçekli bir elbise giymişti ama...

Theo, Maddie'ye, "O Alexa değil..." dedi. "Tüm kısa boylu siyahi kadınlar aynı değildir, Madeleine."

Maddie, Theo'ya baktı ve hayır anlamında başını salladı.

"Bunu tabii biliyorum ama yirmi yıllık arkadaşımı nasıl tanıyacağımı da biliyorum."

Theo burrata ve kızarmış ekmeğini yemeye devam etti.

"Peki, öyle diyorsan ama sana şöyle söyleyeyim, Alexa'nın ön kolunda dövme yok ama bu kadının var." Theo gözlerini iyice kıstı. "Aslında bu ya bir dövme ya da büyük bir yara izi; buradan tam olarak anlayamıyorum ama hangisi olursa olsun, Alexa her gün koluna harika bir makyaj yapmıyorsa, bu Alexa değil."

Maddie etrafına bakındı ve şampanya şişesinin arkasından dikkatle bar tarafına baktı.

"Oh," dedi. Doğruldu ve bir yudum şampanya içti. "Haklısın. Bu Alexa değil."

Theo yumuşak peynirden bir ısırık daha aldı, birden tadı pek hoş gelmedi.

Maddie burratanın geri kalanını kaptı ve tabağına koydu.

"Kabul et, Alexa'ya çok benziyordu. Aynı boy, aynı saç, aynı ten rengi ve Alexa'nın da aynı renkte elbisesi var. Beni kafayı yemekle suçlayabilir misin?"

Theo çatalını düşürdü.

"Evet. Neredeyse yemeğin geri kalanını masanın altında geçirecektin. Gerçekten Alexa olsaydı ne yapacaktın? Lavabo-ya koşup tüm gece orada mı saklanacaktın? Alexa bizi burada birlikte görürse o kadar kötü mü olur?"

Yeri gelmişken, Maddie'nin en baştaki şartlarından biri olan asla birlikte dışarıya çıkılmayacak kuralına ne olmuştu? Bu Alexa ile ilgili değil de Theo ile ilgili bir şey miydi? Maddie, Theo ile olmaktan utanıyor muydu?

Maddie ağzına götüreceği ekmek arası peyniri tabağına geri koydu.

"Evet, tabii ki Alexa bizi burada birlikte görürse o kadar kötü olur. Hadi ama bunu geçen ay zaten konuşmuştuk. Alexa'yı en az benim kadar iyi tanıyorsun, nasıl tepki vereceğini biliyorsun. Belki de sen Alexa'nın biz birbirimiz için yaratılmışız gibi davranmasıyla ya da öyle olmadığımızı söylediğimizdeki çöküşüyle uğraşmak istiyor olabilirsin ama ben bununla uğraşmak istemediğimden çok eminim."

Doğru. Öyle olmadığımızı söylediğimizdeki... Theo, Maddie'nin ona karşı ne hissettiği sorusunun cevabını almıştı.

Nasıl olmuştu da -en azından bunu kendisi kabullenmişti- Maddie'ye kendisini bu kadar kaptırmıştı?

Theo en sonunda kafasını kaldırıp ona bakarken, "Söylediğin gibi sen onu benden daha iyi tanırsın," dedi. "Bu beni senin küçük kirli bir sırrınmışım gibi hissettiriyor, hepsi o."

Theo kelimeler ağzından çıkar çıkmaz söylediğine pişman oldu. Onun merhamet tesellilerine ihtiyacı yoktu ve aralarındaki bu ilişkiyi bu kadar ciddiye aldığını Maddie'nin bilmesini istemiyordu.

Zoraki de olsa güldü ve şampanya kadehine uzandı.

"Öte yandan da... Birinin küçük kirli sırrı olmak, aslında biraz eğlenceli."

Maddie bu gülüşe inanmadı. Theo'nun sinirli olduğunu hissediyordu, Maddie'ye bakmanın dışında restorandaki her yere bakıyordu.

Garson masanın ortasına tabağı koyarken, "Limonlu ızgara kalamar ve flageolet fasülyesi," dedi. Theo ağzının içinden, "Izgara," dedi, Maddie gülmemek için önüne baktı.

Garson yürüyüp gittiğinde, Theo sinirli bir şekilde kafasını iki yana salladı.

"Neden bize en başında bunun ızgaralanmış bir kalamar olduğunu söylemiyorlar, anlamıyorum." dedi.

Theo gülümsüyordu ama Maddie onun gözlerinde gördüğü kırgınlığın geçtiğini düşünmüyordu. Fakat her zaman yaptığı gibi, Maddie'nin tepkisinin neden olduğuna dair en kötü sebebi düşünmüştü. Bu da Maddie'nin onun moralini düzeltme isteğini kırıyordu.

Maddie, Alexa'ya ya da başkalarına neden aralarındaki şeyi söylemek istememesiyle ilgili ona yalan söylemiyordu ama tam olarak doğruyu da söylemiyordu. Fakat bunu Theo'nun anlayabileceği şekilde ona anlatıp anlatamayacağını da ya da anlatmak isteyip istemediğini de bilmiyordu.

Alexa'ya, annesine ya da bir başkasına söylerse, bu her şeyi değiştirirdi. Bu yaz onunla yaşadığı her şey çok mükemmeldi. Bunu sır gibi saklamak bile şaşırtıcı bir şekilde eğlenceli olmuştu. Kendi aralarındaki özel bir şeymiş gibi hissetmişlerdi, birbirlerini flört gibi düşünmüyorlardı ya da ailelerine ve arkadaşlarına birbirlerini tanıştırmıyorlardı, akşam yemeklerine, partilere ve bu gibi saçmalıklara katılmıyorlardı. Sadece ikisi vardı, bugüne kadarki yaşadığı tüm ilişkilerindeki o yapmacıklık yoktu. Sadece Maddie ve Theo, birlikte mutlulardı. Koltukta oturup birbirlerini güldürüyorlardı, sonradan pişman olacakları yemekleri yiyorlardı ve birbirleri için önemli olan konuları konuşuyorlardı. Eğer başkalarına söyleseydi, bu her şeyi mahvederdi. Aralarındaki şeyi, birlikte yap-

tıkları şeyleri, Maddie'nin istemediği bir şekilde değiştirirdi.

Maddie kalamardan bir ısırık aldı.

"Menüde kalamarla ilgili ne yazarsa yazsın, bu harika, sen de biliyorsun."

Theo çatalını aldı.

"Daha denemedim bile. Bir saniye, bir ısırık alayım."

Theo ağzına bir parça kalamar götürürken, Maddie'ye göz kırptı ve Maddie biraz olsun rahatladı. Belki de her şey düzelirdi ve yine normale dönerlerdi.

"Peki, haklısın. Bu harika."

Maddie kalamara çatalını sapladı ve havada salladı. İkisi de beş yaşında çocuklarmış gibi gülüştüler.

Garson kız yanlarına geldi ve tuhaf isimli ama çok lezzetli tabaklarından iki tane daha getirdi. Gecenin geri kalanını, garson kızlardan hangisinin Ben'in eski sevgilisi olduğunu tartışarak geçirdiler ve şüphelilerden hangisi masaya yaklaşırsa o an kahkaha atmaya başladılar.

Köprüden geri dönüş yolunda, Theo önümüzdeki hafta gerçekleşecek olan mitingden bahsedecekti ki kendisini tuttu.

"Kusura bakma, aylardır seni bu konudan bahsederek sıkıyorum. Şimdi susuyorum. Önümüzdeki haftadan sonra rahatlayacaksın, bir daha benim bu mitingi anlatmamı dinlemek zorunda kalmayacaksın."

Mitingden bahsederken Maddie'yi hiç sıkmamıştı. Theo'nun her zaman öyle olduğunu düşündüğü o ukala, kendini beğenmiş kişiden başka birine dönüştüğünü mü yoksa en başından beri hiç öyle birisi olmadığını mı düşünse, karar veremiyordu. Sadece tutkulu, ilgili, endişeli, sinirli ya da heyecanlıymış gibi görünüyordu, bazen de hepsi bir aradaymış gibi.

"Sorun değil. Ben rahatsız olmuyorum. Sen de saatlerce benim konuşmalarımı dinledin." Maddie telefonunu çıkardı ve takvime baktı. "Bu arada, yeri gel-

haftaya perşembeydi değil mi? Saat kaçta?"

Theo yüzünde sorgulayıcı bir ifadeyle ona baktı.

"Öğleden sonra saat ikide. Neden sordun?"

Süper, o gün öğleden sonraya planlanmış bir müşterisi vardı.

"Senin de söylediğin gibi, tüm yaz boyunca bu mitingi bekledin, eğer gelmezsem büyük bir şey kaçıracakmış gibi hissediyorum. Alexa hep sizin yaptığınız etkinliklere daha çok katılmamı söylüyor ve Black History Month[5] kutlamasından beri hiçbir etkinliğe katılmadım. Harika tezahürat yaparım, herkesi eğlendiririm."

Köprüdeki ışıklar parlıyordu, o kadar parlıyordu ki Maddie, Theo'nun yüzündeki o samimi gülümsemeyi görebiliyordu.

"Seni tezahürat yaparken düşünemiyorum."

Maddie sinirlenmiş gibi yaptı.

"Heyy, en iyi tezahüratı ben yaparım!"

Theo güldü.

"Evet, evet," dedi. "Mitinge gel. Bizi eğlendir ve tezahürat yap. Bunu görmek için sabırsızlanıyorum."

Maddie elini Theo'nun elinin üzerine koydu ve sıktı.

5. Siyahi Amerikalı vatandaşların kölelik, ön yargı, yoksulluğa karşı verdikleri mücadeleleri ve ülkenin kültürel ve siyasi hayatına olan katkıları hatırlanır. (e. n.)

BÖLÜM 15

Miting günü saat yedide ofisindeydi, en sevdiği gri takım elbisesini ve çizgili gömleğini giymişti ve elinde koca bir bardak kahvesi vardı. Vali, beş belediye başkanı ve yedi eyalet temsilcisi bugün orada olacaktı ve hepsinin yanında çalışanları ve farklı şehirlerden ve destek gruplarından gazetecileri de olacaktı. Bugün için istediği tek şey, kampanya için ve patronu için basına iyi bir izlenim vermekti. Tabii bunun sırası değişebilirdi.

Theo her ne kadar böyle günlerde çok stresli olsa da Maddie mitinge geleceği için gerçekten çok heyecanlıydı. Bunun için çok çalışmıştı ve Maddie de aylardır Theo'dan bunları dinlemişti, her şeyi görebilmesi için Maddie'nin de burada olması harika olacaktı.

Alexa ofise uğradığında, Theo daha sabahtan Sybil ile ikinci telefon görüşmesini yeni bitirmişti.

"Nasıl gidiyor? Benim mitinge gelmeme gerek olmadığına emin misin? Köşedeki fırına kadar gidiyorum. Bir şey ister misin? Kahve dışında tabii."

Theo içinde ne kadar kaldığını görmek için kahve fincanına baktı. Evet, kesinlikle kahveye ihtiyacı vardı.

"Sen bir meleksin, teşekkür ederim. Bir tane de onların

çikolatalı kurabiyelerinden istiyorum, bilirsin, onları severim. Bir de mitinge gelmene gerek yok. Sanırım her şey kontrol altında ama sorduğun için teşekkürler. Öğleden sonra sana yeni mesajlar atacağıma eminim." dedi.

Alexa gülümsedi.

"Seve seve cevaplayacağım, tıpkı senin hep benim mesajlarıma cevap verdiğin gibi. Nasıl geçtiğini duymak için sabırsızlanıyorum." dedi.

Theo, başkan ve birkaç diğer çalışan mitingdeyken, Alexa ofisteki işleri yürütecekti. Theo, Maddie'nin mitinge geleceğim derken, Alexa'nın gelmeyeceğinden haberinin olup olmadığını merak etti. Hiçbir fikri yoktu. Bunu bilmek isterdi.

Maddie hep aralarındaki ilişkiyi duyarsa Alexa'nın sevinçten çıldıracağını, çok heyecanlanacağını ve sonsuza kadar mutlu yaşamalarını isteyeceğini ve eğer ilişkileri biterse çok üzüleceğini söyleyip duruyordu. Ama Alexa, Maddie ve Theo'nun yıllardır içten içe birbirlerinden nefret etmelerini hiç sorun etmemişti; yani düğünden sonra sevişmeyi bıraktıklarında ve yüksek ihtimalle birbirlerini görmek istemediklerinde de bunu sorun etmeyecekti.

Theo, e-posta kutusuna öylece bakıyordu. Maddie bir şekilde, canı sıkıldığında, mutlu olduğunda veya sadece biriyle konuşmak istediğinde gittiği ilk kişilerden biri olmuştu ve Theo bunun bitmesini istemiyordu.

Maddie de son zamanlarda Theo'dan çok kez tavsiye istemişti ve söylediklerine de değer veriyormuş gibi görünmüştü. Ona değer veriyormuş gibi görünüyordu. Gerçekten de tekrardan sadece Alexa'nın partilerinde birbirlerini gören iki kişi mi olacaklardı, hepsi bu muydu?

Görünen o ki Maddie böyle istiyordu.

Theo'nun telefonu tekrar çaldı ve gerçekliklere geri döndü. Neden şimdi Maddie hakkında düşünüyordu ki? Dört saat sonra miting başlıyordu ve zaman azalıyordu.

İki saat sonra kampanya çalışanlarına yardım etmek için okuldaydı. Seçilmiş bir yetkilinin ya da bir konuşmacının gelmesi için daha çok erkendi ve en erken bir saatten önce hiçbir basın mensubunun buraya gelme ihtimali yoktu, bu yüzden Theo da gerginliğini atacak bir şeyler yapmaya çalışıyordu. Tanrı'ya şükür ki stajyerler vardı, afişleri asmak için gereken karışık mekanizmaları kolayca çözmüşlerdi ve böylelikle Theo ve diğer çalışanlar da sandalyeleri sıralamak ve mikrofonların seslerini kontrol etmek gibi diğer önemli işleri yapıyorlardı.

Nihayet insanlar gelmeye başlamışlardı: Başkan asistanıyla birlikte gelmişti, muhabirler içeriye girip ekipmanlarını kuruyorlardı ve konuşma yapacak olan tüm anne babalar birer birer geliyorlardı, Tanrı'ya şükür. Bugün için en gergin görünen babalardan biriyle konuşurken, göz ucuyla tanıdık bir hareket gördü ve dönüp baktı.

Maddie erkenden gelmişti. Evet, yine saçlarını arkaya doğru attırıyordu. Theo, uzun bir süre Maddie'nin saçlarını böyle attırmasının çok etkileyici olduğunu düşünmüştü, ta ki Maddie'nin saçlarının yüzüne gelmesinden nefret ettiğini fark edene kadar. Sadece ikisi birlikte koltukta uzanıp televizyon izlerken bile pencereden odaya ne zaman bir serinlik gelse, saçlarını yüzünden arkaya doğru atıyordu. Neden saçlarını neredeyse hiç atkuyruğu yapmamasının sebebini de bilmiyordu.

Hemen Maddie'nin yanına gitmek istedi ama Los Angeles Times'tan bir muhabirin geldiğini gördü. Oradaki en iyi siyasi muhabirlerden biriydi, yani bu bugünkü miting için hem harika hem de korkunç bir şeydi. Harikaydı çünkü Los Angeles Times gerçekten bu konuyla ilgileniyormuş gibi görünüyordu, korkunçtu çünkü her şeyin tıkır tıkır işlemesi gerekiyordu.

"Selam Theo," dedi muhabir. "Bugün güzel geri dönütler alacakmışsın gibi görünüyor. Etkinlik süresince birkaç pro-

testo olabileceğini duydum, bu konuda endişeli misin?" diye sordu.

Theo'nun selam vermeden önce bile bu soruya hazırlıklı olması iyi bir şeydi.

"Selam Malory, seni burada görmek ne güzel. Bizler burada hararetli siyasi tartışmaları hoş karşılarız ve burada genel okul öncesi eğitim konusunda daha çok şey öğrenebilmek isteyen Kaliforniyalılardan mükemmel geri dönütler alacağımız için çok mutluyuz. Büyük siyasi olaylara gelecek olursak, protestocular olacağını tahmin edebiliyoruz ama burası Berkeley, burada uzun, şanlı bir protesto tarihi var. Sadece basının protestolar kadar asıl konular hakkında da bilgi vermesini umuyoruz." dedi.

Malory sırıttı.

"Öyle yapacağımızdan şüphen olmasın, tavsiyen için teşekkürler." dedi.

Theo da sırıttı.

"Memnuniyetle. Yine konuşuruz."

Nihayet Maddie'nin yanına gidebilmişti.

"Selam," dedi Theo. Etrafta bu kadar insan varken ona sarılıp sarılamayacağını bilemiyordu, o yüzden sadece gülümsedi. "Geldiğin için teşekkürler," dedi.

"Selam. Az önce kiminle konuşuyordun? Kadın korkutucu görünüyor."

Theo güldü.

"Evet, biraz korkunç görünüyor. Haklısın. Los Angeles Times'tan bir muhabir ve işinde çok iyidir, yani herkese onun burada olduğunu söyleyip onları uyarmam gerekiyor." dedi.

Maddie etrafına bakındı, insanlar koltuklarına geçmeye başlamışlardı, muhabirler ve fotoğrafçılar hazırlanıyorlardı ve sahne ise tam kameranın göreceği bir açıdaki kampanya afişleriyle rengârenk dizayn edilmişti.

"Mükemmele ulaşmak için doğru yoldaymışsın gibi görünüyor. Ama sen meşgulsün. İşinden alıkoymak istemem. Alexa burada mı?"

Yani Maddie, Alexa'nın gelmeyeceğini bilmiyordu.

"Hayır, o bizim yerimize diğer işlere bakmak için belediye binasında kaldı."

Theo, Maddie'nin yüzündeki ifadenin şaşkınlık mı rahatlama mı yoksa başka bir şey mi olduğunu tam olarak kestiremiyordu.

"Peki, ben buralardayım. Yardıma ihtiyacın olursa haber ver."

Theo, Maddie'nin koluna dokundu.

"Teşekkürler. Haber veririm."

"Theo?" diye bir ses duydu ve arkasını döndü. Kampanya stajyerlerinden biriydi. "Başkan seni bulmam için beni gönderdi. Konuşma konularını bulamadığını söyledi."

Theo kafasını salladı.

"Bunu bekliyordum. Ekstra kopya getirmiştim. Hemen geliyorum." Theo, Maddie'ye döndü. "Gitmek zorundayım, muhtemelen tüm bunlar için koşturuyor olacağım ama geldiğin için tekrar teşekkür ederim." dedi.

Maddie birkaç saniyeliğine Theo'nun elini tuttu.

"Rica ederim. Görüşürüz."

Sonraki otuz dakika çok telaşlıydı, böyle bir etkinlikten önceki her zaman bu şekilde olurdu. Theo oraya buraya koşturuyordu, başkandan basın mensuplarına, ailelere, sonra tekrar başkana, valiye, kampanya çalışanlarına ve tam başlamadan önce tekrar başkanın yanına gidiyordu.

"Ben arkada olacağım, izleyeceğim ve sosyal medya için fotoğraf çekiyor olacağım. Mimi, herkesin doğru zamanda sahneye çıkmasından ve sahneden inmesinden sorumlu ama yolunda gitmeyen bir şey olursa ben hemen gelirim." dedi.

Patronu Theo'ya el salladı.

"Yüzünde o endişeli ifade var, Theo!" dedi. Sybil tarafından bilgilendirilen valiye doğru döndü. "Sen sahneye çıkmadan önce, seninle konuşurken çalışanlarının yüzünde hep bu endişeli ifade mi olur başkan?" diye sordu vali. Başkan ve vali ikisi de komik bir şey söylemiş gibi güldü. Theo ve Sybil sadece iç çekti.

Theo okul bahçesine doğru yürüdü ve derin bir nefes aldı. Her şey gayet iyi görünüyordu. Çok fazla insan vardı, belediye binasından daha fazla katlanır sandalye getirmek zorunda kalmışlardı, yani bu mükemmel bir şeydi ve buna tanık olacak pek çok basın mensubu da vardı, bu daha da iyi bir şeydi. Theo kalabalıkta gözleriyle Maddie'yi aradı ve buldu, en arkadan birkaç sıra önde, koridorun ortasında bir koltuktaydı. Maddie, Theo'ya el salladı ve gülümsedi; Theo da ona bakıp gülümsedi.

Bölgedeki lisenin caz grubu çalmaya başladığında, kalabalık ve sonra müziği duyup gelen politikacılar da onlara sesli tezahürat yaptı. Bazıları -Aman Tanrım, başkan da dâhil- dans etmeye başladılar. Halk arasında dans etmemesi gerektiğini patronuna bir kez daha söylemesi gerekiyordu.

Konuşmalar başladı: İlk olarak belediye başkanı çıktı, kendi etki alanı içerisinde olmanın faydalarından biri de buydu ve konuşma yapacak anne babalardan birini takdim etti. Theo'nun en çok tedirgin olduğu kişi de o konuşmacıydı ama kadın büyük bir alkış topladı. Theo haftalardır ilk defa derin bir oh çekti.

Eyalet temsilcilerinden biri tam konuşmaya başlayacaktı ki protestoların başladığını duydu. Her şey çok güzel gidiyordu.

En başlarda belli belirsiz bir bağırıştı ama sonradan, "Benim vergilerimle değil!" ve "Okullarımızı kirletmeyin!" sesleri yükseldi. Ne kadar da sıradan. Protestocular normalde en azından bir kafiye yazarlardı.

Theo, Mimi'nin konuştukları şeyi daha önceden düşündüğünü ve mikrofonların seslerini açtığını fark etti çünkü onların tarafındaki herkesin sesinin birden yükselmişti ve protestocuların seslerini bastırmıştı.

Protestocular bağırmaya devam ediyorlardı ama polis onları son koltuk sırasının biraz daha arkasında tutuyordu. Tanrı'ya şükür ki muhabirlerin çoğu hâlâ sahneye bakıp notlar alıyorlardı. Bir grup fotoğrafçı dönüp protestocuların fotoğrafını çekiyordu ama zaten bu beklenen bir şeydi.

Theo, arkadan bir kargaşa, bağırma, tezahürat ve daha yüksek bağırışlar duydu. Arkasını döndü, bir polis yerde yatıyordu ve protestocular birkaç dakika önce protesto afişleri sallarken şimdi ellerinde uzun tahta sopalarla, maskelerini takmış koltuklara doğru koşuyorlardı.

Maskeli protestoculardan biri Theo'ya doğru koşuyordu, belki politikacılara saldırmak için, belki de kalabalığa saldırmak için, ne için olduğunu bilemiyordu. Kalabalığa dönüp baktığında, Maddie tam ortadaydı. Theo ona zamanında ulaşamadı ve hızlıca arkasını döndü.

"Maddie! Dikkat et!" diye bağırdı.

Maddie zıpladı, döndü ve ona doğru koşan adama çelme taktı. Sonra birbirlerine bakıp gülümsediler; ta ki Theo, Maddie'nin yüzündeki o endişeyi görene kadar. Maddie parmağıyla işaret edip, Theo'ya doğru koşmaya başladı.

"Theo! Olamaz! Theo!"

Ve sonra her yer karardı.

Maddie çığlık attı. Yerde kıpırdamadan yatan Theo'ya doğru hızla koştu ve geçerken Theo'nun ayağının üzerine ba-

ucak olan protestocuların bazılarını da ittirdi. Theo'yu uyarmaya çalışmıştı ama bunu çok aptalca bir şekilde yapmaya çalışmıştı. Theo ona, "Dikkat et!" diye bağırmıştı, neden o da Theo gibi bağırmamıştı ya da işaret etmemişti veya "Hayır, olamaz!" demek dışında bir şeyler yapmamıştı? Theo'nun bundan ne anlaması gerekiyordu? Kafasına kalın bir sopayla birisinin vuracağını anlamayacağı kesindi.

Sağlık görevlisiyle birlikte Theo'nun yanındaydı.

"Theo! Theo, iyi misin?" Onu kıpırdatmaması gerektiğini biliyordu ama neden insanların hep bilinci yerinde olmayan birine böyle yaptığını şimdi anlayabiliyordu. O kişinin uyanmasını, kalkmasını, gülmesini ve her şeyin düzeleceğini söylemesini sağlayacak her şeyi deniyorlardı. Maddie, Theo'yu sarsmak yerine elini tuttu ve sıktı ama Theo onun elini sıkmadı.

Maddie sağlık görevlisi Theo'nun elini bırakmasını isteyecek diye endişelendi fakat görevli Theo'nun nabzını ölçmek için diğer eline doğru uzandı.

Bir fotoğrafçı geldi ve yerde yatan Theo'nun fotoğrafını çekmeye çalıştı ve Maddie onu engellemek için ayağa kalktı.

"Bir daha böyle fotoğraf çekmeye kalkışırsan, yemin ediyorum ki tüm kameralarını parçalarım." dedi.

Adam, Maddie'yi bakışlarıyla korkutmaya çalıştı ama Maddie zaten bu işin ustasıydı. Adam kamerasını kaldırıp tekrar Theo'nun fotoğrafını çekmeye çalıştığında, Maddie kamerayı ittirdi.

"Biraz anlayışınız olsun!" diye bağırdı. İki polis memuru onlara doğru geldi ve fotoğrafçı geri gitti. Maddie, Theo'nun yanına diz çöktü ve sağlık görevlisinin ne yaptığına baktı.

"İyileşecek mi?" diye sordu. Sessiz olmaya çalışıyordu ama kendini tutamıyordu. Bilmesi gerekiyordu.

Görevli başta cevap vermedi ve Theo ile ilgilenme-

ye devam etti, sonra en sonunda Maddie'ye bakıp evet anlamında kafasını salladı ama hiç gülümsemiyordu.

"Hayati belirtileri normal ama şu an için size kesin bir şey söyleyemem. Yanında kalın. Birini göndereceğim buraya." dedi.

Yanında durmaktan başka hiçbir şey yapamıyordu. Sağlık görevlisi gittikten sonra Maddie, Theo'ya baktı, ellerini sıkıca tutuyordu, böyle yaparsa onun gücünün birazının Theo'ya geçebileceğini düşünüyordu. Göğüs kafesinin yukarı aşağı doğru hareket etmesini izledi ve nefes alışverişinin düzenli olduğunu düşünerek biraz rahatladı. Ama gözleri hâlâ kapalıydı ve elleri hâlâ avuçlarının içinde hareketsizce duruyordu.

Lütfen iyileş. Lütfen iyileş. Lütfen iyileş. Lütfen iyileş. Maddie, sanki bir dua ya da kutsal bir sözmüş gibi içinden tekrar tekrar bunu söyledi.

Sağlık görevlisi geri döndüğünde, yanında iki kişi ve bir de sedye vardı.

"Hanımefendi, elini bırakmanız gerek. Kusura bakmayın."

Maddie zor da olsa Theo'nun elini bıraktı ve ayağa kalktı.

"Onu nereye götürüyorsunuz? Onun adı Theo Stephens, Berkeley belediye başkanı için çalışıyor. Benim de sizinle gelmem gerek." dedi.

Sedyeyi yere koyarken hepsi birlikte onaylar gibi başlarını salladılar.

"Ambulansa gelemezsiniz ama hastaneye gelebilirsiniz."

Maddie son bir kez Theo'ya baktı, ilk kez onun arkasından koşuyordu. Saatler geçmiş gibi hissediyordu ama muhtemelen sadece beş dakika falan geçmişti. Protestocuların hepsi arka tarafta çitlerin oradaydı ve elleri kelepçeliydi ve sağlık görevlilerinin ilgilendiği sadece bir kişi daha vardı. Maddie sahneye doğru baktı ve şok geçirdi, politikacılar hâlâ konu-

şuyorlardı. İnsanlar da sadece orada oturup, sanki hiçbir şey olmamış gibi, Theo yerde öylece yatmıyormuş gibi onları dinliyorlardı. Ne yapıyorlardı bunlar Tanrı aşkına?

Maddie koridora doğru koşup, hepsine bağırıp çağırmak, orada hiç umursamadan oturan, belediye başkanını yani Theo'nun patronunu sarsmak istiyordu. Ama sonra onlar Theo'yu ambulansa götürmeden önce sedyeye bağlarlarken, dönüp bir Theo'ya baktı. Kahretsin ki Theo burada olsaydı, o da bunu isterdi. Bu aptal şovun devam etmesini isterdi. Aylardır bu konu için çalışıyordu. Bu insanları ve bu konuyu çok önemsiyordu. Birkaç ırkçı pislik kafasına vurdu diye tüm günü mahvetmek istemezdi.

Çantasını almak için oturduğu yere gitti, böylelikle ambulansı hastaneye kadar takip edebilecekti. Çantasını aldı ve gitmek için döndü ama elinde pano olan sarışın bir kadın giderken onu kolundan tuttu.

"O iyi mi?" diye fısıldadı bir kadın. "Patronum devam etmemizi söyledi, o yüzden devam ediyoruz ama onu orada öyle görmek beni mahvediyor." dedi.

Maddie sahneye doğru baktı ve başkanın gözlerinin onun üzerinde olduğunu hissetti. Belki de o kadar da umursamaz bir insan değildi.

"Hayati belirtileri normal dediler. Şimdi onların arkasından hastaneye gidiyorum. Benim yerime bunu başkana söyler misin?"

Sarışın kadın kafasını salladı.

"Söylerim. Adım Sybil. Ben vali için çalışıyorum. Bu benim numaram." Panodan bir kâğıt parçası yırttı ve üzerine numarasını yazdı. "Bana mesaj atıp durumunu haber verebilir misin?"

Maddie kâğıt parçasını cüzdanına sıkıştırdı.

"Tamam. Koşmam gerekiyor şu an."

Okulun dışına çıkar çıkmaz, gerçekten de arabasına doğru koşmaya başladı. Hastane yakındaydı, Ashby'dan dümdüz aşağıya gidince ulaşıyordun. Ama tabii ki trafik ve feci şekilde uzun kırmızı ışıklar ve kâbus gibi olan park yeri bulma sorunu vardı, yani neredeyse yirmi dakika sonra acil servise ulaşabilmişti.

"Theo Stephens için geldim. On on beş dakika önce buraya getirilmiş olmalı. Ben eşiyim."

Bunu kanıtlaması gerekecek miydi acaba? Muhtemelen buna gerek yoktu, danışmadaki kadın sadece Maddie'nin kimliğini kontrol etti ve ona Theo'nun oda numarasını verdi.

Maddie acil koridorlarında koşmamak için kendini zor tuttu, odaya ulaşıncaya kadar zaman bir türlü geçmeyecekmiş gibi geldi. Odada Theo'nun yanında duran iki doktor vardı, yani Maddie yüzünü göremiyordu.

"Theo?" Maddie doktorlara baktı "O iyi mi? Uyandı mı?" diye sordu.

"Maddie?" Sesi çok az geliyordu ama bu Theo'nun sesiydi. Theo, Maddie'ye baktı ve elini uzattı. Maddie, Theo'nun elini tutabilmek için doktorlardan birini neredeyse ittiriyordu.

"Theo, ah, Theo. Kendine gelmişsin." Gözleri açıktı ama bulanık görüyor gibiydi. Maddie tekrar doktorlara döndü. "Aceleyle içeriye girdiğim için üzgünüm." Aslında artık üzgün değildi ama böyle söylemesi gerekiyormuş gibi hissetti. "İyileşecek mi? Ne olduğunu size anlattılar mı?"

Neredeyse ittirip yere düşüreceği doktor, Maddie'nin omzuna dokundu.

"Bay Stephens, ziyaretçi kabul edecek kadar iyi hissediyor musunuz?"

Theo elini kaldırıp doktoru susturdu.

"Maddie'nin burada kalmasını istiyorum. Ona her şeyi anlatabilirsiniz."

Doktor, Maddie'ye döndü.

"Şu an iyi ama biraz daha kontrol altında tutmamız gerekiyor. Şiddetli bir beyin sarsıntısı geçirmiş, hâlâ yan etkilerinin neler olabileceğini çözmeye çalışıyoruz. Ben Doktor Stewart. Sağlık görevlileri bize neler olduğunu anlattılar ama siz de olay sırasında oradaysanız, sizden de dinlemek isteriz."

Doktorun sesi oldukça kibar ve sakindi, Maddie ve Theo'ya gerçekten umursuyormuş gibi bakıyordu. Doktorun bu tutumu Maddie'nin hemen daha iyi hissetmesini sağladı.

"Ben oradaydım. Size anlatabilirim."

Maddie doktorlara miting konusunu ve sonra protestonun isyana dönüştüğünü anlattı ve tam sonuna gelmişti ki bir an nefesi kesildi.

"Alexa! Ah Tanrım! Ona neler olduğunu anlatmam gerek. Ne diyorum ya ben? Muhtemelen neler olduğunu zaten duymuştur o. Çıldırmıştır şu an." Cebinden telefonunu çıkardı ve doktorlara arkasını döndü. Doktorlar kafası karışmış bir yüz ifadesiyle ona bakıyorlardı. "Kusura bakmayın, Theo belediye başkanı için çalışıyor -doğru ya bunu zaten söylemiştim- ama Alexa benim en yakın arkadaşımdır, o da belediye başkanı için çalışıyor, hepsi çok endişelenecekler, sadece Theo'nun nerede olduğunu herkese haber vermek istiyorum."

Doktor Stewart tamam der gibi kafasını salladı.

"Peki, eminim pek çok kez size söylenmiştir ama beyin sarsıntısından dolayı bir süre ekrandan uzak kalması gerekiyor."

Maddie önce elindeki telefona baktı, sonra da odanın köşesindeki televizyona baktı.

Doktor gülümsedi.

"Tam olarak o ekranları kastediyorum. Onlar durumu daha da kötüleştiriyor. Dinlenmesi için ona biraz zaman vereceğiz ve diğer hastaları kontrol edeceğiz ama birazdan birkaç test daha yapmak için birisi gelecek."

Maddie kafasını salladı.

"Peki, teşekkürler. Ben burada olacağım."

Maddie, Alexa'yı aramak için odanın önüne kadar çıkacaktı, böylelikle Theo'yu da uyandırmayacaktı. Ama Theo, Maddie'nin elini sıkıca tutarak uykuya dalmıştı yani Maddie onu bırakamadı. Cebinden telefonunu çıkardı, tanımadığı birçok numaradan cevapsız arama vardı, iki tanesi de Alexa'dandı. Alexa'yı arama tuşuna bastı.

"Peter senin de mitingde olduğunu söyledi. Theo'yla mısın? Theo nasıl?" Alexa'nın sesinde Maddie'nin uzun zamandır duymadığı bir panik vardı.

"Acil serviste, Theo'ylayım. Ambulanstayken ve buradayken ara ara uyanıyor. Doktorlar pek bir şey söylemediler ama birazdan birkaç test daha yapmak için birisi gelecek dediler."

Alexa derin bir iç çekti.

"Uyanmış. Bu iyi bir şey. Tanrı'ya şükürler olsun. Seni ve onu aradığımda ve hiçbir haber alamadığımda... Biraz panik oldum." Maddie, Alexa'yı aramayı daha önce akıl etmeliydi, en azından hastaneye gittiklerini ona söylemeliydi. Ama o kadar paniklemişti ki şimdiye kadar aklına gelmemişti. "Masadan bir türlü kalkamadım çünkü telefonum hiç durmadan çalıyordu. Doktorların söylediklerini Drew'a mesaj at, o bize ne demek istediklerini açıklar."

Maddie, Theo'ya baktı, yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle hâlâ uyuyordu.

"Olur, atarım. Theo'nun erkek kardeşinin numarası sende var mı? Haberlerde görmeden önce, birinin olanları ona anlatması gerek. Annesini arayabilir. Annesi..." Alexa'ya, Theo'nun annesinin şu an tatilde olduğunu söylememek için kendini tuttu. Alexa bunu nasıl bildiğini sorabilirdi.

Neyse ki Alexa'nın tüm bu olanlardan dolayı dikkati çok dağılmıştı ve o kısmı duymamıştı. Telefonunun sürekli çaldı-

şini söylerken şaka yapmıyordu, Maddie arkadan gelen sesleri duyabiliyordu.

"Evet, var, sen haber verirsin. Sen şu an herkesten daha çok şey biliyorsun."

Maddie birdenbire, Alexa ve eğer Theo aralarında olanları ona söylemediyse, Ben'in o kadar insanın içinden neden Maddie'nin hastanede Theo'nun yanında olduğunu, doktorlarla konuştuğunu ve şu an başkalarından daha çok şey bildiğini merak edeceğini fark etti.

"Tabii ki ben onu ararım. Bugün mitinge gitmiştim, o yüzden buradayım, siz sürekli anlatıyordunuz ve Theo da başından yaralandığında yanında birisi olmalı diye düşündüm, onu tanıyan diğer herkes de çalışıyordu, o yüzden..."

"Tabii tabii, haklısın. Orada olduğun için içim rahat. Kapatmam gerek, gelişmeleri bana mesaj at."

Maddie "*Benim de burada olduğum için içim rahat.*" diye düşündü ama bunu ona söylemedi.

Alexa Ben'in numarasını gönderir göndermez, Maddie neler olduğunu haber vermek için tam numarasının üzerine tıkladı ve o an kalakaldı. "Selam, Ben. Maddie ben." Aylardır birlikte olduğun adamın erkek kardeşine, abisinin kafasından yaralandığını ve hastanede olduğunu en düzgün şekilde söylemeye çalışmak zordu. Theo ve Alexa diplomasi konularında iyilerdi ama Maddie'nin bu konuda iyi olmadığı aşikârdı.

"Kahretsin, ona ihtiyacım olduğunda bu Theo nerede?" diye sesli düşündü.

"İşte buradayım." dedi Theo. Maddie neredeyse sıçradı, telefonla ilgilenmeyi bırakıp, Theo'ya döndü. "Bir şeye mi ihtiyacın var?" diye sordu.

Maddie telefonu bir kenara bıraktı ve kafasındaki bandaja değmeden Theo'nun yüzüne dokundu.

"Evet, buradasın. Nasıl hissediyorsun?"

Theo doğrulmaya çalıştı ama hemen vazgeçti.

"Başım ağrıyor. Neden bana ihtiyacın var? Ne oldu? Bizim burada ne işimiz var?"

Theo hatırlamıyordu. Maddie ona ne olduğunu daha az önce, Theo uyuyakalmadan önce, doktorlara anlatmıştı ama Theo çoktan unutmuştu. Doktorlar böyle olacağını söylemişti ama yine de bu durum Maddie'yi korkutmuştu.

Maddie yatağın kenarındaki su sürahisini aldı ve bir pipetle Theo'ya su uzattı. Pipeti kenara doğru itip suyu içti. Hâlâ Maddie'nin elini tutuyordu.

"Mitingdeydik. Protesto yaptılar. Birisi senin kafana vurdu." dedi Maddie.

"Protesto, evet, hatırlıyorum." Kafasını salladı. "Kahretsin, hepsi benim hatam. Herkes böyle bir şey olacağını söyledi ama ben dinlemek istemedim. Felaket." Theo iç çekti. "Mitingin devamında ne oldu?"

Maddie gülmemek için kendini zor tuttu. Tam da Theo'nun soracağı bir soruydu.

"Bilmiyorum -ben hep senin yanındaydım- ama devam ettiklerini biliyorum. Neler olduğunu anlatmak için kardeşine mesaj atmam gerek. Ama bunu onu çok endişelendirmeden yapmaya çalışıyorum."

Theo, Maddie'nin telefonuna baktı.

"Telaşlanma. Kardeşim bazen biraz serseridir ama kriz dönemlerinde iyidir. Benim telefonum nerede? Yanında mı? Bir de gözlüklerim nerede?" diye sordu.

Maddie odada etrafına bakındı ve köşede, içinde Theo'nun kıyafetleri olan bir çanta gördü. Çantayı almak için Theo'nun elini bıraktı.

"Tüm eşyaların burada ama telefonunu alamazsın. Doktor şimdilik ekrana bakmanın ve bir şeyler okumanın yasak olduğunu söyledi." Maddie çantanın içini karıştırdı ve göz-

liklerini Theo'ya uzattı. Sonra birden nefesi kesildi. "Hayır, olamaz! Kıyafetlerin! Hepsi kesilmiş! Ambulansta kıyafetlerini kesmiş olmalılar. Bu gömleği çok seviyordum."

Theo da en az onun kadar korkmuş görünüyordu. Maddie tekrar Theo'nun elini tuttu.

"Ben de bu gömleği çok seviyordum." dedi. "Bu benim en sevdiğim gömleğim. O yüzden bugün onu giymiştim." İkisi de durgunlaştı, Theo'nun mavi ve beyaz çizgili gömleği için üzüldüler.

Maddie konuyu değiştirmek için kendini zorladı.

"O başkasından öğrenmeden önce, neler olduğunu kardeşine mesaj atmam gerek."

"Selam Ben. Maddie ben, Alexa ve Theo'nun arkadaşı, geçen yıl Theo'nun doğum günü partisinde tanışmıştık. Bugün protesto çıktığında Theo kafasından yaralandı. Şu an onunla birlikte acil servisteyim. Ara ara uyanıyor-"

Maddie, Theo'ya baktı, yine uyuyakalmıştı.

"Ama hâlâ test yapmaya devam ediyorlar. Sormak istediğin bir şey olursa bana mesaj at, buradayım."

Olabildiğince az panik yaptıracak bir mesaj olmuştu. Gönder butonuna tıkladı.

Otuz saniye sonra telefonu titredi.

Evet, birisi bana haberleri izlediğini ve onun Theo hakkında olabileceğini söyledi, o yüzden sürekli ona mesaj atıyordum ama cevap vermiyordu. Senin onun yanında olmana çok sevindim. San Francisco'dayım, eve gidip arabayı alacağım ve seninle orada görüşürüz. Nereye geleceğim konusunda ve neler olup bittiğiyle ilgili beni haberdar et. Yanında kalacak mısın?

Maddie cevap yazdı.

Bir şey öğrenirsek, sana yazarım. Theo'nun evine de uğrayıp birkaç eşofman ve bir tişört getirebilir misin, böylece eve

giderken üzerine giyecek kıyafeti olur. Theo'nun evinin anahtarı sende var, değil mi? Ben onun yanındayım, endişelenme.

Ben cevap olarak öpücüklü bir emoji gönderdi. Her ne kadar Ben, sorularının hiçbirine cevap vermese de Maddie mesaja güldü.

Bir süre daha uyuyan Theo'nun yanında bir eliyle de mesaj yazarak oturduktan sonra şarj cihazını almak için çantasına uzandı. Tanrı'ya şükür ki çantasındaydı, şarjı çok çabuk bitiyordu.

"Maddie," dedi.

Maddie, Theo'ya baktı, gözleri hafif açıktı.

"Buradayım,"

Theo güldü ve gözleri daha da açıldı.

"Sadece emin olmak istedim. Rüyada olmadığıma sevindim."

Maddie gülümsedi ve eline dokundu.

"Neden hiç saçlarını toplamıyorsun?" diye sordu.

Şimdi Maddie beyin sarsıntısının ne kadar kötü olduğunu merak ediyordu.

Maddie, "Neden ne yapmıyorum?" diye sordu.

Theo ellerini yüzüne doğru kaldırdı ve saçlarını geriye doğru ittirir gibi yaptı. Maddie çok tanıdık geldiği için gülmeye başladı.

"Hep böyle yapıyorsun, o yüzden saçlarının yüzüne gelmesini sevmediğini biliyorum ama neden bir atkuyruğu yapıp toplamıyorsun?"

Yine saçlarını arkaya doğru ittirmeye başladı ve sonra kendini tuttu, birden farkına vardı.

"O başımı ağrıtıyor, yani atkuyruğu. Bazen evdeyken yapıyorum ama çok gevşek bir şekilde. Yoksa başım saatlerce ağrıyor. Neden şimdi bunu düşünüyorsun?"

Theo saçlarına dokundu, Maddie de ona biraz daha yaklaşıp yaslandı; böylece Theo, Maddie'nin saçlarını geriye doğru atabildi.

"Bunu daha önce düşünmüştüm. Nedenini bilmiyorum ama." Theo parmaklarını Maddie'nin yanaklarında gezdirdi. "İyi ki buradasın."

Maddie ellerini Theo'nun kolunun üzerinde aşağı yukarı doğru gezdirdi.

"Bence de iyi ki buradayım." dedi.

Theo gülümsedi ve tekrar gözlerini kapattı.

Yaklaşık bir saat sonra Alexa, Theo'nun odasının kapısında belirdi. Maddie, Theo'nun elini bıraktı ve ayağa kalktı. Alexa, onun Theo'nun elini tuttuğunu fark etmiş miydi? Yok, fark etmiş olamazdı; Theo'nun tansiyonunu ve kalp atış hızını gösteren makineye bakıyordu.

"Drew şu makinenin bir fotoğrafını çekmemi ve ona göndermemi istedi." dedi. Alexa Maddie'ye hiç bakmadan, makinenin bir fotoğrafını çekti. "Theo nasıl?" diye sordu.

Maddie geriye doğru esnedi. Bu sandalyede uzun süredir aynı pozisyonda kalmaktan vücudu kaskatı kesilmişti. Elleri de soğuk ve uyuşmuş gibiydi. Saatlerdir Theo'nun elini tuttuktan sonra şu an ona dokunmamak tuhaf gelmişti.

"Bilmiyorum ki. Sık sık uyanıyor, birkaç şey söylüyor, sonra tekrar uykuya dalıyor. Burada ne işimiz var diye sordu, neler olduğunu hatırlamıyor. Birkaç kez kustu. Ama doktorlar ve internet, tüm bunların normal olduğunu belirtiyor." Maddie son bir saatini telefonundan beyin sarsıntılarıyla ilgili bilgilere göz atarak geçirmişti. "Hâlâ tomografi sonuçlarını bekliyoruz. Ofiste işler nasıl?" dedi.

Alexa, Theo'nun yatağının diğer tarafına bir sandalye çekti ve oturdu.

"Hâlâ karışık. Çok kısa bir süre burada kalabileceğim ama

onu mutlaka görmem gerekiyordu. Yerel haberlerin hepsinde ve eyaletin başka bölgelerinde bazı yerel haber şovlarında başkan konuşma yapıyor ve neler olduğunu anlatıyor; Theo çok gururlanacak, tüm röportajlarda başkan konuyu hep eyalet çapında okul öncesi eğitimine ve bunun ne kadar önemli olduğuna getirdi.

"Çok gurur duydum," dedi Theo, gözleri yarı açıktı ve Alexa'ya bakarak gülümsüyordu. Alexa kalktı ve Theo'nun elini tuttu. Maddie bir an gerildi.

"İşte uyandın. Biliyor musun, sensiz ofiste hiçbir şey yapamıyoruz. Ama sen geri dönene kadar herkes kendisini toparlamaya çalışıyor. Kahraman rolünü oynamak da sana kalıyor."

Theo bir kahkaha attı, şu ana kadar attığı en yüksek sesli kahkahaydı.

"Ben ve kahramanlık mı? Bir kere bu olanların hepsi en başta benim hatam. Ayrıca ben kahraman olmuş olamam, ben sadece orada duruyordum, sonra yere düştüm."

Alexa tek kaşını kaldırarak önce Theo'ya, ardından da Maddie'ye baktı.

"Benim duyduğum hikâye öyle değil ama. Peter, protestoculardan biri Maddie'ye yaklaştığında 'Dikkat et Maddie!' diye bağırdığını ve sen Maddie'ye doğru koşarken, başka bir protestocunun seni yere yıktığını söyledi."

Alexa ve Theo, Maddie'ye doğru döndüler.

Alexa bunu çok sorun edecek miydi acaba? "Evet, öyle oldu" dedi Maddie bir anlığına gözlerini kapadı. "O birkaç dakika çok korkunçtu. Adınla seslendim, seni uyarmaya çalıştım ama çok geçti." Maddie ağlamamak için kendisini tuttu. "Her neyse, sen sadece orada durmuyordun yani."

Theo, Maddie'nin elini tutmak için uzandı. Maddie de onun elini tutmak istedi ama Alexa da yanlarındaydı. Maddie masadan telefonunu almak için döndü ve görmemiş gibi yaptı.

Theo iç çekti.

"Los Angeles Times'taki Mallory'den beni ciddiye almasını asla bekleyemem. Ambulansla hastaneye götürüldüğümü de gördü. Muhtemelen miting hakkındaki makalesinin haklı olarak, her şeyde beni suçlayacak."

Alexa cebinden telefonunu çıkardı.

"Bir, tüm bu olanların suçlusu sen değilsin. İki, Mallory'nin yazdıkları yayınlanmış mı bakalım."

Theo, Alexa'nın telefonuna uzandı.

"Bir okuyayım," dedi.

Maddie, Theo'nun elinden telefonu çekip aldı.

"Doktor Stewart'ın sana ne dediğini duymadın mı? Telefon yok! Bir şeyler okumak yok! Artık ekrana bakmak yok! Travmatik beyin sarsıntısı geçirdin!"

Theo yine gözlerini devirdi, bu duruma canı sıkılmıştı.

"O beyin sarsıntısı için kullanılan süslü bir kelime. İnsanlar her zaman beyin sarsıntısı geçirebilir. Büyütülecek bir şey yok. Ben iyi hissediyorum."

Maddie, Alexa'ya telefonunu uzattı.

"Telefonu almasına izin verme. İyi hissettiğini söylüyor ama bekle, sen gider gitmez hemen uykuya dalacak."

Kapıya bir hemşire geldi.

"Tomografi için sizi aşağıya götüreceğiz Bay Stephens!"

Neden bu hemşireler hep böyle neşeliydi?

Alexa ayağa kalktı.

"Maddie her şeyi hallediyor gibi görünüyor, benim ofise geri dönmem gerek. Theo toparlan ve Maddie ve doktorlar ne söylerse onu yap. Maddie, lütfen beni gelişmelerden haberdar et, özellikle de doktorlar Drew'a sorabileceğimiz bir şeyler söylerlerse eğer, bana mesaj at. Sen hâlâ buradaysan eğer, bir saat sonra işten çıkınca Drew da uğrayacak." dedi.

Maddie, Alexa'ya kapıya kadar eşlik etti.

"Theo hâlâ bu durumu hafife almaya devam ediyor, ama ben endişeleniyorum. Tomografiden sonra daha çok şey öğreniriz fakat Theo bir süre daha böyle duracak." dedi Maddie

Alexa da evet anlamında kafasını salladı.

"Endişeli olmanı anlıyorum. Ben de öyleyim."

Alexa, Maddie'ye sıkıca sarıldı.

Alexa'nın kocaman, sıcak, sevgi dolu sarılması Maddie'ye çok iyi gelmişti.

Alexa, "Onunla ilgilendiğin için çok teşekkür ederim." diye Maddie'nin kulağına fısıldadı.

Ah Tanrım, neden bu sözler onu ağlatacak gibi oluyordu? Alexa, yüzünü görmedi diye şükretti.

"Sen orada yoktun ve senin Theo ile ilgilenecek birinin onun yanında olmasını isteyeceğini biliyordum, o yüzden..."

Alexa geriye doğru çekildi ve Maddie'ye bakıp gülümsedi.

"Theo sen orada olduğun için çok şanslı," dedi. "Sen nasılsın peki? Nasıl gidiyor?"

Maddie de geriye doğru çekildi.

"Ben iyiyim. Theo çok uyuyor, o yüzden benim de gelen e-postaları cevaplamak için çok vaktim oluyor."

Alexa, Maddie'nin omzunu sıvazladı ve Theo'ya el salladı. Zaten Theo'nun da gözleri kapanmak üzereydi.

Alexa koridordan aşağıya indiğinde; Maddie, Theo'nun yatağının yanındaki sandalyesine döndü ve sandalyesini daha da yakınlaştırdı. Maddie tam elini tutmak için uzandığında, Theo da onun elini tutmak için uzattı.

BÖLÜM 16

Theo kardeşinin sesini duyunca uyandı. Ben'in onun evinde ne işi vardı?

Gözlerini açtı. Doğru ya, hâlâ hastanedeydi. Miting olayı. Sybil haklıydı, hata etmişti. Sol tarafa doğru döndü, iç çekip rahatladı, Maddie hâlâ yanındaydı. Maddie, Theo'nun elini sıktı; Theo da onun elini sıktı ve Ben'e baktı.

"Göründüğü kadar da kötü değilim," dedi.

Ben, Theo'nun üzerine yaslanarak, "Burası benim yerim, değil mi?" dedi. Theo, kardeşinin yüzündeki o endişeli bakışlardan dolayı çok kötü görünüyorum diye düşündü. "Buraya gelmem bu kadar uzun sürdüğü için kusura bakma. Çok trafik vardı."

"Anneme söylemedin, değil mi?" diye sordu Theo. "Duyarsa, çıldırır."

"Yok, hayır. Tabii ki anneme söylemedim. En büyük ve en sevdiği oğlunun kafasından yaralandığını ve acile kaldırıldığını öğrenmesinin en iyi şeklinin, hiç aksatmadan yerel haberleri izleyen en yakın on beş arkadaşından birinin, annemin tatilini bölerek mesaj atması olduğunu düşündüm. Gerçekten senin beynin bir hasar görmüş olmalı, tabii ki anneme söyledim!"

Ona söylemesem ve sanki öğrenmeyecekmiş gibi davranmaya kalksam, annem beni parçalardı. Çocukken bunu çok denedim, o zamanlar hiç işe yaramadı. Arada sırada da olsa hatalarımdan ders alıyorum." dedi.

Küçük kardeşi bazen mantıklı konuşuyordu.

"Haklısın. Ama lütfen şu anda annemin buraya gelmek için uçakta olduğunu söyleme bana."

Ben kafasını salladı.

"Gelmemesi için onu ikna etmeye çalıştım, umarım işe yarar. Ama ona senin saldırıya uğradığını ve acilde olduğunu söylediğimde, neler dediğini tahmin edebilirsin."

Yok, kardeşi yine eski hâline dönmüştü.

"Saldırıya uğradığımı mı söyledin? Benjamin, gerçekten mi? Maddie'nin de söylediği gibi travmatik beyin sarsıntısı geçirdiğimi de söyledin mi?"

Ben güldü.

"Bana 'Benjamin' deme. Aslında öyle demedim ama acilde olduğunu söyledim. Alexa ve onun doktor nişanlısının da burada senin yanında olduklarını söyledim, doğru olmadığını biliyorum ama bu onu daha iyi hissettirecekti. Seninle konuşmak istiyor ama sonra konuşursun. Onunla konuştuğunda onu gerçekten iyi olduğuna inandıracak kadar iyi olmalısın yoksa yarın sabah dokuzda kapının önünde olur." dedi.

"Biliyorsun ki travmatik beyin sarsıntısı geçirdin." dedi Maddie. "Bunu bir şakaymış gibi anlatmaya devam ediyorsun ama bu bir şaka değil. Şu an ne kadar iyi hissettiğin önemli değil." Maddie, Ben'e döndü. "Az önce tomografi için aşağıya götürdüler ama henüz sonuçları gelmedi."

Theo erkek kardeşine döndü ve iç çekti.

"Şaka olmadığını biliyorum. Fakat şu an eve gidebilirim. Şu damar yolu enjeksiyonundan nefret ediyorum, hastane önlüğünden nefret ediyorum. Evime gitmek, şu etrafımdaki

hana bağlı kablolar olmadan yatağıma ve kıyafetlerime kavuşmak istiyorum ve en azından sebep olduğum halkla ilişkiler felaketini düzeltmeye yardımcı olmak istiyorum."

Neden protestocuların mitingi mahvetmesinden çok endişe duyan herkesi neden görmezden gelmişti? Şimdi bütün konu, uğruna çok çalıştığı aileler yerine protestocular olacak.

Maddie kafasını salladı.

"İnternetten baktım, ya beyninde fark edilmeyen bir kanama varsa? Tomografi sonuçlarına bağlı olarak, gözlem amaçlı bir gece kalman için seni tutmaları gerekebilir. İlk yirmi dört saat çok önemli, herkes böyle diyor." dedi.

"Herkes kim?" Drew içeri girerken sordu. Theo hem utandı hem de Drew geldiği için duygulandı. Elbette Alexa ona uğramasını söylemişti ama yine de.

"Selam!" dedi Maddie, Drew'a, yine Theo'nun elini bıraktı ve ayağa kalktı. "'Herkes' internet ve tüm doktorlar yani." dedi.

Drew kollarını Maddie'ye doladı; Theo, Drew'un yerinde olmak istedi.

"Birincisi bu doğru. İkincisi birisi hastaneye kaldırıldığında lütfen internetten bir şeyler okumayın, bu sizi sadece endişelendirir. Sen en son mesaj attıktan sonra doktorlar tekrar geldi mi?" Drew, Ben'e döndü. "Sen Theo'nun kardeşisin, değil mi? Geçenlerde tanışmıştık sanırım?" dedi.

Ben kafasını salladı.

"Evet, o benim. Seni tekrar görmek güzel. Eğer annem bir şey sorarsa, sen Theo ambulansla buraya getirildiğinden beri burada onunla ilgileniyorsun, tamam mı?"

Drew kafasını salladı.

"Söylemen iyi oldu. Buraya mı geliyor?"

Ben ve Theo aynı anda, "Hayır!" dedi. "Öyle olacağını umuyoruz." dedi Theo. "Şu an tatilde ve onun tatilini bu şekilde mahvetmek beni üzer."

Ben, Theo'nun omzuna sert bir şaplak attı.

"Sana bir şey olursa annem beni öldürür, lütfen Maddie'nin sözünü dinle ve şu olanları ciddiye al, tamam mı?"

Theo iç çekti. Kafa yaralanmalarının kötü olduğunu biliyordu, sonuçta bir ambulansta uyanıp nasıl ve neden buraya getirildiğini bilmemekten o da memnun değildi ve doktorlar ne yapması gerektiğini söylerlerse yapmaya hazırdı. Şu an tek istediği şey, bir an önce bu hastaneden çıkmaktı.

"Ciddiye alıyorum." dedi. Drew'a baktı. "Ama gerçekten, sence bugün eve gitmeme izin verirler mi? Alınma ama hastaneler kâbus gibi."

Drew güldü.

"Alınmadım. Bir süredir yetişkin tıbbıyla ilgilenmiyorum ama hatırladığım kadarıyla, hassas bir bölge ya da baş ağrısı dışında kötü bir belirti olmadığı sürece sarsıntı geçirenleri genellikle geceleri tutmuyoruz."

Maddie, Drew ile tartışmak istiyormuş gibi görünüyordu ve Theo neden öyle olduğunu anlayamadı. Evde, kendi kıyafetleriyle, kolunda iğneler olmadan çok daha mutlu olacağını anlayamıyor muydu?

Belki de o da burada olmaktan yorulmuştu. Ne kadar süredir hastanede olduklarına dair bir fikri yoktu ama Maddie'nin hep onun yanında olduğundan emindi. O da çok yorulmuş olmalıydı.

Drew ve Ben köşede beyzbolla ilgili konuşuyorlardı ama yine de Theo sesini alçaltıp, "Ben de artık burada olduğuna göre, sen istediğin zaman gidebilirsin." dedi.

Olamaz, Maddie şu an gerçekten sinirlenmişti.

"Gitmemi mi istiyorsun? Burada olmamı istemiyorsan, kalmama da gerek yok demektir zaten."

Theo kafasını hayır anlamında salladı. Kahretsin, neden hep böyle yapıyordu? Kafasını sallamak da canını çok acıtıyordu.

"Tabii ki gitmeni istemiyorum. Ama saat geç oldu ve kaç saattir sen o koltuktasın bilmiyorum. Somurtkan ve yorgun olduğumu biliyorum, bu yüzden yorgun olduğunuzu ve muhtemelen aç olduğunuzu düşünüyorum. Ben yanımda bekleyebilir."

Maddie, Theo'ya baktı.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Alexa'ya kalacağıma söz verdim ve sen buradan çıkana kadar kalacağım." Ona bakarken kaşlarını çattı. "Yorgun görünüyorsun. Şu anda bu oda çok mu kalabalık?"

Maddie şimdi Ben ve Drew'a onları dışarı atacakmış gibi bakıyordu.

"Hayır, iyi. Ben bu aptal yataktayken biraz eğlenmek güzel. Drew doktorlarla konuşma fırsatı bulamadan giderse, Alexa'nın çıldıracağına eminim."

Maddie başını salladı ve yanına oturdu. Tekrar elini tutmadı.

Ben televizyonu açtı, sonra Maddie ona kardeşinin daha yeni travmatik beyin sarsıntısı geçirdiğini ve ekrana izin verilmediğini söyleyerek bağırınca hemen kapattı. Ah ne güzel, şimdi Theo'nun yerine Ben'e kızabilirdi.

Sonunda doktor tekrar geri geldi.

"Bay Stephens, nasıl hissediyorsunuz?" Odaya baktı. "Anladığım kadarıyla çok ziyaretçin var." Doktor, Maddie'ye bakarak gülümsedi. "Seninle zaten tanışmıştık."

Ben elini uzattı.

"Merhaba, ben Ben Stephens. Kardeşimle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim."

Dr. Stewart elini sıktı ve Drew'a döndü.

"Ben Drew Nichols, Theo'nun bir arkadaşıyım. Ben çocuk doktoruyum."

Ben araya girdi.

"Annemiz şehir dışında ve öz oğlunu unutup Drew'dan gözü ve kulağı olmasını istedi."

Theo içini çekti.

"Evet doktor, burada hepsiyle açıkça konuşmakta özgürsünüz. Beni eve daha hızlı götürecek herhangi bir şey söyleyebilirsiniz."

Doktor güldü ve Drew'a doğru döndü.

Doktor test sonuçlarını almış mıydı, almamış mıydı? Theo'yu bu gece burada tutacaklar mıydı yoksa eve mi göndereceklerdi? Hadi artık söyle de merak ettirmeyi bırak.

Maddie en sonunda, "Peki doktor, bizim için bir yeni bir gelişme var mı?" diye sordu.

Doktor, Drew ile ortak tanıdığı insanlar hakkında konuşmayı bıraktı ve Theo'ya döndü.

"Test sonuçların temiz çıktı. Bu gece seni eve gönderiyoruz. Bahse girerim, heyecanla bu ânı bekliyorsundur."

Theo doğruldu ve gülümsedi. Her hareket ettiğinde ne kadar irkildiğini fark eden tek kişi o muydu? Neden bu hâlde eve gitmesine izin veriyorlardı?

"Çok heyecanlıyım, Doktor Stewart. Her şey için çok teşekkür ederim." dedi.

Maddie kendisini tutamadı ve "Emin misiniz, Doktor Stewart?" diye sordu. "Gözlem altında olması için bir gece daha kalması gerekmiyor mu? Ya beyninde testlerde görünmeyen bir kanama varsa? Ya da ilk uyandığında olduğu gibi yine bir şeyleri unutursa? Bu gibi şeyler olursa diye burada kalması gerekmiyor mu?"

Doktor, Maddie'ye bakıp gülümsedi. Maddie o gülümsemedeki küçümseyici tavrı hissedebiliyordu.

"Birilerinin internetteki en kötü senaryoları okuduğunu görüyorum. Endişelenme, dikkat etmemiz gereken bir liste var ama evde arkadaşları ve ailesi tarafından kolayca takip edilebilir. Önümüzdeki birkaç gün bazı şeyleri unutabilir ve biraz sersemlik hissedebilir ama bu normal." Odaya baktı. "Emin ellerde olacağını söyleyebilirim ve evde hastanede olduğundan çok daha iyi dinlenip iyileşebilecek."

Maddie, Alexa'ya mesaj yazmak için telefonunu çıkardı.

"Doktor, Theo'nun bu gece eve gidebileceğini söylüyor ama gerçekten onu gözlem için tutmaları gerektiğini düşünüyorum. Fakat hiç kimse beni umursamıyor gibi görünüyor. Doktor şu an Drew ile konuşuyor."

Belli ki Alexa da haber bekliyordu çünkü hemen Maddie'nin telefonuna cevap geldi.

"Keşke bir gece daha kalsaydı! İyi ki Drew orada, umarım ya doktorun fikrini değiştirmesini sağlar ya da bize bunun neden biraz da olsa mantıklı olduğunu açıklar."

Theo yana doğru yaslandı ve gizlice Maddie'nin telefonuna baktı.

"Harika, 'Theo'yu hastanede tutalım' diyerek Alexa'yı kendi tarafına çekmeye çalışıyorsun, anladım."

Maddie telefonunu cebine geri koydu.

"Ben sadece Alexa'yı haberdar ediyorum, nişanlısı pek haber veriyormuş gibi durmuyor da."

Dr. Stewart, Drew ile konuşmasını bitirdi ve odadan ayrılmadan önce herkesle tokalaştı.

"Theo hastaneden ayrılmadan önce sizleri tekrar görmezsem, tanıştığımıza memnun oldum. Endişelenmeyin, hemşireler önümüzdeki birkaç gün içinde dikkat etmemiz gerekenlerin tam bir listesini verecek." Theo'nun elini sıktık-

tan sonra, Maddie'nin omzunu okşadı. "O iyi olacak." dedi.

Maddie doktora bakıp tüm dişlerini göstererek gülümsedi.

"Umarım iyileşir."

Doktor gittikten hemen sonra Drew çantasını aldı.

"Eminim ihtiyacın olan tek şey, sıkıcı da olsa bir süre dinlenmedir. Maddie bir süre ekran kullanmayacağın konusunda haklı, yani telefonuna ve bilgisayarına veda ediyorsun." dedi.

Theo kafasını ellerinin arasına aldı.

"Ne kadar süreliğine?" diye sordu.

Zavallı Theo. Telefonuna Maddie'den daha çok düşkündü.

Drew, "En az bir hafta, muhtemelen daha fazla," dedi. Ben'e döndü. "Annene kendini daha iyi hissettirecekse, sana ona gönderebileceğin bir mesaj atacağım."

Ben başını salladı.

"Eminim işe yarar, teşekkür ederim."

Drew kapıdan el salladı.

"Tamam, bir şeye ihtiyacınız olursa mesaj atın. Eminim çok yakında Alexa'dan haber alırsınız."

Drew gittikten sonra hemşire elinde Theo'nun hastaneden taburcu olma belgeleri ve bir yığın başka evrakla geri geldi.

Hemşire katateri çıkarırken Theo'ya, "Bu gece senin yanında kalacak biri var mı?" diye sordu.

"Evet," dedi Maddie ve Ben.

Maddie Ben'e baktı, Ben de ona, sonra da ikisi Theo'ya baktı. Maddie'nin bir yanı, kardeşinin bir gece onunla ilgilenmesine izin vermek istedi. Theo ona eve gitmesini söylemişti. Belki de ondan bıkmıştı. Belki de Maddie'nin yerine kardeşinin onunla ilgilenmesini istiyordu.

Eğer öyleyse bu kötü bir şeydi, ne olursa olsun Maddie zaten bunu yapacaktı. Kardeşi tüm gün orada oturup kafa

varalanmaları için tehlikeli belirtileri araştırmış mıydı, doktorun her söylediğini dinlemiş miydi? Hemşirenin önümüzdeki birkaç gün içinde yapılması gerekenler ve ne zaman onu hastaneye geri götürmesi gerektiğiyle ilgili verilen listeyi okumuş muydu?

Maddie hemşireye, "Bu gece onunla ben ilgileneceğim," dedi. Theo da Ben de itiraz etmedi.

Hemşire, Maddie'ye bakarak başını salladı.

"Tamamdır, o listede tehlike belirtilerinin neler olduğu ve herhangi bir sorun olursa aranacak numaralar var. Sormak istediğiniz bir şey var mı?" dedi.

Bir sorunuz var mı derken aslında listeye bakıp da soru sorabilmeleri için gerekli süreyi bile tanımamışlardı. Yatağı kaldırıp her şeyi odadan çıkarmaya çoktan hazırlardı. Oysa daha önce Maddie gibi biriyle hiç karşılaşmamışlardı.

"Evet, aslında birkaç sorum var. Öncelikle, bu satırda kusmanın yaygın olduğu söyleniyor ancak daha sonra bu satırda, çok fazla kusma varsa endişelenmemiz gerektiği söyleniyor. Bu iki madde birbiriyle çelişiyor gibi görünüyor. Açıklayabilir misiniz?" dedi.

BÖLÜM 17

Theo ve Ben, Maddie'nin hemşireye bir dizi soru sorduğunu görünce birbirlerine baktılar. Hemşire Theo'nun yanında bu gece kim kalacak diye sorduğunda, Theo "Maddie ile tartışma" bakışını Ben'in anlamasına sevindi.

Theo, Maddie'nin bu gece ona bakmak için neden bu kadar istekli olduğunu bilmiyordu. Anlaşılması çok zor bir insandı; bir yandan yaralandığından beri onunla birlikteydi, kafası karışık bir hâlde bu yatakta her uyandığında ona cevap vermişti ve şimdi de beyin sarsıntısı sonrası prosedürlerini eksiksiz öğrenebilmek için hemşireyi sorguya çekiyordu. Öte yandan Alexa odaya girer girmez elini ateş yakmış gibi hemen bırakmıştı ve sadece Alexa'ya bir iyilik yapmak için hastanede olduğunu vurgulamıştı. Bu düğünden sonra olsaydı, Maddie buraya hiç gelir miydi? Hiçbir fikri yoktu.

Tek bildiği şey, her uyandığında onu yanında görünce kendini çok rahatlamış hissettiğiydi. Özellikle de mitingden dolayı midesine bir taş oturmuş gibi hissettiğinden beri.

Mükemmel hâle getirmek için bu kadar çok uğraştığı bir şey hakkında her zaman yanlış kararı verdiğine inanamıyordu.

"Bay Stephens," dedi hemşire sonunda. "Hadi sizi o yataktan çıkaralım da üzerinize bir şeyler giyin."

Theo yavaşça doğruldu. Tamam, güzel, doğrulmak bu sefer son birkaç denemesinde olduğu kadar çok canını acıtmamıştı.

"Kıyafetler demişken, ben buradan çıkarken ne giyecegim?" Maddie'ye baktı. "Gerçekten üzerimdeki kıyafetleri kestiler mi?" Bugüne kadar olan her şey büyük bir rüyaymış gibi geliyordu.

Maddie derin bir nefes aldı.

"Evet, kestiler. Hatırlatma bana." Kafasını salladı. "Senin başka kıyafetlerin de var. Ben'e evine uğrayıp birkaç tişört ve eşofman almasını söylemiştim." Maddie gözlerini kıstı ve Ben'e baktı. "Eve uğradın, değil mi?"

Anlaşılan o ki acilde geçirilen son birkaç saatte Maddie, Ben ile sanki onun küçük erkek kardeşiymiş gibi konuşmaya başlamıştı.

Ben çantasına uzandı ve Theo'nun gri eşofmanlarını ve eski Harvard tişörtünü çıkardı.

Ben "Unutacağımı ve senin gazabına yakalanacağımı mı düşündün?" dedi ve kıyafetleri Theo'nun yanına yatağın üzerine koydu.

Theo ayaklarını yatağın kenarına sarkıttı ve ayağa kalktı. Evet, bu biraz daha çaba gerektirmişti, yatağın kenarına tutunmak zorunda kalmıştı ama iyiydi. Dikkatle onu izleyen Maddie'ye baktı ve gülümsedi.

"Tek başıma ayağa kalkabiliyorum, gerçekten yapabiliyorum."

Maddie tekrar Theo'ya baktı ve odadan çıkmak için arkasını döndü.

"Ben, üzerini değiştirirken Theo'yu tut lütfen. Belki düşüp kafasını tekrar çarparsa, hastane durumu ciddiye alır. Alexa'yı arayıp çıkmak üzere olduğumuzu söyleyeceğim."

Maddie odadan çıkar çıkmaz Ben, Theo'nun yanına uzandı.

"Maddie'ye söyleme ama ben evine uğramayı ve kıyafet-

leri almayı unutmuştum. Aklıma geldiğinde park yerindeydim. Geri dönüp hızla eve gidip tekrar hastaneye gelmek zorunda kaldım çünkü eğer kıyafetleri alıp gelmeseydim beni öldüreceğini biliyordum." dedi.

Theo tekrar yatağın üzerine oturdu.

"İyi yapmışsın. Pantolonumu giymek için oturduğumu lütfen ona söyleme ama gerçekten düşme ve bir gece daha hastanede kalma riskini göze almak istemiyorum."

Maddie odaya geri geldiğinde, Theo giyinmişti ve hazırdı. Bir hemşire Maddie'nin hemen arkasından bir tekerlekli sandalyeyle odaya girdi.

"Yürüyebildiğinizi biliyoruz ama bu sadece arabaya gidene kadar." dedi.

Ben, Maddie'ye baktı.

"Dışarıya çıkıp arabanı almak istersen, ben Theo'ya kapıya kadar eşlik ederim." dedi.

Maddie ikisine de şöyle bir baktı, Maddie olmadan tekerlekli sandalyeyi kullanıp kullanamayacaklarını anlamaya çalışıyordu. En sonunda çantasına ve Theo'nun eşyalarının olduğu plastik çantaya uzandı.

"Mantıklı. Birkaç dakika sonra sizi dışarıda bekliyorum." dedi.

Theo dışarıya çıkıncaya kadar gerçekten ne kadar süredir acil odasında olduğunu fark etmemişti. En son hatırladığında vakit öğlendi ve şimdi dışarısı zifirî karanlıktı.

Orada Maddie'yi beklerken Theo, Ben'e, "Saat kaç?" diye sordu.

Ben cebinden telefonunu çıkardı.

"Dokuzu geçmiş," dedi Ben, Theo'nun omzuna dokunarak. "Uzun bir gündü. Bunu bana sakın bir daha yapma, tamam mı? Maddie'nin mesajını gördüğümde az kalsın kalp krizi geçiriyordum."

Theo ona yavaşça yumruk attı.

"İyi olacağım. Kalp krizi geçirmene gerek yok." dedi.

Maddie arabasıyla önlerine geldiğinde, Ben de kafasını salladı.

"İyi ki Maddie yanındaydı ve seninle ilgileniyordu. İyi olduğun için gerçekten çok mutluyum."

Theo daha cevap verme fırsatı bulamadan, Maddie arabadan çıktı. Ben yolcu tarafı kapısını açtı ve Theo tekerlekli sandalyeden kalkıp Maddie'nin arabasına binmek için birkaç adım attı.

Theo, Ben'in omzuna tutunarak arabaya binerken, "Görüşürüz," dedi. "İyi olacağım, benim için endişelenme. Annemin bana hep çetin ceviz dediğini hatırlamıyor musun?"

Ben cebinden telefonunu çıkardı ve arabanın kapısını kapattı.

"Sıçtık. Annem!" Ben derin bir iç çekti. "Sanırım annem bir sonraki uçağa atlayıp gelmesin diye ona on iki paragraflık bir mesaj göndermem gerek."

Maddie arabaya binerken, Theo hâlâ gülüyordu. Birdenbire hayatta, hastanenin dışında ve bu ılık eylül gecesinde camları açık bir arabada, şu anda Maddie'yle bu arabada olmaktan çok mutlu oldu.

"Dikkat et," dedi anahtarını kontağa sokarken. "Kafanı fazla oynatmamalısın. Gülmen gerekiyorsa da nazikçe gül," dedi Maddie. Theo ona doğru döndü ve gülümsedi.

"Kim nazikçe gülmek diye bir şey duymuştur ki? Bu pek gülünecek bir şey değil."

Maddie ona gülümsemiyordu. Belli ki bu gece onun kadar mutlu değildi. Maddie'nin koluna dokundu. "Sakin ol Maddie! İyi olacağım, merak etme. Harika bir gece, değil mi? Eve gidip pencereleri açmak ve yan bahçedeki çiçeklerin kokusunu almak için sabırsızlanıyorum." Ve onunla olmak için.

Maddie başını salladı.

"Şimdi senin zavallı beynin için daha da endişeleniyorum. Çiçekleri koklamak konusunda şairane davrandığına inanamıyorum." dedi.

Başını koltuğa yasladı ve Maddie onu eve götürürken ona bakarak gülümsedi.

Maddie, Theo'nun evinin hemen önüne park etti. Tanrı'ya şükür, öndeki boşluk açıktı. Arabadan indi ve Theo'ya yardım etmek için etrafta dolaştı. Hastanede o kadar yalpalıyordu ki Maddie, o tuvalete gitmek için her kalktığında düşecek diye endişeleniyordu. Theo ayağa kalktığında kolunu onun beline doladı ve yavaş yavaş eve giden yolda yürüdüler.

Maddie çantasından evinin anahtarını çıkardı.

"Anahtarların, telefonunla ve mahvolmuş kıyafetlerinle birlikte hastane çantasındaydı. Seni içeri alıp rahat ettireyim, sonra arabaya geri dönüp her şeyi alırım."

İçeri girer girmez Theo onu oturma odasına yönlendirdi ve ikisi de koltuğa yığıldılar. Ayakkabılarını çıkardı, ayaklarını sehpanın üzerine koydu ve iç çekti. Maddie kalkmaya çalıştığında Theo onu tuttu.

"Dışarı çıkıp arabadan hastane çantasını almak istiyorum," dedi Maddie.

Theo elini sıktı.

"Beni bırakma, tamam mı?" dedi.

Maddie kollarını Theo'ya doladı.

Theo kafasını Maddie'nin omzuna yasladı.

"Miting konusunu mahvettiğime hâlâ inanamıyorum. Basınla ilgili başka bir şey söyledi mi Alexa? Genel okul önce-

...minden hiç bahsetmeyeceklerinden eminim ve hep pro...larla ilgili haber yapacaklar."

Maddie tam kafasına vuracaktı ki o sırada hemen hatırla... ve elini Theo'nun omzuna koydu.

"Şimdi bunu düşünüp endişelenme. Bu konuda yapabile...in bir şey yok. Sadece dinlen."

Nefes alışverişi hep aynı hızda olduğu için Maddie, The...nun uyuyakaldığını düşündü ve bir süre böyle oturdular. ...yüzden Theo Maddie'nin adını söylediğinde, Maddie nere...yse yerinden fırlıyordu.

"Maddie?" dedi.

Maddie, Theo'ya döndü ve Theo onu yanağından öptü.

"Buradayım," dedi.

Theo yavaşça dudaklarından öptü.

"Yanımda olduğun için teşekkür ederim. Bugün benim için yaptığın her şey için çok teşekkür ederim."

"Rica ederim. Bana ihtiyacın olduğu sürece buradayım." Başparmağıyla Theo'nun elinin ovuşturdu. "Muhtemelen önümüzdeki kırk sekiz saat dolmadan benden bıkacaksın. Bana sana göz kulak olmamı söylediler, o yüzden bu evde seni takip edip sürekli izlememe hazır ol."

Theo, Maddie'nin saçlarını okşadı.

"Sabırsızlıkla bekliyorum. Şimdi, lütfen biraz pizza falan sipariş edebilir miyiz? Ben açlıktan ölüyorum ve bahse girerim, sen de öylesin." dedi.

Maddie en son ne zaman yemek yediğini hatırlamaya çalıştı. Saat on birde çikolatalı kurabiye yemişti. Hepsi bu kadar mıydı? Evet çünkü mitingden sonra okulun yanındaki sevdiği fırından bir şeyler almayı planlamıştı. Cebinden telefonunu çıkardı.

"Açlıktan ölüyorum ama pizzanın iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Hastanede çok kötüydün. Pizzanın midene

ağır geleceğini düşünüyorum. Onun yerine çorbaya ne dersin?" dedi.

Theo yüzünü ekşitti.

"Çorba konusundaki fikrimi biliyorsun. Ben çiğneyebileceğim yiyecekleri severim. Yemeğimi içmeyi sevmiyorum. Dişlerimin olmasının bir nedeni var!" dedi.

Dizine dokundu.

"Biliyorum, bunu pek çok kez söyledin. Ama daha ağır yemeklere geçmeden önce biraz kolay çorba deneyelim."

Tam kapı çaldığı anda, Maddie'nin telefonu da titredi.

Kapıdayım, birkaç şey aldım.

Maddie telefonundan başını kaldırıp Theo'ya baktı.

"Kardeşin kapıda."

Ben'in Theo için alacağı "birkaç şey"in neler olabileceğiyle ilgili hiçbir fikri yoktu ama en azından birinin faydalı olmasını umuyordu.

Maddie, elinde iki dolu alışveriş poşeti tutan Ben'e kapıyı açtı.

"Merhaba," dedi. "Markete gittim ve evde nelerin olduğunu bilmiyordum, bir süre burada kalacak gibi göründüğünden Theo'ya bir şeyler alayım dedim."

Ben içeri girdi ve daha Maddie bir şey söyleyemeden yanından geçti.

Oturma odasının kapısının önünden geçerken, "Selam," dedi Theo'ya. "Hastane odasının dışında çok daha iyi görünüyorsun."

Theo ve Maddie birbirlerine baktılar, Ben'in peşinden mutfağa gittiler.

"Çorbadan nefret ettiğini biliyorum," dedi Ben, Theo mutfağa girerken, "ama annem sana çorba getirmemi söyledi, ben de bir sürü çorba aldım." Maddie, Theo'ya zafer

mış gibi bir bakış attı. Ben, torbalardan bir düzine paket çorba çıkarırken başını salladı.

"Lütfen bana orada yenilebilir bir şey olduğunu söyle."

Ben evet anlamında başını salladı.

"Ayrıca sana dört çeşit kraker aldım."

Theo duvara yaslandı ve başını ellerinin arasına aldı.

"Hepiniz bana komplo kuruyorsunuz! Gerçekten o poşetlerde çorba ve krakerden başka bir şey yok mu?"

"Sana güzel şeyler de aldım. Ama kural bir, bunlar sadece kusman geçtiğinde yenilebilir, tamam mı? O zaman tüm gün boyunca yiyebilirsin." Ben, Theo başıyla onaylayana kadar elini market poşetinden çekmedi. "Ve kural iki, anneme bunları aldığımı sakın söyleme. Beni öldürecek."

Ben poşetten bir yığın dondurulmuş pizza çıkardı ve onları havada tuttu.

"Ama önce tüm çorbaları bitirmelisin."

Theo kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Ben sadece bir kez kustum, tamam mı?" dedi.

Maddie yüzünü buruşturdu.

"Bize hâlâ bazı şeyleri unutabileceğini söylemişlerdi. Hayır, en az üç kez kustun."

Theo ona ters ters baktı.

"Gerçekten mi? Emin misin? Ben. . ."

Ben parmağını kaldırdı.

"Ah, şimdi aklıma geldi." Poşetten sekiz şişe zencefilli bira çıkardı. "Böyle şeyleri seven insanlar olduğunu biliyorum. İğrenç olduğunu düşünüyorum ama akşamdan kalmalık için etrafta tutuyorum, bu yüzden mide bulantılarına da iyi geldiğini düşünüyorum." Maddie'ye baktı. "Ona içir." dedi.

Maddie bir şişe aldı ve çevirip açtı.

"Bunu iç." diyerek Theo'ya uzattı.

"Kafama darbe almanın ikinizin patronluk taslamanıza neden olacağını bilseydim, bunu bir daha düşünürdüm." Zencefilli biradan bir yudum aldı ve omuz silkti. "Ferna değil." dedi

"Peki." Ben çantaları yere bıraktı ve mutfaktan çıkmak için arkasını döndü. "Çok uzun süre kalırsam Maddie beni öldürür ve dinlenmeye ihtiyacın olduğunu biliyorum ama..." Omuz silkti. "Belki en azından bunların bazılarının faydalı olacağını düşündüm."

Her ne kadar umursamaz gibi görünse de Ben gerçekten abisini çok seviyordu.

Theo yanından geçerken kardeşinin omzuna vurdu ve Ben durdu.

"Hepsi faydalı. Geldiğin için teşekkürler, Benny."

"Önemli değil Teddy." dedi Ben.

İki kardeş birlikte kapıya doğru yürüdüler ve Maddie onları takip etti.

Maddie cebinden anahtarlarını çıkardı ve Ben'in arkasından o da kapıdan çıktı.

Theo'ya, "Hastane çantasını arabadan alacağım." diye seslendi.

Ben onu arabasına kadar takip etti ve o bagajı açarken orada durdu.

"Abime bu kadar iyi baktığın için teşekkürler. Bu yaptığın çok önemli bir şey." dedi.

Arabasının bagajına uzanırken yüzünün görünmemesine sevindi.

"Ah, sorun değil. Düştüğünde oradaydım ve düşündüm ki..."

Ben elini onun omzuna koydu.

"Bütün gün oradaydın ve bahse girerim, bu gece hiç uyumayacaksın. Önemli değil deme. Teşekkürler."

Maddie çantayı çıkarıp bagajı kapatmadan önce derin bir nefes aldı ve yüzündeki ifadeyi düzeltti.

"Rica ederim. Yemek getirdiğin için de ben teşekkür ederim."

Ben arabasına giderken güldü.

"Zaten o kadar sinirli ki çorbayı içmek zorunda. Yarın uğrarım. Bir şeye ihtiyacın olursa bana yaz."

Maddie, Theo'nun evine gitmek için arkasını döndü.

"Yazarım."

İçeri girdiğinde Theo'nun kanepeye geri dönüp oturmasını izledi. Hâlâ yavaş hareket ediyordu ama dengesi yerine geliyor gibi görünüyordu.

"Şimdi sana çorba yapacağım," dedi. "Hangisini istersin?"

Yüzünü buruşturdu.

"Çorba içmek zorundaysam, hangi çorba olduğunun bir önemi yok. Yanında ızgara peynirli sandviç alabilir miyim?"

Mutfağa yürümek için döndü.

"Evet, eğer hayal gücünüz o krakerlerden bazılarının ızgara peynirli sandviç olduğunu düşünecek kadar iyiyse."

Theo çorbanın yarısını ve biraz krakeri yedikten sonra, Maddie onun dizini okşadı.

"Tamam, şimdi seni yatağa götürme zamanı."

Theo ona pis pis baktı ve Maddie gözlerini devirdi.

"Böyle bir şeyin olacağını düşünüyorsan, çok yanılıyorsun. İki hafta boyunca egzersiz yok ve buna seks de dâhil!" dedi.

Theo'nun ağzı açık kaldı.

"Ciddi misin?" diye sordu.

Maddie, "Bak, ben de bu konuya senin kadar üzülüyorum," dedi ve ayağa kalktı ve elini uzattı. "Hemşirenin söylediklerini bilerek duymazlıktan geldiğini düşünüyorum."

Theo, Maddie'nin elini tuttu ve ayağa kalktı.

"İki hafta mı? Aman Tanrım!" dedi.

Theo uykuya daldıktan sonra, Maddie kendisini uzun bir gece için hazırladı.

Hemşire ona baş dönmesi için ya da bilincini kaybederse diye Theo'yu izlemesini söylemişti ve özellikle de yediği krakerlerle birlikte mide bulantısının geri geleceğinden endişe ediyordu. Ayrıca hastalanırsa, tuvalete gitmesine yardım edebilmek için uyanık kalması gerektiğini biliyordu.

Bütün gün giydiği elbisesini çıkardı ve artık hazırdı ve birkaç hafta önce orada bıraktığı yoga taytını ve tişörtünü giydi. Duş almak istedi ama onu bu kadar uzun süre yalnız bırakmaya hazır değildi.

Maddie, Theo'nun yatağının diğer tarafına yavaşça oturdu, onu uyandırıp uyandırmadığına baktı ve sonra daha rahat bir şekilde yerleşti. Başını yatak başlığına yasladı ve dönüp Theo'ya baktı. Tanrı'ya şükür, huzur içinde uyuyor gibiydi.

Theo'nun kafasından darbe aldığı ve yere düştüğü o anı asla unutamayabilirdi. Hiç bu kadar korktuğunu hatırlamıyordu. Ya da bu kadar çaresiz hissettiğini. Theo onun ne kadar korktuğunu görmesin, böylece doktorlarla, Alexa, Drew ve Ben'le konuşabilsin ve paniğe kapılıp korkmasına izin vermemiş gibi davranabilsin diye bütün günü bu korkuyu düşünmekten kaçınarak geçirmişti. Mümkün olduğunca sakin davranmış, bir şey hissetmekten de kaçınmıştı. Çok korkunçtu. Yanaklarından süzülen gözyaşlarını silmek için elini yüzüne götürdü. Bu kez gözyaşlarını tutmuyordu, sadece ağlıyordu, gözyaşları kuruyana kadar, olabildiğince sakin bir şekilde ağlıyordu.

Theo, Maddie'nin elini tuttu. Maddie'nin gözyaşları geçinceye kadar başparmağıyla onun eline dokundu.

"Benim seninle ilgilenmem gerek, senin benimle ilgilenmen değil." dedi Maddie. "Bu arada iyi misin? Neden uyandın? Bir şeye ihtiyacın var mı?"

Theo hayır anlamında kafasını salladı.

"Sadece sana." dedi.

Maddie öne doğru eğildi ve Theo'yu öptü. Theo, Maddie'yi kendine doğru çeker çekmez, Maddie doğruldu ve geri çekildi.

"Böyle bir şey olamaz, unuttun mu?" dedi Maddie, aslında Theo'ya olduğu kadar kendine de bunu hatırlatıyordu. "Sen uyu, ben buradayım."

Birkaç saniye sonra Maddie'nin elini tutarken uyuyakaldı. Bu gece yeterince ağlamıştı, bu yüzden en sevdiği İngiliz suç dizisini izlemeye başladı. Seksi bir görevlinin katili bulduğu ve cinayeti çözdüğü bir yerlerde uyuyakaldı.

Maddie, Theo'nun bir parkurun etrafında koşarken onun kahkaha attığı ve herkesin onun peşinden koştuğunu izlediği bir rüyadan bir sarsıntıyla uyandı. Lavaboya gitmek için ayağa kalktı ve rüyanın verdiği o kötü, kapana kısılmış hissini uzaklaştırmaya çalıştı.

Yatakta Theo'nun yanına kıvrıldığında, o kıpırdandı.

"Maddie?" dedi. Gözleri hâlâ kapalıydı.

"Buradayım. İyi misin?"

Theo, Maddie'nin elini tutmak için uzandı, aynı hastanede yaptığı gibi, Maddie de elini ona doğru uzattı.

"Benimle ilgilendiğin için çok teşekkür ederim." dedi Theo.

Maddie diğer eliyle Theo'nun başını okşadı.

"Ben sadece senin iyi olmanı istiyorum."

Theo gözlerini kapattı ve gülümsedi.

"Seni seviyorum." dedi.

Maddie de "Ben de seni seviyorum." dedi.

Ama bir an dondu kaldı.

Neden Theo böyle bir şey söylemişti?

Neden Maddie de böyle bir şey söylemişti?

Maddie nefes alışverişlerine bakınca, Theo'nun saniyeler içinde tekrar uykuya daldığını fark etti.

Maddie tekrar uykuya dalabileceğini pek sanmıyordu.

BÖLÜM 18

Theo ertesi sabah uyandığında yüzünü buruşturdu, başı çok ağrıyordu. Döndü ve gözlerini açtı. Maddie yatakta onun yanındaydı ve uyanıktı.

Ah, miting. Miting. Bu yaz mükemmel olması için o kadar zaman ayırdığı miting. Onun yüzünden bir felakete dönüşmüştü.

Theo doğruldu ve başına dokundu.

"Lütfen bana bir kâbus gördüğümü ve başımın bu yüzden ağrıdığını söyle."

Maddie de en az onun kadar tükenmiş hissediyordu.

"Yine mi unuttun? Dün mitingde..."

Theo iç çekti ve gözlüklerini almak için uzandı.

"Hayır, hatırlıyorum. Sadece belki yanlış hatırlıyorumdur diye umdum."

Elleriyle gözlerini kapattı. "Baş ağrımın geçmesi için bir şey alabiliyor muyum? Bir de kahve içebiliyor muyum? Lütfen evet de."

Maddie bacaklarını yataktan sarkıttı ve ayağa kalktı.

"Hem Tylenol hem de kahve alabilirsin. Hemen döneceğim." dedi.

Thea yataktan kalkıp banyoya gitti. Aynada kendine bir baktı ve titredi. Dün gece hastaneden eve dönerken mutlu olduğuna dair belirsiz bir anı hatırlıyordu, nedenini şimdi tam bilemiyordu. Miting için çok çalışmıştı ve sonra her şeyi yanlış yapmıştı. Artık tüm dünya bunu biliyordu

Tökezleyerek mutfağa geldi. Maddie kahve çekirdeklerini öğütüyordu. Bu gürültü onu rahatsız etmişti.

"Kahve için yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu Thea.

Maddie hayır anlamında başını salladı.

"Senin yatıyor olman gerekiyor. Ben bunu halledebilirim." dedi.

Dolaba doğru yürüdü.

"Ben iş yapamaz bir hâlde değilim ki. Yardım edebilirim." Pencereden uzaklaştı, pencereden gelen güneş gözlerini acıtıyordu. Maddie ona dikkatle baktı.

"Evet, tamam, tamam, muhtemelen karanlık bir odada biraz daha dinlenmeye ihtiyacım var. Ama bana kahve yapman için seni burada bırakmaktan nefret ediyorum."

Maddie su ısıtıcısını doldurdu ve kaynatmaya başladı.

"Sorun değil. Yatak odasının havasından sıkılıp bir değişiklik yapmak istiyorsan, oturma odasına git. Perdeleri kapattım."

Oturma odasına girdiğinde kanepenin yanında duran hastane çantasını gördü ve açtı. Yıpranmış kıyafetlerini çıkardı ve başını salladı. Düğmelerin hemen yanında düzgünce ikiye kesilmiş gömleği kaldırdı ve iç çekti. O gömleğini çok severdi. O kravatını. Acil servis çalışanlarının yapmaları gerekeni yaptıklarını gerektiğini biliyordu ama en azından kravatı çözebilmelerini isterdi.

Başka neler vardı? Ah, telefonu vardı! Belki kafasına darbe aldıktan sonra mitingde neler olduğunu anlatan bir e-posta ya da başka bir şey vardı. Mitinge devam etmişler miydi?

başka birisi zarar görmüş müydü? Dün basında çıkan haberlere bakabilirdi, bu ona daha fazla bilgi verirdi.

Ya yerde baygın yattığı fotoğrafları varsa? Video da olmalıydı. Ne kadar aşağılayıcıydı.

Telefonu oturma odasındaki şarj cihazına taktı ve kilidini açtı.

Hayatında hiç bu kadar çok yeni mesaj aldığını düşünmemişti. Hatta patronunun yanlışlıkla canlı yayında küfrettiği o günden daha fazla yeni e-posta vardı. Son on yılda birlikte çalıştığı ve muhtemelen tanıdığı herkestendi. Bu kadar ilgi gördüğü için kendisini sahtekâr gibi hissetti, bunların hepsi onun suçuydu. Mitingin Berkeley'de olmasını sağlayan oydu ve büyük bir protesto ihtimalini ortadan kaldırmış gibi görünmeye o kadar hevesliydi ki buna yeterince hazırlıklı değildi. Bunun en önemli önceliklerinden biri olması gerekirken, emniyet müdürüne bile zar zor bilgi vermişti. Gerçek bir plan, bu adamları şiddete başvurmadan ve her şeyi mahvetmeden çok daha önce durdurabilirdi.

Tüm bu olanlar, kampanya için ölümcül olmuş olmalı. Üstelik bu durum, Theo'nun siyasi merdivenleri çıkma umutları için de kesinlikle ölümcüldü.

Ekrana çok da iyi odaklanamadı, net düşünememekten nefret ediyordu. Vazgeçti ve önemli görünen tüm e-postaları asistanına iletti. Uzun mesajlara geçti. Annesinden gelen bir dizi mesajı açtı, bunlardan biri "Eğer bunu bana bir daha yaparsan..." yazıyordu. Maddie'nin ayak seslerini duyunca başını kaldırdı.

"Oh şükürler olsun, kahve," dedi.

Maddie, Theo'nun elindeki telefona baktı.

Maddie, "Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye sordu.

Theo tekrar telefona baktı.

"Annemin mesajlarına bakıyorum. Beni öldürmeye hazır

gibi görünüyor ama Ben'in onu biraz sakinleştirmeyi başardığını düşünüyorum." dedi.

Maddie kahveyi masaya koydu ve telefonu elinden kaptı.

"Telefonuna bakmaman gerekiyor! Ekranlara bakmaman gerektiği konusunda ne dediğimi hatırlamıyor musun?" dedi.

Aslında o kısmı hatırlamıyordu.

Gözlerini kısarak Maddie'ye baktı.

"Ekranlar yok mu? 'Ekranlar' derken ne demek istiyorsun?" Telefonuna doğru uzandı ama Maddie önüne geçti.

"Telefon yok. Bilgisayar ve televizyon da yok. Ekran yok ve bir şeyler okumak da yok." dedi.

Kahvesini alıp bir yudum içti. Bununla başa çıkmasına yardımcı olması için biraz kafeine ihtiyacı vardı.

"Sen ciddi misin? Ama işimi nasıl yapacağım? Diğer her şeyi bir yana bırakalım, birden yüze kadar bir ölçek olduğunu düşünürsek, patronum için, California'nın çocukları için ve ayrıca kendim yani Theo Stephens için, işleri yüzde kaç mahvettiğimi bilmem gerekiyor." Bir an düşündü. "Belki de tam olarak bu sırayla değil."

Maddie, Theo'nun yanına oturdu.

"Bunların hiçbirini araştıramazsın ve bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama işini bir hafta boyunca hiç yapmayacaksın. Belki iki."

Theo başını ellerinin arasına aldı.

"Bir hafta mı? Belki iki hafta mı? Ama bunu düzeltmeliyim. Ya da en azından düzeltmek için bir şeyler yapmalıyım. Böyle bir şeye karşı hazır olmadığım için zamanda geriye gitmek ve kafama vurmak istiyorum. Her şeyi mükemmel yapmak için o kadar takıntılıydım ki kontrol edemeyeceğim şeylerin olabileceğini hiç düşünmedim. Düşünseydim, buna karşı bir plan yapmış olurdum."

Maddie kahvesinden bir yudum aldı ve Theo'nun telefonunu sıkıca tuttu.

"Daha sonra mitinge devam etmişler. Alexa, pek çok şeyin yolunda gittiğini söyledi."

Şimdi Maddie bunu söylediğinde, hastanede birinin ona bunu söylediğine dair belirsiz bir anı hatırladı.

"Peki." Bunun nasıl olacağını, yere yığıldıktan sonra mitingin nasıl olacağını düşünmeye çalıştı ama bir türlü gözünde canlandıramıyordu. Neden düşünemiyordu? "Belki de sadece bir makale okusam? Ya da sen bana okuyabilir misin?" dedi.

Maddie başını salladı.

"Alexa ile konuşabilirsin. Seni gelişmelerden haberdar edecektir. Zaten uyandığından daha kötü görünüyorsun. Duyacaklarının seni daha iyi hissettireceğini düşünemiyorum."

Theo iç çekti.

"Tamam tamam, bakmayacağım. En azından telefonu şarj etmeme izin verir misin? Annem aradığında cevap verebilmek istiyorum ve eminim bugün arayacak. Telefonumun şarjı olmadan Alexa ile konuşamam."

Maddie dudaklarını büktü ama telefonu ona geri verdi. Theo telefonu şarj cihazına taktı ve ters çevirerek sehpaya koydu.

"Tost yaptım," dedi Maddie. "Almaya giderken telefona bakmayacağın konusunda sana güvenebilir miyim?" dedi.

Uyandığından daha kötü hissettiği konusunda haklıydı. Belki de bunun sebebi kısmen telefona bakmaktı. Bu kadar çok sevdiği telefonunun onu daha kötü hissettirmesiydi.

"Söz veriyorum. Dokunmayacağım bile."

Maddie birkaç dakika sonra ikisi için yaptığı tostlarla geri döndüğünde, Theo bir parça tost aldı.

"Benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim," dedi.

Maddie yüzünde donuk bir ifadeyle ona baktı.

"Rica ederim," dedi sonunda.

İki dilim tost yedi ve gözlerini kapadı. Belki bir dakikalığına gözlerini dinlendirecekti, burası onun için çok aydınlıktı

Maddie, Theo'nun onun omzunun üzerinde derin bir uykuya daldığını fark ettiğinde, tostunun henüz yarısını bitirmişti.

Theo ne söylediğini hatırlıyor muydu? Hatırlamamalıydı.

Yoksa hatırlamıyormuş gibi mi yapıyordu?

Neden Theo, ona bunu söylemişti?

Neden Maddie, ona bunu söylemişti?

Bütün gün burada onunla oturup, nasıl onun kendisine bunu söylediğini, onun da Theo'ya bunu söylediğini bilip, ikisi de birbirine hiçbir şey söylememiş gibi davranacaktı?

Bunu kastetmiş olamazdı. Tıpkı Maddie'nin de öyle demek istemediği gibi. Aylar önce anlaşmışlardı; aralarındaki bu şey sadece düğüne kadardı, sadece birbirlerinden heveslerini almaları için, sonra birbirleriyle işleri bitecekti. Elbette birbirlerinden hoşlanmaya başlamışlardı ama. . . Önceki gece söyledikleri şey gibi değil.

Maddie başını eğerek ona baktı. Uykusunda kaşlarını çatmıştı. Maddie, Theo'nun alnını düzeltti ve içini çekti ve ona daha da sıkı sarıldı ama uyanmadı.

Maddie ondan uzaklaştı ve telefonunu eline aldı. Kendi mesajlarını ve e-postalarını kontrol etmesi gerekiyordu. Dün mitinge girdiği andan beri, hayatında Theo ile ilgisi olmayan her şeyi görmezden gelmişti.

Şükürler olsun ki önceki güne göre daha aklı başındaydı

ama yine de Maddie, sarsıntının Theo'nun beynindeki etkileri konusunda endişeliydi.

Doktorların hepsi bu konuda çok rahat görünüyordu ancak travmatik beyin sarsıntısı onu yıllarca etkileyebilirdi. Bugün tüm gün Theo'nun sözleri doğru telaffuz edip etmediğini ya da kafasının karışık olup olmadığını görmek için dikkat etmek zorundaydı ama Theo her şeyi hafife almaya devam etti, bu da Maddie'nin Theo'yu daha çok boğazlamak istemesine neden oldu.

Derin bir nefes aldı ve zihnini Theo'dan uzaklaştırıp kendine gelmeye zorladı. Geçen hafta televizyon kanalındaki işinden heyecanla haber bekliyordu ama önceki günden beri bunu hiç düşünmemişti bile. Ona "önümüzdeki birkaç hafta içinde" haber vereceklerini söylemişlerdi, bu da tüm hafta telefonunu eline her aldığında tetikte bekleyeceği anlamına geliyordu ama. . . Hayır, hâlâ bir şey yok. Arama yok, e-posta yok. Bir iç çekti. İstediği bir işten haber beklemenin ne kadar kötü olduğunu unutmuştu. Flörtte her şeyin kötü gitmesi gibiydi ama daha da büyük bir baskı vardı. Kendi işine sahip olmanın en güzel yanlarından biri de yıllardır bu stresle uğraşmak zorunda kalmamış olmasıydı.

İş demişken, takvimini kontrol edip müşterilerini kaybetmek istemiyorsa onlara cevap verse iyi olurdu.

Sonraki bir saat içinde öğleden sonraki müşterilerine iki hızlı, "Ailevi bir sorun var, randevunuzu yeniden planlamam gerekiyor." mesajı gönderdi, beşten fazla e-postayı yanıtladı ve bir gün önce paylaşmak istediği fotoğrafı Instagram'a yükledi. Fotoğrafına beğeniler ve yorumlar geldiğinde başını salladı. Bir şekilde kendisi için havalı, modern, göz alıcı bir marka yaratmayı başarmıştı ama bir de şu hâline bak. Eski yoga taytının içinde, sütyensiz, saçları dağınık ve bu kanepede diken üstünde gibi oturuyordu.

Sonunda Theo kıpırdandı ve oturdu.

"Selam." Boynunu ovaladı. "Kusura bakma. Aslında gerçekten uyumaya niyetim yoktu."

O kadar acınası görünüyordu ki ona öfkelendiği için için kendisini kötü hissetti.

"Sorun değil, doktor önümüzdeki birkaç gün böyle uyuyakalacağını söylemişti. Aç mısın?"

Theo önce hayır anlamında başını salladı, sonra evet anlamında başını salladı.

"Aslında, evet. Ben... Dün gece buraya yemek getirdi mi? Bu gerçekten oldu mu?" diye sordu.

Ah, yani kardeşinin geldiğini hatırlayabiliyordu ama Maddie'ye onu sevdiğini söylediğini hatırlayamıyordu.

"Evet, Ben çorba falan getirdi." dedi Maddie. Theo'nun bunun üzerine yaptığı yüz ifadesine güldü. "Biliyorum ama dün hastaydın, hatırlasana?" dedi Maddie.

Theo ayağa kalkarken esnedi.

"Bunu gerçekten hatırlamıyorum ama sana inanıyorum. Neyse, ben gidip biraz çorba yapayım."

Maddie kendini kanepeden kalkmaya zorladı ve esnemesini bastırdı.

"Hayır, ben yapacağım. Sen titriyorsun, sıcak şeyleri taşıyamazsın."

Theo ona teşekkür ederek gülümsedi ve onu koridorda banyoya kadar takip etti.

Maddie ikisi için de hazırladığı çorba ve krakerle oturma odasına döndüğünde, o hâlâ sehpanın üzerinde ters duran telefonunun arkasına bakıyordu.

Maddie çorba kâsesini Theo'ya uzatırken, "Seni deli ediyor, değil mi?" dedi ve krakerleri masaya koydu.

"Bütün cevaplarım orada, telefonun içinde!" Kraker kutusuna uzandı, bir tane aldı ve yemeden önce ikiye böldü. "En

...n ne zaman telefonuma bakmadan bu kadar uzun süre ge...diğimi hatırlayamıyorum. Bu çok acı verici."

Maddie, Theo'nun yüzündeki ifadeye güldü. Theo'nun ...nun bağımlılığı onu her zaman cezbetmişti çünkü Maddie ... neredeyse aynı şekilde kendi telefonuna bağımlıydı. Biri ...lefonunu elinden alırsa nasıl hissedeceğini biliyordu.

Tam da ona mitingle ilgili haberler için Google'a gireceği...ve ona herhangi bir haberi okuyacağını söyleyecekti ki ken...disini durdurdu. Ne yazdıkları hakkında hiçbir fikri yoktu ve ...nu daha fazla üzmek istemiyordu.

"Burada," dedi Maddie. Theo'ya acıdı ve telefonunu ver...di. "Hiçbir şey okuyamazsın ama Alexa'yı ara, sana gelişme...leri anlatır."

Alexa'ya mesaj atıp Theo'yu rahatlatmasını ve ikisinin güçlerini birleştirip miting, iş ve Theo'yu strese sokan başka ne varsa hepsi hakkında onun iyileşmesini sağlamayı gerçek...ten istedi. Ama bunu yapamazdı çünkü Alexa, Maddie'nin Theo'nun dairesinde olduğunu bilmemeliydi. Ambulan...sı hastaneye kadar takip etmesi onun için yaptığı bir şeydi, bunu en iyi arkadaşının yakın arkadaşına göz kulak olarak oynayabilirdi. Ama Maddie'nin ertesi sabah onun evinde ol...ması Alexa için çok farklı olabilirdi.

"Ah, Tanrı'ya şükür." Hemen favorilerine tıkladı ve Alexa'nın ismine gitti. Maddie'nin adı da orada mıydı? Söy...lemedi.

"Merhaba! Evet, evet, çok daha iyi hissediyorum. İş yerinde neler oluyor? Mitingde neler oldu? Belediye başkanı ne diyor?"

Theo telefonu kapattığında hâlâ endişeli görünüyordu.

"Mitingin devam ettiğini ve kimsenin zarar görmediğini ve basın protestocular hakkında çok şey yazsa da her şeyin yoluna gireceğini söyledi ama ona inanıp inanmayacağımı bilmiyorum." dedi. Bir krakere uzandı ve tekrar kaşlarını çat-

ti. "Çünkü basın protestocular hakkında çok şey yazdıysa, bu kampanya hakkında fazla yazmadıkları anlamına gelir, sadece bir hikâye için çok fazla alana sahipler. Bu da basında istediğimiz etkiyi elde edemediğimiz anlamına geliyor ve insanlar bu oylama girişiminin ne olduğunu veya neden bu kadar önemli olduğunu bilmiyorlar."

Maddie, Theo'nun kaşlarını bir daha düzeltmemek için kendini zorladı.

"Şu anda bu konuda yapabileceğin bir şey yok. Çorbanı iç. Soğuyacak."

Ürperdi.

"Çorbadan daha çok nefret ettiğim bir şey varsa o da."

Maddie, başını salladı.

"Biliyorum, biliyorum, soğuk çorba. Temmuz ayında gazpacho[6] hakkında bunu konuştuk."

Theo, ona bakarak gülümsedi ve çorba bardağına uzandı.

Maddie, Theo'ya bakmamak için kendini zorladı.

Neden Maddie'ye onu sevdiğini söylemişti? Doğru muydu? Gerçekten böyle mi hissediyordu? Neden bunu düşünmeyi bırakamıyordu?

Eğer doğruysa, neden bu sabah öyle davranmıyordu? Neden başka zamanlarda böyle davranmamıştı?

Tamam tamam, dün gece hastaneden eve döndüklerinde, Maddie'yi yanında görmekten gerçekten mutlu görünüyordu, bu doğruydu. Ama bu muhtemelen hayatta olduğu ve nefes alabildiği içindi, Maddie ile hiçbir alakası yoktu.

Belki de dün gece söylediklerinin Maddie ile hiçbir ilgisi yoktu.

Çorbadan başını kaldırıp, "Peki," dedi. "Chronicle ve L.A. Times'daki makalelere baksan ve protestocular ve benim

6. Güney İspanya'ya özgü soğuk içilen domates, salatalık, biber ezme çorbası. (ç.n.)

yaralanmamla ilgili paragrafları sayıp kampanyayla ilgili paragraflarla karşılaştırsan ve sonra ben. . ."

"Aman Tanrım, lütfen mitingle ilgili konuşmayı bırakır mısın?" Bunu daha fazla kaldıramazdı. "Neden buna kafa yoruyorsun? Alexa ile az önce telefonda konuştun ve sana sorun olmayacağını söyledi. O yüzden lütfen başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?"

Theo'nun yüzü düştü ve Maddie'den biraz uzaklaştı.

"Tabii. Sorun değil." dedi.

Aman Tanrım, şimdi de Theo ona kızgındı. Maddie bağırdığı için kendisini kötü hissetti ama bu gerçekten de Maddie'nin katlanabileceğinden çok daha fazlaydı. Burada oturup, dünyanın en önemli şeyiymiş gibi, bir saniye daha onun lanet miting hakkında strese girmesini izleyemezdi.

"En azından bir ay sonra düğün var. Sana bu kadar uzun süre patronluk taslamamla uğraşmana gerek kalmayacak." dedi Maddie ortamı yumuşatmak için. Theo cevap vermedi. Peki, tamam.

Bir süre orada oturdular, telefonla Instagram'da gezindiler ve başka hiçbir şeye bakmadılar, Theo, Maddie artık sessizliğe dayanamayacak hâle gelinceye kadar, hiç durmadan kraker yedi.

"Eğer uzanıp televizyona bakmayacağına söz verirsen, bir şeyler açarım ve en azından biraz eğleniriz."

Maddie kumandayı aldı ve kanepenin diğer ucuna gitti.

Theo omuz silkti ve yattı. Ah harika, sonsuza kadar miting hakkında konuşmak istemediği için hâlâ ona kızgın mıydı? Her neyse, Theo bunu da atlatacaktı.

The Great British Baking Show'un en sevdiği sezonunu buldu ve açtı. Maddie'ye katartik bir çığlık attıran, *Say Yes to Dress*'ten sonraki en iyi şey buydu. Tanıtım müziği çaldığında Theo'ya baktı. Theo, ona bakmadı ama Maddie, onun gülümsediğini düşündü.

Birkaç saat sonra Ben içeri girdi. Maddie televizyonu açtığından beri, sürekli uyuyup uyanan Theo'nun yanında duran boş bardağa baktı.

"Gerçekten çorba içtiğine inanamıyorum." dedi.

Theo yattığı yerden doğruldu ve Maddie televizyonu kapattı.

"Çorba iğrençti ama krakerler için teşekkürler."

Ben rahat koltuğa çöktü ve önce abisine, sonra da Maddie'ye baktı.

"İkiniz de çok kötü görünüyorsunuz. Maddie, sen dün gece hiç uyuyabildin mi?"

Maddie, Ben'e doğru döndü.

"Biraz. Ben iyiyim."dedi.

Ben başını salladı.

"'İyiyim' demenin ne anlama geldiğini biliyorum. Ben kadınları kitap gibi okurum. Eve git ve duş al ve biraz dinlen. Çorbadan başka bir şeyler ye. Bu kadar yorgun ve bitkinken, onunla ilgilenemezsin."

Maddie önce Ben'e, sonra Theo'ya baktı. Gitmek istemiyordu ama Ben haklıydı. Böyle bir yorgunlukla endişeyle titrerken asla burada uyuyamayacaktı. Evde de uyuyup uyuyamayacağını bilmiyordu ama denemeliydi. Aksi takdirde, bu gece hiçbir işe yaramayan bir refakatçi olurdu.

"Tamam, ama ya Theo-"

"Saçmalamaya ya da beni anlamıyormuş gibi davranmaya başlarsa mı? Biliyorum, 911'i arayacağım. Ben dün dikkat ettim. Eve git. Bir molaya ihtiyacın var."

Maddie ayağa kalktı.

"Televizyon izlemesine ya da telefonuna dokunmasına izin verme." dedi.

Theo'ya veda öpücüğü vermek istedi ama bunu kardeşi-

nin önünde yapmaktan çekindi. Tabii, Ben muhtemelen neler olduğunu biliyordu ama kimse yüksek sesle söylemediği sürece Maddie ve Theo, o biliyormuş gibi davranamazdı.

"Peki. Teşekkürler Ben."

Theo, Maddie kapıdan çıkmadan önce gözlerini tekrar kapattı.

Theo yine kanepede uyandı. Yine nasıl uyuduğunu bile hatırlamıyordu. İçinde bu böyle devam edecek gibi bir his vardı.

Döndü ve doğruldu. Neden televizyonda beyzbol maçı vardı? Maddie neden beyzbol maçı açsın ki? Bu soruyu sormak için döndü ve Ben'in Maddie'nin sandalyesinde oturduğunu gördü.

"Ne yapıyorsun burada?" diye sordu kardeşine. "Maddie nerede?"

Ben gözlerini televizyondan ayırdı.

"Ah, uyandın demek. Yaşayanların dünyasına tekrar hoş geldiniz, Theo Bey. Bir süredir derin bir uykudaydın. Maddie saatler önce gitti, hatırlamıyor musun? Onu biraz dinlenmesi için eve gönderdik?"

Bununla ilgili belirsiz bir anısı vardı. Maddie'nin gitmesine hem memnun hem de üzgündü. Ona bütün gün ne yapacağını söylemesinden bıktığı için mutluydu. Telefonuna bakma Theo! Duvara bak ki televizyon izleyebileyim Theo! Bu iğrenç çorbayı iç Theo! Yaşadığın en büyük profesyonel kriz hakkında konuşmayı bırak Theo!

Ve üzgündü çünkü o olmadan bir şekilde ne yapacağını bilmiyordu.

"Ah, doğru." Ayağa kalktı ve bir baş dönmesi dalgası ona

çarptığında kanepenin koluna tutundu. "Geliyorum." dedi.

Banyoya doğru gitti. Bundan nefret ediyordu. Tüm bu olanlar: Mitinge katılan protestocular, kafasına vuran birkaç protestocu, tüm bu beyin sarsıntıları, cevaplayamadığı telefon görüşmelerinin mitingdeki polis memurlarının sayısını ikiye katlaması, bu kadar çok çalıştığı bir konuda başarısız olması, Maddie'nin bu sabahki davranışı, Maddie'nin gitmesi.

Maddie, Theo onunla miting hakkında ve onun için neden bu kadar önemli olduğu hakkında konuştuğunda bütün yaz boyunca numara mı yapmıştı? Maddie'nin kampanyayı ve onu umursadığını düşünmüştü.

Bu sabahki davranışlarına bakılırsa, onunla işinin bitmesini bekleyemiyormuş gibi görünüyordu.

Salona dönerken yine acıktığını fark etti.

İstediği son şey daha fazla çorbaydı ama muhtemelen Ben başka bir şey yemesine izin vermezdi.

Theo, "Bana getirdiğin çorbaların en az iğrenç olanı hangisi?" diye sordu. "Maddie bana yemek yedirdi. . . Ne deniyordu? . . . noodle. Tekrar gerçek bir yemek yemek için sabırsızlanıyorum."

Ben televizyonu kapattı ve ayağa kalktı.

"Tavuklu noodle yediğine inanamıyorum. Sana başka bir şey ısıtacağım. Koridorda elinde kâseyle yürümene izin vermemem gerektiğini biliyorum."

"Hey, artık normal denebilecek kadar iyi yürüyebiliyorum!" diye bağırdı Ben'in arkasından. Bir dakika. Neden bu konuyu tartıştığını bilmiyordu. Küçük kardeşi onu bekliyordu, onun bu durum devam ettiği sürece bundan zevk alması gerekiyordu.

Çok geçmeden Ben elinde bir kâse sıcak sarımsı sıvı ve bir kutu krakerle geri geldi. Kanepeye Theo'nun yanına oturdu ve kâseyi önüne koydu. Theo ona baktı ve içini çekti. En azından daha fazla kraker getirmişti.

"Burada." Ben, Theo'ya bir kaşık uzattı. "Yemek ye. Söz veriyorum, tadı iğrenç değil."

Theo krakerleri açtı, bir tanesini çorbaya batırdı ve kokladı.

"Beyin sarsıntıları çok kötü," dedi. Krakerini ısırıp omuz silkti, ardından çorbadan birkaç kaşık aldı. Düşündüğünden daha lezzetliydi ama o çiğneyebileceği yiyecekler istiyordu. Doktor muhtemelen dün onlara mide bulantısından ne zaman kurtulacağını söylemişti ama doktorun söylediği hiçbir şeyi hatırlamıyordu ve Maddie de ona söylemek için burada değildi.

"Doktor normal yemeğe ne zaman dönebileceğim hakkında bir şey söyledi mi?" diye Ben'e sordu. Ben, Theo'nun tahmin ettiği gibi omuz silkti.

"Maddie biliyordur. Bu gece gelirse eğer ona sorabilirsin." dedi.

Ben, "eğer" diyene kadar Theo, Maddie'nin bu gece eve gelmeme olasılığını bile düşünmemişti. Ya ona bakmaktan bıkmışsa, evinde kalmaya karar vermişse? Ya uyuyakaldıysa ve sabaha kadar uyursa?

Göğsünde hissettiği o artan paniği bastırdı. Belki de en sonunda onun hep ne kadar takıntılı bir stres vakası olduğunu anlamış ve Ben geldiğinde sonsuza kadar kaçmak için bu fırsatı değerlendirmişti.

İyi olacaktı. O iyileşecekti. Kendi başının çaresine bakabilirdi. Maddie olmadan bu kadar uzun süre hayatta kalmıştı, o olmadan da bunu atlatabilirdi.

Theo beyin sarsıntısı bilgi formunu ya da adı her neyse onu bulmasını söylemek için Ben'e doğru döndü ve Ben'i yüzünde kocaman bir gülümsemeyle ona bakarken buldu.

"Geri dönmeyecek olması fikrinden çıldırdın, ha? Sen ve Maddie arasında neler oluyor? Bana anlattığına göre, onun sadece seks yaptığın bir kız olduğunu düşünmüştüm. Ama

sonra dün hastaneye gittim ve sanki o görevliymiş gibi her kese emir veriyordu. Kahretsin, bana emir vermesine izin verdim çünkü görevli gibi görünüyordu. Kız arkadaşlar hep böyle davranır, dostum." dedi.

Kahretsin. Ben'in etrafta dolaşıp Maddie'ye kız arkadaşı demesine ihtiyacı yoktu. İnkâr etmek için ağzını açtı ama Ben konuşmaya devam etti.

"Belli ki ona âşıksın. Herhangi bir aptal bile ona bakışlarından bunu anlayabilir." Ben sırıttı. "Onaylıyorum. Ama sadece çok seksi olduğu için değil, tabii onun da etkisi var. Sonuçta o kardeşimin sevgilisi."

Oh, hayır. Şimdi Maddie'nin her zaman Alexa'nın yapacağını söylediği şeyi yapan, heyecanlanan ve kendisinin ve Maddie'nin nasıl birbirleri için yaratıldıklarını söyleyen Ben'di; ki onları bir sır olarak saklamaya bu kadar kararlı olmasının sebebi de buydu.

Ama muhtemelen Maddie'nin Alexa'ya bundan bahsetmek istememesinin gerçek nedeni bu değildi. Onun sebebinin, muhtemelen Theo'nun onun için çok gergin, endişeli ve çok sıkıcı olmasının olduğunu biliyordu.

Ben'in, Maddie'nin onun hakkında gerçekten ne düşündüğünü bilmesine dayanamıyordu. Ya da Ben'in, Maddie'nin Theo ile işi bitsin diye düğüne kadar günleri sayarken, Theo'nun Maddie'ye ne kadar çok âşık olduğunu bilmesine katlanamıyordu.

Ben'i, Maddie'nin onun kız arkadaşı olduğu ya da Ben'in gelecekteki yengesi olacağı ya da Theo'nun ona âşık olduğu fikrinden vazgeçirmesi gerekiyordu. Hem de hemen.

Aynı zamanda kendisini de bu düşünceden kurtarsa iyi olurdu.

"Bak, tamam Maddie harika ama öyle bir şey yok ortada. Onunla ilk tanıştığımda, sadece statü, dış görünüş ve parayı önemseyen ve önemli hiçbir şeyi umursamayan, derinliği

olmayan, kaltak ve seksi bir kız olduğunu düşündüm. Dün hastanede ne kadar kalmış olursa olsun, hâlâ olduğunu düşündüğüm gibi sığ bir insan."

Ön kapı çarptı.

"Gerçekten mi?" Maddie kapıda belirdi. "Ben sadece derinliği olmayan, bir kaltak mıyım?" diye sordu Maddie.

Kendime not: Bir dahaki sefere kardeşine neden birine âşık olmadığına dair saçma sapan nedenler söylerken, o kişide evin anahtarının olmadığından emin ol.

Theo, Maddie ile göz teması kurabilmek için ayağa kalktı. Elinde bir pizza kutusu vardı ve çok güzel, dinlenmiş ve aynı zamanda öfkeli görünüyordu.

Ben'in, Theo'nun ona âşık olduğu hakkında söylediklerini duymuş muydu? Bir yandan onun duymuş olmasını umuyordu; belki de bu, az önce duydukları konusunda onu daha az kızdırırdı. Ama diğer yandan da duymamış olmasını istiyordu. Buna vereceği cevabın ne olacağını biliyordu.

Ben ayağa kalktı ve odadan çıktı. Theo kardeşinin arkasından burada onunla kalması için bağırmak istedi ama bunun yerine gidişini izledi.

"Benim derinliği olmayan bir kaltak olduğumu mu düşünüyorsun?" diye tekrar sordu Maddie. "Gerçekten mi?"

Tamam, bunu neden Ben'e söylediğini açıklamak zorundaydı. Ama ona Ben'in, Theo'nun ona nasıl âşık olduğunu söylediğini söyleyemezdi.

Şaka. Bunu bir şakaya dönüştürmeliydi.

"Bazen kesinlikle öyle görünüyorsun," dedi. "Lanet olsun, dün olanlardan çok kıyafetlerimin mahvolmasına üzülmüş gibiydin."

Bu sözler, kulağa hiç de şaka olarak söylenmiş gibi gelmedi. Kahretsin. Tekrar denemek için ağzını açtı ama Maddie ondan önce araya girdi.

"Konuştuğumuz onca şeyden sonra, sana anlattığım onca şeyden sonra, sen benim hakkımda böyle mi düşünüyorsun?" dedi Maddie.

Maddie'ye onun hakkında gerçekten ne düşündüğünü ya da onun hakkında gerçekten ne hissettiğini söyleyemezdi. Ben'in bunu anlaması zaten yeterliydi. Son birkaç aydır Maddie'nin sözleri ve davranışları, onun Theo'ya karşı aynı şekilde hissetmediğini göstermişti. Theo, Maddie'nin neler hissettiğini bilmesine izin vermeyecek kadar gururluydu.

Maddie'ye ve onu bu kadar önemsediği için kendine olan tüm öfkesi dışarı taştı.

"Senin için neyin önemli neyin önemsiz olduğunu hepimiz biliyoruz. Hastanede baş başayken elimi tutacaksın, istediğin zaman evime geleceksin ama etrafta başka birini görür görmez geri çekileceksin. Maddie Forest'ın koruması gereken bir itibarı olduğu çok açık ve ben onun için yeterince iyi değilim. Neden tam tersiymiş gibi davranıyorsun?" dedi.

Theo bunların hiçbirini ona söylememesi gerektiğini, kızgın olduğunu ve sert çıkıştığını biliyordu ama kendine hâkim olamadı.

Maddie yüzü kaskatı kesilmiş bir hâlde ona baktı.

"Senin gibi biri neden benim için yeterince iyi olsun ki? Senin gibi, partilerde köşelere saklanan, insanların içini sıkan, tek başına dans eden, kendi sesinden başka kimseyi duymayan biri. Bunu neden bir sır olarak saklamak istediğimi sanıyorsun? Seninle yattığımı birilerinin bilmesini isteyeceğimi düşünmüyorsun, değil mi?" dedi.

Bu, belki bir gün önce onu yere seren darbeden bile daha sert bir darbe olmuştu.

Maddie pizza kutusunu açtı. Kahretsin. Ona kavrulmuş sarımsaklı pizza almıştı. Çok güzel kokuyordu.

"Seninle ilk tanıştığımda, tanıdığım en büyük pislik ol-

...ğunu düşünmüştüm. Bu konuda kesinlikle haklıydım."

Pizza kutusunu ters çevirdi ve tüm pizza yere döküldü.

Maddie, "Bana bir iyilik yap Theo," dedi.

Kutuyu pizzanın üzerine fırlattı.

"Benimle bir daha asla konuşma."

Maddie arkasını döndü ve dışarı çıktı. Bu sefer kapıyı çarpmadı bile.

Maddie'nin elleri o kadar titriyordu ki anahtarını kontağa zor sokabildi. Burada, arabada oturamazdı; Theo'nun ya da onun erkek kardeşinin onun ne kadar üzgün olduğunu görmesini istemiyordu. Kendini toparlamak için derin bir nefes aldı, arabayı çalıştırmak için anahtarı çevirdi ve elinden geldiğince hızlı sürdü.

Theo, onun hakkında nasıl böyle bir şey söyleyebilirdi? Onun hakkında nasıl böyle bir şey düşünebilirdi ki? Theo'yu tanıdığını sanmıştı.

Theo'nun onu sadece dış dünyaya kendini gösterdiği gibi ya da dışarıdan göründüğü gibi değil de gerçekten olduğu gibi, içindeki kişiyi gördüğünü ve tanıdığını düşünmüştü.

Gerçek Maddie'yi gördüğünü ve ondan hoşlandığını, onunla mutlu olduğunu, ona inandığını sanmıştı. Ama en sonunda, aslında o tam da ilk başta Theo'nun olduğunu düşündüğü kişiydi: Nasıl göründüğüne ve nasıl giyindiğine göre onu yargılayacak ve onun aslında nasıl birisi olduğunu öğrenmek için asla zahmet etmeyecek türden bir adamdı.

Maddie, ona çok şey anlatmıştı. Mücadeleleri hakkında, kendi hedefleri hakkında, neden böyle bir kişi olduğu hakkında çok şeyden bahsetmişti. Acaba onu hiç dinlemiş miydi? Yoksa kendi konuşma sırasını mı bekliyordu?

Maddie ilişkilerinin gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordu, hiçbir gerçek ilişkinin bu kadar rahat ve kolay olmadığını biliyordu, kötü bir sona doğru yaklaştıklarını biliyordu. En başından beri haklıydı.

Ama bu Maddie'yi daha iyi hissettirmiyordu.

Etrafına bakındı ve nerede olduğunu anladı, doğruca Alexa'nın evine gitmişti.

Başını iki yana doğru salladı ve eve dönmek için sokağın ortasında U dönüşü yaptı. Alexa'ya bunların hiçbirini anlatamazdı, özellikle de şimdi.

Alışılmışın dışında temiz olan evine girdi ve çantalarını yere bıraktı. Theo ilk geldiğinden beri, evini bir insan için ne kadar mümkün olursa o kadar temiz tutuyordu. O zamandan beri o kadar sık geliyordu ki planları olduğunda çılgınca temizlik yapmak yerine düzenli olarak temizlemesi daha mantıklıydı.

Bu saçmalığın sona ermesinin zamanı gelmişti.

Evinin etrafında koşturdu, etrafı dağıttı. Kitapları raflardan indirdi, çamaşırları sepetten çıkarttı, şifonyerden yere fırlattı, alışveriş poşetlerini banyo dolabındaki sakladığı yerden oturma odasının ortasına fırlattı, boş kutuları geri dönüşüm kutusunun içinden çıkarıp attı. Sonunda, eserine hayran olmak için bir daire çizerek döndü ve gülümsedi.

Sonra oturma odasının ortasına oturdu, tüm bu eşyaların arasında hıçkıra hıçkıra ağladı.

BÖLÜM 19

Theo, cümlenin ortasında podcast'i kapattı. Eğer o lanet olası podcast'i biraz daha dinleseydi, Berkeley sokaklarında öylece dolanabilir ve yatak ve yemek dağıtım kutuları ve jilet dağıtım kulüpleri ve lanet olası podcast'in reklamını yaptığı diğer her şey ve Theo'nun artık neredeyse ihtiyacı olduğuna ikna olduğu şeyler hakkında duyabilen herkesin kulağına bağırabilirdi.

Hayatında daha kötü geçirdiği bir haftayı hatırlayamıyordu ve daha sadece çarşambaydı. Başı hâlâ ağrıyordu ve hâlâ düzgün düşünemiyordu, iş konusunda endişeleniyordu, okuyamıyordu, egzersiz yapamıyordu, çalışamıyordu ve hâlâ Maddie'yi düşünmeden duramıyordu.

Theo, o gece evinden çıkıp gittiğinden beri Maddie'den haber almamıştı, haber almayı beklemiyordu da... O gün ona söylediği korkunç ve doğru olmayan her şey için kendinden nefret etti. Söyledikleri için geçirdiği beyin sarsıntısını bahane etmek istedi ama bunun en büyük sebebinin bu olmadığını biliyordu. En azından küçük kardeşiyle arasını düzeltmeye çalışıyordu ancak bunun yerine kardeşine karşı da koca bir pislik gibi görünmüştü.

Maddie Forest'a âşık olmayı nasıl başarmıştı? Çünkü açıkça belli oluyor ki Ben -kahretsin- bu konuda haklıydı.

Peki, kendini ona âşık olmaktan nasıl kurtarabilirdi? O çok eğlenceli, zeki, gerçek ve ilgiliydi. Onun koltuğunda ya da kendi koltuğunda oturarak sırlarını saklamak için ergenler gibi aralarında kıkırdayarak, evinde mümkün olan her yerde seks yaparak, işleri ve aileleri hakkında düşüncelerini ve acılarını paylaşarak, birlikte gülerek, sohbet ederek, birbirlerini dinleyerek ve sessizce oturarak o kadar harika bir yaz geçirmişlerdi ki.

Sorun şu ki Theo geleceğini ve nereye gittiğini düşünmeden Maddie ile yaşadıklarının dalgasına kapılıyordu ve şimdi yapayalnız bir hâlde kayalık, soğuk kıyıya geri atılmıştı.

Bak, ayrılmadan hemen önce beyin sarsıntısı geçirmesindeki diğer sorun da buydu; tüm bu düşüncelerin içinde debelenmek için çok fazla zamanı vardı, bu yüzden oturup giderek daha da fazla üzücü metaforları düşündü.

Kendini toplaması gerekiyordu. Belki de bir şeyler yemeliydi. Ben'in getirdiği donmuş pizzalardan hâlâ üç dört tane vardı ama yedikleri ve sipariş ettikleri pizzalardan dolayı pizzadan midesi bulanmaya başlamıştı.

Köşedeki masada, dizüstü bilgisayarının önünde oturan Ben'e baktı. Ben, onu yalnız bırakmayı reddetmiş ve iş yerine tüm hafta boyunca evden çalışacağını söylemişti. Ben'in aralıksız konuşmasını iki gün üst üste dinledikten sonra Theo, Ben'i şu anda çocukken olduğundan daha çok işe yarayan sessizlik oyununu oynamaya zorlamıştı. Belki de artık Ben daha fazla iradeliydi ya da Ben'e ödül olarak verdiği bira, yirmi beş yıl önce ona vermeye çalıştığı oyun parasından daha büyük bir ödüldü.

Telefonu çaldı. Alexa arıyordu. İyi olup olmadığını görmek için hafta sonu bir kez uğramıştı ve Ben ve Theo'yu yalnız görünce şaşırmıştı. Neyse ki Maddie'yi sormamıştı.

"Aramana sevindim. Çok sıkılmıştım."

Alexa güldü.

"O hâlde sana akşam yemeği getirmemi isteyip istemediğini sorsam, cevabın evet mi?"

Tanrı'ya şükürler olsun. Yemek için ve duvarlara ya da kardeşine bağırmasını engelleyecek bir arkadaşlık için.

"Kesinlikle. Pizza dışında her şey olabilir."

Ben onun bakışlarını yakaladı ve iki eliyle kendini işaret etti. Theo iç çekti.

"Lex, Ben onun da burada olduğunu bilmeni istiyor." dedi Theo.

Alexa güldü.

"İkinize de yetecek kadar yemek getireceğim. Çin yemeği mi olsun? Yarım saate kadar orada olurum."

Telefonu kapattığında Ben'e baktı.

"Unutma, Alexa'ya Maddie olayı hakkında hiçbir şey söyleme, her ne kadar onu kendi tarafına çekmek istesen de. Alexa bu konuda hiçbir şey bilmiyor." dedi.

Kardeşinin ağzını bantlamakla tehdit etmesinin nedenlerinden biri de Ben'in ona Maddie'yle barışması gerektiğini söylemesiydi. Maddie, onun evinden çıkmadan hemen önce onun hakkındaki hislerini oldukça açık bir şekilde netleştirmişti; onunla barışmaya çalışmasının ne anlamı olabilirdi ki? Maddie bir daha onunla alakalı bir şey duymak istemiyordu.

Theo, ona söylediği korkunç şeylerden sonra Maddie'yi bunun için suçlamadı.

Ben, "Sadece diyorum ki ben pisliğin tekiyim. Neden benim gibi davranıyorsun? Akıllı olan sen olmalısın. Bu durumda akıllı davran! Onunla konuş, mesaj at, ona nasıl hissettiğini anlatan, özür dileyen bir mektup yaz ve söyle." dedi.

Theo ayağa kalktı. En azından artık başı dönmüyordu.

"Bu konuyu kapattık."

"Bunu kapattığımızı biliyorum ama belli ki tekrar konuş-

mamız gerekiyor!" dedi Ben. "Bunu hep yapıyorsun. Bir kadınla bir kere kavga ediyorsun ve pes ediyorsun, sorunu çözebilecekken bile! Daha önce bunu hiç umursamadım çünkü çıktığın diğer kadınlardan hiçbirini sevmedim ama Maddie'yi sevdim!" dedi.

Ben'i günler önce evden kovmalıydı.

"Maddie'den ne kadar hoşlandığının bir önemi yok; bu benimle ilgili, seninle değil."

Ben ona bakıp sırıttı.

"Sen de Maddie'yi çok severdin ve bunu ikimiz de biliyoruz, o yüzden tam tersi bir durum varmış gibi davranmayı bırak."

Theo'nun buna verecek hazır bir cevabı yoktu. Ben'den habersiz, Maddie'yi aramıştı. Hem de iki kere. Ama Maddie cevap vermemişti. Her iki aramada da mesaj bırakmamıştı ama cevapsız aramalarını telefonunda gördüğünü biliyordu. Ama hiçbir şekilde cevap vermemişti. Tam da dediği gibi bir daha ondan haber almak istemiyordu. Theo ise aradığı için bile pişmandı.

"Sadece... Tanrı aşkına, lütfen Alexa'ya bir şey söyleme." dedi.

Ben gözlerini devirdi.

"Bir şey söylemeyeceğim," dedi Ben. "Alexa'nın bilse de bilmese de benim tarafımda olacağını biliyorum. Ama ona, iş ve kampanya ile ilgili senin kendi kafandan uydurduğun tüm kıyamet senaryoları konusunda biraz mantıklı konuşmasını söyleyeceğim."

Theo, Alexa ile de bu konu hakkında konuşmak istemiyordu. Bir yandan, miting felaketinden sonra işi için korkmanın mantıksız olabileceğini biliyordu, öte yandan, kovulmadan önce bu haftanın sonuna kadar istifasını e-postayla göndermesi gerekiyormuş gibi hissediyordu.

Protestolar hakkında herkesin söylediklerini görmezden gelen oydu, mitingi raydan çıkaran da oydu, bu zaferi patronunun elinden alan da o olmuştu. Bunun bedelini ödemesi gereken kişi de kendisi olmamalı mıydı?

Belki Alexa'nın getirdiği yemek Ben'in dikkatini dağıtmaya yeterdi ve bu konuda bir şey söylemezdi.

Ben, Theo'ya baktı.

"Git üzerini değiştir. Alexa seni böyle görmesin." dedi.

Theo kendine baktı. Üzerinde pazar gününden beri giydiği eşofman, yemek lekesi olmuş bir gömlek ve delik çoraplar vardı. Ben haklıydı.

Hızlı bir duşun ardından ve üzerinde temiz bir eşofmanla oturma odasına geri dönerken kapı çaldı.

"Buyurun," dedi kapıyı açarken. Kollarında birden fazla paket vardı. Ben, paketleri elinden almak için atladı.

Alexa kapıdan içeri girerken, "Daha iyi gibisin ama yine de berbat görünüyorsun," dedi. "Hey, Ben, Theo nasıl?"

"Teşekkürler Lex, ben de seni gördüğüme sevindim." dedi Theo. "Çok daha iyi, sorduğun için teşekkürler."

Alexa ona bakıp gülümsedi ve koridordan geçerek Ben'in arkasından mutfağa gitti.

"Belediye başkanı sana selamını iletmemi istedi. Gelip seni görmek istedi ama ben onu vazgeçirmeyi başardım. Daha iyi olduğunu kendi gözleriyle görmek istediğini söyledi, seni en son gördüğünde yerdeymişsin, sağlık görevlileri varmış yanında. Onun yerine bu paketi sana vereceğimi söyledim." dedi.

Theo, Alexa'nın ona doğru ittiği kutuyu açarken yüzünü buruşturdu. Harika, tam da ihtiyacı olan şey, bir kutu meyve.

İlk başta Berkeley'deki mitingin düzenlenmesini istemesinin tek nedeni, orada yaptıkları harika şeyleri tüm Kaliforniya'ya göstermekti; patronunun eyalet çapında bir ünü hak

ettiğini ve hatta -tamam, tamam, kendisinin de- herhangi bir politikacı veya kampanya için değerli bir çalışan olduğunu düşünmesiydi. Şimdi ise birisi onun adını duyduğunda, kendi mitinginin arkasında sağlık görevlileri tarafından müdahale edilen birini hatırlayacaktı.

Theo iç çekti.

"Lex, seninle konuşmam gereken bir konu var."

Alexa, Theo'nun omzuna dokundu ve evet anlamında kafasını salladı.

"Ben de bunu bekliyordum." dedi Alexa.

Ben, Alexa'nın getirdiği yemeklerden bir paketi eline aldı.

Ben, "Lütfen, şunun aklını başına getir." Alexa dedi. "Günlerdir çıldırıyor." Ben birkaç yemek çubuğu alıp yavaşça odadan çıktı. Bu pislik muhtemelen çin mantısının tamamını almıştı.

Theo iç geçirdi ve Alexa'ya baktı.

"Belediye başkanının yüzüne nasıl bakacağımı bilmiyorum. Ya da mitingde yaptığım bu felaketten sonra ofistekilerden birinin yüzüne nasıl bakacağımı bilmiyorum. Bundan sonra hâlâ bir işimin olup olmayacağını da bilmiyorum."

Alexa başka bir yemek paketini açtı ve Theo'nun önüne doğru itti. Ah, bu leziz Çin mantısı. Bir tanesini alıp ısırdı.

"Tabii ki bir işin olacak. Sen neler diyorsun böyle? Ben mitingde yoktum, hatırlamıyorsam lütfen söyleyin, kafanı bir yerlere mi vurdun?" dedi.

Alexa'nın onu daha iyi hissettirmek için bu konuyu hafife alacağını bilmeliydi.

"Hayır, tabii ki ama bunun olacağını bilmem gerekirdi. Bunun için plan yapmış olamlıydım. Ve yapmadım, hepsi benim suçum."

Alexa Çin mantısından biraz aldı.

"Theo, seni takdir ediyorum fakat senin hep bir kahramanlık kompleksin vardı. Tek başına dünyayı kurtaramazsın, aynı şekilde tek başına yok edemezsin de. Bu kendini cezalandırmaya bir son vermelisin. Bunun için kendini gereğinden fazla sorumluymuş gibi hissediyorsun, bu konu seninle ilgili değildi Theo ve bunu sen de biliyorsun."

Yarısını yediği Çin mantısını tezgâhın üzerine koydu. Bu konuyu nasıl çözeceği konusunda Alexa'ya güvenebileceğini düşünmüştü. Tüm yaz boyunca, bu konuyla ilgili tüm bu konferans aramalarından ve protestolarla ilgili tüm endişelere rağmen tek başına Berkeley'deki miting için kampanyayı nasıl elde ettiğinden bahsederken, Alexa onu dinlememiş miydi?

Hayır, elbette dinlememişti. Çünkü tüm bunların hepsini Maddie'ye anlatmıştı.

"Bu kendi kendini cezalandırma değil, bu bir gerçek. Bunun sorumlusu benim. Herkes bana protestolar konusunda endişeli olduklarını söyledi ama ben hiçbirini dinlemedim. Emniyet müdürüyle bile miting hakkında neredeyse hiç konuşmadım, onun mitingin gerçekleşeceğini bildiğinden emin olmak dışında hiçbir şey yapmadım. Bu protestolar için hazırlanabilirdim. Protestoları engelleyebilirdim! Endişelerden herhangi birini ciddiye alsaydım, en başta mitingin bu şekilde bozulmasını önleyebilirdik." dedi.

Alexa Çin mantısına doğru uzandı.

"Böyle şeyleri planlamak kimin işidir biliyor musun? Emniyet müdürü! Bu arada, kendisi olanlardan dolayı mahcup olan ve sana özürlerini ileten kişi."

Tamam, Alexa'nın haklılık payı vardı ama yine de bu Theo'nun da işi sayılırdı.

Alexa buzdolabından bir şişe maden suyu aldı. Theo'nun Maddie için dolapta bulundurduklarındandı.

Alexa, "Ama en önemlisi, sen bu işi uzun zamandır yapı-

yorsun. Herkes seni tanıyor ve sana güveniyor. Aldığın tek bir yanlış karar, itibarını sonsuza dek yok etmeyecek. Özellikle bu bir grup çalışması olduğu için böyle bir şey olmayacak. Sen hep böyle saçma düşüncelere kapılıyorsun." dedi.

Theo iç çekti. Alexa, onu daha iyi hissettirmeye kararlıydı, değil mi?

Sorun şu ki Alexa onu çok fazla önemsiyordu. Kazadan sonra iyileşmesi konusunda fazlasıyla endişeliydi ve muhtemelen Drew'un Theo'nun huzura, rahatlamaya ve sakin bir zihne ya da buna benzer şeylere ihtiyacı olduğu hakkında söylediklerini dinlemişti.

Kahretsin, boş konuşmayan o arkadaşı neredeydi? Onun hislerini hiç umursamadan, ona gerçeği söyleyecek olan kişi neredeydi?

Maddie. O arkadaş Maddie'ydi.

Alexa onun omzuna dokundu.

"Sana kendini aş demiyorum ama artık kendini aşmalısın. Kötü şeyler olur, hepimiz bazen işleri berbat ederiz. Ayağa kalkarız ve devam ederiz. İyileş, işine geri dön, özür dilemen gereken herkesten özür dile, bu konuyu olması gerekenden daha büyük bir mesele hâline getirme ve bir sonraki konuya geç." Başka bir Çin mantısı daha aldı. "Tamam mı?"

Söylediklerinin hepsi kulağa mantıklı geliyordu ama ona inanmak da riskli gibiydi.

"Tamam." dedi. Başka ne diyebilirdi ki?

Alexa'dan Maddie hakkında tavsiye alabilmeyi diledi. O, Maddie'yi herkesten daha iyi tanıyordu ve Maddie'nin bu konuda ona karşı dürüst olacağını biliyordu. Ama eğer Alexa'ya Maddie'nin ondan saklamakta bu kadar kararlı olduğu bu sırrı söylerse, Maddie'nin intikamı çok büyük olabilirdi.

"Ayrıca, Çin mantılarımın hepsini yemeyi bırak," dedi Theo.

"Evlere servisin karşılığı." dedi Alexa. Çantasını aldı. "Eve gitmeliyim. Hâlâ pazartesi işe dönebileceğini mi düşünüyorsun?" diye sordu.

Theo evet anlamında kafasını salladı.

"Tanrım, umarım gelebilirim. Bu arada teşekkür ederim, Lex."

Alexa hızlıca ona sarıldı.

"Ne zaman istersen. Ne hakkında olursa olsun. Söz veriyorum, her şey yoluna girecek."

Kapıdan çıkarken Theo'nun kardeşine el salladı. "Hoşça kal Ben, görüşürüz."

"Gördün mü bak!" dedi Ben, kapı kapandıktan sonra. "Onu duydum! Boş yere saçmaladığın konusunda o da benimle aynı fikirde. Onunla Maddie hakkında konuşmalıydın. Bahse girerim, o konuda da benimle aynı fikirdedir!"

Theo kanepeye oturdu ve başını ellerinin arasına aldı. Kardeşini öldürmemek için bir an önce işe dönmesi gerekiyordu.

Maddie telefonu çaldığında annesinin evine gitmek için kendi evinden çıkmak üzereydi. Aşağıya baktı. 415'li bir numaraydı. Theo değildi. Telefonu her çaldığında hâlâ onun olmasını ummaktan nefret ediyordu.

Kavga ettikten bir gün sonra Maddie'yi iki kez aramıştı ama Maddie ona o kadar kızgındı ki telefonu açsa bağırmaktan başka bir şey yapması imkânsızdı. İyi ki her iki aramasında da müşterileriyle birlikteydi ve telefonunu açmamıştı.

Neden Theo'nun tekrar aramasını istiyordu ki? "Ondan bir daha haber almak istemiyordun, unuttun mu?" dedi kendi kendine. Geçen hafta boyunca sürekli zihninde yaptığı gibi

ona bağırabilmek istediği için mi acaba? Hiçbir fikri yoktu

O zaman neden Theo onu aramıştı ki? Özür dilemek için mi aramıştı? Ona bunları söyleten şeyin sadece beyin sarsıntısı olduğunu ummuştu ama öyle olsaydı, bir sesli mesaj bırakmaz mıydı, ona mesaj yazmaz mıydı ya da tekrar aramaz mıydı?

Theo'nun iyileşip iyileşmediğini bile bilmiyordu. Alexa eskiye göre daha iyi olduğundan bahsetmişti ama bunun gerçekten ne demek olduğunu bilmiyordu: İşe geri dönmesi daha mı iyiydi? Bir saatten daha fazla bir süre uyanık kalmak daha mı iyiydi? Öğle yemeklerini düzenli yiyebiliyor muydu? Doktora tekrar gitmiş miydi?

Maddie sadece onun için endişelenmekle kalmıyordu, aynı zamanda ona söylediklerinden dolayı da kendini suçlu hissediyordu. O sözleri Theo'nun onu incittiği gibi onu incitmek için söylemişti ve bunu başardığından oldukça emindi ama şimdi yirmi dört saatten daha az bir süre önce hastaneden çıkıp gelen birine bu kadar acımasız davrandığı için kendisini dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyordu.

Ama Theo, onun duygularını, söylediklerinden dolayı özür dilemek için arayacak kadar umursamıyorsa, Maddie'nin de onun duygularını umursamaması gerekirdi.

Bir dakika, onu arayan bu telefon numarası o televizyon kanalının numarası değil miydi? Dikkatini topla Maddie.

Annesinin kıyafetleriyle dolu elbise çantasını kanepenin üzerine bıraktı ve derin bir nefes aldı.

"Merhaba, ben Maddie."

"Merhaba Maddie. Ben Allen Barnes, KPTZ'den. Nasılsınız?"

Alexa ona telefondayken gülümserse sesinin daha samimi ve sıcak görüneceğini söylemişti, bu yüzden gülümsemeye çalıştı.

Bir insan telefonda konuştuğu birisine nasıl gülümseyebilirdi ki? Özellikle de bu kadar gerginken?

"Çok iyiyim!" dedi. Bir dakika, bu çok mu coşkulu bir cevap olmuştu? İyi*yim, teşekkür ederim, siz nasılsınız* demesi gerekirdi. Neden onu arıyordu? Giriş konuşmalarını kesip asıl konuya geçemezler miydi?

"İyi, bunu duymak harika. Seninle tekrar konuşmak güzel Maddie. Kanaldaki herkes seninle çalışmaktan gerçekten keyif aldı fakat ne yazık ki şov için farklı bir yönde ilerlemeye karar verdik. Ancak umuyorum ki..."

Maddie adamın söylediklerinin geri kalanını dinlemedi. Koltuğa otururken "teşekkür ederim", "harika bir fırsat" ve "her şey gönlünüzce olsun" gibi sözler söyledi. En sonunda, onun da "Hoşça kal." dediğini duydu ve telefonunu kapattı.

Maddie işi alamamıştı. O âna kadar bu işi ne kadar istediğini fark etmemişti.

Başını ellerinin arasına alıp biraz derin nefes aldı.

Gözlerini açtığında, kanepenin yanında annesinin Alexa'nın düğününde giyeceği elbiselerin olduğu giysi çantasını gördü. Tanrı'ya şükür ki annesi evde onu bekliyordu.

Arabasına bindi ve annesinin yaklaşık on yıl önce satın almayı başardığı East Oakland'deki iki yatak odalı küçük eve gitti.

Annesi kapıyı açar açmaz konuşmaya başladı.

"Kızım o senin sevdiğin köftelerden yaptım, kıyafetleri..." Maddie'ye baktı ve onu evin içine doğru çekti.

"Ne oldu sana?" diye sordu.

Maddie kanepeye oturdu. Annesinin Maddie'nin ergenliğinden beri evinde olan eski bir kanepeydi. Kanepenin bir köşesine kıvrıldı ve battaniyeyi omuzlarına doğru çekti. Hayatında bu kadar uzun süredir olan eşyaları etrafında görmek onu rahatlatıyordu.

"İşi alamadım," dedi. Bunu yüksek sesle söylemek ca-

nını yakmıştı. "Az önce bana haber vermek için aradılar."

Annesi Maddie'nin yanındaki koltuğa oturdu ve battaniyeyi ikisinin de üzerine örttü.

"Ah, bebeğim, çok üzgünüm," dedi annesi. "Bunu ne kadar istediğini biliyordum."

Maddie gözlerini kapattı.

"İstiyordum. Böyle bir süreçten geçmek... Bana gerçekten ihtiyacı olan insanlara hayatlarında gerçekten bir fark yaratabileceğim bir noktada yardım etmeyi ne kadar istediğimi düşündürdü. Bu gibi bir fırsat elime geçene kadar, bunu ne kadar istediğimin farkında değildim ve şimdi bu fırsatı kaçırdım." dedi.

Maddie başını annesinin omzuna yasladı ve annesinin otuz yıldır kullandığı parfümün kokusunu içine çekti.

"Ben her şeyi mahvettim. Ne istediklerini biliyordum, istediklerinin nasıl olması gerektiğini biliyordum, peki öyleyse neden bunu onlara vermedim? Yine o şirret Maddie gibi davranabilirdim. Kahretsin, ben her zaman o kaltak Maddie'yim, öyle olmak bana doğal geliyor. O zaman şov yapardım. Bunun yerine, aptalca sebeplerden dolayı bu fırsatı resmen ellerimle çöpe attım."

Annesi, Maddie ona bakıncaya kadar geriye doğru çekildi.

"Hayır. Bu doğru değil. Kendine saygın olmazdı ve en önemli olan şey de bu. Eğer sana bugüne kadar bir şey öğretebildiysem, sana bunu da öğrettiğimi biliyorsundur."

Sonunda Maddie'nin gözyaşları akmaya başladı.

"Yine de en önemli şey bu mu? Dünyada her gün insanlara zarar verecek şeyler yapan, sürekli alan ve asla vermeyen, kazandıkları sürece ne yaptıklarını ve nasıl yaptıklarını umursamayan insanlar görüyorum. Artık doğru olanı yapmaya çalışmanın ne anlamı var ki?"

Annesi cevap bile vermedi, sadece sehpanın üzerindeki

kutudan Maddie'ye birkaç peçete uzattı. En sonunda Maddie doğruldu.

"Biliyorum. Biliyorum. Bana bunları söylemene gerek yok. Ben o insanlardan biri olmak istemiyorum. O insanlardan nefret ediyorum. O insanlar, tüm hayatın boyunca senin mücadele ettiğin insanlar. Ama neden hep onlar başarılı olmaya devam ediyor ve bizim gibi insanlar kaybediyor?" dedi.

Annesi ayağa kalktı ve ona bir bardak su getirdi.

"Dediğin gibi, hayatım boyunca böyle insanlara karşı mücadele ettim. Ve onlar kazandı. Hem de pek çok kez. Ama yapabileceğimiz tek şey savaşmaya ve bize ihtiyacı olan insanlara yardım etmeye devam etmek. En azından benim için hayatı değerli kılan tek şey bu."

Maddie başını iki yana doğru salladı.

"Benim neyim var bilmiyorum. Bu aptal iş yüzünden çok sinirlerim bozuldu. Bu sadece bir iş, sadece bir televizyon işi, bu sadece modayla ilgili bir şey, toplumun çöküşü demek değil ki."

Annesi saçlarını okşadı.

"Alexa ile bu konuyu konuştun mu?" diye sordu.

Maddie hayır anlamında başını salladı.

"Hayır, zaten ben de buraya gelirken öğrendim. Onu sonra arayacağım."

Annesi başını salladı.

"Theo ile konuştun mu peki?" diye sordu.

Neden annesi böyle bir soru sormuştu ki?

"Neden bunu Theo ile konuşayım?"

Vivian'ın yüzünde kendinden çok emin bir ifade vardı.

"Maddy, lütfen. Otuz dört yıldır boşuna annen olmadım. Anneler her şeyi bilir. Her neyse, mitingde geçirdiği beyin sarsıntısından sonra nasıl oldu, iyileşti mi?"

Maddie tekrardan gözyaşlarına boğuldu.

"Bilmiyorum! Ertesi gün kavga ettik ve o günden beri onu hiç görmedim ve bana korkunç şeyler söyledi, ben de ona korkunç şeyler söyledim. Onun için çok endişeleniyorum, ona çok kızgınım ve söylediklerim için kendimi çok kötü hissediyorum ve ne yapacağımı da bilmiyorum!"

Annesi Maddie'yi kendine doğru çekip, onu göğsüne bastırdı. Maddie, yıllarını annesinin rahat koynunda ağlayarak geçirmişti. Kötü kızlar, acımasız öğretmenler, aptal erkekler ve kötü patronlar yüzünden ağlamıştı. Vivian onun ağlamasına izin verdi.

"İkimizin arasında bir şeyler olduğunu nereden bildin? Alexa bile bilmezken."

Çaydanlığın fişini takmak için ayağa kalktığında annesi ona bakıp güldü.

"Ah lütfen ama. Benim de kulaklarım var! Onun konusunu açmak için her türlü fırsatı değerlendirdin, ne zaman ondan bahsetsen yüzünde bir gülümseme vardı ve ondan bahsederken gülümsediğini telefondan bile anlayabiliyordum!"

Hımm... Alexa bu telefonda gülümseme konusunda haklıymış.

"Hadi ama neler olduğunu anlat bana..." dedi annesi.

Maddie her şeyi anlattı, neredeyse her şeyi. Her ne kadar annesi neyle ilgili kısımları atladığını bilse de Maddie seksle ilgili tüm detayları atladı.

Annesine birbirlerine "Seni seviyorum" dediklerini söylemedi. Annesinin bu kısmı bilmesine gerek yoktu.

"Her neyse," dedi, "Artık bitti. Muhtemelen en iyisi budur. Belki de tüm bunları beyin sarsıntısı yüzünden söyledi ama zaten fazla da uzun sürmeyecekti. Ben hep çok farklı olduğumuzun farkındaydım ve aramızdaki bu şey gerçek olamayacak kadar güzeldi, böyle bir şey çok uzun süre devam edemez. Onu düğünde görmek zorunda kalacağım ki bu..."

Maddie iç çekti. "Neyse bunun için daha sonra endişelenirim."

Annesi dolaptan fincanları indirip poşet çayları çıkarmak için etrafta dolaşıyordu.

"Ona karşı güçlü duygular hissediyormuşsun gibi görünüyor, ben böyle olduğunu düşünüyorum."

Tabii ki annesi böyle düşünecekti.

"Hayır, öyle değil. Sadece onun yanında olmaya alışmıştım, hepsi bu. Ve sonu ağzımda kötü bir tat bıraktı. Üstesinden geleceğim."

Bu konuyu kapatmalıydı. Theo için tekrar ağladığına inanamıyordu.

"Janet teyzen o araba kazasını geçirdiğinde ikimizin çok aptalca bir şey yüzünden birbirimize çok kızdığımızı hatırlıyor musun?" diye sordu.

Maddie iç çekti.

"Evet, anne hatırlıyorum ama bu öyle bir şey değil..."

"Sadece diyorum ki böyle zamanlarda duygular yükselir." Vivian sıcak suyu fincanlarına doldurdu. "Herkes stresli ve kırılma noktasında ve bazen insanlar söylemek istemedikleri şeyler söylüyorlar. Belki siz ikiniz de böyle yaptınız."

"Bu öyle değildi anne." Maddie fincana doğru uzandı. "Artık Theo hakkında konuşmak istemiyorum, tamam mı?"

Vivian onun yanına oturdu.

"Peki. O zaman iş hakkında konuşalım."

Maddie fincanını eline aldı ve biraz daha şeker eklemek için mutfağa gitti. Annesi çayına asla yeteri kadar şeker koymazdı.

"Bunu konuşmamızın amacı ne? İşi alamadım, bitti, bu kadar."

Annesi başını salladı.

"Hayır, bitmedi. Bu senin tek fırsatın değildi. Şimdi soru

şu: Televizyona mı çıkmak istedin yoksa sana ihtiyacı olan kadınlara yardım etmek mi istedin?"

Maddie kollarını kaldırdı.

"Televizyonda bana ihtiyacı olan kadınlara yardım etmek istedim!"

İkisi de kahkaha atmaya başladı.

"Tamam ama cidden," dedi Vivian. "Bu tür bir işi yapmanın başka yolları da var. Kadınlara bu şekilde yardım etmek için gönüllü olabileceğiniz milyonlarca yer biliyorum. Pek çok seminer düzenleyebilirsin, insanların iş görüşmeleri için kıyafet bulmaları için barınaklara bağışlanan tüm kıyafetleri incelemelerine yardımcı olabilirsin, tıpkı ikinci el mağazalarında benim için yaptığın gibi, hatırlıyor musun?"

Neden böyle bir şey daha önce onun aklına hiç gelmemişti?

"Tabii ki hatırlıyorum." Koltuğa oturdu ve ayaklarını battaniyenin altına soktu. "Bana tüm fikirlerini anlat." dedi.

BÖLÜM 20

Theo pazartesi sabahı belediye binasına girdiğinde, bir buçuk hafta değil de aylardır oraya gelmemiş gibi hissetti. Görünüşe göre, diğer insanlar da böyle hissediyordu: Binaya girer girmez başkanın ofisinden çıkan iki kişi ona sarıldı, onu seven bir güvenlik görevlisi lobide ona bir çak işareti yaptı ve ofisinde "Hoş geldiniz" balonları asılıydı.

Her şey çok güzeldi ama yine de kendisini bir pislik gibi hissediyordu.

Herkes beyin sarsıntısının en başından beri onun suçu olduğunu bilmiyor muydu?

Başından beri, büyük bir kibirlilikle hareket edip eyalet çapındaki büyük bir girişimin ilk mitingini mahvettiğini bilmiyorlar mıydı?

Onun Maddie'nin hayatında gördüğü en büyük pislik olduğunu bilmiyorlar mıydı?

Ayrıca son birkaç gündür daha net düşünebiliyordu ve her ne kadar mitingi mahvettiği için kendini kötü hissetse de mitingden dolayı işini kaybedebileceğine dair duyduğu endişenin son derece mantıksız olduğunu fark etmişti. Belediye başkanı onu severdi, burada iyi iş çıkarmıştı hatta belki de Alexa söylediklerinin hepsinde haklıydı.

Maddie ile arasında olan biten her şey korkunç görünüyordu. Onu o kadar çok özlemişti ki çok acınası bir hâldeydi. Sürekli telefonu alıp ona Ben'in söylediği saçma şeyleri mesaj atmak ya da komik olduğunu düşüneceği bir şeyi anlatmak veya ne zaman geleceğini anlamak istiyordu. Ama Maddie'nin onunla ilgili bir şey duymak istemediğini biliyordu.

Alexa elinde iki fincan kahveyle Theo'nun ofisine geldi.

Theo köşedeki balonları gösterek, "Bu senin işin, değil mi?" diye sordu.

Alexa, Theo'nun kahvesini masasına bırakıp başını salladı.

"Hayır. Sanırım bu binada seni sandığından çok seven ve umursayan daha fazla insan var."

Theo, ona sımsıkı sarılmak için ayağa kalktı.

"Seni buralarda görmeyi özlemişiz." dedi Alexa.

Theo da onları özlemişti. İşe geri döndüğü için çok mutluydu. Yüzde yüz iyi olan bir yerde olmadığını biliyordu ama çok uzun süre çalışmamak onun sinirlerini bozmuştu. Evden çıktığı ve Maddie'yi özlemekten başka bir şey yaptığı için çok mutluydu.

Maddie'ye söyledikleri için ondan özür dilemesi gerekiyordu ama Ben'e söylediklerini neden söylediğini açıklamasının tek yolu doğruyu söylemekti ve ona âşık olduğunu bir türlü kabullenemiyordu.

Alexa, "Buraya geri döndüğün için iyi hissettiğine emin misin?" diye sordu.

Theo, başını hareket ettirmek her ne kadar canını acıtsa da başını salladı.

"Evde bir gün daha kalsaydım duvarlara tırmanacaktım, Lex. Ya da küçük kardeşimi öldürecektim. Muhtemelen ilk hafta çok harika bir performansım olmayacak ama geri dönmek zorundaydım." Maddie'yi düşünmekten başka bir şey yapmak için biraz dikkatinin dağılmasına ihtiyacı olduğunu ona söyleyemezdi.

"Tamam ama en azından bugün eve erken git, olur mu? Personel toplantısında görüşürüz." dedi Alexa.

Theo kahvesini bitirdi ve sonra belediye başkanının yanına gitti. Bu işi de en kısa sürede halletmesi gerekiyordu.

Belediye başkanının sekreteri hemen ayağa fırladı ve görür görmez ona sarıldı.

"Theo! Senin için çok endişelendim! Sana gönderdiğim muzlu pastayı aldın mı?"

Theo da ona arkasından sarıldı.

"Aldım ve onun için sana çok minnettarım. Teşekkürler. Geçen hafta her gün kahvaltıda onu yedim." Belediye başkanının ofisinin kapısını işaret ederek, "Başkan ofisinde mi?" diye sordu.

Başını salladı ve masasının üzerindeki telefona baktı.

"Evet ve telefon bağlanmasını istemiyor. İçeri gir sen."

Theo kapıyı çaldı ve belediye başkanı, "Girin!" dediğinde içeri girdi.

Belediye başkanı Theo'ya doğru yürürken gülümseyerek, "İşte buradasın, döndün!" dedi.

"O serserilerin seni uzun süre hastanelik edemeyeceğini biliyordum."

Theo patronunun sıkıca tokalaşmasına karşılık verdi.

"Geri döndüm. Birkaç gün eski hızıma yetişemeyebilirim ama bir gün daha evde oturmaya katlanamazdım."

Belki her şey gerçekten yolundaydı? Belediye başkanı onu gördüğü için mutlu görünüyordu.

Belediye başkanı masasına otururken, "Birinin bir gün sana nasıl mola vereceğini öğretmesi gerek." dedi.

Theo da oturdu ve derin bir nefes aldı. Her ne kadar patronu rahat davransa da yine de bunu söylemek zorundaydı.

"Efendim, sadece mitingde olanlar için üzgün olduğumu

söylemek istiyorum. Mitingin Berkeley'de olması için ısrar eden bendim ve ben protestocularla sorun yaşayacağımızı öngören insanların sözlerini umursamadım. Acil durum planlamalarında çok daha iyi bir iş çıkarmalıydım. Biliyorum, bu durum kampanyaya zarar verdi ve ben..."

Belediye başkanının kahkahası ofiste yankılandı.

"Lütfen bana birkaç zorba protestocunun yaptıklarının sorumluluğunu üstlendiğini söyleme, emniyet müdürü de buradaydı ve bana aynı şeyi söylüyordu, üstelik kafasına vurulan kişi o değildi. Bu arada, başına gelenlerden dolayı o da kendini çok kötü hissediyor." dedi.

Alexa ona emniyet müdürünün özürlerini ilettiğini söylemişti ama Theo buna pek inanmamıştı.

"Buna minnettarım ama ben gerçekten..."

"Artık özür dilemek yok! Emniyet müdürüyle konuşmalıydın, evet. O da mitingi kesinlikle daha iyi yönetmeliydi. Ama artık olan oldu ve bitti, ikiniz de ileride daha iyisini yapacaksınız. Sana yalan söylemeyeceğim, basında harika bir izlenim bıraktık diyemem ama iki hafta öncesinde yapılan halk oylamasına göre, çok daha fazla kişi genel okul öncesi eğitimi için bir halk oylaması girişimi olduğunu biliyor, orası kesin."

Theo'nun yüzünde hiç rahatladığını gösteren bir ifade yoktu.

Theo ayağa kalkarak, "Hımm... beyin sarsıntımın böyle bir şeye yardımcı olmasına sevindim." dedi. "Personel toplantısında görüşürüz."

Ofisine dönerken on kişiyle daha konuştu. Hepsi ona sarıldı ve nasıl olduğunu sordu. Bir süre sonra, herkese gösterebileceği bir kartı üzerine asmak istedi. Pankartın üzerinde şöyle yazacaktı:

"DAHA İYİ HİSSEDİYORUM, TEŞEKKÜR EDERİM. HÂLÂ BAŞ AĞRIM VAR, BİR SÜRE ÇOK OKU-

YAMAM AMA İŞE GERİ DÖNMEKTEN MUTLUYUM."

Alexa'nın ofisinin kapısından başını uzattı. Masanın üzerinde bir pasta kutusu vardı, masanın diğer tarafında da Alexa oturuyordu.

"O kutuda ne var?" diye sordu Theo.

Alexa bilgisayarından başını kaldırıp baktı.

"Ah, pastanın kalanları. Drew ve ben bu hafta sonu düğün için pasta tadımı yaptık ve kalanları paylaşabilirim."

Pasta tadımı. Düğünü için. Kahretsin.

"Ben dünyanın en kötü insanıyım. Düğününe üç haftadan daha az bir süre kalmışken, geçtiğimiz iki haftayı hem benim işimi hem de kendi işini yaparak geçirdiğine inanamıyorum. Bir de üzerine benim kendimi toparlamam için uğraşıyorsun."

Ona güldü.

"Yine abartıyorsun. Sen dünyanın en kötü insanı değilsin, o ifadeyi geçtiğimiz bir buçuk hafta boyunca senin işinin bir kısmını ve kendi işimi yapmak zorunda kalmama sebep olan o senin kafana vuran adam için kullanalım." dedi.

Alexa'nın masasının önündeki koltuğa lap diye oturdu.

"Tamam, tamam, ben dünyanın en kötü sağdıcıyım. Üzgünüm. Ben sana daha çok yardımcı olmalıydım, Lex."

Alexa gözlerini devirdi.

"Bir beyin sarsıntısı geçirdin. Ayrıca, zaten yardım etmek isteseydin de ne yapabilirdin bilemiyorum. Yani evet, sürekli konferans görüşmeleri yaparken, bir yandan da gelinlik provalarına katılmam gerekiyordu. Gelinliği doğru şekilde düzeltmelerini söylemiş olmam için dua et ve umarım bedeni küçük olmaz ya da düğmelerinin kenarında fırfırlar olmaz. Ama onun dışında, bu düğün olayı herkesin bahsettiği kadar stresli olmadı. İyi olacak."

Theo pasta kutusuna uzandı.

"Bu pastayı görmek istiyorum." dedi.

Ama kutunun kapağını açtığında en sevdiği çikolatalı kurabiyelerin sıra sıra dizildiğini gördü.

"Hadi ama bu pasta değil ki. Kim düğünden bir ay önce pasta tadımı yapar ki? Bunlardan aldığına inanamıyorum. Zaten gelinliği almadan önce biz pastayı seçmiştik. Sana hoş geldin kurabiyesi almayacağımı mı düşünmüştün?"

Theo ayağa kalkarken eline bir kurabiye aldı.

"Teşekkür ederim. Harikasın."

Alexa gülümsedi.

"Biliyorum. Patronla konuşman nasıldı, her şey yolunda mıydı?"

Theo konuşacağını ona söylememişti ki.

Theo kafasını sallayarak, "Evet, tam da senin söylediğin gibi oldu." dedi. "Her zaman mükemmel olmam gerektiğini, hata yapmamam gerektiğini yoksa her şeyin mahvolacağını düşünmüştüm ama sanırım bu konuda yanılmışım. Yıllardır her şeyi berbat ediyorum!"

Alexa güldü ve bir kurabiye aldı.

"Bak! Düşündüğün kadar da kötü olmuyormuş, değil mi?" dedi Alexa.

Theo ofisine giderken bu sözleri düşündü. Maddie konusunda da her şey onun düşündüğü kadar kötü müydü acaba?

İçini çekti. Hayır, bu konu farklıydı. Patronuna kendini kanıtlamıştı. Maddie'ye kanıtladığı tek şey, başından beri onun hakkında ne kadar haklı olduğuydu. O sözleri ona asla söylememeliydi.

İncindiğini, korktuğunu ve aşırı tepki gösterdiğini şimdi fark ediyordu ama neden onun canını en çok acıtacağını bildiği bir avuç şeyi söylemek zorundaydı ki?

Theo masasına oturdu.

Belki Maddie'den özür dileseydi, kendisini biraz olsun daha iyi hissedecekti.

Telefonu çaldı. Tanrı'ya şükür, yapacak işleri vardı.

Maddie, çantasında bir şişe şarapla Alexa'nın evine gitti. Düğüne iki hafta bir gün kalmıştı ve Alexa yirmi dakika önce büyük bir panikle onu aramıştı. Alexa'nın kendini kaybetmeye başladığından son derece emindi. Dürüst olmak gerekirse, aslında Maddie, Alexa'nın şimdiye kadar kendini kaybetmemiş olmasından etkilenmişti.

Kahretsin, Maddie de kendini kaybetmeye başlamıştı. İki hafta sonra Theo'yu tekrar görmek zorunda kalacak, onunla yine dip dibe olacaktı ve bununla nasıl başa çıkacağından emin değildi. Geçtiğimiz haftayı Theo hiç yokmuş gibi davranmak için uğraşarak geçirdi ama maalesef bunda başarısız olmuştu.

Kendi kendine zaten bitmeye mahkûm bir ilişki olduğunu söylese de Theo ona asla saygı duymamıştı, Maddie onun için fazla iyiydi ama tüm bunlar Maddie'nin kendini daha iyi hissetmesine yardımcı olmamıştı.

Alexa ön kapıdan kafasını uzatarak, "Selam!" diye seslendi, gözlerinde donuk bir bakış vardı, saçları başının tepesindeki dağınık topuzdan sarkıyordu ve yanaklarına kırmızı oje sürülmüş gibiydi.

Maddie arkadaşını baştan aşağı süzerken, "Selam," dedi.

"Hangi konuda yardıma ihtiyacın vardı?"

Alexa onu içeriye doğru çekti ve kapıyı kapattı.

"Tanrı'ya şükür buradasın." dedi.

Maddie, Alexa'yı küçük kapların içindeki boyaların, kurdelelerin ve başka tuhaf eşyaların da yerlere saçıldığı oturma

odasına kadar takip etti. Kâselerden birinde toprak mı vardı?

"El işlerine mi başladın?" diye sordu Maddie.

Alexa yere çömeldi ve onun da çömelmesini istedi.

"Daha iyi bir soru, neden yıllar önce el işleri yapmaya başlamadım? Lanet olası nikâh şekerlerimizi yapmaya çalışıyorum çünkü annem nikâh şekerlerimiz olması gerektiğini söylüyor ve ben zaten bu düğün saçmalığı için annemle bin kere kavga ettiğimden, bunun için de kavga etmeyi göze alamadım ve tamam dedim. Tabii ki nikâh şekerlerimiz var dedim ve konuyu hallettim ve şimdi de bu lanet olası nikâh şekerlerini halletmeliyim!"

Maddie çantasından yavaşça şarap şişesini çıkardı ve kadeh almak için ayağa kalktı.

"Peki, şimdi ne yapıyoruz?" diye sordu Maddie.

Alexa küçük bir cam kap aldı ve içine kaşıkla biraz toprak koydu.

"Annem bana uzun zaman önce Martha Stewart Weddings'te düğün hediyesi olarak teraryum veren insanlardan bahsetti ve çok tatlı olduğunu söyledi. Martha'yı ne kadar sevdiğimi biliyorsun ve hapisten çıkarken taktığı o muhteşem şalı hâlâ unutamıyorum. AMA YÜCE TANRIM, şimdi o kadının hiç var olmamış olmasını diliyorum çünkü toprağı koymak için küçük kaplar aldım ve bitkileri içine koydum ama bitkilerin hepsi çok saçma görünüyor ve bence ölüyorlar, bana yardım etmen gerek, Maddie." dedi.

Maddie yarısı yapılmış teraryumu Alexa'nın elinden aldı ve onun yerine dolu kadehi koydu.

"Önce, bundan biraz iç." dedi.

Alexa şaraptan bir yudum aldı ve yutkunurken gözlerini kapadı.

"Tamam, bu biraz iyi geldi. Şimdi ne olacak?" diye sordu.

Maddie telefonunu çıkardı.

"Şimdi bize pizza sipariş ediyorum. Biberli ve siyah zeytinli mi?"

Alexa kafasını salladı.

"Çok daha iyi. Şimdi ne olacak?"

Maddie içinde ıvır zıvırların olduğu kaplardan birini aldı.

"Şimdi şu teraryumlardan birkaç tane yapalım." dedi.

Sonraki bir saat boyunca orada oturdular, şarap içip toprakları minik cam kâselere doldurdular ve toprağı küçük bitkilerle süslediler.

"Bana yardım etmeye geldiğin için çok teşekkür ederim, Mads. Nasıl gidiyor? Şu iş konusunda ne düşünüyorsun? Seni işe almadıkları için hâlâ onlara kızgınım." dedi.

Maddie gülümsedi. Kötü gün dostu gibisi yoktur.

"Ah, müşterim Maya da öyle söyledi. Öğrendiği gün bağırarak beni aradı, kendi işini bile bırakacak sandım. Onun yerine, tanıştığım kadın örgütleriyle çekmeyi planladığım bir dizi için seminer yapmaya söz verdi. Orada ayda iki kez kadınlar için kıyafet tasarım oturumları düzenleyeceğim ve yardım etmek için halktan başka kadınları da çağıracağız ve etkinlikler düzenleyip onlara iş arama tavsiyeleri vereceğiz."

Alexa gözlerini kıstı.

"Ben de her zaman buradayım. Biliyorsun değil mi?" dedi.

Maddie güldü.

"Tabii ki. Bu bir soru bile değildi." Şaraptan bir yudum aldı. "Ama gerçekten iyiyim. Yaptığım deneme çekimiyle gurur duyuyorum, elimden gelenin en iyisini yaptım ve eğer onların istedikleri bu değilse, ben de bu şovu yapmaktan mutlu olmazdım. Ama böyle bir fırsat elime geçtiği için gerçekten mutluyum, hayatımda eksik olan şeylerden birini fark etmeme yardımcı oldu. Ve bu yeni plan için heyecanlıyım."

Alexa ayağa kalktı ve bir şişe şarap daha getirdi.

"Ben de heyecanlıyım ve seninle gerçekten gurur duyuyorum."

Kadehleri tokuştururken birbirlerine gülümsediler.

Maddie tamamlanmış teraryumlarından birini aldı ve her yönden görebilmek için şöyle bir çevirdi.

"Lex, sana bir şey söylemem gerek." dedi Maddie. Alexa da durdu ve yukarı baktı.

"Sanırım bu bilim projesinden çok kötü bir not alacağız." dedi.

Alexa kıkırdadı.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi, değil mi?"

Maddie en yakın arkadaşına baktı, yüzünde neşeli bir gülümseme vardı. Tanıştıkları ilk günküyle aynıydı ve gözlerinden akan yaşları durduramıyordu.

"Tıpkı eski günlerdeki gibi. Ah, Lex." Sesi titredi. "Seni özleyeceğim."

Alexa yerdeki tüm bitkileri bir kenara itti ve Maddie'nin yanına geçti.

"Ne demek beni özleyeceksin? Ben bir yere gitmiyorum ki! Evlenmiyorum ve evli insanlar dünyasına taşınmıyorum. Ben yine Alexa Monroe olacağım, hâlâ burada olacağım, yine en yakın arkadaşın olacağım, kocam olsun ya da olmasın!" dedi.

Maddie gözyaşlarının akmasını engellemeye çalıştı ama artık mümkün değildi.

"Biliyorum ama yine de farklı olacak! Senin adına çok mutluyum ve ben Drew'un da kısmen sana layık olduğunu düşünüyorum ama bu tıpkı biz liseden mezun olduktan sonra tekrar karşılaştığımızda yine aynı biz olup olmayacağımızı bilmiyorduk ya da onun gibi bir durum. Ya evlendikten sonra değişirsen?" dedi.

Maddie hayır anlamında başını salladı ve gömleğinin kenarıyla gözlerini sildi.

"Kusura bakma, sen bu lanet nikâh şekerlerini yapmaya çalışıyorsun ve ben de burada oturmuş ağlıyorum. Bu hafta garip bir şekilde aşırı duygusalım."

Alexa, Maddie'ye sarıldı.

"Ben de bu hafta çok duygusalım. Pazartesi zavallı Theo işe döndüğünde neredeyse ağlıyordum." dedi.

Theo çoktan işe dönmüş müydü? Okuduğu makalelerden anladıklarına göre, işe dönmesi için henüz çok erkendi.

"Ah, işe döndü mü? Ee, o nasıl?" diye sordu Maddie, kadehini eline alıp kaldırdı ve kalanını yavaşça yudumladı.

"Daha iyi. Yüzde yüz iyileşti denemez ama kesinlikle çok depresif ve sersemlemiş göründüğü ve iki cümleyi bir araya getiremediği geçtiğimiz hafta sonundan daha iyi görünüyor."

Theo önceki hafta sonu depresif ve sersemlemiş mi görünüyordu? Hımm...

"Evet, hafta sonu gerçekten onun için kötü geçmiş olabilir. Ama tekrardan işe dönmeyi kaldırabilecek mi?" diye sordu Maddie.

Alexa başını salladı.

"Hâlâ sürekli bir baş ağrısı olduğunu söylüyor ve şimdi çok büyük puntolarla e-postaların ve notların çıktılarını alıyor ancak özellikle de okuyamadığı ya da televizyon izleyemediği için evde olmanın çok daha sıkıcı olmaya başladığını söyledi. Ama yine de keyifsiz görünüyor." dedi.

Gerçekten sormamalıydı. Hatta bu konuşmayı da yapmamalıydı aslında.

"Nasıl keyifsiz görünüyordu?"

Alexa bir avuç sukulent yaprağını toprağın içine gömdü.

"Tam bilmiyorum. Sadece üzgün, sanırım." Alexa omuz silkti. "Belki yalnızca ben öyle düşünüyorum. Ya da belki de iki haftadan uzun süredir başı ağrıdığı içindir. Benim de o kadar uzun bir süre başım ağrıyor olsaydı hep depresif görünürdüm."

Kapı çaldı ve Maddie hemen ayağa fırladı.

"Eminim bu bizim pizzadır. Onu alayım."

Tanrım, Alexa ile Theo hakkında konuşabilmeyi diledi. Ama Alexa'dan bu kadar uzun süredir sakladığı sırrı ona söylemeye hazır olsa bile, Theo ile birlikte katılacakları Alexa'nın düğününe sadece birkaç hafta kala bunu söyleyemezdi. Böyle bir kaos haberini en yakın arkadaşının düğününün ortasına atamazdı. Aklını Theo'dan uzaklaştırıp Alexa'ya çevirmesi gerekiyordu.

Bir saat sonra Drew eve geldi ve onları toprakların arasında yere yayılmış hâlde buldu.

Alexa, "Erken geldin!" diyerek ayağa fırladı ve Drew'u öpmek için koştu.

Çantasını yere bıraktı ve kollarını ona doladı. Hâlâ çok mutluydular, birbirlerini gördükleri için çok heyecanlıydılar, oysaki daha o sabah birbirlerini görmüşlerdi.

Maddie gözlerinde yaşlarla onlara arkasını döndü. Maddie de böyle mutlu olmak istiyordu.

Sadece birkaç hafta önce Theo'nun evine girdiğinde, Theo onu kucaklayıp kaldırdı ve birlikte kanepenin üzerine düşene kadar döndürdü ve o kadar çok güldüler ki gülmekten konuşamadılar bile. Maddie de Theo ile birlikteyken böyle mutluydu.

Ona âşıktı. Haftalardır ona âşıktı. Hatta belki de aylardır.

Lanet olası Theo Stephens'a âşık olduğuna inanamıyordu. Bu hayatında yaptığı en aptalca şey olabilirdi ve açık hava festivalinde beyaz bir tulum giydiği zamanlar da buna dâhildi.

Kendini beğenmiş ve sürekli kendisini düşünen kibirli birisiydi.

Ama aynı zamanda onu teselli etmiş ve sevinçten ya da üzüntüden ağladığı zamanlarda gözyaşlarını silmişti, onunla birlikte saatlerce gülmüş, mitingde konuşurken rahat hisset-

melerine yardımcı olmak için anne babalarla birlikte günlerce çalışmıştı, yolda gördüğü her köpekle konuşmak için durmuş ve ona ay yürüyüşü dansı yapmayı öğretmişti.

Maddie onu sevmişti; yaptığı tüm bu hesaplamalarla, her hâliyle onu sevmişti. Gecenin bir yarısı Theo'ya onu sevdiğini söylediğinde, bu konuda ciddiydi. İçinde bir yerlerde bunun uzun süredir farkındaydı.

Peki, Theo onu sevdiğini söylerken ciddi miydi?

Aman Tanrım, Maddie ne yapacaktı böyle?

Dönüp baktı. Alexa ve Drew hâlâ aralarında mırıldanıyorlardı. Maddie hiçbir şey yapmayacaktı. En azından düğün bitinceye kadar. Bu krizi atlatmak için iki hafta iki gün bekleyebilirdi, saçmalıklarıyla en yakın arkadaşının düğününü mahvedemezdi.

Ayrıca tamam, onu seviyordu ama hâlâ ona karşı öfkeliydi ve kavga ettiklerinde söylediklerinden dolayı ona kırılmıştı. Belki de o söylediklerinde ciddi değildi, tıpkı Maddie'nin de ona söylediklerinde ciddi olmadığı gibi...

Ama neden Ben'e, Maddie'nin her zaman düşündüğü gibi derinliği olmayan bir kız olduğunu söylemişti, üstelik bunları söylerken Maddie'nin bu konuşmayı dinlediğini de bilmiyordu. Neden Ben'e böyle bir yalan söylemişti? Maddie gerçekten ne düşüneceğini bilemiyordu.

Hiçbir şey düşünmeyecekti. Daha az önce Alexa'nın düğünü bitinceye kadar bu duygusal krizi yaşamak için bekleyeceğini söylememiş miydi?

Drew içeriye doğru yürüdü ve yerdeki sıra sıra dizilmiş teraryumlarına baktı.

"Bunları siz mi yaptınız?" diye sordu.

Alexa ve Maddie kahkahayı patlattı.

"Drew'un, bunlar saçma görünmüyormuş gibi davranmak için ne kadar uğraştığına bak."

Alexa teraryumlara baktı ve yüzündeki gülümseme gitti. Maddie gözlerindeki parıltının tekrar geldiğini görebiliyordu.

"Aman Tanrım, bunlar korkunç görünüyor. Bunları düğünümüzde veremeyiz. Ben de ne sanıyordum ki? Nikâh şekerlerini yapmazsam annem beni öldürür, düğüne de iki hafta bir gün kaldı. Ne yapacağız?"

Maddie elini Alexa'nın omzuna koydu.

"Merak etme, ben hallettim. Düğünler için özel şarap kadehleri yapan yerel küçük bir kadın işletme grubundan birini tanıyorum. Seni burada toprağın ve ölü bitkilerin arasında otururken görür görmez ona mesaj attım. On dakika önce bana dönüş yaptı. Üzerinde isimlerinizin ve düğün tarihinizin olduğu bunlardan yüz tane yapacak. Bir hafta içinde hazır olacak. Düğün hediyesi diyelim."

Alexa kollarını Maddie'ye doladı.

"Sen olmasan ben ne yapardım?" dedi.

Drew, Alexa'nın arkasında durdu ve Maddie'ye, "Teşekkür ederim." dedi. Maddie de ona göz kırptı.

Keşke Maddie kendi sorunlarını da bu kadar kolay çözebilseydi.

BÖLÜM 21

Maddie prova için savaşa hazırlanır gibi giyindi. Bunu düşünür düşünmez kendini gülünç hissetti, haftalar sonra Theo'yu ilk kez göreceği ana kesinlikle savaş denemezdi. Ama en sevdiği sütyenini takıp, göğüslerini harika gösteren uçuk pembe elbisesini giydiğinde, saçlarını arkaya attırdığında ve tam kırk beş dakikayı "makyajsız" gibi görünen makyajını yaparak geçirdiğinde onunla yüzleşmek için zırhını giyiyormuş gibi hissettiriyordu.

Sabah tüm vaktini Olivia ve Alexa ile son dakika işlerini yaparak geçirmişti. Ancak Maddie, Alexa'nın bu gerginliği arasında bu gece Theo'yu göreceği için son derece stresliyken öylesine endişeliydi ki aklını kaybedecek gibi hissediyordu. Olivia'nın ablalılığını kullanarak öğle yemeğinden hemen sonra Alexa'yı bir buçuk saatlik bir masaj seansına bırakmasına sevinmişti.

Alexa bunun için zamanı olmadığını söylemeye çalıştığında, "Hayır, her şey tamamlandı. Şimdi dinlenme zamanı." dedi Olivia.

"Bundan sonra yapman gereken tek şey, bu gece için giyinmek. Annem için de endişelenme. Ona bu öğleden sonra bir kuaför randevusu aldım ve kuaförüne, işlerinin iki kat daha uzun sürmesini sağlarsa iki katı para ödeyeceğimi söyledim." dedi.

Alexa içini çekti.

"En az dört saat kuaförde olacak! Belki beş!" dedi.

Olivia'nın yüzünde şeytani bir gülümseme vardı.

"Giyinmesi ve provaya gitmesi için tam zamanında bitmiş olacak. Babama yapılması gereken her şeyi anlattım ve onlarla orada buluşacağımızı söyledim. Şimdi sen git." dedi.

Maddie masaj yerine çok sert bir yoga dersine gitmişti. Yorucu bir egzersizin iyi tarafı, bir şey için endişelendiğinde hareketi doğru yapmak yeterince zor olduğu zaman, kendini o yöne kaldırmak veya bir sonraki hareketi yapabilmek için tüm beyin gücünü kullanması ve tüm endişelerini yok etmesiydi.

İpli sandaletlerini giydi ve evden çıkmadan önce son bir kez daha aynada kendisine baktı. Peki, bunu yapabilirdi.

Arabasını Rose Garden'ın önüne park etti ve hemen arkasından başka bir araba yanaştı. Lütfen gördüğü ilk kişi Theo olmasın, lütfen gördüğü ilk kişi Theo olmasın.

Derin bir nefes alıp verdi, el çantasını aldı ve arabadan indi. Arkasındaki arabalardan kimin indiğini kontrol etmek için dönmemeye kendini zorladı.

"Maddie!"

Maddie gülümseyerek arkasını döndü.

"Carlos!"

Soluk mavi elbiseli siyahi bir kadınla birlikte onun arkasındaki arabanın yanında durdu.

Maddie ona yetişmelerini bekledi ve Carlos'a sıkıca sarıldı. Tanrı'ya şükür. İlk gördüğü ne güzel bir insandı.

"Maddie, seni kız arkadaşım Nik ile tanıştırmak isterim. Nik, bu Maddie. Alexa'nın en yakın arkadaşı ve nedimelerinden biri." Carlos duraksadı. "Bekle, aslında sen tek nedime değil misin? Olivia başnedime, Theo da sağdıç olduğuna göre."

Belki de ilk Theo'yu görmesi daha iyi olurdu, sadece bir an önce geçiştirip geçmek için. Belki o zaman onun adı her anıldığında bu kadar etkilenmezdi.

Maddie, Nik'in elini sıkmak için uzandı.

"Tanıştığımıza memnun oldum Nik. Alexa ve Drew'dan senin hakkında çok şey duydum. İkisi de senin gibi harika birinin bu adamla çıkmak istemesine şaşırmıştı." diye espri yaptı.

Merdivenlerden bahçeye inerken Carlos kollarını ikisinin de omzuna attı. "Yılda iki kez Kuzey Kaliforniya'ya geliyorum ve aldığım tepki bu mu? Bu nasıl bir hoş geldin demektir?" dedi.

Maddie ve Nik güldüler.

Nik, "Tüm hafta sonu herkes Carlos'la dalga geçecekse, bu düğün için şimdiden heyecanlandım." dedi. "Üstelik buraya uçakla geldiğimiz için kiralık bir sedan kullanması gerekiyor ve bu çok komik." dedi.

Nik yüzünü buruşturarak başını salladı.

"Yıllardır otomatik vitesli araba kullanmadım. Buna alışmam haftalar sürecek."

Carlos kiralık arabadan şikâyet ederken, bahçenin arka tarafında toplanmış olan gruba doğru yürüdüler. Theo zaten oradaydı, Maddie içeri girer girmez onu görmüştü. Ama Theo, dönüp ona bakmamıştı.

Bir kucaklaşma, tanışma ve hatta sarılma telaşesi vardı. Tüm bunların arasında arkasını döndü ve o an Theo ile yüz yüze geldi. Zoraki de olsa gülümsedi.

"Merhaba Theo." dedi.

"Selam Maddie. Çok güzel görünüyorsun." dedi Theo.

Bu sözün içindeki öfkeyi ve kırgınlığı eritmesine izin vermemeye çalıştı ama bunun için çok çabalaması gerekirdi. Belki de onun hakkında söylediklerinde ciddi değildi. O sözleri gerçekten de söylemiş olamazdı, değil mi?

Elbette olabilirdi.

"Teşekkür ederim Theo." dedi Maddie, "Nasıl hissediyorsun?"

Ses tonunun ne kadar sert ve soğuk olduğunu hissedebiliyordu.

"Çok daha iyiyim. Sorduğun için teşekkürler." diyerek başını salladı ve Alexa'nın anne babasına selam vermek için arkasını döndü.

Pekâlâ, bu bir felaket olmuştu. Artık sonsuza kadar araları böyle mi olacaktı?

Maddie prova boyunca ona baktı. Kendini tutamadı. Alexa'nın annesiyle, Carlos'la, Alexa'nın kuzeniyle, sanki ortada hiçbir sorun yokmuş gibi, güneş batarken ve hava serinlerken, sanki tüm tören boyunca onun vücudunun sıcaklığını hissedebilecek kadar yakınında durmaktan gayet memnunmuş gibi sohbet etti ve güldü.

Bu, bir zamanlar Alexa'ya Drew'la konuşmasını ve ona karşı hissettiklerini anlatması gerektiğini söylemesinin intikamıydı. İnsanlar neden böyle söylerlerdi ki? Maddie neden böyle söylemişti ki? *Git ve konuş onunla* sanki çok kolay bir şeymiş gibi. Bunun ne kadar zor, ne kadar imkânsız olduğunu anlamadılar mı? Bunu şimdiye kadar Maddie neden anlamamıştı?

Theo'nun onun hakkında ne hissettiğini kesin olarak öğrenemezse, her zaman merak edeceğini biliyordu. O gün söylediği korkunç şeylerde ciddi olup olmadığını hep merak edeceğini biliyordu.

Peki ya Theo, o söylediklerinde ciddiyse?

"Git konuş onunla!" diyen içindeki Maddie'yi Alexa'nın tam karşısında yumruklamak istedi.

"Peki!" dedi görevli alkışlayarak. "Prova bitti ama birbirinizi öpmek yok, yarına kadar!"

Alexa ve Drew el ele tutuşuyorlardı ve o kadar mutlu görünüyorlardı ki görevlinin kötü şakalarını fark etmemişlerdi bile. Drew hâlâ ne kadar şanslı olduğuna inanamıyormuş gibi Alexa'ya bakıyordu. Maddie de bunu istiyordu. Tekrar Theo'ya baktı ama o kaldırımlardaki güllere bakıyordu.

Hepsi prova yemeğine gitmek için arabalarına doğru yürüdüler ve Maddie kendini, Nik'in Carlos'la ve Molly'nin Josh'la aynı hizaya gelmesi gibi Theo ile aynı hizaya gelmeyi dilerken buldu. Olivia'ya yetişmek için daha hızlı yürüdü.

"Nikâh töreninde çiçek taşıyan kızların yarını idare edebileceğini düşünüyor musunuz yoksa sinir krizi geçirecekleri mi düşünmeliyiz?" diye Olivia'ya sordu.

Olivia hayır anlamında başını salladı.

"Bence yarı yarıya ihtimal var ama neyse ki bunu gerçekten umursayan tek kişi annem. Alexa, gelinliğine girebildiği için mutlu." Merdivenlere yaklaştıklarında yavaşladı. "Akşam yemeğine seninle birlikte gidebilir miyim? Onlarda kaldığım için Alexa ve Drew ile geldim buraya ama bu muhabbet kuşlarını bu arabada baş başa bırakmak istiyorum çünkü yarın bitene kadar birlikte geçirebilecekleri son zaman bu." dedi.

Maddie, Theo'yu takıntı hâline getirip o gece yarısı ona söylediklerinde ciddi olup olmadığını düşünmek yerine, akşam yemeğine giderken yolda yanında konuşacak biri olacağı için rahatlamıştı.

"Tabii ki. Alexa bu gece otelde kalmayı reddetti diye annen hâlâ öfkeli mi ve onun yerine Drew mu otelde kalıyor?"

Olivia, Maddie'nin arabasına yaklaştıklarında güldü.

"Ah, evet kesinlikle ama annemin bilmediği şey, uzlaşmaya varılmış olmasıydı. Alexa bu geceyi ayrı geçirmelerini hiç istemiyordu ama ben onun bunu anneme itiraf etmesini sağladım. Ben de onunla aynı fikirdeyim, kendi eşyalarınızın olduğu yerde düğününüze hazırlanmak çok daha kolay görünüyor. Otele gitmek için her şeyi yanına al-

maya çalışsaydı, unutacağı şeyleri düşünemiyorum bile.

"Evet," dedi Maddie, park yerinden çıkarken ve kendisini bir anda trafik ışıklarında Theo'nun arabasının arkasında buldu. Kafasını müziğin ritmine göre sallıyordu, Maddie onun bu hareketiyle hep dalga geçerdi.

Maddie iç çekti.

"Alexa onu bu kadar çok seven birini bulduğu için çok şanslı." dedi.

Olivia, Maddie'ye bir peçete uzattı. Maddie ağlamaya başladığının bile farkında değildi.

"Ben de öyle." dedi Olivia.

Maddie ondan nefret ediyordu. Yine. Hâlâ. Theo o kadar rahattı ki ona merhaba demişti ve sonra Theo cevap verdiğinde, Maddie'nin yüzünde o donuk bakış ve çelik gibi bir ses tonu vardı. Maddie onunla gerçekten bir daha konuşmak istemiyordu, değil mi?

Muhtemelen konuşmaya, "Çok güzel görünüyorsun." ile başlamamalıydı ama elinde değildi. Onu çok özlemişti. Ondan özür dilemek istemişti ama bunu düğün provasının ortasında yapamazdı. Onu herkesin ortasında öyle sıkboğaz etmek istemiyordu. Hatta Ben'in korkunç tavsiyesine uymuş ve ona aptalca bir mektup yazıp cebine koymuştu ama bunu orada ona vermesi mümkün değildi. Ya da belki de imkânsızdı.

Alexa için mutluydu, gerçekten mutluydu ama sevdiği ve ondan nefret eden kadının yanında dururken, Alexa'nın Drew'a ve birlikte kuracakları yeni hayatlarına karşı aşk ve heyecan dolu yüzünü izlemek acımasızdı.

Theo akşam yemeği provasının olduğu restoranın yakı-

nındaki bir park yerine arabasını çekti ve birkaç saniye başını direksiyona dayadı. O mektubu yazmak için saatlerce uğraşmıştı ve her ne kadar çok acıklı ve saçma sapan olsa da en sonunda onu mükemmelleştirmekten vazgeçip son hâlini katlayıp zarfa koymuştu. Aman Tanrım, muhtemelen onu okurken gülecekti.

En azından prova bitmişti. Sadece bu geceki akşam yemeğinin devamında ve yarın tüm gün dayanması gerekiyordu ve artık bir yandan onu görmek, koklamak ve kahkahalarını duymak için mümkün olduğunca onun yanında durmaya çalışırken, diğer yandan da Maddie'nin yanında durup ona olan hislerini gizlemek zorunda kalmayacaktı.

İçini çekerek arabasından indi.

Restorana girerken Carlos ve Nik ile karşılaştı.

"Selam dostlar. Sizce Drew yarına hazır mı?"

Carlos güldü ve Nik'in elini tuttu. Theo başını çevirdi. Düğünlerin olduğu hafta sonlarında insanlar hep daha alıngan hissederlerdi. Maalesef tüm bu herkese açık sevgi gösterileri onun şu anda canını acıtıyordu. Bunu Maddie ile hiç yapmamıştı. Hiçbir zaman da yapamayacaktı.

"O herkesten daha hazır. Birkaç ay önce bana onunla evlenmek için sabırsızlandığını söyledi ve geçen ayın tamamı düğün planlamasıyla çılgınca geçse de hâlâ her zamankinden daha da fazla heyecanlı hissediyor." Carlos ona bakarak kaşlarını kaldırdı. "Senin nasıl gidiyor? Sen ve şu ileride duran kızın arası nasıl acaba?" diye sordu. Barın orada Olivia'yla birlikte duran Maddie'ye başıyla selam verdi.

Theo hayır anlamında başını salladı.

"Birincisi, bu konuda hiçbir şey bilmiyorsun. İkincisi... Pek de iyi sayılmaz. Bu konuda..." Kafasını salladı. "Birden çok hata yapıp her şeyi mahvettim. Belki de tüm bunlara hiç başlamamalıydım. Duygular en kötü şeylerdir."

Carlos, Nik'e baktı ve ikisi de güldü.

"Sana yüzde yüz katılıyorum." dedi Nik. "Carlos, git bize içki al. Theo ve ben burada köşede duracağız ve duygular hakkında konuşmayacağız."

Theo ve Nik, misafirlerin içeri girişini ve Alexa ile Drew'un hepsini selamlamasını izlerken sessizce orada durdular. Aperatifler ikram ediliyordu ve hemen herkesin elinde peçetelere sarılı minik çizburgerler, puf börekleri ve hamur işleri vardı.

Nik peçetesindeki her şeyi bitirdikten sonra, "Bu aperatifler, bu düğündeki yemeklerin nasıl olacağına dair bir işaretse, çok hoşumuza gider." dedi.

Theo başını salladı.

"Alexa'nın düğünü hakkında bildiğim bir şey varsa, o da yemeklerin harika olacağıdır." dedi.

Carlos elinde üç kadeh roze şarapla onlara doğru yöneldi ama birkaç adımda bir insanlar selam vermek için onu durduruyordu.

Nik yüzünde sevgi dolu bir gülümsemeyle Theo'ya döndü.

"Carlos sosyalleşmekten kendini asla alıkoyamadı."

Theo, Nik'in gösterdiği yere bakmak için bakışlarını Maddie'den uzaklaştırdı.

Nik, Carlos'a bakarak başını salladı.

Nik "Olamaz. Seni tanımıyorum bile ama gerçekten kötü olduğunu söyleyebilirim." dedi.

Theo derin bir iç çekti.

"O kadar belli mi? Gecenin geri kalanında ve yarın düğün süresince sahte maskemi takmam gerekiyor. Alexa ve Drew bunların hiçbirini bilmiyor. Çok karmaşık."

Tam o sırada Carlos yanlarına geldi. Nik kadehini aldı ve Carlos'a göz kırptı.

Carlos'a, "Şu küçük çizburgerlerden almalısın," dedi.

"Harikalar."

Carlos gülümsedi.

"Bara gitmeden önce üç tane yemiştim." Nik'in elini tuttu. "Hadi ama tanışmanı istediğim insanlar var."

Nik uzaklaşmadan önce Theo'ya döndü.

"Her zaman karmaşıktır. Karışıklıkların bir önemi yok." dedi.

Theo sadece gülümsedi ve ona bakarak başını salladı. Sanki anlıyormuş gibi konuşuyordu. Ama mutlu ilişkilerdeki insanlar, sorunların ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri olmadığında her zaman "Karışıklıkların bir önemi yok." gibi şeyler söylerlerdi.

Prova yemeğinin geri kalanını yüzünde alışık olduğu o sahte gülümsemeyle geçirdi. Yemeği yedi, kadehler kaldırdı hatta tek başına kadeh kaldırarak insanları güldürdü ve sürekli gizlice Maddie'ye baktı. Onu haftalardır görmemişti, onu görmeye aç kalmış gibiydi. Maddie kadeh kaldırmak için ayağa kalktığında heyecanlandı. Böylece gözünü ayırmadan ona bakmak için bir bahanesi oldu. Maddie bir kez olsun ona bakmadı. Cebindeki mektup her hışırdadığında korktu.

Bu şimdiye kadarki en kötü düğün olacaktı.

BÖLÜM 22

Maddie düğün gününün sabahında, saat dokuzda Alexa'nın evine gitti.

Elbisesini omzuna asmıştı, bir elinde ayakkabılarının, makyaj çantasının ve başka ihtiyaçlarının olduğu bir spor çantası tutuyordu ve diğer elinde de bir pastane poşeti vardı. Bugün çok yorucu olacaktı, mümkün olduğunca çok atıştırmalığa ihtiyacı vardı.

Kahretsin, dün gece acımasızdı. Orada öylece durup herkese gülümsemesi gerekiyordu.

Theo'nun kendisi dışında yürüyen her kadınla sohbet edişini izlemek zorundaydı ve bugün daha da kötü olacaktı.

Sadece derin bir nefes almalı, Alexa'ya odaklanıp kendine gelmeliydi.

"Akıl hastanesine hoş geldin." Olivia ön kapıyı açtı ve onu içeri aldı.

"Hayır, olamaz." Maddie pastane poşetini Olivia'ya verdi. "Alexa nasıl?" diye sordu.

Olivia gülümsedi ve başını salladı.

"Gel ve gör." dedi.

Oturma odasına girdiler, Maddie plastik paketle kaplı el-

hisesini bir sandalyenin üzerine örttü ve çantasını yere koydu. Olivia'yı mutfağa kadar takip etti ve gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Maddie!" dedi Alexa ona sarılarak. "Nihayet buradasın! Harika. Biraz kahve ister misin? Çok kahve var!"

Maddie mutfağı kaplayan kurabiyelerle dolu tepsilere baktı.

"Tabii, ben biraz kahve alayım. Hımm... Bütün bu kurabiyeler nereden geldi?"

Alexa bir kurabiye aldı ve Maddie'ye uzattı.

"Harika bir fikir, değil mi? Erken kalktım ve tekrar uyuyamadım ve buzdolabında hâlâ bir sürü yumurta ve tereyağımız olduğunu fark ettim ve önümüzdeki iki hafta burada olmayacağımıza göre en mantıklısı, bunların hepsini kurabiyeye dönüştürmekti! Böylelikle, bugün hepimizin atıştıracak bir şeyleri olacak, balayında da yanımıza kurabiyeler alabiliriz. Sen içeri girdiğinde fırından son partiyi çıkardım!"

Olivia, Alexa'nın başının üzerinden, "Aklını kaçırmış bu." diye mırıldandı. Maddie gülmemek için kendini zor tuttu ve onun yerine bir kurabiye daha aldı.

"Evet, hımm, bu harika bir fikirdi. Ama düğün beşe kadar başlamıyor. Uzun zamandır kurabiye pişiriyorsan daha sonra yorulmayacak mısın? Biraz uyumak ister misin yoksa..."

Alexa bir fincan aldı ve kendine biraz daha kahve koydu.

"İyi olacağım! Harika hissediyorum! Onun içinde ne var?"

Maddie pastane poşetinden kutuyu çıkardı.

"Ah, şey, her zaman gelinlerin aç karnına şampanya içip sonra çok hızlı sarhoş olmamaları için düğün günlerinde yemek yemelerinin ne kadar önemli olduğunu söylersin, bu yüzden bize başlangıç olarak biraz donut getirdim." Odaya baktı. "Ama burada bu kadar çok kurabiye olacağını bilmiyordum." dedi.

Alexa donut kutusunu açtı ve bir tane aldı.

"Sen bir meleksin, teşekkür ederim, hem donuta hem de kurabiyeye ihtiyacımız vardı, değil mi Olivia?"

Olivia kendine biraz daha kahve koydu.

"Tabii, evet, kesinlikle, kurabiyelerin yanı sıra donuta da ihtiyacımız vardı."

Alexa hiç nefes almadan konuşurken, mutfakta kahve içtiler ve donut yiyip oturdular.

Alexa'nın telefonu titredi ve ona baktı.

"Ayy şimdi neye ihtiyacımız var biliyor musun? Şampanya! Bunu nasıl unutmuş olabilirim? Maddie, misafir odasına gidip büyük dolaptan bir şampanya getirebilir misin? Bugün için özel olarak biraz aldım ve orada unuttum. İkinci rafın arkasında, kutuda. Birkaç leziz kurabiye daha alacağım." dedi.

Maddie misafir odasına girdi ve dolabın kapağını açtı. Alexa'nın daha başka ne gibi gizli lezzetleri olduğunu yalnızca Tanrı bilirdi. İnsanlar sizi çekilmesi zor, korkunç gelinler hakkında uyarırlar ama asla korkunç kafein için uyarmazlar. Daha şimdiden dört fincan kahve, iki kurabiye ve bir donut yemişti. Bugün vücudunda onca kafein ve şeker varken ne olacaktı? Ne olacağını tahmin edebiliyordu.

Maddie dolabın derinliklerine, Alexa ve Drew'un orada sakladığı saçmalıklara baktı: eski bir bisiklet kaskı, Alexa'ya atmasını söylediğini bildiği birkaç bez çanta ve bir yığın düğün hediyesi. Dolabın ışığını açtı ve derin bir iç çekti. En son buraya Theo ile nişan partisinde gelmişti.

Bu anıları kafasından atmaya çalıştı ve içinde şampanya varmış gibi görünen bir kutu var mı diye ikinci rafa uzandı. Maddie kapının kapandığını duyunca arkasını döndü. Theo sırtını kapıya yaslamış bir şekilde orada duruyordu.

"Theo!" dedi Maddie. Theo ona bakarken, Maddie de ona doğru döndü. "Burada ne yapıyorsun? Yani burada derken, bu

odada demek istiyorum. Alexa'nın evinde ne yapıyorsun demek istemedim, senin de burada olman gerektiğini biliyorum." dedi.

Aferin Maddie. Çok mantıklı.

"Şey. Az önce geldim ve Alexa beni şampanya almam için bu dolaba gönderdi. Kapıyı kapatmak istemedim, arkamdan kapandı. Senin burada olduğunu bilmiyordum."

Maddie kutuyu kaldırdı.

"Beni de buraya şampanya almam için gönderdi. Sanırım burada bir yerlerde. Dün gece pek uyuyamamış Alexa."

Theo başını salladı ve arkasını döndü.

"Ah, tamam, doğru." dedi Theo. Kapıyı açmaya çalıştı ama kapı sıkışmış gibiydi. "Alexa? Olivia? Sanırım kapı sıkışmış." dedi.

"Kapı sıkışmadı. Kapı kilitli!" Alexa kapının arkasından bağırdı. "Aranızdaki saçmalıkları çözene kadar ikinizi de içeri kilitledim!"

Maddie ve Theo önce birbirlerine sonra da kapalı kapıya baktılar.

"Ne demek istiyorsun?" dedi Maddie. "Şampanyayı aldım."

"Şampanya dolapta değil, buzdolabında. Düğünümden önceki gece buzdolabımı şampanya şişeleriyle dolduracağımı düşünebilecek kadar iyi tanıyorsun beni. İkinizin de buna kandığına inanamıyorum!"

Maddie ve Theo tekrar birbirlerine baktılar.

"Sanırım biliyor." diye fısıldadı Maddie.

"Tabii ki biliyorum!" diye bağırdı Alexa. "Herkes biliyordu! İkinizi de biliyordum! İkinizin de benim en yakın iki arkadaşımın aylardır seviştiğini anlamayacak kadar aptal olduğumu düşündüğünüze inanamıyorum. Ne tür bir aptal olduğumu düşünüyorsunuz? Nişan partimde birbirinizin kıyafetlerini gözlerinizle yırttığınızdan beri biliyordum! Ger-

çekten saçmalıklarınıza inandığımı mı düşündünüz? Beni dünyadaki herkesten daha iyi tanıyan ve dünyadaki herkesten daha iyi tanıdığım iki kişi, yani siz, benim neler olup bittiğini bilmeyeceğimi mi düşündünüz? Ben yanınızdayken tüm o gizli mesajlaşmaları görmediğimi mi sandınız? Ne düşünüyordunuz? Hastanede el ele tutuştuğunuzu görmediğimi mi? Ya da Theo'nun aniden Maddie'nin en sevdiği maden suyundan buzdolabına koyduğunu görmediğimi mi? Yoksa sen mutfak kapısına bakıp dururken oturma odasında yerde duran Theo'nun çantasını fark etmeyeceğimi mi? Haydi ama! Theo, ben Maddie'ye düğün mekânını bulduğumuzu söylediğimde, sana tüm hikâyeyi tekrar anlatmak zorunda kalmayayım diye tahminde bulundum." dedi.

Hımm... Maddie ve Theo birbirlerine baktı ve ikisi de sırıttı ve sonra başka yöne döndüler.

"Şey... Teşekkürler." dedi Theo.

"Rica ederim!" diye tekrar bağırdı Alexa. Aman Tanrım, kesinlikle bir bağırma havasındaydı. "Şüphelerimi doğrulamak için o zaman ikinizi de margarita için buraya çağırdım. İkiniz de birbirinize karşı o kadar sersem gibiydiniz ki haklı olduğumu biliyordum ve birinizin pes edip eninde sonunda bana söyleyeceğini düşündüm ama yok!"

Demek ki Alexa o zamandan beri biliyordu. Maddie başını iki yana salladı. Bunu Alexa'dan saklamak için yaptığı onca şeyden sonra hepsi boşunaymış.

"Biliyorsunuz ki siz ikiniz, yarım akıllı herkesin anlayabileceği o gizli küçük şeyinizi yaparken her şey yolundaydı ve güzeldi çünkü ikiniz de sizi her zaman gördüğümden çok daha mutlu görünüyordunuz, özellikle de sen, Madeleine."

Maddie başını önüne eğdi, böylelikle Theo'nun Maddie'nin çok mutlu olmasıyla ilgili kısmın doğru olup olmadığını anlamak için ona bakıp bakmadığını göremedi. Muhtemelen öyleydi.

"Fakat sonra kavga etmiş olduğunuz belli oluyordu, bu arada ikiniz de beş karış suratla ortalıkta dolanıp duruyordunuz. Ardından ikiniz de bana 'bir şey hakkında konuşmam gerek' yüz ifadesiyle geldiniz ve en SONUNDA ikinizin de bana bu sırrı anlatacağınız zamanın geldiğini düşündüm. İkinizle de mantıklı bir şekilde konuşabilecektim ve siz ikiniz de bu saçmalığı bırakıp birbirinizi arayacaktınız ama yok, ikiniz de bana bunu yapma fırsatı vermediniz, ben de bu yüzden hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranmaya devam etmek zorunda kaldım ve bu durum, lanet olası bir düğün planlamasının ortasındayken beni çok kırdı. Şimdiye kadar kendi sorununuzu kendinizin çözebileceğinizi umuyordum ama dün gece ikinizin birbirinize özlemle bakışlarından sonra anlamadığınız çok açık."

Maddie, Olivia'nın arkadan histerik kahkahalar attığını duyabiliyordu.

Alexa hâlâ devam ediyordu.

"İkinizin kafanızın üzerinde küçük yağmur bulutlarıyla dolaşıp birbirinizle konuşmaktan korkarak bir tanecik düğünümü mahvetmenize izin vermeyeceğim, bu yüzden sorununuzu çözene kadar bu lanet odada kalacaksınız. Beni duyuyor musunuz?"

Aman Tanrım. Gerçekten aklını kaybetmişti.

"Lex, bunun için zamanımız yok!" dedi Maddie. "Seni hazırlamamız ve fotoğraf çekmemiz gerekiyor ve her şey..."

"Hımm, inan bana zamanım var." Bir şişe şampanyadan gelen sesi duydu. "Teşekkürler, Olivia! Buna kandığımı düşündüklerine inanabiliyor musun? Ama zaman konusunda endişeliysen, burada senin için bir başlangıç yapacağım: Maddie, Theo yaralandıktan sonra muhtemelen ona çok kızgındın çünkü ona ne kadar değer verdiğini fark etmekten korktun ve bu yüzden onu ağır sözlerle eleştirdin. Theo, sen de kendi suçunu kabul etme konusunda çok inatçısın; Ben bu konuda hak-

lı! Ama kim bilir belki de Maddie de inatçıdır ve Theo da sinirli bir tip olmuştur, ikiniz de böyle olabilirsiniz. Bildiğim tek şey şimdi gidip yüzüme çok pahalı bir maske yapacağım ve şampanyamı yudumlayacağım. Bu konuyu hemen halledin."

Maddie'nin onları bu odadan çıkarmak için bir şey yapması gerekiyordu.

"Lex, sana söylemediğimiz için üzgünüz ama gerçekten halledeceğimiz bir şey yok. Bu aramızdaki şeyin düğüne kadar sürmesi konusunda anlaşmıştık ve bugün düğün var ve konu kapandı ama biz iyiyiz, aramızda güçlü duygular yok" dedi Maddie ve sonra Theo'ya baktı. "Doğru değil mi Theo?" diye sordu.

Theo uzun bir süre ona baktı.

"Hayır." dedi Theo, kafasını iki yana salladı. "Bu doğru değil. Biz... Alexa'nın bizi burada kilitli tutmasını istiyorum diyemem. Seni benimle konuşmaya zorlamak da istemiyorum. Ama sana söylemem gereken bir şey var."

Alexa kapının diğer tarafından, "Hoşça kalın arkadaşlar! Sonra sohbet ederiz!" diye bağırdı.

Theo birkaç saniye yere baktı ve sonra onun gözlerinin içine baktı.

"Alexa haklı. Kendi sorunlarımla baş edemeyecek kadar inatçıydım. Maddie, özür dilerim, çok üzgünüm. Senin hakkında söylediğim o sözler iğrençti. O sözleri söylediğim için çok üzgünüm, hiçbiri doğru değildi. Ağzımdan çıktığı andan beri pişmanım. Bunu söyleyemeyecek kadar da korkak bir pislik oldum."

Bu sözleri Alexa onları odaya kilitlediği ve bir şeyler söylemek zorundaymış gibi hissettiği için mi söylüyordu? Emin değildi.

Theo iç çekti.

"Sana bir mektup bile yazdım." Cebinden bir kâğıt parça-

sı çıkardı. "Sana ne kadar üzgün olduğumu anlatan bir mektup ama Alexa'nın düğünün olduğu hafta sonunun ortasında sana bunu vermek saçma geldi. Tamam, peki, korktum ve veremedim."

Maddie bir an için ümitlendi ve bu his onu korkuttu. O mektubu almak için uzanmak istedi ama hiç kıpırdamadan öylece kaldı.

"Yemin ederim, o günkü davranışlarımı savunmuyorum. Fakat... Ben..." İçini çekti. "Ben sana karşı bir şeyler hissetmeye başladım. Ama sen düğünden sonra aramızdaki şeyin biteceğini söylemeye devam ettin ve hastaneden sonra da bana çok kızgın görünüyordun ve aramızdaki şeyin bitmesi için nasıl da sabırsızlandığını söyleyip durdun. Benden ve bizden bu kadar bıktığın için sana çok kırgın ve kızgındım. Ben, senin hakkında neler hissettiğimi anlayınca durumu kurtarmak için ona bir şeyler söylemem gerekiyordu. Belki de o sözleri kendim için söylemem gerekiyordu, böylelikle sana bu kadar değer vermeyi bırakacaktım. Buna lanet olası erkek egosu da diyebilirsin ya da bana ahmak da diyebilirsin. Belki de ikisi de olur. Ama özür dilerim." dedi.

Odadaki ışığın loş olmasına sevindi. Ağlamak üzere olduğunu bilmesini istemiyordu.

"Tüm bunları uzun zaman önce sana söylemeliydim." Gülümsedi. "Sanırım sadece korktum. Ya da Alexa'nın dediği gibi inatçılık ettim. Her neyse, gerçekten üzgünüm Maddie." Başını önüne eğdi. "Bir şey söylemek zorunda değilsin, Maddie. Alexa ile konuşacağım. Sırf düğünü için seni rol yapmaya zorlamayacağını biliyorum, o öyle birisi değil." dedi.

Arkasını döndü ve odanın kapısına vurmak üzereydi ki Maddie tam zamanında onun elini tuttu.

"Hayır. Bekle."

Maddie derin bir iç çekti.

"Alexa benimle ilgili de haklıydı. Senin öylece yere yıkıldı-

[illegible] hastanede yanında olmak..." Devam etmek için biraz duraksadı. "Çok korkutucuydu. Her şeyden nefret ettim. Oradeyken içimdeki her şey senin iyi olduğundan emin olmaya odaklanmıştı ama seni eve götürmek zorunda kaldığımda, iyi olup olmayacağın konusunda çok panik yaptım. Nasıl hissettiğimi ve ne kadar korktuğumu ve neden korktuğumu kimseye söyleyemedim çünkü hiç kimse neler olup bittiğini bilmiyordu. Ayrıca beni kurtarmak için bir kahraman gibi davrandığın ve kendini düşünmediğin için, böyle canın yandığı için, beni bu kadar korkuttuğun için sana çok kızgındım."

Gözlerini kapattı.

"Ve sonra o gece... Ertesi gün senin hakkında söylediklerim için çok üzgünüm. Yemin ederim öyle demek istemedim. O sözleri söylediğim için kendimi korkunç hissediyorum. Sadece çok kırıldım çünkü..." Başını salladı. O konuya girmek istemiyordu. Theo'nun ona söylediklerini ve sonra onun Theo'ya söylediklerini tekrar söyleyemezdi. İnanmak istiyordu. "Çünkü beni gerçekten çok az insanın anlayabileceği bir şekilde anladığını düşündüm."

Theo, Maddie'nin eline uzandı.

"Sanırım anlıyorum. Seni sevdiğimi biliyorum."

Hayır. O gece ne dediğini şimdi hatırlıyor olmalıydı. Maddie elini bırakıp geri çekildi.

"Daha önce söyledin diye bunu tekrar söylemek zorunda değilsin." dedi.

Theo'nun gözleri açıldı.

"Neden bahsediyorsun? Daha önce ne zaman söyledim ki?"

Şimdi de hatırlamıyormuş gibi mi yapacaktı?

"Gece yarısında. Uyandım, seni izliyordum, uyandın ve bana doğru uzandın ve sonra bana beni sevdiğini söyledin." dedi Maddie ama kendi söylediği şeyden bahsetmeyecekti.

"Tamam. Yarı uykuluydun, beyin sarsıntısı geçirdin, ne söylediğini bilmiyordun."

Theo tekrar ona doğru yürüdü ve derin bir nefes aldı.

"Tüm bunlar doğru. Ama şimdi tamamen uyanığım ve büyük ölçüde iyileştim. Maddie, seni seviyorum."

"Hatırlamadığına emin misin? Bunu öylesine söylemediğinden emin misin?" diye sordu.

Maddie, şimdi yüzünü net bir şekilde görebilmek için odanın ışıklandırmasının daha iyi olmasını diledi.

Theo güldü.

"Hayır, hatırlamıyorum ve hayır, bunu öylesine söylemiyorum. Kesinlikle biliyorum. Son üç haftadır başka hiçbir şey düşünmedim, sana söz veriyorum."

O da güldü.

"Üzgünüm, sadece... O gece bunu söyledin ve sonra... İşte bu yüzden ertesi gün çok gergindim. Bunu söylerken ciddi miydin bilmiyordum. Ve tüm bunlarla ne yapacağımı bilemedim." Ellerini havada salladı. "Bu duygularla."

Theo derin bir nefes aldı.

"Hatırlayamadım ama doğru. Seni seviyorum. Ah Tanrım, sanırım miting günü erkenden mitinge geldiğinde gerçekten fark ettim, o günden beri biliyorum. Ama sanırım aniden sinirlenerek bir hışımla dışarı çıkıp kendimi senin evinin önünde bulduğumda, seni görünce kendimi çok daha iyi hissettiğim andan beri seviyorum. Theo yere baktı.

"Fakat-"

Maddie başka bir şey söylemesine izin vermeden atladı.

"Ben de seni seviyorum." Theo başını kaldırdı ve devam ederken ona baktı. "O gece bana beni sevdiğini söylediğinde ben de karşılık verdim. En başında, söylediğim şeyi geri almak istedim çünkü böyle hissettiğimi bilmiyordum ve böyle hissettiğimi düşünmemiştim ve senin de hatırlamayacağını

ummuştum. Ama sonra hatırlamadığın için sana çok sinirlendim."

Theo, Maddie'nin elini tutmak için uzandı.

"Emin misin? Bekle, kurcalama bu konuyu, yine tekrar bu konuya geri dönmene izin vermeyeceğim."

Maddie en sonunda gülerken gözyaşlarının akmasına izin verdi.

"Eminim. Ben gerçekten eminim. Ayrıca, bu sır konusu sana böyle hissettirdiği için üzgünüm. Yemin ederim, sır olarak kalmasını istememin sebebi o gün söylediklerim değildi. Sadece... Her şey çok güzeldi, anlıyor musun? Senin evinde ya da benim evimde saklanarak, yemek sipariş edip televizyon izleyerek, konuşarak, okuyarak ya da sadece susarak... Birlikte çok iyi vakit geçirdik. Bunu benimle yapmaktan hoşlanıyor gibiydin ve işle ilgili olan onca şeyden sonra bile benden hoşlanıyor gibiydin. Daha önceleri, görüştüğüm biriyle hiç bu kadar rahat olmamıştım. Hiç rahat edemezdim. Her zaman kim olduğum ve her zaman mükemmel göründüğüm hakkında bir gösteri yapmak zorundaymışım gibi hissettim. Ama seninleyken çok farklıydı. Bu yüzden eğer bir sır olmasaydık, her şeyi mahvedecekmişiz gibi geldi."

Theo, Maddie'nin diğer eline uzandı.

"Ah, Maddie."

Maddie başını salladı.

"Hayır, bitirmeme izin ver. Ama sonra Alexa ve Drew'u ve birlikte ne kadar mutlu olduklarını gördüğümde, bana aynı mutluluğu verebilecek bir şeyden vazgeçmişim gibi hissettim. Sonunda beni tanıyan, benden hoşlanan ve bana olduğum gibi inanan biriyle birlikte olduğumu hissettim ve sonra bunu kaybettim. Ama onu nasıl geri alacağımı bilmiyordum."

Theo gözlerinin içine baktı.

"Sana söz veriyorum, ben seni olduğun gibi seviyorum.

Seni olduğun gibi seviyorum, sinirli hâllerinle ve hassas kalbinle ve dağınık evinle ve her şeyinle. Sana aksini düşündürdüğüm için özür dilerim."

Maddie derin bir nefes aldı ve ona gülümsedi.

"Ben de özür dilerim. Seni olduğun gibi seviyorum, sarımsak kokan ağzınla, harika sarılmalarınla, hesap tablolarınla ve her şeyinle..."

Theo, Maddie'ye kocaman sarıldı ve Maddie onun göğsünde ağlamaya başladı. Yine onun kollarının arasına dönmüştü. Bunu çok özlemişti.

Maddie ona baktı. "İşi alamadım. Ama annemle benim yapabileceğimiz bir tür hayır işi için bir planımız var. Duymak ister misin?"

Theo gülümsedi.

"Tabii ki."

Maddie hazır sarılmışken bundan yararlandı ve mektuba ulaşmaya çalıştı.

"O mektubu görmem gerek."

Theo mektubu elinden almaya çalıştı ama Maddie arkasını döndü.

"Aman Tanrım, çok utanç verici. İnanamıyorum..."

Maddie onu görmezden geldi ve Theo onu gıdıklarken mektubu açtı.

"Doğruyu söyle, bunu yazmadan önce bir tablo yaptın mı?"

Theo ellerini havada salladı.

"Sadece düşüncelerimi düzenlemek için!"

Maddie bir kahkaha attı. Sonra mektubu okumaya başladı.

~~*Maddie...*~~

~~*Muhtemelen sen*~~

~~*Bu biraz uzun olacak ama*~~

~~*Sana mektuplar yazmaya devam ediyorum ama hepsi*~~

Seni seviyorum.

Bu mektubu sadeleştirmenin bir yolunu bulmaya çalışıyordum ama her şey çok uzun, karmaşık ve ayrıntılıydı (tanıdık geliyor mu?). Bu yüzden hayatımda bir kez olsun konuyu kısa kesmeye ve en önemli şeyle mektuba başlamaya karar verdim.

Mektubu okurken Maddie'nin gözlerinden yaşlar geldi. Sonra güldü ve en sona geldiğinde tekrar ağladı.

Bana karşı ne hissettiğin hakkında hiçbir fikrim yok. Belki beni bir daha görmek istemiyorsun. Belki de bu mektubu okumadan çöpe attın. Belki de başkalarıyla birlikte okuyup bana gülüyorsunuzdur (gerçi ben öyle olduğunu düşünmüyorum). Ama tek bildiğim, eğer sana tüm bunları söylemeseydim kendimi asla affetmeyecektim.

Tüm sevgimle,

Theo

Bu, bir insanın yazabileceği en güzel mektuptu.

Onu görebilmek için döndü.

"Seni çok seviyorum."

Maddie, Theo'yu tuttu ve tutkuyla öptü.

Bir süre öyle kaldılar, vücutları yapboz parçaları gibi birleşirken "Seni seviyorum" fısıltıları bir nakarat gibi devam ediyordu.

En sonunda Theo başını kaldırdı.

"Sanırım birine bir teşekkür borçluyuz." dedi. Kapıya döndü. "Alexa!"

Odanın kapısı hızla açıldı.

Alexa yüzünde kocaman bir gülümseme ve elinde iki şampanya kadehiyle orada duruyordu.

"ŞİMDİ bu partiyi başlatabiliriz."

BÖLÜM 23

Günün geri kalanı onlar düğüne gitmek için çıkana kadar belirsiz bir şekilde geçti. Bir sürü şampanya vardı, çok fazla atıştırmalık, Maddie ile sürekli el ele tutuşma ve oldukça fazla kahkaha sesleri...

"Tamam, hadi Alexa'ya gelinliği giydirmenin vakti geldi!" dedi Olivia, öncelikle diğer üçü giyinmişti ve Alexa'nın anne ve babası eve gelmişti. Alexa'nın annesi telaşla yatak odasına girdikten sonra Olivia, Maddie ve Theo'ya döndü. "Biz alışveriş yaparken, siz ikiniz gizli gizli mesajlaşmaktan, gelinliğin nasıl göründüğünü muhtemelen hatırlamıyorsunuz bile." dedi.

Theo itiraz etmek için ağzını açtı, gerçekten gelinliğin neye benzediğini hatırlamadığını fark edince sustu.

"Onun üzerinde harika göründüğünü hatırlıyorum?" dedi Theo. Maddie güldü ve onu öptü.

Alexa'nın babası Alexa'yı, eşini ve Olivia'yı Rose Garden'a götürdü. Yani Theo da Maddie ile düğün yerine gitti.

Düğüne giderken Alexa'nın şekerleme yaptığı ve Maddie'yle birlikte odaya geri gittiği saati düşündüğünü belli eden bir şekilde pis pis sırıttı. Maddie, Theo'nun dizine vurdu.

"Ne düşündüğünü anlayabiliyorum ama yapma lütfen!

Bunu şu sıralar tekrar yapamayız. Yedi ya da sekiz saat sonrasında muhtemelen."

Theo ona baktı ve sırıttı.

"Tamam ama ondan sonra kaybettiğimiz zamanı telafi etmemiz gerekiyor."

Maddie de ona bakıp gülümsedi.

"Anlaştık."

Theo arabayı park ettiğinde ikisi de hemen arabadan inmedi. Ellerini birbirlerine kenetlediler ve Theo, Maddie'nin elini öptü.

"Çok mutluyum." O sabah gerçekten yaşanmış mıydı? "Seni çok seviyorum. Seni çok özledim."

Maddie'nin gözleri parlıyordu. Theo, yüzündeki bu ışıltının onun için olduğuna inanamıyordu. Ama öyleydi.

"Ben de çok mutluyum." dedi Maddie. "Sanırım bunun için teşekkür etmek adına Alexa'ya ön siparişini verdiği KitchenAid mikserini vermem gerekecek."

Bir gün önce Theo, düğünde tören boyunca Maddie'nin yanında durmak zorunda kalacağı için dehşete kapılmıştı. Şimdi ise aşırı sevinçliydi. Tüm vaktini onun yüzünü izleyerek geçimişti. Düşüncelerini Maddie'ye o kadar odaklamıştı ki Drew ve Alexa'yı karı koca ilan ettiklerinde şaşırdı.

Tören için birkaç kez prova yapmışlardı. Önce Alexa ve Drew, ardından Olivia ve Carlos, sonra da Maddie ve Dan, en arkadan da Theo ve Josh geçecek şekilde tören alayı kurmuşlardı. Ama bu düğünden kolunda Maddie olmadan çıkması mümkün değildi.

Gelin ve damadın arkasından koridorda ilerlemeye başladıklarında Theo, Maddie'nin koluna girdi ve Dan'e göz kırptı, Dan de ona bakarak gülümseyip geri çekildi. Theo bu haberin damat tarafına yayıldığını anladı.

Fotoğraf çekilmeye başlamadan önce Maddie, Theo'yu

Rose Garden'ın girişine el işareti yaparak çağırdı, yanında Maddie'nin yirmi yaş büyük hâline çok benzeyen bir kadın vardı.

"Theo, annem Vivian Forest ile tanışmanı istiyorum. Anne, bu Theo Stephens. Birbiriniz hakkında çok şey duydunuz." dedi.

Maddie'nin annesinin yüzünde kocaman bir gülümseme vardı.

"Theo, sonunda seninle tanışmak çok güzel." dedi. Maddie, Theo'nun elini iki elinin arasına aldı. "Bugün hepinizin yapacak milyonlarca işi olduğunu biliyorum ama seni daha yakından tanımayı dört gözle bekliyorum."

Diğer elini onlarınkinin üzerine koydu.

"Ben de öyle, Bayan Forest." dedi Theo.

Vivian, başını iki yana salladı.

"Vivian diyebilirsin." dedi. Ona göz kırptı. "Şimdi biraz şampanya içmeye hazırım. Resepsiyonda görüşürüz."

Fotoğraf çekimi sorunsuzdu ama neyse ki fotoğrafçı, Theo'nun elinin hep Maddie'nin elinde olmasından çok mutlu görünüyordu. Alexa onlara her baktığında yüzünde kendini beğenmiş bir gülümseme vardı... Tamam, Theo bir fotoğrafı da ona verecekti.

Olivia resepsiyona gitmek için arabasına atladı ve on dakikalık yol boyunca onlarla alay etmeye başladı.

"Lex bana ikinizin arasında bir şeyler olduğunu bildiğini söylemişti ama gelinlik salonunda ne kadar cesur olduğunuza inanamadım. Ben sadece birkaç adım ötedeyken orada oturup birbirinize mesaj atıyordunuz. Bir şekilde bundan sıyrılabileceğinizi mi düşündünüz?"

Theo ve Maddie birbirlerine baktılar.

"Gerçekten de böyle düşünmüştük." dedi Theo. "Ama nedenini açıklamamı isteme. Geriye dönüp bakıldığında, hiçbir anlamı yok."

Maddie, "Her ne kadar ona söylememiş olsam da annem de biliyordu." dedi.

Gerçekten bu konuda çok kurnaz olduklarını düşünmüşlerdi ama yine de etraflarındaki herkes biliyordu. Kahretsin, muhtemelen belediye başkanı bile biliyordu!

"İşte bu, annen ve Alexa'nın bugün neden otuz iki dişini göstererek gülümsediklerini açıklıyor."

Theo ve Maddie birbirlerine bakıp gülümsediler.

Resepsiyonda pek çok kez kadeh kaldırıldıktan sonra Theo, Maddie'ye baktı. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Theo eğilip onu öptü.

"Çok şanslıyım." dedi.

Maddie peçetesini eline aldı ve onun gözlerini sildi.

"İkimiz de." dedi.

Alexa, Maddie'nin omzunu dürttü.

"Merhaba, kumrular! Çok güzelsiniz ama şu an bu harika ilk dansı yapabilmemiz için bu gelinliği taşımama acele yardım etmenize ihtiyacım var."

Maddie ve Alexa lavaboya gittikten sonra, Nik karşı masadan Theo'ya bakıp gülümsedi.

"Hımm, birileri duygularını açıklamış gibi görünüyor."

Theo güldü.

"Aslında düşündüğüm kadar ürkütücüydü ama sonra... Bazen iyi şeyler, sen yaptıktan sonra gerçek olur."

Nik, kollarını ona dolayan Carlos'a bakıp gülümsedi.

"Kesinlikle katılıyorum." dedi Nik.

Alexa arkasında Maddie ile masaya döndüğünde, Theo'ya bakıp göz kırptı. Theo, ona bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormak için ağzını açtı ama o parmağını dudaklarının üzerine koyup sus işareti yaptı. Olamaz, Alexa şimdi ne yapacaktı?

Alexa gelin çiçeğini aldı ve Maddie'ye doğru döndü.

"Mads, bunu benim için tutabilir misin?" Maddie'nin göğsüne doğru fırlattı. Maddie çiçeği kaptı ve bir kahkaha attı.

"Çok kötüsün." dedi.

Alexa gülümsedi.

"En iyi sensin demek istiyorsun sanırım. Hadi, Drew. Dans edelim." Çiftin ilk dansı biter bitmez parti gerçekten başladı. Birisi -ki onun Maddie olduğunu biliyordu- dj'e Michael Jackson şarkısı çalmasını söyledi ve sonra Maddie, Theo'yu ay yürüyüşü dansını yapmaya ikna etmeyi başardı ve tezahüratlar başladı. Hepsi dans etti ve biraz da ağladı. Sonra "Crazy in Love" çalmaya başladığında Theo, Maddie'nin elini tuttu ve dans pistinde Alexa, Drew, Nik ve Carlos'un yanında onu döndürdü.

Etraflarındaki herkes şarkı sözlerini söylerken öne eğildi ve Maddie'nin kulağına fısıldadı.

"Yarın tüm gün boyunca pijamalarımızla kanepede oturabilir miyiz?"

Maddie'nin gözleri parladı. "Kesinlikle." dedi.

